

Antifonář k Denní modlitbě církve
Žaltář

Antifonář k Denní modlitbě církve

mimo řady
svazek A

Žaltář

In adiutorium
2013

Zpěv žalmů na chorální nápěvy Tento žaltář obsahuje texty všech žalmů a kantik Denní modlitby církve se značkami pro zpěv na chorální nápěvy. Tyto nápěvy, vytvořené původně pro latinské texty, se váží na jednu nebo dvě poslední přízvučné slabiky každého poloverše. Poslední přízvučnou slabiku od konce poloverše a první přízvučnou slabiku od druhé obvykle smí dělit nejvýše dvě slabiky nepřízvučné. Použitelnost těchto nápěvů pro přednes českého textu není všeobecně přijímána. My ovšem i při vědomí určitých obtíží žalmy oficia na „latinské“ chorální nápěvy zpíváme, protože dosud nemáme ucelený soubor modálních nápěvů psalmodie dokonaleji odpovídajících specifickým vlastnostem českého jazyka. Můžeme se přitom odvolávat na dávnou tradici - zpěv žalmů v češtině na nápěvy známé z latinské psalmodie je doložen v Jistebnickém kancionálu, v pozdějších utrakvistických rukopisech, stejně jako v řadě katolických tištěných zpěvníků 19. a 20. století.

Přízvučné slabiky pro zpěv vybíráme podle možností tak, aby opravdu přízvučné byly, tj. aby na nich ležel hlavní nebo vedlejší slovní přízvuk. Hlavní přízvuk leží v češtině vždy na první slabice přízvučného celku. Základním přízvučným celkem je slovo. Jednoslabičná předložka pak tvoří jeden přízvučný celek s následujícím slovem. Vedlejší přízvuky leží v delších přízvučných celcích na lichých slabikách.

Naneštěstí zdaleka ne ve všech verších je možné tento princip uplatnit čistě. Proto mnohde užíváme falešného přízvuku na poslední slabice slova o lichém počtu slabik nebo na nepřízvučném slůvku jednoslabičném.

Takovýmto kostrbatým řešením by bylo lze uniknout úpravou textů žalmů. K té jsme ovšem nepřistoupili, protože chceme zachovat úplnou jednotu textu s oficiálním vydáním Denní modlitby církve. (Bude-li kde nalezena jaká odchylka, není to svévolná úprava, ale přehlédnutí, a budeme vděční za oznámení takového porušeného místa, abychom je mohli pro příští vydání opravit.)

Další potíží (ovšem potíží známou i v psalmodii latinské) je nestejná délka poloveršů, přičemž některé poloverše nejsou dost dlouhé pro všechny psalmodické formule. Na verše, které v některém z poloveršů mají první ze dvou přízvuků již na první slabice, nebo které dokonce první přízvuk vůbec nemají, pro zpěvákovo pohodlí upozorňujeme jedním, resp. dvěma vykřičníky in margine. Kritický poloverš je pak vtištěn kursivou.

Doxologie Církev od dávných dob uzavírá žalmy trojiční doxologií, která modlitby beze změny přijaté od starozákonního Božího lidu staví do světla evangelia. Při slavení liturgie hodin se takto až na několik výjimek uzavírá každý žalm a kantikum či jeho oddíl. Protože se doxologie

opakuje za každým žalmem, v plném znění ji otiskujeme pouze u kantika Magnificat na str. 5 a dále uvádíme vždy již jen zkratku „Sláva Otci.“

Při modlitbě uprostřed dne v liturgických obdobích, kdy se její žalmy zpívají s jedinou antifonou, je možné (a snad dokonce žádoucí) tam, kde je hodinka složena z částí rozděleného žalmu, doxologie mezi jednotlivými částmi vynechat, žalm zpívat v celku a doxologii připojit až na konci.

Otevřené možnosti Ačkoli je žaltář připraven se zřetelem na určitý hudební tvar liturgie hodin, totiž na ten, který je připravován v rámci projektu In adiutorium, jsou záměrně ponechány otevřené některé možnosti usnadnění. Pro žalm 95 zpíváný v invitatoriu jsou preferovány vlastní nápěvy, je ale nabízen i jeho text označovaný pro přednes na běžný žalmový nápěv. Podobně hymnus Te Deum se při omezených pěveckých schopnostech může z nabízeného označovaného textu zpívat na způsob žalmu. Kantikum podle Zj 19, které je rovněž vybaveno vlastními nápěvy, je tu opatřeno přízvuky pro případ, že by bylo žádoucí zpívat jeho verše jako verše žalmu a prokládat je alelujatickou antifonou. Veršiky v modlitbě se čtením, které se obvykle zpívají s neumou na poslední slabice, mají vyznačenu poslední přízvučnou slabiku, aby bylo možné zpívat je i na prostší způsob.

Uspořádání Obsah svazku je uspořádán takto: Na začátku jsou texty zpíváné denně nebo velmi často, tj. evangelní kantika Benedictus a Magnificat, žalmy invitatoria a hymnus Te Deum. Následuje čtyřtýdenní cyklus žaltáře, žalmy kompletáře a doplňovacího cyklu pro modlitbu uprostřed dne. V dalších dvou oddílech jsou žalmy a kantika (nebo jejich části), které se v pravidelných cyklech nevyskytují, ale jsou potřeba pro zvláštní příležitosti. Na konci svazku pak je Index svátků, který pro všechny liturgické formuláře nadané vlastními žalmy a kantiky tyto texty uvádí spolu s odkazy na stránky, kde je možné je nalézt.

KANTIKA Z EVANGELIÍ

Zachariášovo kantikum**(Benedictus)****Lk 1, 68-79**

POCHVÁLEN buď Hospodin,
Bůh Izraele, * neboť navštívil
a vykoupil svůj lid.

Vzbudil nám mocného spasi-
tele* z rodu svého služebníka Da-
vida,

jak slíbil od pradávna * ústy
svých svatých proroků;

zachránil nás od nepřátel, *
z rukou všech, kdo nás nenávidí.

Slitoval se nad našimi otci, †
rozpomenul se na svou svatou
smlouvu, * na přísahu, kterou se
zavázal našemu otci Abrahámovi:

! že nám dopřeje, † abychom mu
beze strachu a vysvobození z ru-
kou nepřátel * zbožně a spraved-
livě sloužili po všechny dny svého
života. –

A ty, dítě, budeš prorokem Nej-
vyššího, * neboť půjdeš před Pá-
nem připravit mu cestu,

dát jeho lidu poznání spásy *
v odpuštění hříchů

z milosrdné lásky našeho Bo-
ha, * s kterou nás navštívil ten,
který vychází z výsosti,

aby zazářil těm, kdo žijí v tem-
notě a v stínu smrti, * a uvedl
naše kroky na cestu pokoje.

Sláva Otci.

kantikum Panny Marie**(Magnificat)****Lk 1, 46-55**

VELEBÍ * má duše Hospodina !!
Va můj duch jásá v Bohu, mém
spasiteli, * neboť shlédł na svou
nepatrnou služebnici.

Od této chvíle mě budou blaho-
slavit* všechna pokolení,

že mi učinil veliké věci ten, kte-
rý je mocný.* Jeho jméno je svaté.

A jeho milosrdenství trvá od po-
kolení do pokolení* k těm, kdo se
ho bojí. –

Mocně zasáhl svým ramenem,*
rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí
pyšně.

Mocně sesadil z trůnu* a poni-
žené povýšil,

hladové nasytil dobrými věcmi*
a bohaté propustil s prázdnou. –

Ujal se svého služebníka Iz-
raele, * pamatoval na své milo-
srdenství,

jak slíbil našim předkům, *
Abrahámovi a jeho potomkům
navěky. –

Sláva Otci i Synu* i Duchu sva-
tému,

jako byla na počátku, i nyní i
vždycky* a na věky věků. Amen.

*Toto zakončení Sláva Otci se
připojuje na konci všech žalmů a
kantik.*

ŽALMY INVITATORIA

Žalm 95

POJĎME, jásejme Hospodinu, *
oslavujme Skálu své spásy,
předstupme před něho s chva-
lozpěvy* a písněmi mu zajásejme! –

Neboť veliký Bůh je Hospodin*
a veliký Král nade všemi bohy.

V jeho ruce jsou hlubiny země*
a jemu patří výšiny hor.

Jeho je moře, vždyť on je u-
činil,* i souš, kterou zhnětly jeho
ruce. –

Pojďme, padněme, klaňme se,*
poklekněme před svým tvůrcem,
Hospodinem!

Neboť on je naš Bůh * a my
jsme lid, který pase, stádce ve-
dené jeho rukou. –

Kéž byste dnes uposlechli jeho
hlasu: † »Nezatvrzujte svá srdce
jako v Meribě,* jako tehdy v Mas-
se na poušti,

kde mě dráždili vaši otcové, *
zkoušeli mě, ač viděli mé činy. –

Čtyřicet let mi bylo protivné
ono pokolení; † řekl jsem: Je to
lid, který bloudí v srdci, * nepo-
znali mé cesty.

Proto jsem přísahal ve svém
hněvu: * Nepřijdou na místo mé-
ho klidu!«

Sláva Otci.

Žalm 100

PLESEJTE Hospodinu, všechny
země, † služte Hospodinu
s radostí,* vstupte před něho s já-
sotem!

Uznejte, že Hospodin je Bůh, †
on nás učinil, a my mu náležíme,*
jsme jeho lid a stádce jeho pastvy. –

Vstupte do jeho bran s díkem, †
do jeho nádvoří s chvalozpěvem,*
slavte ho, žehnejte jeho jměnu!

Neboť Hospodin je dobrý, †
jeho milosrdenství je věčné, * po
všechna pokolení trvá jeho věr-
nost.

Sláva Otci.

(pátek 1. týdne, pátek 3. týdne)

Žalm 67

BOŽE, buď milostiv a žehnej
nám, * ukaž nám svou jas-
nou tvář,

kéž se pozná na zemi, jak jed-
náš,* kéž poznají všechny národy,
jak zachraňuješ.

At' tě, Bože, velebí národy, * at'
tě velebí kdekterý národ! –

Necht' se lidé radují a jasají, † že
soudíš národy spravedlivě* a lidi
na zemi řídíš.

At' tě, Bože, velebí národy, * at'
tě velebí kdekterý národ! –

Země vydala svou úrodu,* Bůh,
naš Bůh, nám požehnal.

! Kéž nám Bůh žehná,* ať ho ctí
všechny končiny země!

Sláva Otcí.

(středa 2. týdne, úterý 3. týdne)

Žalm 24

HOSPODINU náleží země i to, co
je na ní,* svět i ti, kdo jej o-
bývají.

Neboť on jej založil nad moři,*
upevnil ho nad proudy vod. –

Kdo smí vystoupit na Hospodi-
novu horu,* kdo smí stát na jeho
svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a
čisté srdce,† jehož duše nebaží po
marnosti,* kdo svému bližnímu
křivě nepřisáhá.

Ten přijme požehnání od Hos-
podina,* odměnu od Boha, svého
spasitele.

To je pokolení těch, kdo po něm
touží,* kdo hledají tvář Jakubova
Boha. –

Zdvihněte, brány, své klenby,†
zvyšte se, prastaré vchody,* ať ve-
jde král slávy!

Kdo je ten král slávy?† Silný
a mocný Hospodin,* Hospodin u-
datný v boji. –

Zdvihněte, brány, své klenby,†
zvyšte se, prastaré vchody,* ať ve-
jde král slávy!

Kdo je ten král slávy?† Hos- !
podin zástupů,* on je král slávy!

Sláva Otcí.

(úterý 1. týdne, neděle 4. týdne)

Za každým žalmem jsou v poznámce uvedeny dny z cyklu žaltáře, kdy je ten který žalm zařazen v psalmodii a není tedy vhodné použít ho jako žalm invitoria. Žalm 95 není v psalmodii nikdy a v invitoriu se proto dá použít vždy.

TE DEUM

BOŽE, tebe chválíme, * tebe, Pane, velebíme.

Tebe, věčný Otče, * oslavuje celá země.

Všichni andělé, * cherubové i serafové,

všechny mocné nebeské zástupy* bez ustání volají:

Svatý, Svatý, Svátý, * Pán, Bůh zástupů.

Plná jsou nebesa i země * tvé vznešené slávy.

Oslavuje tě * sbor tvých apostolů,

chválí tě* velký počet proroků,
vydává o tobě svědectví* zástup mučedníků;

a po celém světě* vyznává tě tvá církev:

neskonale velebný, * všemohoucí Otče,

úctyhodný Synu Boží,* pravý a jediný,

božský Utěšiteli,* Duchu svatý.

Kriste, Králi slávy,* tys od věků Syn Boha Otce;

abys člověka vykoupil,* stal ses člověkem a narodil ses z Panny;

zlomil jsi osten smrti* a otevřel věřícím nebe;

sedíš po Otcově pravici* a máš účast na jeho slávě.

Věříme, že přijdeš soudit, * a proto tě prosíme:

přispěj na pomoc svým služebníkům,* vždyť jsi je vykoupil svou předrahou krví;

dej, ať se radují s tvými svatými* ve věčné slávě.

¶ Zachraň, Pane, svůj lid, žehnej svému dědictví,* veď ho a stále pozvedej.

Každý den tě budeme velebit* a chválit tvé jméno po všechny věky.

Pomáhej nám i dnes,* ať se nedostaneme do područí hříchu.

Smiluj se nad námi, Pane, * smiluj se nad námi.

Ať spočine na nás tvé milosrdenství,* jak doufáme v tebe.

Pane, k tobě se utíkáme,* ať nejsme zahanbeni na věky.

Poslední část od Zachraň, Pane, svůj lid se může vynechat.

ŽALTÁŘ ROZDĚLENÝ DO TÝDNŮ

PRVNÍ TÝDEN

Neděle

První nešpory

Žalm 141, 1-9

HOSPODINE, volám k tobě, pospěš mi na pomoc,* slyš můj hlas, když k tobě volám.

Má modlitba ať je před tebou jako kadidlo,* mé zvednuté dlaně jako večerní oběť. –

Postav, Hospodine, stráž k mým ústům,* hlídku k bráně mých rtů.

Neskloň mé srdce ke zlému,* abych se nedopouštěl zločinů,

abych s pachatelů bezpráví* nejídal jejich vybraná jídla.

Když mě udeří spravedlivý, je to laskavost,* když mě pohaní, je to pro hlavu olej.

Neodmítne ho má hlava,* avšak pod tíží jejich zloby stále se budu modlit. –

U skály byla propuštěna jejich knížata,* slyšela, jak laskavá byla má slova.

Jako když se oře a vláčí půda,* jejich kosti byly rozmetány u jícnu podsvětí. –

K tobě, Hospodine, Pane, se obracejí mé oči,* k tobě se utíkám, nevydávej mě smrti!

Zachraň mě před léčkou, kterou mi nastražili,* před tenaty pachatelů křivd.

Sláva Otci.

Žalm 142

HLASITĚ k Hospodinu volám,* hlasitě Hospodina zapřísahám.

Vylévám před ním svou starost,* svou tíseň mu vypravuji. –

Když můj duch ve mně chřadne,* ty znáš mou cestu.

Na stezce, po níž kráčím,* mi nastražili léčku.

Hledím napravo a vidím,* že nikdo nemá na mě ohled.

Nemám se kam utéci,* nikdo se nestará o můj život. –

Volám k tobě, Hospodine, † říkám: Tys mé útočiště,* můj údel v zemi živých.

Všimni si mého nářku,* vždyť jsem tak zbedovaný.

Vysvobod' mě od těch, kdo mě pronásledují, * jsou silnější než já.

Vyved' mě ze žaláře, * abych chválil tvé jméno.

Obklopí mě spravedliví, * až se mě ujmeš. Sláva Otci.

kantikum **Flp 2, 6-11**

KRISTUS Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, * nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu,

ale sám sebe se zřekl, † vzal na sebe přirozenost služebníka *

a stal se jedním z lidí.

Byl jako každý jiný člověk, † ponížil se a byl poslušný až k smrti, * a to k smrti na kříži.

Proto ho také Bůh povýšil * a dal mu Jméno nad každé jiné jméno,

takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno * na nebi, na zemi i v podsvětí

a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: * Ježíš Kristus je Pán. Sláva Otci.

Modlitba se čtením

Žalm 1

BLAZE tomu, kdo nechodí, jak mu radí bezbožní, † nepostává na cestě, kudy chodí hříšní, * a nezasedá ve shromáždění rouhačů,

ale má zalíbení v Hospodinově zákoně * a o jeho zákoně přemítá dnem i nocí.

Podobá se tak stromu zasazenému u vodních proudů, * a ve svůj čas přináší ovoce.

! Lisťí mu nevadne * a daří se mu vše, co koná.

Jinak je tomu s bezbožnými, zcela jinak: * jsou jako pleva rozvátá větrem.

Proto neobstojí bezbožní na soudu * ani hříšní ve shromáždění

spravedlivých,

vždyť Hospodin dbá o cestu spravedlivých, * ale cesta bezbožných skončí záhubou.

Sláva Otci.

Žalm 2

PROČ se pohané bouří, * proč národy strojí marné plány?

Pozdvihují se pozemští králové † a vladaři se spolu umlouvají * proti Hospodinu a jeho Pomazanému.

»Rozlámejme jejich okovy * a odhodme jejich pouta!«

Směje se ten, který na nebesích trůní, * jsou Pánu k smíchu.

Potom k nim rozhorlen mluví, * děsí je svým hněvem;

»Já jsem přece ustanovil svěho krále* na Siónu, na své svaté hoře!« –

Vyhlásím Hospodinovo rozhodnutí, † Pán mi řekl: »Ty jsi můj syn,* já jsem tě dnes zplodil.

Požádej mě, a dám ti v majetek národy,* do vlastnictví končiny země.

Můžeš je roztlouci železným prutem,* jako hliněnou nádobu je můžeš rozbít.« –

Nuže, králové, pochopte!* Dejte si říci, vladaři země!

V bázni se podrobte Hospodinu,* s chvěním ho poslouchejte, aby se nerozhněval k vaší zhoubě,* protože jeho hněv se roznítí rychle.

!! Blaze všem,* kdo se k němu u-chylují!

Sláva Otci.

Žalm 3

HOSPODINE, kolik je těch, kdo mě sužují!* Mnoho jich na mě dotírá!

Mnoho jich o mně říká:* »Ani Bůh mu nepomůže!« –

Ty však, Hospodine, jsi můj štít,* jsi má chlouba, ty mi pozvedáš hlavu!

Hlasitě jsem volal k Hospodinu,* a vyslyšel mě ze své svaté hory. –

Klidně jsem ulehl a usnul.* Probudil jsem se, protože mi Hospodin pomáhá.

Nezaleknu se ani tisíců,* kteří mě obkličují. –

Povstaň, Hospodine,* můj Bože, zachraň mě!

Všem mým protivníkům jsi rozbil čelisti,* bezbožníkům jsi vyrazil zuby!

U Hospodina je spása:* Na tvém lidu ať spočine tvé požehnaní!

Sláva Otci.

V. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle:

O. modře se navzájem poučujte a napomínejte.

Ranní chvály

Žalm 63, 2-9

! **B**OŽE, ty jsi můj Bůh,* snažně tě hledám,

má duše po tobě žízni, prahne po tobě mé tělo* jak vyprahlá, žiznivá, bezvodá země.

Tak toužím tě spatřit ve svatyni,* abych viděl tvou moc a slávu.

Vždyť tvá milost je lepší než život,* mé rty tě budou chválit. –

Tak tě budu velebit ve svém životě,* v tvém jménu povznesu své dlaně k modlitbě.

Má duše se bude sytit jak tu-
kem a morkem, * plesajícími rty
zajásají ústa,

kdykoli na tebe vzpomenu na
svém lůžku, * v nočních hodinách
budu na tebe myslet.

Neboť stal ses mým pomoc-
níkem* a ve stínu tvých krídel já-
sám.

Má duše lne k tobě, * tvá pravi-
ce mě podpírá.

Sláva Otci.

kantikum

Dan 3-III (57-88)

VŠECHNA díla Páně, velebte Pá-
na, * chvalte a oslavujte ho
navěky.

Nebesa, velebte Pána, * andělé
Páně, velebte Pána.

Všechny vody nad nebem, ve-
leberte Pána, * všechny mocnosti
Páně, velebte Pána.

Slunce a měsíce, velebte Pána, *
nebeské hvězdy, velebte Pána. –

Všechny deště a roso, velebte
Pána, * všechny větry, velebte Pá-
na.

Ohni a žáre, velebte Pána, * stu-
deno a teplo, velebte Pána.

Roso a jíní, velebte Pána, * zimo
a chlade, velebte Pána.

Ledy a sněhy, velebte Pána, *
noci a dni, velebte Pána.

Světlo a temno, velebte Pána, *
blesky a mraky, velebte Pána. –

Země, veleb Pána, * chval a
oslavuj ho navěky.

Hory a vrchy, velebte Pána, *
vše, co na zemi roste, veleb Pána.

Prameny, velebte Pána, * moře
a řeky, velebte Pána.

Velké a malé ryby, které plují ve
vodě, velebte Pána, * všichni ne-
beští ptáci, velebte Pána.

Všechna zvířata divoká i
krotká, velebte Pána, * lidé, ve-
leberte Pána. –

Izraeli, veleb Pána, * chval a
oslavuj ho navěky.

Kněží Páně, velebte Pána, * slu-
žebníci Páně, velebte Pána.

Duchové a duše spravedlivých,
velebte Pána, * svatí a pokorní
srdcem, velebte Pána.

Ananiáši, Azariáši, Misaeli, ve-
leberte Pána, * chvalte a oslavujte
ho navěky. –

Velebme Otce i Syna i Ducha
svatého, * chvalme a oslavujme ho
navěky.

Na konci tohoto kantika se ne-
připojuje doxologie Sláva Otci.

Žalm 149

ZPÍVEJTE Hospodinu píseň no-
vou, * jeho chvála ať zaznívá
ve sboru svatých.

At' se raduje Izrael ze svého
tvůrce, * synové Siónu ať jásají
nad svým králem.

At' chválí jeho jméno tancem, *
ať mu hrají na buben a na citeru,

neboť Hospodin miluje svůj ná-
rod* a pokorné zdobí vítězstvím.

Ať svatí jásají chvalozpěvem, *
ať se veselí na svých ložích. –

Boží chválu ať mají v hrdlech *
a dvojsečný meč v rukou,

aby vykonali pomstu na poha-
nech, * tresty na národech,

aby spoutali jejich krále řetězy*
a železnými okovy jejich velmože,

aby na nich vykonali určený
soud.* Všem jeho svatým bude to
ke cti. Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 118-I (1-9)

OSLAVUJTE Hospodina, neboť
je dobry, * jeho milosrdenství
trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův: *
»Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Nechť řekne dům Árónův: *
»Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Nechť řeknou ti, kdo se bojí
Hospodina: * »Jeho milosrdenství
trvá navěky.« –

V soužení jsem volal Hospo-
dina, * Hospodin mě vyslyšel a vy-
svobodil.

Hospodin je se mnou, nebojím
se,* co by mi mohl udělat člověk?

Hospodin je se mnou, on je můj
pomocník, * a já vítězně shlížím na
své neprátele.

Lépe je utíkat se k Hospodinu*
než důvěřovat v člověka.

Lépe je utíkat se k Hospodinu*
než důvěřovat v mocné.

Sláva Otcí.

II (10-18)

VŠICHNI pohané mě obklíčili, *
avšak potřel jsem je v Hospo-

dinově jménu.

Odevšad mě obklíčili, * avšak
potřel jsem je v Hospodinově jmé-
nu.

Obklíčili mě jako včely,† sežehli
jak oheň trní, * avšak potřel jsem
je v Hospodinově jménu.

Vrazili do mě, abych padl, *
avšak Hospodin mi pomohl.

Hospodin je má síla a sta- !
tečnost, * stal se mou spásou. –

Jásot ze spásy* zní ve stanech !
spravedlivých.

Hospodinova pravice mocně za-
sáhla, † Hospodinova pravice mě
pozvedla, * Hospodinova pravice
mocně zasáhla.

Nezemřu, ale budu žít* a vypra-
vovat o Hospodinových činech.

Hospodin mě sice těžce ztrés-
tal, * nevydal mě však smrti.

Sláva Otcí.

III (19-29)

OTEVŘTE mně brány sprave-
dlnosti, * vejdu jimi, abych
vzdal díky Hospodinu.

Toto je brána Hospodinova, * jí
procházejí spravedliví.

Děkuji ti, žes mě vyslyšel * a stal se mou spásou. –

Kámen, který stavitelé zavrhli, * stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo, * je to podivuhodné v našich očích.

Toto je den, který učinil Hospodin, * jásejme a radujme se z něho!

Hospodine, dej spásu, * Hospodine, popřej zdaru! –

Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu. * Žehnáme vám z Hospodina domu.

Bůh je Hospodin a dopřál nám světlo. * Seřad'te průvod s hojnými ratolestmi až k rohům oltáře! –

Ty jsi můj Bůh, děkuji ti; * budu tě slavit, můj Bože!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, * jeho milosrdenství trvá navěky. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Nakloň mé srdce, Bože, k svým příkázáním,

O. a budu je věrně zachovávat.

v poledne:

V. Navěky, Hospodine, trvá tvé slovo,

O. od pokolení do pokolení je tvá věrnost.

odpoledne:

V. Volám z celého srdce: vyslyš mě, Hospodine,

O. tvé příkazy chci zachovávat.

Druhé nešpory

Žalm 110, 1-5.7

HOSPODIN řekl mému Pánu: †
»Sed' po mé pravici, * dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvým nohám.«

Žezlo moci ti podává Hospodin ze Siónu. * »Panuj uprostřed svých nepřátel!

Ode dne zrození je ti určeno vládnout v posvátném lesku: * zplodil jsem tě jako rosu před jitřenkou.« –

Hospodin přisahal a nebude toho lítovat: * »Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizede chova!«

Hospodin je po tvé pravici, * po tře krále v den svého hněvu.

Cestou se napije z potoka, * proto pozvnes hlavu.

Sláva Otci.

Žalm 114

KDYŽ vytáhl Izrael z Egypta, * Jakubův dům z cizáckého lidu,

stal se Juda Boží svatyní, * Izrael Božím panstvím. –

Moře to vidělo a prchlo, * Jordán se obrátil nazpět,«

Hory poskočily jako berani, *
pahorky jako jehňata. –

Co je ti, moře, že prcháš, * Jor-
dáne, že se obracíš nazpět,

hory, proč poskakujete jako be-
rani, * pahorky, proč skáčete jako
jehňata? –

Země, třes se před Pánem, *
před Bohem Jakubovým,

jenž mění skálu v bažinu, * kře-
men v prameny vod.

Sláva Otcí.

Mimo dobu postní:

kantikum

srov. Zj 19, 1-7

Aleluja. Vítězství, sláva a moc
našemu Bohu,

O. aleluja

neboť jeho soudy jsou pravdivé
a spravedlivé.

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Chvalte našeho Boha,
všichni, kdo mu sloužíte

O. aleluja

a kdo se ho bojíte, malí i velcí!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Pán, náš Bůh vše-
vládný, se ujal království!

O. Aleluja.

Radujme se, jásejme a vzdejme
mu čest!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Neboť nadešla Berán-
kova svatba,

O. aleluja

jeho nevěsta se připravila.

O. Aleluja, aleluja.

Sláva Otcí i Synu

O. aleluja

i Duchu svatému.

O. Aleluja, aleluja.

Jako byla na počátku, i nyní i
vždycky,

O. aleluja

a na věky věků. Amen.

O. Aleluja, aleluja.

V době postní:

kantikum

srov. 1 Petr 2,21-24

KRISTUS trpěl za nás † a za-
nechal nám tak příklad, *
abychom šli v jeho šlépějích. –

On nezhřešil* a nikdo od něho !!
neslyšel nic neupřímného.

Když mu spílali,* on jim to spí- !
láním neoplácel,

když trpěl, nevyhrožoval, * ale
ponechal vše tomu, který soudí
spravedlivě. –

On sám na svém těle vynesl *
naše hříchy na dřevo kríže,

abychom byli mrtví hříchům* a
žili spravedlivě.

Jeho ranami* jsme uzdraveni. !

Sláva Otcí.

Pondělí

Modlitba se čtením

Žalm 6

HOSPODINE, nekárej mě ve svém hněvu, * netrestej mě ve svém rozhorlení!

Smiluj se nade mnou, Hospodine, vždyť jsem chorý, * uzdrav mě, Hospodine, neboť mé kosti se chvějí

a má duše je nadmíru vyděšená; * ale ty, Hospodine, jak dlouho ještě...? –

Obrať se, Hospodine, vysvobod' mou duši, * zachraň mě pro své slitování,

protože mezi mrtvými nemyslí na tebe nikdo; * Kdo tě v podsvětí může chválit? –

Jsem vysílen od svého nárku, † noc jak noc pláčem skrápím své lože, * smáčím své lůžko slzami.

Oko mám zamžené hořem, * zestárlo vinou všech mých neprátel. –

Pryč ode mě, všichni pachatelé bezprávi, * neboť Hospodin zaslechl mé hlasité nařikání.

Uslyšel Hospodin mou prosbu, * Hospodin mou modlitbu přijal.

Ať se všichni moji nepřátelé zastydí, ať se vyděsí, * ať se kvapně odklidí v hanbě! Sláva Otcí.

Žalm 9-I (2-11)

HOSPODINE, chci tě oslavovat z celého svého srdce, * chci vyprávět o všech tvých podivuhodných skutcích.

V tobě se chci radovat a jásat, * opěvovat jméno tvé, Svrchovaný,

protože se moji nepřátelé stáhli, * zhroutili se a zanikli před tvou tváří. –

Zjednal jsi mi právo a spravedlnost, * zasedl jsi na stolec jako spravedlivý soudce,

obořil ses na pohany, bezbožníka jsi potřel, * navždy jsi vyhladil jejich jméno.

Nepřátelům došly síly, jsou natrvalo zhrouceni, * rozbořil jsi města, zanikla jejich památka. –

Hospodin však trůní věčně, * stolec svůj postavil k soudu.

Podle práva bude svět soudit, * podle spravedlnosti vyřkne rozsudek nad národy. –

Hospodin bude utlačovanému útočištěm, * útlukem v dobách tísňe.

Budou v tebe důvěřovat, kdo se znají k tvému jménu, * protože neopouštíš, Hospodine, ty, kteří tě hledají! Sláva Otcí.

II (12-21)

ZPÍVEJTE Hospodinu, který sídlí na Siónu, * rozhlašujte jeho činy mezi národy,

vždyť si na ně vzpomněl jako krevní mstitel, * nezapomněl na výkřiky ubožáků. –

Hospodine, smiluj se nade mnou, † pohled' na mé soužení, které snáším od svých nepřátel, * vysvobod' mě z bran smrti,

abych hlásal všechnu tvou chválu u bran siónské dcery, * ať se rozjásám nad tvou pomocí! –

Pohané zapadli do jámy, kterou vykopali, * noha jim uvázla v léčce, kterou nastražili.

Hospodin se dal poznat, vyko- nal soud,* do díla svých rukou se

chytil hříšník. –

Ať se hříšní stáhnou do podsvětí, * všichni pohané, kteří ne- dbají o Boha,

neboť nebude navěky zapome- nut chudák,* naděje ubohých ne- zajde navždy! –

Hospodine, povstaň, ať ne- zbujní člověk, * pohané budou souzeni před tvou tváří!

Hospodine, nažeň jim strachu,* ať si pohané uvědomí, že jsou jen lidé! Sláva Otci.

V. Pouč mě, Hospodine, ať zacho- vám tvůj zákon

O. a chráním ho celým svým srd- cem.

Ranní chvály

Žalm 5, 2-10.12-13

HOSPODINE, slyš moje slova, * všimni si mého nářku!

Naslouchej mé hlasité prosbě, † můj králi a můj Bože, * vždyť k tobě se modlím, Hospodine!

Zrána slyšíš můj hlas, * zrána ti předkládám své modlitby a če- kám. –

Ty nejsi Bůh, kterému by se líbila nepravost, † zlý u tebe pro- dlévat nesmí* ani rouhači před tebou neobstojí.

Nenávidíš každého zločince, * hubíš všechny lháře.

Od vraha a podvodníka* se od- vrací Hospodin s odporem. –

Já však pro velikou tvou mi- lost* smím vstoupit do tvého do- mu,

padnu na tvář před tvým sva- tým chrámem * v bázni před te- bou, Hospodine! –

Ved' mě ve své spravedlnosti kvůli mým nepřátelům; * urovnej přede mnou cestu k sobě!

Vždyť není upřímnosti v jejich ústech,* jejich nitro strojí úklady,

jejich hrdlo je otevřený hrob, * lichotí svým jazykem. –

Ale všichni, kdo se k tobě utíkají, ať se veselí, * ať jásají bez přestání;

chraň je, ať se radují v tobě, * kdo milují tvé jméno,

protože ty, Hospodine, žehnáš spravedlivému, * jako štítem ho věncíš svou přízní. Sláva Otci.

kantikum

1 Kron 29, 10-13

! **V**ELEBEN buď, Hospodine, †
Bože Izraele, našeho otce, * -
od věků na věky.

Tvá je, Hospodine, velikost a moc, † nádhera, lesk i vznešenost, * neboť tobě patří všechno na nebi i na zemi. -

Tobě, Hospodine, přísluší kralovat, † ty jsi svrchovaně povýšený nade vším, * od tebe je bohatství a velebnost.

Ty vládneš nade vším, † v tvé ruce je síla a moc, * z tvé ruky pochází všechna velikost a vláda. -

Děkujeme ti nylní, náš Bože, * a chválíme tvé slavné jméno.

Sláva Otci.

Žalm 29

VZDEJTE Hospodinu, Boží synové, * vzdejte Hospodinu slávu a moc.

Vzdejte Hospodinu slávu hodnou jeho jména, * v posvátném rouchu se klaňte Hospodinu! -

Hospodinův hlas nad vodami! † Vznešený Bůh zaburácel hromem, * Hospodin nad spoustami vod!

Hlas Hospodinův, jak je mocný, * hlas Hospodinův, jak je velikolepý! -

Hospodinův hlas láme cedry, * Hospodin láme cedry libanonské.

Nutí Libanon poskakovat jako býčka, * Sirjon jak buvolí mládě. -

Hospodinův hlas srší plameny ohně. † Hospodinův hlas otřásá pouští, * Hospodin otřásá pouští Kadeš;

Hospodinův hlas vyvrací duby a lesy zbavuje kůry, * v jeho chrámu však volají všichni: Sláva! -

Hospodin trůnil nad potopou, * Hospodin jako král bude trůnit věčně,

Hospodin uštědří svému lidu sílu, * Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu. Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 19-B (8-15)

HOSPODINŮV zákon je dokonalejší, občerstvuje duši, * Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost v srdci, * Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky, * Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata, * sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

I tvůj služebník si na ně dává pozor * a velmi bedlivě je zachovává,

kdo však pozná každé pochybení?* Očist' mě od chyb, jež jsou mi skryty!

Chraň svého služebníka před zpupností, * ať mě neovládne!

Pak budu bez úhony * a vyvaruji se velkého hříchu.

Nechť se ti líbí slova mých úst† i smýšlení mého srdce, * Hospodine, má Skálo, vykupiteli můj!

Sláva Otci.

Žalm 7-I (2-10)

HOSPODINE, můj Bože, k tobě se utíkám; * zachraň mě

přede všemi, kdo mě pronásledují, a vysvobod' mě;

ať žádný z nich neuchvátí mou duši jako lev, * který ji trhá, aniž ji může kdo vyrvat.

Hospodine, můj Bože, jestliže jsem spáchal tyto věci:* jestliže lpí na mých rukou nepravost,

jestliže jsem způsobil zlo svému příteli * já, který se ujímal těch, kdo mi bez příčiny křivdívají,

ať mě nepřítel honí a do-padne,† ať do země zašlápne můj život * a do prachu ať srazí mou čest!

Povstaň, Hospodine, ve svém hněvu, † opři se proti běsnění těch, kdo mě utiskují, * stůj při mně na soudu, který jsi ohlásil.

Ať se kolem tebe shluknou národy * a zasedej nad nimi na výsosti!

Hospodin je soudcem národů:† zjednej mi právo, Hospodine, vždyť jsem spravedlivý* a není na mně viny.

Ať přestane ničemnost bezbožníků, podepři spravedlivého * ty, který zkoumáš srdce i ledví, spravedlivý Bože! Sláva Otci.

II (11-18)

BŮH je můj štít, * on uchrání !! lidi upřímného srdce!

Bůh je soudce spravedlivý, * Bůh dává výstrahy ustavičně:

jestliže se hříšník neobrátí, naostří svůj meč, * napne luk a namíří ho.

Připraví si smrtonosné zbraně, * své šípy opatří ohněm. –

Hle, hříšník počal nepravost, obtěžkán je zlobou* a rodí úklad.

Jámu vykopal a vyhloubil,* ale do pasti, kterou připravil, sám spadl.

Jeho zloba se vrátí na jeho vlastní hlavu, * na temeno mu padne jeho násilí.

Já však budu Hospodina chválit pro jeho spravedlnost, * jméno Hospodina, Nejvyššího, budu opěvovat.

Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Tys má pomoc, Hospodine, nezavrhuj mě,

O. neopouštěj mě, Bože, můj spasiteli.

v poledne:

V. Ustavičně chci velebit Hospodina,

O. vždy bude v mých ústech jeho chvála.

odpoledne:

V. Vysvobod' mě, Hospodine, a smiluj se nade mnou;

O. ve shromáždění tě budu chválit.

Nešpory

Žalm 11

U Hospodina hledám útočiště. †
Jak mi můžete říkat:* »Ulet' na hory jako pták!

Neboť hle, hříšníci napínají luk, † svůj šíp kladou na tětivu,* aby ve tmě zasáhli lidi upřímného srdce.

Když se totiž základy říjí,* co může spravedlivý dělat?« –

Hospodin však sídlí ve svém posvátném chrámě,* na nebesích má Hospodin svůj trůn,

jeho oči pozorují,* smrtníky zkoumá jeho zrak.

Hospodin zkouší spravedlivého i bezbožníka,* miluje-li kdo bez-

právi, toho nenávidí z duše.

Sešle na hříšné děšť žhavého uhlí a síry,* žhoucí vítr bude úděl jejich číše. –

Vždyť Hospodin je spravedlivý, † má rád spravedlivé skutky,* zbožní uzří jeho tvář.

Sláva Otcí.

Žalm 15

HOSPODINE, kdo smí prodlévat v tvém stánku,* kdo přebývat na tvé svaté hoře? –

Kdo žije bez vady a koná spravedlnost, † upřímně smýšlí ve svém srdci,* svým jazykem nepomlouvá,

nečiní příkoří svému bližnímu, *
netupí svého souseda. –

Nešlechetným člověkem pohrdá, * ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.

Nemění přísahu, i když je mu na škodu, † nelichváří svými penězi * a nebere úplatky proti nevinnému. –

Kdo takto jedná, * nikdy nezakolísá!

Sláva Otci.

kantikum

Ef 1, 3-10

BUĎ pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, * on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. –

Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, * abychom

byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce;

ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil,* abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. –

To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti,* neboť skrze ni nás obdaril milostí ve svém milovaném Synu. –

V něm máme vykoupění skrze jeho krev, * odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost,

kteřou nám tak bohatě projevil* s veškerou moudrostí a prozíravostí: –

seznámil nás totiž s tajemstvím své vůle, † jak se mu to líbilo * a jak si to napřed sám u sebe ustanoval,

až se naplní čas pro dílo spásy:* že sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi. Sláva Otci.

Úterý

Modlitba se čtením

Žalm 10-I (1-11)

HOSPODINE, proč jsi tak vzdálen, * proč se skrýváš v dobách tísně?

Bezbožník zpupně pronásleduje ubožáka, * chytí ho do nástrah, které si přichystal. –

Vždyť hříšník se chlubí svou náruživostí,* rouhá se chamtivec,

pohrdá Hospodinem.

Namlouvá si bezbožník ve své opovázlivosti: † »On nepotrestá! Bůh není!«* To je celé jeho smýšlení.

Po celý čas se mu vše daří, † je daleko od myšlenky na tvůj soud, * na všechny své odpůrce hledí s výsměchem.

Říká si pro sebe: »Nic mnou nehne, * z pokolení do pokolení mě neštěstí nepotká.«

Jeho ústa jsou plná kletby, lsti a úkladu, * pod jeho jazykem jen útrapa a hoře. –

Sedí na číhané poblíž osad, † za-
bíjí nevinného ve skrytu, * jeho oči
slídí po chudákovi.

Číhá v úkrytu jako lev ve svém
doupěti, † číhá, aby lapil ubo-
žáka, * lapí ho a vtáhne do své sí-
tě.

Přikrčí se, po zemí se plazí, *
chudáci klesají v jeho drápech.

Myslí si v srdci: »Bůh zapo-
mněl, * odvrátil svou tvář, vůbec
se nedivá!« Sláva Otcí.

II (12-18)

POVSTAŇ, Hospodine, Bože,
zdvihni svou ruku, * neza-
pomínej na chudáky!

Jak to, že bezbožník pohrdá
Bohem * a říká si v srdci: »Nepo-
trestá!«?

Ty však vidíš; ty sleduješ útra-
py i žal, * abys je vzal do svých
rukou.

Na tebe se spoléhá ubožák, * si-
rotkovi tys pomocníkem.

Zlom rámě bezbožného bídá-
ka, * ztrestej jeho nepravost a ne-
bude ho. –

Hospodin je králem na věčné
časy, * vyhynuli pohané z jeho ze-
mě.

Přání ubohých jsi vyslyšel,
Hospodine, * vzpružil jsi jim srdce,
popřáls jim sluchu,

abys právo zjednal slabému a
sírotku, * aby člověk, vzešlý ze
země, už nenaháněl strachu.

Sláva Otcí.

Žalm 12

POMOZ, Hospodine, zbožných
ubývá, * mezi lidmi se vytrácí
věrnost.

Klamou se navzájem falešnými
slovy, * hovoří úlisným rtem, dvo-
jakým srdcem. –

Necht' Hospodin zničí každý ú-
lisný ret, * jazyk, který chlubivě
mluví,

ty, kteří říkají: »Naše síla je v ja-
zyku, * rty máme k vlastnímu pro-
spěchu; kdo je náš pán?« –

»Pro útisk ubohých, sténání
chudých † už povstanu, praví
Hospodin, * spásu dám tomu, kdo
po ní touží.«

Hospodinovy výroky jsou u-
přímná slova, * ryzí stříbro, zba-
vené hlíny, sedmkrát tříbené. –

Ty nás, Hospodine, ochráníš* a
zachováš navždy před tímto poko-
lením.

Kolem se toulají bezbožníci, *
vyvyšují se nejhorsí z lidí.

Sláva Otcí.

V. Hospodin učí pokorné správně
jednat,

O. vede je po svých cestách.

Ranní chvály

Pokud se následující žalm zpíval jako invitatorium, nahradí se zde žalmem 95, str. 6.

Žalm 24

HOSPODINU náleží země i to, co je na ní, * svět i ti, kdo jej o-bývají.

Neboť on jej založil nad moři, * upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinu novu horu, * kdo smí stát na jeho svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, † jehož duše nebaží po marnosti, * kdo svému bližnímu křivě nepřisáhá.

Ten přijme požehnání od Hospodina, * odměnu od Boha, svého spasitele.

To je pokolení těch, kdo po něm touží, * kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Zdvihněte, brány, své klenby, † zvyšte se, prastaré vchody, * at' ve-jde král slávy!

Kdo je ten král slávy? † Silný a mocný Hospodin, * Hospodin u-datný v boji.

Zdvihněte, brány, své klenby, † zvyšte se, prastaré vchody, * at' ve-jde král slávy!

! Kdo je ten král slávy? † Hospodin zástupů, * on je král slávy!

Sláva Otci.

kantikum

Tob 13, 2-8

POŽEHNANÝ Bůh věčně živý * i jeho království,

protože on trestá a smilovává se, † svrhne do podsvětí a vyvádí ze záhuby svou vznešeností! * Nikdo nemůže uniknout jeho ruce.

Oslavujte ho před národy, synové Izraele, † neboť on vás mezi ně rozptýlil * a tam ukázal svoji vznešenost.

Ctěte ho přede vším, co žije, † protože on je náš Pán a on je náš otec, * on je náš Bůh po všechny věky.

Bude vás trestat pro vaše nepravosti, * ale smiluje se nad vámi nade všemi

a shromáždí vás ze všech národů, * kdekoli jste byli rozptýleni.

Když se k němu obrátíte celým svým srdcem a celou svou duší * a budete před ním správně jednat, on se k vám obrátí * a už před vámi neskryje svoji tvář.

A nyní pohleďte na to, co vám učinil, * a zplna jej oslavujte svými ústy

Velebte spravedlivého Pána * a ctěte věčného krále!

Já jej oslavuji v zemi, kde jsem zajatcem, * a ukazuji jeho moc a vznešenost hříšnému lidu.

Obraťte se, hříšníci, a jednejte před ním spravedlivě. * Kdo ví, zda vám ze své přízně neprokáže milosrdenství? –

Já se z celé duše raduji z krále nebes, * moje duše se bude radovat po všechny dny svého života.

Všichni vyvolení, velebte Pána, † všichni chvalte jeho vznešenost. * Chvalte ho ve dnech radosti a oslavujte ho.

Sláva Otci.

Žalm 33

RADUJTE se, spravedliví, z Hospodina, * sluší se, aby ho dobří chválili.

Citerou oslavujte Hospodina, * hrejte mu na desetistrunné harvě.

Zpívejte mu píseň novou, * dovedně sáhněte do strun, slavnostně je rozezvučte! –

Neboť Hospodinovo slovo je správné, * spolehlivé je celé jeho dílo.

Miluje spravedlnost a právo, * země je plná Hospodinovy milosti.

Jeho slovem vznikla nebesa, * dechem jeho úst všechen jejich zástup.

Vodstva moří shrnuje jako do měchu, * do nádrží slévá oceány. –

Nechť se bojí Hospodina celá země, * všichni obyvatelé světa at'

se před ním děsí.

On totiž řekl – a stalo se, * on poručil – a vše povstalo.

Plány pohanů Hospodin maří, * v nic uvádí myšlení národů.

Hospodinův úmysl trvá na věky, * myšlenky jeho srdce po všechna pokolení. –

Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin, * blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.

Z nebe shlíží Hospodin, * vidí všechny smrtníky.

Z místa, kde sídlí, dívá se * na všechny obyvatele země.

Každému z nich uhnětl srdce, * uvažuje o všech jejich skutcích. –

Nezvíteží král početným vojskem, * ani silák se nezachrání velkou udatností.

Zklame kůň, když jde o vítězství, * nezachrání svou velikou silou.

Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, * nad těmi, kdo doufají v jeho milost,

aby jejich duše vyrvál ze smrti, * aby jim život zachoval za hladu. –

Naše duše vyhlíží Hospodina, * on sám je naše pomoc a štít.

V něm se raduje naše srdce, * důvěřujeme v jeho svaté jméno.

At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, * jak doufáme v tebe. Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Alef (1-8)

BLAZE těm, jejichž cesta je bez-
úhonná, * kteří kráčejí v zá-
koně Hospodinově.

Blaze těm, kdo dbají na jeho
příkázání, * hledají ho celým srd-
cem,

kdo nečiní nepravosti, * ale
chodí po jeho cestách. –

Tys dal svá nařízení, * aby se
jich dbalo svědomitě.

Kéž jsou pevné mé cesty, *
abych zachovával tvé příkazy. –

Neupadnu do hanby, * budu-li
si všimát všech tvých předpisů.

Oslavím tě upřímným srdcem, *
když se naučím tvým spravedli-
vým rozhodnutím.

Tvé příkazy chci zachovávat, *
jenom mě neopouštěj!

Sláva Otcí.

Žalm 13

JAK dlouho budeš na mě, Hos-
podine, docela zapomínat, *
jak dlouho budeš přede mnou
skrývat svou tvář?

Jak dlouho se budu starostí
zmítat ve své duši, † s tím kaž-
dodenním smutkem v srdci, * jak
dlouho se má nade mnou vypínat
můj nepřítel? –

Shlédni a vyslyš mě, Hospodi-
ne, můj Bože! * Rozjasni mé oči,
ať neusnu v smrti,

aby neřekl můj nepřítel: »Zdolal
jsem ho!« * Ať nejasají moji protiv-
níci, že jsem klesl. –

Já však důvěřuji v tvé slitová-
ní, † pro tvou pomoc ať zaplesá
mé srdce, * zazpívám Hospodinu,
který mě zahrnul dobrem.

Sláva Otcí.

Žalm 14

NEROZUMNÝ si říká v srdci: * !!
»Bůh není!«

Zkaženě, zvráceně jednájí, * ni-
kdo nedělá dobro. –

Hospodin shlíží z nebe na smr-
tevníky, * aby viděl, zda je někdo
rozumný a vyhledává Boha.

Všichni pobloudili, všichni se
zkazili, * nikdo nedělá dobro. Do-
čista nikdo! –

Nevzpamatuje se žádný, kdo
páchá zlo, * kdo požírá můj lid,
jako by jedl chleba?

Hospodina nevývají – † pak
se budou strachem třást, * vždyť
Bůh je s pokolením spraved-
livých.

Chcete zmařit chudáku plány, *
ale Hospodin je mu útočištěm. –

Kéž přijde Izraeli spása ze Sió-
nu! † Až Hospodin změní osud své-
ho lidu, * jasot bude v Jakubovi,
radost bude v Izraeli.

Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Hospodin neodepře štěstí nevinnému,

O. blaze tomu, kdo v něho doufá.

v poledne:

V. Bože, tobě se líbí upřímné srd-

ce,

O. ve skrytu mě učíš moudrosti.

odpoledne:

V. Bože, jednej se mnou podle svého milosrdenství,

O. a nauč mě svým příkazům.

Nešpory

Žalm 20

KÉŽ tě vyslyší Hospodin v den tísně * a ochrání tě jméno Jakubova Boha!

Kéž ti ze svatyně sešle pomoc * a podporu ti poskytne ze Siónu! –

Kéž se rozpomene na všechny tvé dary * a tvá oběť je mu milá!

Kéž ti udělí, co si žádá tvé srdce, * a splní ti každý tvůj záměr. –

Nad tvým vítězstvím zajásejme, † korouhve vztyčme ve jménu svého Boha, * kéž splní Hospodin všechna tvá přání!

Nyní vím, že Hospodin dal vítězství svému pomazanému, † vyslyšel ho ze svých svatých nebes, * silnou svou pravicí, jež dává vítězství. –

Síla jedněch je ve vozech, síla druhých v koních, * ale naše síla je ve jménu Hospodina, našeho Boha.

Tamti se zhroutilí a padli, * my však stojíme a vytrváme! –

Hospodine, dej vítězství králi, * vyslyš nás, když k tobě voláme!

Sláva Otcí.

Žalm 21, 2-8.14

HOSPODINE, z tvé síly se raduje je král, * jak velice jásá nad tvou pomocí!

Splnil jsi mu, po čem v srdci toužil, * neodepřels, co jeho rty žá- daly.

Neboť jsi mu vyšel vstříc s hojným požehnáním, * vsadil jsi mu na hlavu korunu z ryzího zlata.

Žádal od tebe život: dopřáls mu * dlouhá léta na věčné časy. –

Veliká je sláva jeho, protože mu pomohl, * ozdobil ho ctí a vznešeností.

Učinils ho věčným požehnáním, * oblažils ho radostí před tvou tváří.

Neboť král doufá v Hospodina, * z milosti Nejvyššího nezakolísá. –

Povstaň, Hospodine, ve své síle, * tvou moc oslavíme zpěvem!

Sláva Otcí.

kantikum**Zj 4, 11; 5, 9.10.12**

PANE, náš Bože, jsi hoden, *
abys přijal slávu, čest, i moc,
protože jsi stvořil všechno, *
z tvé vůle to povstalo a bylo stvo-
řeno. –

Pane, jsi hoden vzít svítek * a
rozlomit jeho pečeti,

protožeš byl zabit a svou krví
jsi vykoupil Bohu lidi* z každého
kmene, jazyka, lidu i národa

a vytvořil jsi z nich našemu !
Bohu království a kněze * vlád-
noucí nad zemí. –

Beránek, který byl zabit,† si za-
slouží, aby přijal moc, bohatství
a moudrost, * sílu, čest, slávu i
chválu! Sláva Otcí.

Středa**Modlitba se čtením****Žalm 18-I (2-7)**

MILUJI tě, Hospodine, má sí-
lo, * Hospodine, má skálo,
mé útočiště; zachránce můj!

Můj Bože, má skálo, na niž
se utíkám, * můj štíte, rohu mé
spásy, ochrano má!

Budu vzývat Hospodina, jemuž
náleží chvála, * a od svých nepřá-
tel budu vysvobozen. –

Obklopil mě smrtící příboj, *
přepadly mě záhubné přivaly,

ovinula mě osidla podsvětí, *
ohrozily mě léčky smrti.

Ve své tísní jsem vzýval Hospo-
dina, * k svému Bohu jsem volal o
pomoc:

Ze své svatyně slyšel můj hlas, *
mé volání proniklo k jeho sluchu.

Sláva Otcí.

II (8-20)

ZACHVĚLA se a zatřásla země,†
zakolísaly základy hor* a za-
chvěly se, neboť vzplál hněvem.

Vystoupil kouř z jeho chřípí, †
sžírající oheň z jeho úst, * žhavé
uhlí od něho vzplálo.

Nebesa sklonil a sestoupil, *
černý mrak byl pod jeho nohama. –

Jel na cherubu a letěl, * nesl se
na křídlech větru.

Jako rouchem se temnotou o-
děl, * zahalil se do tmavých vod,
do hustých mračen.

Bleskem v jeho dohledu *
vzplálo žhavé uhlí. –

Z nebe Hospodin zahřměl, * Nej-
vyšší zaburácel svým hlasem.

Vyslal své šípy a rozptýlil je, *
vyslal přemnohé blesky a rozdrtil
je.

Tu se ukázala dna oceánů,* základy země byly obnaženy,

když Hospodin pohrozil,* když zavanul dech jeho hněvu. –

Napráhl svou ruku z výšin a uchopil mě,* vyprostil mě ze spousty vod,

vyrval mě mému mocnému nepříteli,* těm, kdo mě nenáviděli, kdo mě předčili silou.

Přepadli mě v den pro mě osudný,* ale Hospodin se mě zastal.

Vyvedl mě na volné prostranství,* vysvobodil mě, protože mě má rád. Sláva Otci.

III (21-30)

O DPLATIL mi Hospodin podle mé spravedlnosti,* odměnil mě podle čistoty mých rukou.

Vždyť jsem zachovával Hospodinovy cesty,* nevzdálil jsem se hříchem od svého Boha.

Nebot' jsem míval na zřeteli všechny jeho příkazy,* jeho nařízením jsem se nevyhýbal,

ale byl jsem před ním bez úhony,* uchoval jsem se bez viny.

Odplatil mi Hospodin podle mé spravedlnosti,* podle čistoty mých rukou, kterou vidí svýma očima. –

K dobrému člověku se chováš dobrotivě,* s bezúhonným zacházíš láskyplně,

s upřímným jednáš upřímně,* s vychytralým však obezřetně.

Nebot' pokorný lid ty zachraňuješ,* ale ponižuješ oči zpupných. –

Ano, ty Hospodine, zažehuješ mou svítilnu,* mou temnotu ozařuješ, můj Bože!

S tebou se vrhám na šiky nepřátel* a hradby ztékám se svým Bohem. Sláva Otci.

V. Všichni Ježíšovi přisvědčovali,
O. a divili se milým slovům z jeho úst.

Ranní chvály

Žalm 36

NEPRAVOST mluví bezbožnému v srdci,* na bázeň před Bohem se neohlíží,

a tak namlouvá sám sobě,* že se jeho vina nenajde a nezoškliví. –

Slova jeho úst jsou nepravost a faleš,* přestal mít rozum a jednat správně.

Na svém lůžku přemítá o nepravosti,* stojí na nedobré cestě, neštítí se zlého. –

Hospodine, tvé milosrdenství sahá až do nebes,* tvoje věrnost až k oblakům.

Tvá spravedlnost je jak Boží ho
ry, † tvé rozsudky jak mořská hlu
bina, * pomáháš lidem i zvířatům,
Hospodine. –

Jak vzácná je tvá milost, Bože, *
lidé se utíkají do stínu tvých kří
del.

Sytí se hojností tvého domu, *
napájíš je proudem svého blaha.

Neboť u tebe je pramen života, *
v tvé záři vidíme světlo. –

Zachovej svou milost těm, kdo
tě znají, * svou spravedlnost těm,
kdo jsou upřímného srdce!

Noha nadutců at' mě nepři
šlápne, * ruka hříšníků at' se
mnou nesmýká!

Hle, padli, kdo páchali ne
pravost, * jsou svrženi a nemohou
povstat! Sláva Otcí.

kantikum

Jdt 16, 1-2a.13-15

UDERTE na buben ke cti Páně, *
zazpívejte Bohu s doprovo
dem cimbálů,

zanotujte mu píseň novou, †
oslavujte a vzývejte jeho jméno! *
Pán zamezuje války. –

Zazpívám mému Bohu píseň
novou: † Pane, jsi veliký a slavný, *
podivuhodný mocí a nepřemoži
telný!

At' ti slouží všechno tvorstvo, *
neboť jsi rozkázal a stalo se,

seslal jsi svého ducha, a vše by
lo stvořeno, * nikdo nemůže odpo
rovat tvému slovu. –

Vody se vzdouvají a hory se tře
sou od základů, * jako vosk se roz
tékají před tebou skály,

ale k těm, kdo se tě bojí, * jsi
vždycky milostivý. Sláva Otcí.

Žalm 47

VŠECHNY národy, tleskejte ru
kama, * jásejte Bohu radost
ným hlasem,

protože Hospodin je vznešený,
hrozný, * je to veliký král nad ce
lou zemí. –

Podrobujे nám národy, * klade
nám k nohám pohany.

Vybírá nám naše dědictví, *
slávu Jakuba, kterého miluje.

Bůh se vznáší za jásotu, * Hos
podin vystupuje za hlaholu trub.
–

Zpívejte Bohu, zpívejte, * zpí
vejte našemu králi, zpívejte!

Protože Bůh je králem celého
světa, * zpívejte mu chvalozpěv! –

Bůh vládne národům, * Bůh za
sedá na svém svatém trůnu.

Knížata národů se přidružují *
k lidu Abrahámovi Boha.

Vždyť Bohu patří vládcové ze
mě, * je nadmíru vznešený.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Beth (9-16)

JAK půjde jinoch svou cestou bez úhony?* Bude-li se chovat podle tvého slova.

Celým srdцем tě hledám,* ne-
dej, abych se odchýlil od tvých
předpisů! –

V svém srdci uchovávám tvůj
výrok,* abych se neprohřešil proti
tobě.

Veleben jsi, Hospodine,* nauč
mě svým příkazům! –

Svémi rty vypočítávám*
všechna rozhodnutí tvých úst.

Raduji se na cestě tvých příká-
zání* jako z velkého bohatství. –

Chci rozjímat o tvých naří-
zeních,* pozor dávat na tvé cesty.

Z tvých příkazů se budu těšit,*
nezapomenu na tvá slova.

Sláva Otci.

Žalm 17-I (1-7)

SLYŠ, Hospodine, spravedlivou
žálost, † všimni si mého nař-
ku,* popřej sluchu mé modlitbě
z bezelstných rtů!

Ty sám posud' mou sprave-
dlnost,* tvé oči vidí, co je správné. –

Jestliže zkoušíš mé srdce,
zkoumáš mě v noci, tříbíš mě oh-
něm,* nenalezneš na mně nepra-
vosti.

Má ústa se neprohřešila, jak
lidé mají ve zvyku,* podle slov
tvých rtů jsem dbal na cesty zá-
kona.

Mé kroky pevně setrvaly na
tvých stezkách,* nezakolísaly mé
nohy. –

Volám k tobě, protože mě vy-
slyšíš, Bože,* popřej mi sluchu,
slyš mé slovo!

Ukaž mi svou zvláštní milost*
ty, který zachraňuješ před od-
půrci všechny, kdo se utíkají k tvé
pravici. Sláva Otci.

II (8-15)

OPATRUJ mě jako zřítelnici o-
ka, † do stínu svých perutí
mě ukryj* před hříšníky, kteří na
mně páchají násilí.

Zuriví nepřátelé mě obklopu-
jí, † nepřístupným činí své bez-
citné srdce,* zpučně mluví svými
ústy.

Už, už mě obkličují jejich kro-
ky,* oči své upírají, aby mě pova-
lili na zem,

podobají se lvu, který dychtí
po kořisti,* nebo lvímu mláděti,
které člhá z úkrytu. –

Povstaň, Hospodine, vyraz
proti němu a poval ho, † svým
mečem zachraň mou duši před
hříšníkem,* svou rukou mě, Hos-
podine, zachraň před lidmi,

před lidmi, pro které tento život znamena všechno, * jejichž břicho plníš svými dary.

Jejich synové se dosyta najedí, * a co zbude, nechávají svým dě-tem.

Já však ve spravedlnosti uzřím tvou tvář, * až procitnu, nasytím se pohledem na tebe.

Sláva Otci.

dopoledne:

V. Ukaž mi své cesty, Hospodine,
O. pouč mě o svých stezkách.

v poledne:

V. Tvoji kněží at' obléknou spravedlnost,
O. a tvoji zbožní at' se rozjásají.

odpoledne:

V. Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí,
O. nad těmi, kdo doufají v jeho milost.

Nešpory

Žalm 27-I (1-6)

! **H**OSPODIN je mé světlo a má spása, * koho bych se bál?

Hospodin je záštita mého ži-vota, * před kým bych se trásl?

Když na mě útočí zločinci, aby hryzli mé tělo, * moji protivníci a nepřátelé klopýtají a klesají.

I když se proti mně utáboří voj-sko, nevyděsí se mé srdce, * když proti mně vypukne válka, jsem pln důvěry. –

Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím: * abych směl přebývat v Hospodinově domě po všechny dny svého života,

abych požíval Hospodinovy ně-hy* a patřil na jeho chrám. –

! Neboť v den neštěstí skryje mě ve svém stánku, † v úkrytu svého stanu mě schová, * na skálu zdvihne.

Nyní se zdvihá má hlava* proti nepřátelům, kteří mě obklíčují,
oběti chvály mu přinesu v jeho stanu, * budu zpívat a hrát Hospodinu.

Sláva Otci.

II (7-14)

SLYŠ, Hospodine, můj hlas-
, jak volám, * smiluj se nade mnou, vyslyš mě!

Mé srdce k tobě mluví, má tvář tě hledá: * Hospodine, hledám tvou tvář. –

Neskrývej svou tvář přede mnou, * v hněvu neodmítej svého služebníka!

Tys má pomoc, nezavrhuj mě, * neopouštěj mě, Bože, můj spasitel!

I když mě otec s matkou o-pustili, * Hospodin se mě ujme. –

Pouč mě, Hospodine, o své cestě, * veď mě po rovné stezce navzdory mým nepřátelům!

Nevydávej mě choutkám mých protivníků, * vždyť povstali proti mně křiví svědci a násilím proti mně sptí. –

! Věřím, že uvidím blaho od Hospodina* v zemi živých!

Důvěřuj v Hospodina, buď silný, * at' se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina! Sláva Otcí.

kantikum

Srov. Kol 1, 12-20

RADOSTNĚ děkujeme Bohu Otcí, * že nás uschoпил k účasti na dědictví věřících ve světě.

On nás totiž vytrhl z moci temnosti * a převedl do království svého milovaného Syna.

V něm máme vykoupení * a odpuštění hříchů. –

On je věrný obraz neviditelného Boha, * dříve zrozený než celé tvorstvo.

V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, * svět viditelný i neviditelný:

at' jsou to andělé při trůnu, at' jsou to panstva, † at' jsou to knížata, at' jsou to mocnosti. * Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. –

Kristus je dříve než všechno ostatní* a všechno trvá v něm. –

A on je hlava těla, * to je církve: !

on je počátek, † prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. * Tak má ve všem prvenství. –

Bůh totiž rozhodl, * aby se v něm usídlila veškerá plnost dokonalosti,

a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo † jak na nebi, tak na zemi* tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.

Sláva Otcí.

Čtvrtek

Modlitba se čtením

Žalm 18-IV (31-35)

BOŽÍ cesta je dokonalá, † Hospodinovo slovo, tříbené ohněm, * štítem je všem, kdo se k němu utíkají.

Neboť kdo je Bohem kromě Hospodina, * kdo je skálou kromě

našeho Boha? –

Bůh, který mě opásává silou, * činí mé chování dokonalým,

mým nohám dal hbitost jako nohám laní* a postavil mě na výšiny,

mé ruce vycvičil k boji * a mé paže k napínání bronzového luku.
Sláva Otcí.

V (36-46)

DALS mi svůj záchranný štít, † tvá pravice mě podpírala * a tvá starostlivost mě učinila mocným.

Mým krokům jsi otevřel širokou cestu, * proto nezakolísaly mé nohy.

Honil jsem své nepřátele a doštíhl je, * nevrátil jsem se, dokud jsem je úplně nezničil.

! Potřel jsem je, že se nemohli vzhopit, * padli mi pod nohy. –

Opásals mě statečností k boji, * pode mě srazils mé protivníky,

Zahnals na útěk mé nepřátele * a zničil ty, kdo mě nenávidí.

Křičeli o pomoc, ale nikdo jim nepomáhal, * volali k Hospodinu, ale neslyšel je.

Rozdrtil jsem je jako prach na větru, * jako bláto na ulicích jsem je rozšlapal. –

Vyprostils mě, když se lid bouřil, * vládcem národů jsi mě ustanovil.

Slouží mně lid, který jsem neznal, * poslouchají mě na jediné slovo.

Cizinci se ucházejí o mou přízeň, * strachem jsou stížení, v hrůze opouštějí své tvrze.

Sláva Otcí.

VI (47-51)

Ať žije Hospodin, požehnána buď moje Skála, * sláva buď Bohu, mému spasiteli!

Bohu, který mě pověřil odplatou, * pod moji moc národy sklonil. –

Vysvobodil jsi mě od mých nepřátel, † povýšils mě nad moje odpůrce, * vyrvals mě z násilníkovy moci.

Proto tě budu, Hospodine, mezi národy chválit, * opěvovat chci tvoje jméno.

Veliká vítězství jsi popřál svému králi, † dáváš přízeň svému pomazanému, * Davidovi a jeho potomstvu navěky. Sláva Otcí.

V. Otevři mé oči, Pane,

O. ať pozoruji divy tvého zákona.

Ranní chvály

Žalm 57

SMILUJ se nade mnou, Bože, smiluj se, * neboť k tobě se utíkám má duše,

uchyluji se do stínu tvých křidel, * dokud se nepřezene zkáza.

Volám k svrchovanému Bohu, * k Bohu, který mi prokazuje dobro. –

Ať zasáhne z nebe a zachrání mě, † ať zahanbí ty, kteří se na mě sápou, * ať Bůh sešle svou milost a věrnost.

Uléhám uprostřed lvů, * kteří lačně požirají lidi.

Jejich zuby jsou kopí a šípy* a jejich jazyk naostřený meč. –

Ukaž se ve své vznešenosti na nebesích, Bože, * nad celou zemí nechť je tvá sláva! –

Léčku připravili mým nohám, * zkrušili mou duši,

vykopali přede mnou jámu.* ať do ní spadnou! –

Plné důvěry je mé srdce, Bože, plné důvěry je mé srdce; * budu zpívat a hrát.

Probud' se, má duše, probud' se, citero a harfo, * chci vzbudit jitřenku.

Budu tě chválit mezi národy, Pane,* budu tě oslavovat mezi pohany,

protože tvá milost je veliká až k nebi, * tvá věrnost až do oblak. –

Ukaž se ve své vznešenosti na nebesích, Bože, * nad celou zemí nechť je tvá sláva! Sláva Otcí.

kantikum

Jer 31, 10-13.14b

SLYŠTE, pohané, Hospodinovo slovo,* zvěstujte ho na ostrovech v dáli!

Řekněte: Shromáždí Izraele ten, kdo ho rozptýlil, * bude nad

ním bdít jako pastýř nad svým stádem. –

Vykoupí Hospodin Jakuba * a vysvobodí ho z ruky mocnějšího.

Přijdou a budou jásat na hoře Siónu,* těšit se budou z Hospodinových dobrodiní,

z obilí, vína a oleje, * z mláďat bravu a skotu.

Jejich duše bude jak zavlažovaná zahrada, * nebudou už víc strádat. –

Tehdy se rozveselí v tanci pana,* zaradují se jinoši a starci.

Proměním jejich nárek v jásot, † útěchu a radost jim vleji po jejich smutku,* a můj lid se nasytí mým dobrodiním. Sláva Otcí.

Žalm 48

HOSPODIN je veliký, velmi je hodný chvály * v městě našeho Boha.

Jeho svatá hora, ten slavný pahorek,* je radostí celé země.

Hora Sión, to tajemné sídlo Boží,* je městem velíkého krále.

Bůh se ukázal v jejich pevnostech* jako jistá ochrana. –

Neboť hle, sešli se králové, * spolu učinili útok.

Jen se však podívali, užasli,* ve zděšení prchli.

Hruza je tam zachvátíla,* křeč jak ženu, která rodí,

jako když východní vítr* rozbíjí taršíšské lodi. –

Jak jsme to slyšali, tak jsme to viděli * v městě Hospodina zástupu,

v městě našeho Boha: * Bůh mu dává věčné trvání.

! Vzpomínáme, Bože, na tvé milosrdenství * ve tvém chrámě.

Jako tvé jméno, Bože, tak i tvá chvála * sahá až na konec země.

Tvá pravice oplývá spravedlností, * at' se raduje siónská hora,

at' jásají judská města * nad !
tvými rozsudky. –

Jděte kolem Siónu, obejděte jej, * spočítejte jeho věže!

Všimněte si jeho hradeb, * prohlédněte jeho paláce,

abyste mohli vyprávět příštím pokolením: * Tak veliký je Bůh,

Bůh náš navěky, navždy. * On bude naším vůdcem!

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Ghimel (17-24)

PROKAŽ dobro svému služebníku, abych byl živ * a zachovával tvé slovo.

Otevři mé oči, * at' pozoruji divy tvého zákona. –

Jsem na zemi jenom hostem, * neskrývej přede mnou své předpisy.

Umdlévá má duše, * když stále dychtí po tvých rozhodnutích. –

Pokáral jsi pyšné: * zlořečení, kdo se odchyľují od tvých předpisů!

Sejmi ze mě potupu a hanbu, * neboť zachovávám tvá přikázání. –

I když se knížata ve schůzce proti mně umlouvají; * tvůj služebník rozjímá o tvých předpisech.

Vždyť tvá přikázání jsou mým potěšením, * tvé příkazy jsou mým

mi rádci.

Sláva Otcí.

Žalm 25-I (1-14)

K tobě pozvedám svou duši, *
Hospodine, můj Bože,

v tebe důvěřuji, kéž nejsem zahánben, * at' nade mnou nejásají moji neprátele.

Vždyť nikdo z těch, kdo v tebe doufají, nepadne do hanby; * do hanby padnou ti, kdo lehkovážně ruší věrnost. –

Ukaž mi své cesty, Hospodine, * a pouč mě o svých stezkách.

Ved' mě ve své pravdě a uč mě, † neboť ty jsi Bůh, můj spasitel, * nepřestávám v tebe důvěřovat. –

Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování, * na své milosrdenství, které trvá věčně.

Nemysli na hříchy mého mládí, na má provinění, † pamatuj na mě

ve svém milosrdenství* pro svou dobrotivost, Hospodine! –

Hospodin je dobrý a dokonalý,* proto ukazuje hříšníkům cestu.

Pokorné vede k správnému jednání,* pokorné učí své cestě. –

Hospodinovo jednání je jen láska a věrnost* pro ty, kdo plní jeho smlouvu a nařízení.

Pro své jméno, Hospodine,* odpusť mi hřích, je totiž velký. –

Který muž ctí Hospodina?* Učí ho o cestě, kterou si má zvolit.

Takový se bude těšit z blahobytu,* jeho potomci budou vlastnit zemi.

Důvěrně se stýká Hospodin s těmi, kdo se ho bojí,* dává jim poznat svou smlouvu.

Sláva Otci.

II (15-22)

STÁLE upírám oči na Hospodina,* vždyť on mé nohy vysvobodí z léčky.

Obrat' se ke mně a smiluj se nade mnou,* vždyť já jsem tak sám a tak ubohý!

Ulev mi v úzkostech srdce,* - !
vyprost' mě z nesnáží! –

Popatř na mou bídu a trápení,* odpusť mi všechny hříchy!

Pohled' na mé nepřátele, je jich mnoho,* nevraží na mě s prudkou nenávisť. –

Opatruj mou duši a zachraň mě,* ať nejsem zahanben, že jsem se utekl k tobě.

Ať mě chrání nevina a upřímnost,* poněvadž doufám v tebe, Hospodine!

Bože, vysvobod' Izraele* ze všech jeho tísní. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Všechna díla Páně, velebte Pána,

O. chvalte a oslavujte ho navěky.

v poledne:

V. Velebnost a vznešenost ho předcházejí,

O. moc a nádhera jsou v jeho svatyni.

odpoledne:

V. Nebesa vypravují o Boží slávě,

O. a dílo jeho rukou zvěstuje obloha.

Nešpory

Žalm 30

CHCI tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil,* nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřá-

telé.

Hospodine, můj Bože,* volal jsem k tobě a uzdravils mě.

Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši,* zachovals mi život

mezi těmi, kteří do hrobu klesli. –

Zpívejte Hospodinu, jeho zbož-
ní,* a vzdávejte díky jeho svatému
jménu!

Vždyť jeho hněv trvá chvíli,* ale
jeho laskavost po celý život,
! zvečera se uhostí pláč,* zjítra
však jásoť. –

! Řekl jsem ve své smělosti:* »Nic
už mnou nepohne!«

Hospodine, ve své přízni jsi mě
obdařil mocí a ctí;* sotva jsi skryl
svou tvář, padl jsem v zmatek.

K tobě volám, Hospodine, *
Pána prosím o smilování. –

Jaký bude zisk z mé krve, *
když padnu do hrobu?

! Bude tě chválit prach, * bude
hlásat tvou věrnost?

Slyš, Hospodine, a smiluj se
nade mnou, * pomoz mi, Hospo-
dine! –

Můj nárek jsi obrátil v tanec, *
rozvázals mou žinici, přepásals
mě radostí,

aby ti zpívala má duše bez u-
stání,* Hospodine, můj Bože, chci
tě chválit navěky! Sláva Otcí.

Žalm 32

ŠŤASTNÝ je ten, komu byla
odpuštěna nepravost,* jehož
hřích je přikryt.

Šťastný je člověk, kterému
Hospodin nepřičítá vinu,* v jehož
duši není klamu. –

Dokud jsem mlčel, chřadly mi
kosti * v mých ustavičných nář-
cích.

Vždyť dnem i nocí mě tížila tvá
ruka, * má síla se stravovala jak
za letních veder. –

Vyznal jsem se ti ze svého hří-
chu,* svou nepravost jsem neza-
tajil.

Řekl jsem: »Vyznávám se Hos-
podinu ze své ničemnosti«, * a tys
odpustil, co jsem zavinil hříchem. –

Proto se bude k tobě modlit !!
každý zbožný* v čas tísně.

Až budou dorážet přivaly vod,*
k němu nedosáhnou.

Tys mé útočiště, ušetříš mě úz-
kostí,* zahrneš mě radostí ze zá-
chrany. –

Poučím tě a ukážu ti cestu, ku-
dy máš kráčet,* poradím ti, budu
tě mít stále na očích.

Nebud'te jako kůň či mezek bez
rozumu, † jejich bujnost se krotí
uzdou a ohlávkou,* jinak k tobě
nepřiběhnou. –

Bezbožný má hodně bolestí, *
milosrdenství však obklopuje
toho, kdo doufá v Hospodina.

Radujte se z Hospodina a těšte
se, spravedliví, * jásejte všichni,
kdo jste upřímného srdce.

Sláva Otcí.

kantikum**Zj 11, 17-18;12,10b-12a**

DĚKUJEME ti, Pane, Bože vševládny, * který jsi a který jsi byl,

žes převzal svou velikou moc* a ujal ses vlády. –

Pohané se rozzuřili,* ale tu přišel tvůj hněv a čas soudit mrtvé:

dát odměnu tvým služebníkům prorokům a věřícím* a těm, kdo se tě bojí, malým i velkým;

a zahubit ty,* kdo hubili zemi. –

Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu* a panování jeho Pomazanému,

nebot' byl svržen žalobník našich bratří,* který na ně žaloval před naším Bohem ve dne v noci. –

Oni nad ním zvítězili Beránkovou krví* a slovem svého svědectví,

protože nemilovali svůj život natolik,* že by se zalekli smrti.

Proto se veselte, nebesa* a vy, kteří v nich přebýváte!

Sláva Otcí.

Pátek**Modlitba se čtením****Žalm 35-I (1-2.3b.9-12)**

OBOŘ se, Hospodine, na mé protivníky,* bojuj s těmi, kteří proti mně brojí.

! Uchop štít a pavězu,† povstaň mi na pomoc!* Řekni mé duši: »Já jsem tvá spása!« –

Má duše zajásá Hospodinu,* radovat se bude pro jeho pomoc.

Ze všech svých sil budu volat:* »Hospodine, kdo se ti vyrovná?«

Vysvobozuješ chudáka z moci silnějšího,* nebohého ubožáka z lupičovy ruky.« –

Vystoupili nespravedliví svědci,* ptali se mě na to, co nevím.

Za dobré zlým se mi odměnili* tím, že mě opustili. Sláva Otcí.

II (13-16)

VŽDYŽ já, když oni churavěli,! oděl se kajícím rouchem,† postem se trýznil,* modlitbou obíral v nitru,

jako k příteli, jako k bratru se choval,* skleslý byl smutkem, jak bych nad matkou truchlil. –

Ale když já jsem klopýtl, měli radost a srotili se,* srotili se proti mně a bili mě znenadáni.

Drásali mě bez přestání,† tupili, posmívali se mi,* skřípali

proti mně zuby. Sláva Otcí.

III (17-19.22-23.27-28)

PANE, jak dlouho budeš přihlížet? † Od řvoucích zvírat vysvobod' mou duši, * od lvů můj život.

Vzdám ti díky ve velkém shromáždění, * v zástupech lidu budu tě chválit. –

Ať se nade mnou neradují moji nespravedliví neprátele, * necht' škodolibě nemžourají, kdo mě nenávidí bez příčiny!

Viděl jsi to, Hospodine, nemlč, * Pane, nevzdaluj se ode mě!

Probud' se, procitni a zachraň mě, * Bože můj a Pane, ujmi se mě! –

Necht' jásají a plesají, kdo přejí mé spravedlivé věci, * at' mohou stále říkat: Bud' veleben Hospodín, on přeje vše nejlepší svému služebníku.

Můj jazyk bude oslavovat tvou spravedlnost, * stále hlásat tvou chválu. Sláva Otcí.

V. Můj synu, pamatuj na má slova,

O. dbej na mé příkazy, a budeš žít.

Ranní chvály

Žalm 51

SMILUJ se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, * pro své velké slitování zahlad' mou nepravost.

Úplně ze mě smyj mou vinu* a očist' mě od mého hříchu. –

Neboť já svou nepravost uznávám,* můj hřích je stále přede mnou.

Jen proti tobě jsem se prohřešil, * spáchal jsem, co je před tebou zlé,

takže se ukáže, jak je tvůj rozsudek spravedlivý, * že jsi bez úhony ve svém soudu. –

Hle, s vinou jsem se narodil* a v hříchu mě počala má matka.

Hle, líbí se ti upřímné srdce, * ve skrytu mě učíš moudrosti! –

Pokrop mě yzopem, a budu čistý, * umyj mě, a budu bělejší než sníh.

Popřej mi slyšet hlas veselí a radosti, * at' zajásají kosti, které jsi zdrtil. –

Odvrat' svou tvář od mých hříchů* a zahlad' všechny mé viny.

Stvoř mi čisté srdce, Bože!* Obnov ve mně ducha vytrvalosti. –

Neodvrhuj mě od své tváře* a neodnímej mi svého svatého ducha.

Vrat' mi radost ze své ochrany* a posilni mou velkodušnost. –

Bezbožné budu učit tvým cestám* a hříšníci se budou obracet

k tobě.

Zbav mě, Bože, trestu za prolitou krev, Bože, můj spasiteli,* at' zajásá můj jazyk nad tvou spravedlností. –

Otevři mé rty, Pane,* aby má ústa zvěstovala tvou chválu.

Vždyť nemáš zálibu v oběti,* kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti milá.

Mou obětí, Bože, je zkroušený duch,* zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš. –

Pane, obšťastni Sión svou přízní,* znovu zbuduj hradby Jeruzaléma.

Pak opět najdeš zálibení v zákonitých obětech, v celopalech i žertvách,* na oltář ti budou klást býčky.
Sláva Otcí.

kantikum

Iz 45,

15-18af.19ef.20cd.21ef-25

O PRAVDU, ty jsi Bůh skrytý,* Bůh Izraele, spasitel. –

Jsou zahanbení a potupení všichni,* společně odešli s hanbou výrobci model.

! Izrael je spasen od Hospodina* spásou věčnou.

! Nebudete zahanbeni ani potupeni* na věčné časy. –

Tak praví Hospodin, stvořitel nebes:* »Já jsem Hospodin, a nikdo jiný!

Já, Hospodin, mluvím, co je správné,* a oznamuji pravdu.

Bez rozumu jsou ti, kdo nosí své dřevěné modly* a modlí se k nějakému bohu, jenž nemůže spasit.

Mimo mne není jiný Bůh!* Bůh spravedlivý a spasitel není mimo mne! –

Obraťte se ke mně a dejte se spasit, † všechny končiny země!* Neboť já jsem Bůh, a nikdo jiný! –

Při sobě jsem přisahal,† z mých úst vyšla pravda,* neodvolatelné slovo:

Každé koleno se mi bude klanět,† přisahat bude každý jazyk.* Řekne: 'Jen v Hospodinu je vítězství a síla.'« –

S hanbou přijdou k němu* všichni, kdo mu odpírají.

Vítězství a slávy dojde v Hospodinu* celý rod Izraele.

Sláva Otcí.

Pokud se následující žalm zpíval jako invitatorium, nahradí se zde žalmem 95, str. 6.

Žalm 100

PLESEJTE Hospodinu, všechny země, † služte Hospodinu s radostí,* vstupte před něho s jásosem!

Uznejte, že Hospodin je Bůh, † on nás učinil, a my mu náležíme,* jsme jeho lid a stádce jeho pastvy. –

Vstupte do jeho bran s díkem, †
do jeho nádvoří s chvalozpěvem, *
slavte ho, žehnejte jeho jménu!

Neboť Hospodin je dobrý, †
jeho milosrdenství je věčné, * po

všechna pokolení trvá jeho věr-
nost.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Daleth (25-32)

PŘILNULA k prachu má duše, *
navrať mi život podle svého
slova.

Vyjevil jsem své osudy, a vy-
slyšels mě, * nauč mě svým pří-
kazům!

Pouč mě o smyslu svých naří-
zení* a budu rozjímat o tvých di-
vech.

Duše má zármutkem slzí, * po-
zvedni mě podle svého slova!

Odvrať mě od cesty lži, * a
ušetři mi svůj zákon!

Vyvolil jsem si cestu pravdy, *
dal jsem přednost tvým rozhod-
nutím.

Lnu k tvým příkázáním, * Hos-
podine, nezahanbuj mě!

Poběžím po cestě tvých před-
pisů, * neboť mi rozšiřuješ srdce.

Sláva Otcí.

Žalm 26

ZJEDNEJ mi právo, Hospodine,
vždyť jsem se choval bezú-
honně, * spoléhal jsem na Hospo-
dina, a proto jsem nevrávoral.

Zkoumej mě, Hospodine, a
zkoušej, * vyšetřuj mé ledví a srd-
ce!

Tvou dobrotu mám na zřeteli, *
jednám podle tvé pravdy.

Nesedávám s falešnými lidmi *
ani se nestýkám se zákeřníky.

Společnost zlosynů nená-
vidím, * nedružím se k bezbož-
níkům.

V nevinosti si myji ruce * a
kráčím okolo tvého oltáře, Hospo-
dine,

abych veřejně zvěstoval chválu*
a vyprávěl tvé podivuhodné činy.

Hospodine, miluji dům, kde
přebýváš, * a místo, kde sídlí tvá
sláva.

Nezahlazuj mou duši s hříš-
níky* ani můj život s vražedníky;

na jejich rukou lpí zločin, * je-
jich pravice je plna úplatků.

Já se však chovám bezú-
honně, * vysvobod' mě a smiluj se
nade mnou!

Má noha stojí na rovné cestě, *
ve shromáždění budu velebit Hos-
podina.

Sláva Otcí.

Žalm 28,1-3.6-9

K tobě volám, Hospodine, * má Skálo, nebud' ke mně hlu-
chý,

neodvracej se ode mě, abych se nepodobal těm, * kdo klesají do
hrobu. –

Slyš mou úpěnlivou prosbu,
když k tobě volám, * když vztahuji
své ruce k tvému svatému chrá-
mu.

Nevyhlazuj mě s hříšníky, *
s těmi, kdo páchají nepravost,

kteří se svými bližními mluví o
pokoji, * v srdci však chovají zlo. –

Požehnan buď Hospodin, † že
vyslyšel mou úpěnlivou prosbu! *
Hospodin je má síla a můj štít,

důvěřuje v něho mé srdce, dos-
tal jsem pomoc, * proto jásá mé
srdce a svou písní ho chválím. –

Hospodin je silou svého li-
du, * záštitou spásy svému poma-
zanému.

Zachraň svůj lid a žehnej své-
mu dědictví, * pas je a nes je až
navěky! Sláva Otci.

dopoledne:

V. Hospodinovo jednání je jen
láska a věrnost

O. pro ty, kdo plní jeho smlouvu
a nařízení.

v poledne:

V. V prachu leží má duše, Hospo-
dine,

O. pozvedni mě k životu.

odpoledne:

V. Hospodin je milosrdný a milos-
tivý,

O. shovívavý a nadmíru dobroti-
vý.

Nešpory**Žalm 41**

B LAZE tomu, kdo si všímá
chudáka a ubožáka, * za to
ho vysvobodí Hospodin v nouzi.

Hospodin ho bude chránit,
zachová ho naživu, * učiní ho
šťastným na zemi, nevydá ho
zvůli jeho neprátele.

Hospodin mu pomůže na bo-
lestném lůžku, * v nemoci z něho
sejme veškerou slabost. –

Volám: Hospodine, smiluj se
nade mnou, * uzdrav mě, zhřešil
jsem proti tobě.

Moji neprátele zle o mně mlu-
ví: * »Kdy už zemře, kdy zanikne
jeho jméno?«

Kdo přijde navštívit, jen na-
prázdnou tlačá, * v srdci si na-
sbírá špatnost, pak vyjde ven a
pomlouvá. –

Všichni, kdo mě nenávidí, si
spolu o mně šeptají * a vymýšlejí
proti mně špatné věci:

»Postihla ho nevyčísitelná ná-
kaza!« * nebo: »Kdo tak uleh^l, už
nevstane![«]

I můj přítel, jemuž jsem důvě-
řoval, * který jídal z mého chleba,
strojil mi úklady. –

Ty však, Hospodine, smiluj se
nade mnou, * postav mě na nohy,
ať jim to splatím!

Z toho poznám, že mě máš
rád, * když můj sok nade mnou
nezajásá.

Mne však zachováš bez úho-
ny, * navěky mě postavíš před
svou tvář. –

Požehnaný Hospodin, Bůh Iz-
raele, * od věků až na věky! Staň
se, staň se! Sláva Otcí.

Žalm 46

BŮH je naše útočiště a síla, *
osvědčil se jako nejlepší po-
mocník v nouzi.

Proto se nebojíme, i kdyby se
kácela země, * i kdyby se hory ří-
tily do hlubin moře.

Ať se bouří moře, pění jeho vo-
dy, * ať se třesou hory, když se
moře vzdouvá,

s námi je Hospodin zástupů, *
Bůh Jakubův je naši tvrzí. –

Proudy bystrin jsou k radosti
Božímú městu, * přesvatému
stánku Nejvyššího,

Bůh je v jeho středu, nepohne
se, * od časného jitra ho Bůh bude
chránit.

Národy se bouřily, říše se bor-
tily; * tu zahřměl svým hlasem,
země se rozplynula.

S námi je Hospodin zástupů, *
Bůh Jakubův je naši tvrzí. –

Pojďte, pozorujte Boží skutky, *
které učinil k úžasu země.

Zamezuje války až po samé
hranice světa, * láme luky, přeráží
oštěpy a štíty páli ohněm.

Přestaňte a uznejte, že já jsem
Bůh, * převyšuji národy, převyšuji
svět.

S námi je Hospodin zástupů, *
Bůh Jakubův je naši tvrzí.

Sláva Otcí.

kantikum

Zj 15, 3-4

VELIKÉ a podivuhodné jsou tvé
skutky, * Pane, Bože vše-
vládný!

Spravedlivé a spolehlivé jsou !
tvé cesty, * králi národů! –

Kdo by nevzdával, Pane, úctu
a slávu tvému jménu? * Vždyť ty
jediný jsi svatý!

Všechny národy přijdou a bu-
dou se před tebou klanět, * neboť
se ukázalo, že tvá rozhodnutí jsou
spravedlivá. Sláva Otcí.

Sobota

Modlitba se čtením

V liturgickém mezidobí se zpívají následující žalmy. V době adventní, vánoční, postní a velikonoční pak oddíly žalmu 105, str. 45.

Žalm 131

HOSPODINE, mé srdce se nevypíná, * nevyvyšují se mé oči, neženu se za velikými věcmi * pro mě nedostižnými. –

Spíše jsem uklidnil a utišil svou duši † jako dítě na matčině klíně; * jako dítě, tak je má duše ve mně. –

! Doufej, Izraeli, v Hospodina * - nyrní i navěky.

Sláva Otci.

Žalm 132-I (1-10)

PAMATUJ, Hospodine, na Davida, * na veškerou jeho starostlivost,

jak přisahal Hospodinu, * sliboval Mocnému Jakubovu: –

»Nevkročím do svého obytného domu, * nevstoupím na své připravené lůžko,

nepopřeji spánku svým očím, * svým víčkům odpočinku,

dokud nenaleznu místo pro Hospodina, * příbytek Mocnému Jakubovu.« –

Hle, slyšeli jsme o ní v Efratě, * nalezli jsme ji na polích Jaaru.

Vejděme do jeho příbytku, * klaňme se u podnože jeho nohou. –

Vstaň, Hospodine, vejdi na místo svého odpočinku * ty i tvá vznešená archa!

Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost * a tvoji zbožní ať se jásotem rozjásají!

Pro Davidu, svého služebníka, * neodmítej tvář svého pomazaného!

Sláva Otci.

II (11-18)

PŘISAHAL Hospodin Davidovi * s věrností, kterou neporuší:
»Potomka z tvého rodu * do! sadím na tvůj trůn.

Budou-li tvoji synové dbát na mou smlouvu, * na mé příkazy, kterým je naučím,

těž jejich synové navěky * budou sedět na tvém trůně!« –

Neboť Hospodin si vyvolil Si-ón, * přál si ho mít za své sídlo:

»To je můj příbytek navěky, * zde budu sídlit, ten jsem si zvolil. –

Jeho pokrmy štědře požehnám, * jeho chudé nasytím

chlebem.

Jeho kněze obléknu v spásu, * jeho zbožní se jásotem rozjásají.

Zde dám vyrašit rohu Davidovu, * rozžehnu svítlnu svému pomazanému.

Jeho nepřátele obléknu v hanbu, * ale na něm zazáří má kورونا.«

Sláva Otci.

V. Pojd'te, pozorujte Boží skutky,
O. které učinil k úžasu země.

*V době adventní, vánoční,
postrní a velikonoční:*

Žalm 105-I (1-11)

OSLAVUJTE Hospodina, vzývejte jeho jméno, * hlásejte mezi národy jeho díla.

Zpívejte mu, hrejte mu, * vypravujte o všech jeho divcích!

honoste se jeho svatým jménem, * ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina!

Uvažujte o Hospodinu a jeho moci, * stále hledejte jeho tvář!

Pamatujte na divy, které učinil, * na jeho zázraky a rozsudky jeho úst,

potomstvo Abraháma, jeho služebníka, * synové Jakuba, jeho vyvoleného!

Hospodin sám je náš Bůh, * po celé zemi platí jeho rozhodnutí.

Pamatuje věčně na svoji smlouvu, * na slib, který ustanovil pro tisíc pokolení,

na smlouvu, kterou sjednal s Abrahámem, * na svou přísahu Izákovi.

Jako závazek to stanovil Jakubovi, * Izraelovi jako věčnou smlouvu.

Řekl: »Tobě dám kananejskou zemi* v dědičný úděl.«

Sláva Otci.

II (12-22)

I když jich bylo počtem málo, * nemnoho, a byli v zemi přistěhovalci,

putovali od národa k národu, * z jednoho království k jinému kmeni,

nedopustil, aby je kdo utlačoval* a kvůli nim trestal krále:

»Nedotýkejte se mých pomazaných, * neubližujte mým prorokům!«

Privolal na zemi hlad, * zbovil! *je chleba.*

Poslal před nimi muže, * Josef byl prodán za otroka.

Sevřeli pouty jeho nohy, * do želez jeho hrdlo,

dokud se nesplnil jeho výrok, * Hospodinovo slovo jej ověřilo.

Král poslal, a osvobodil ho, * vládce národů ho propustil.

Ustanovil ho pánem svého domu * a vládcem veškerého svého majetku,

aby vychovával knížata, jak u-
zná za vhodné,* a jeho rádce učil
moudrosti. Sláva Otci.

III (23-45)

TEHDY přišel Izrael do Egyp-
ta * a Jakub se stal hostem
v Chámově zemi.

Nadmíru pak rozmnožil svůj
národ * a dal mu větší sílu než
jeho protivníkům.

Zvrátil jim srdce, že nenávi-
děli jeho národ,* že lstivě jednali
s jeho služebníky.

Tedy poslal Mojžíše, svého
služebníka,* Áróna, jehož si vy-
volil.

Dělali mezi nimi jeho divy* a zá-
zraky v Chámově zemi. –

Seslal temnoty, a nastala tma,*
ale oni odpírali jeho slovům.

Proměnil v krev jejich vody* a
zahubil jim ryby.

Jejich země se hemžila ža-
bami,* vnikly i do komnat jejich
králů.

Rozkázal a přiletěla hejna
much,* komáři byli v celém je-
jich kraji.

Místo deště dal jim krupobítí,*
plameny ohně v jejich zemi.

Potloukl jim révu i řiky,* polá-
mal stromy na jejich území. –

Rozkázal a přiletěly kobylky* a
sarančat nespočetné spousty.

Zhltaly všechnu zeleň v jejich
zemi,* zhltaly jim plodiny obilí.

Pobil všechny prvorozené v je-
jich zemi,* prvotina veškeré jejich
mužné síly. –

Potom své vyvedl se stříbrem a
zlatem,* nebylo nemocných v je-
jich kmenech.

Egyptané se radovali, že od-
cházejí,* neboť hrůza z nich pad-
la na ně.

Rozestřel oblak, aby je chránil,*
oheň, aby svítil v noci. –

Projevili žádost, i poslal jim
křepelky* a sytil je chlebem z ne-
be.

Rozrazil skálu a vytryskla vo-
da,* valila se pouští jak řeka.

Neboť pamatoval na své sva-
té slovo,* které dal Abrahámovi,
svému služebníku. –

V radosti vyvedl svůj národ,*
s jásotem své vyvolené.

Dal jim pohanské země,* zmoc-
nili se majetku národů,

aby zachovávali jeho zákony* a
dbali jeho nařízení. Sláva Otci.

Ranní chvály

Žalm 119-Kof (145-152)

VOLÁM z celého srdce: vyslyš
mě, Hospodine,* tvé příkazy

chci zachovávat.

Volám k tobě: zachraň mě * a
budu plnit tvá příkázání. –

Přicházím na úsvitě a o pomoc volám,* spoléhám na tvá slova.

Horlivější jsou mé oči než oči noční hlídky,* abych rozjímal o tvém výroku. –

Slyš můj hlas podle svého milosrdenství, Hospodine,* a dej mi život podle svého rozhodnutí!

Blíží se ti, kdo mě lstivě pronásledují,* daleko jsou od tvého zákona. –

Blízko jsi, Hospodine,* a všechny tvé předpisy jsou věrné.

Již dlouho vím z tvých přikázání,* žes je ustanovil na věčné časy. Sláva Otci.

kantikum

Ex 15, 1-4a.8-13.17-18

CH CI zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený,* koně i jezdce svrhl do moře.

! Hospodin je má síla, jej opěvuji,* stal se mou spásou.

On je můj Bůh, a já ho chválím,* Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Hospodin je hrdina ve válce, † jeho jméno je Hospodin.* Faraónovy vozy i jeho vojsko svrhl do moře. –

Dechem tvých nozder nakupily se vody, † vztyčily se jako hráz proudy,* ztuhly vlny uprostřed moře.

Nepřítel pravil: »Budu je pronásledovat a dostihnu je, † rozdělím kořist, naplní se jí má touha,* vytasím svůj meč, zmocní se jich má ruka.«

Zadul jsi svým hněvem, † přikrylo je moře,* potopili se jak olovo v mohutných vodách. –

Kdo je mezi bohy jako ty, Hospodine, † kdo je jako ty vznešený ve svatosti, hrozný a chvályhodný;* konáš podivuhodné věci.

Vztáhl jsi svou pravici,* pohltila je země.

Ve svém milosrdenství vedl jsi ! lid,* který jsi vykoupil,

svou silou jsi ho nesl* do svého svatého příbytku. –

Přivedeš a zasadíš svůj lid na ! hoře,* na svém vlastnictví,

na místě, kde si, Hospodine, budeš své sídlo,* ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce.

Hospodin bude kralovat* navěky a navždy.

Sláva Otci.

Žalm 117

CH VALTE Hospodina, všechni lidé,* oslavujte ho, všechny národy, –

neboť mocně vládne nad námi jeho milosrdenství* a Hospodina věrnost trvá navěky.

Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-He (33-40)

UKAZ mi, Hospodine, cestu svých příkazů, * a budu ji věrně zachovávat.

Pouč mě, ať zachovám tvůj zákon * a chráním ho celým svým srdцем.

Vod' mě po stezce svých předpisů, * neboť v ní mám zálíbení.

Nakloň mé srdce k svým příkázáním, * nikoli však k nespravedlivému zisku.

Odvrat' mé oči, ať nevidí marnost, * dej mi život na své cestě!

Splň slib svému služebníku, * aby se tě všichni báli.

Odvrat' mou pohanu, které se děším, * neboť dobrá jsou tvá rozhodnutí.

Hle, toužím po tvých nařízeních, * dej mi život pro svou spravedlnost! Sláva Otcí.

Žalm 34-I (2-11)

USTAVIČNĚ chci velebit Hospodina, * vždy bude v mých ústech jeho chvála.

V Hospodinu nechť se chlubí moje duše, * ať to slyší pokorní a radují se.

Velebte se mnou Hospodina, * oslavujme spolu jeho jméno!

Hledal jsem Hospodina, a vyšlyšel mě, * vysvobodil mě ze všech mých obav.

Pohled'te k němu, ať se rozveselíte, * vaše tvář se nemusí zardívat hanbou.

Hle, ubožák zavolal, a Hospodin vyšel, * pomohl mu ve všech jeho strastech.

Jak ochránce se utábořil Hospodinův anděl * kolem těch, kdo Hospodina ctí, a vysvobodil je.

Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý, * blaze člověku, který se k němu utíká.

Bojte se Hospodina, jeho svatí! * Těm, kdo se ho bojí, nic nechybí.

Mocní strádají a hynou hlady, * nic nechybí těm, kdo hledají Hospodina.

Sláva Otcí.

II (12-23)

POJĎTE, synové, a slyšte mě, * naučím vás bát se Hospodina.

Miluje kdo život? * Přeje si dny šťěstí?

Zdržuj svůj jazyk od zlého, * své rty od falešných slov.

Chraň se zlého a čiň dobré, * hledej pokoj a usiluj o něj!

Hospodinovy oči hledí na spravedlivé, * k jejich volání se kloní jeho sluch.

Hospodinův hněv stíhá ty, kdo páchají zlo, * aby vyhladil ze země vzpomínku na ně.

Spravedliví volali, a Hospodin slyšel, * vysvobodil je z každé jejich tísně.

Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce,* na duchu zlomené zachraňuje. –

Spravedlivý mívá mnoho soužení,* Hospodin však ho ze všech vyprostí.

Chrání všechny jeho kosti,* ani jedna z nich nebude zlomena. –

Zloba uštvě bezbožníka k smrti,* kdo nenávidí spravedlivého, budou potrestáni.

Hospodin zachraňuje duše svých služebníků* nebudou py-

kat, kdo se k němu utíkají.

Sláva Otci.

dopoledne:

V. Ukaž mi své cesty, Hospodine,

O. veď mě ve své pravdě a uč mě.

v poledne:

V. Hospodine, očist' mě od chyb, jež jsou mi skryty,

O. chraň svěho služebníka před zpupností.

odpoledne:

V. Jak velkolepá jsou tvá díla, Hospodine,

O. jak hluboké tvé myšlenky.

DRUHÝ TÝDEN

Neděle

První nešpory

Žalm 119-Nun (105-112)

SVÍTILNOU mým nohám je tvé slovo* a světlem mé stezce.

Přisahám a pevně si umiňuji,* že budu dbát na tvá spravedlivá rozhodnutí. –

Jsem velmi soužen, Hospodine,* dej mi život podle svého slova.

Sliby mých úst přijmi, Hospodine,* a nauč mě svým rozhodnutím! –

Můj život je stále v nebezpečí,* ale nezapomínám na tvůj zákon.

Bezbožníci pro mě nastrojili léčku,* ale nezbloudil jsem od tvých nařízení. –

Mým dědictvím navěky jsou tvá přikázání,* neboť jsou radostí mého srdce.

Přiměl jsem své srdce plnit tvé příkazy,* trvale a přesně.

Sláva Otci.

Žalm 16

OCHRAŇ mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.† Pravím Hospodinu: »Ty jsi můj Pán.« Bez tebe nemám štěstí.«

K svatým, kteří jsou v zemi,* jak podivuhodnou mi dal lásku!

Rozmnožují si útrapy,* kdo se drží cizích bohů;

nepřidružím svou úlitbu k jejich úlitbám krve,* přes mé rty nepřejde ani jejich jméno. –

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,* ty mně zachováváš můj úděl.

Můj podíl padl do rozkošného kraje,* mám velikou radost ze svého dědictví!

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem,* k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.

Hospodina mám neustále na zřeteli,* nezakolísám, když je mi po pravici. –

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá,* i mé tělo bydlí v bezpečí,

neboť nezanecháš mou duši v podsvětí,* nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu,† u tebe je hojná radost,* po tvé pravici je věčná slast.

Sláva Otci.

kantikum**Flp 2, 6-11**

KRISTUS Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost,* nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu,

ale sám sebe se zřekl, † vzal na sebe přirozenost služebníka * a stal se jedním z lidí.

Byl jako každý jiný člověk, † ponížil se a byl poslušný až k smrti, *

a to k smrti na kříži. –

Proto ho také Bůh povýšil * a dal mu Jméno nad každé jiné jméno,

takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno * na nebi, na zemi i v podsvětí

a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: * Ježíš Kristus je Pán. Sláva Otci.

Modlitba se čtením**Žalm 104-I (1-12)**

VELEB, duše má, Hospodina! *
Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!

Velebností a vznešeností ses o-děl, * světlem se halíš jako pláštěm. –

Napjals nebesa jak stanovou plachtu, * nad vodami jsi zbudoval své síně.

Z mraků si děláš svůj vůz, * kráčíš na perutích větru.

Větry si volíš za své posly, * za své služebníky plameny ohně. –

Zemi jsi založil na jejích základech, * nezakolísá na věčné věky.

Oceánem jsi ji přikryl jako šatem, * nad horami stanuly vody. –

Utekly před tvou hrozbou, * zděsily se před rachotem tvého hromu.

Hory se zvedly, údolí klesla* na místo, kterés jim určil.

Vymezil jsi hranici, kterou nesmějí přejít,* aby znovu nepřikryly zemi. –

Pramenům dáváš stékat v potoky, * které plynou mezi horami.

Napájejí všechnu polní zvěř, * divocí osli hasí svou žízeň.

Podél nich hnízdí nebeské ptactvo, * ve větvích švitoří svou píseň. Sláva Otci.

II (13-23)

ZE svých komor zavlažuješ hory, * země se sytí plody tvého díla.

Dáváš růst travě pro dobytek, * bylinám užitečným člověku,

aby dobýval ze země chléb * i víno k radosti lidského srdce,

aby olejem rozjasnil tvář * a chléb aby posílil srdce člověka. –

Sytí se Hospodinovo stromovi, *
libanonské cedry, které zasadil.

Tam si ptáci stavějí hnízda, *
jedle jsou domovem čápům.

Vysoké hory kozorožcům, * je-
zevcům jsou útulkem skály. –

Měsíc jsi udělal, aby určoval
čas, * i slunce ví, kdy má za-
padnout.

Když přivádíš tmu a nastává
noc, * potuluje se v ní kdejaké les-
ní zvíře.

Lvíčata řvou po kořisti* a žádají
od Boha svůj pokrm.

Když vychází slunce, stahují
se* a uléhají do svých doupat.

Tu vychází člověk ke svému dí-
lu,* ke své práci až do večera.

Sláva Otci.

III (24-35)

JAK četná jsou tvá díla, Hospo-
dine!† Všechno jsi moudře u-
činil, * země je plná tvého tvor-
stva.

Zde moře mohutné a široširé, †
v něm nespočetné hemžení* živo-
čichů drobných i velkých.

Po něm plují lodí* i leviatan, je-
hož jsi stvořil, aby si v něm hrál.

Všichni čekají od tebe, * že jim
dáš obživu v pravý čas.

Ty jim dáváš, a oni sbírají,* ot-
víváš ruku, a sytí se dobrymi da-
ry.

Děsí se, když skryješ svou
tvář, † hynou, když vezmeš jim ži-
vot,* a vracejí se do svého prachu.

Když sešleš svého ducha, jsou
stvořeni,* a obnovuješ tvář země.

Necht' věčně trvá Hospodina
sláva, * at' se Hospodin těší ze
svého díla!

Když pohlédne na zemi, chvěje
se,* když se dotkne hor, dýmají.

Chci zpívat Hospodinu, pokud
žiji, * opěvovat chci svého Boha,
dokud budu.

Kéž se mu líbí má píseň; * má
radost bude v Hospodinu.

Kéž na zemi vyhynou hříšníci, †
bezbožní at' už nejsou! * Veleb,
duše má, Hospodina!

Sláva Otci.

V. Blahoslavené jsou vaše oči, že
vidí,

O. a vaše uši, že slyší.

Ranní chvály

Žalm 118

Oslavujte Hospodina, neboť je
dobrý, * jeho milosrdenství trvá
navěky.

Necht' řekne dům Izraelův: *
»Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Necht' řekne dům Áronův: *
»Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina: * »Jeho milosrdenství trvá navěky.« –

V souzení jsem volal Hospodina, * Hospodin mě vyslyšel a vy-svobodil.

Hospodin je se mnou, nebojím se, * co by mi mohl udělat člověk?

Hospodin je se mnou, on je můj pomocník, * a já vítězně shlížím na své nepřátele.

Lépe je utíkat se k Hospodinu * než důvěřovat v člověka.

Lépe je utíkat se k Hospodinu * než důvěřovat v mocné. –

Všichni pohané mě obklíčili, * avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Odešad mě obklíčili, * avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Obklíčili mě jako včely, † sežehli jak oheň trní, * avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Vrazili do mě, abych padl, * avšak Hospodin mi pomohl.

! Hospodin je má síla a statečnost, * stal se mou spásou. –

! Jásot ze spásy * zní ve stanech spravedlivých.

Hospodinova pravice mocně zasáhla, † Hospodinova pravice mě pozvedla, * Hospodinova pravice mocně zasáhla.

Nezemřu, ale budu žít * a vypravovat o Hospodinových činech.

Hospodin mě sice těžce ztrestal, * nevydal mě však smrti. –

Otevřte mně brány spravedlnosti, * vejdu jimi, abych vzdal díky Hospodinu.

Toto je brána Hospodinova, * jí procházejí spravedliví.

Děkuji ti, žes mě vyslyšel * a stal se mou spásou. –

Kámen, který stavitelé zavrhli, * stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo, * je to podivuhodné v našich očích.

Toto je den, který učinil Hospodin, * jásejme a radujme se z něho!

Hospodine, dej spásu, * Hospodine, popřej zdaru! –

Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu. * Žehnáme vám z Hospodinova domu.

Bůh je Hospodin a dopřál nám světlo. * Seřad'te průvod s hojnými ratolestmi až k rohům oltáře! –

Ty jsi můj Bůh, děkuji ti, * budu tě slavit, můj Bože!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, * jeho milosrdenství trvá navěky. Sláva Otci.

kantikum

Dan 3-II (52-57)

POŽEHNANÝ jsi, Pane, Bože našich otců, * chvályhodný a svrchovaně velebený navěky. –

Požehnané je tvé slavné svaté jméno * a svrchovaně chvályhodné a velebené navěky. –

Požehnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě * a svrchovaně chvályhodný a slavný navěky. –

Požehnaný jsi ty na svém královském trůně * a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky. –

Požehnaný jsi ty, který shlížíš na hlubiny a trůníš na cherubech, * a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky. –

Požehnaný jsi ty na klenbě nebes * a velebený a plný slávy navěky. –

Všechna díla Páně, veleďte Pána, * chvalte a oslavujte ho navěky.

Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 23

HOSPODIN je můj pastýř, nic nepostrádám, * dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,

vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout. * Občerstvuje mou duši,

! vede mě po správných cestách * pro svoje jméno. –

I kdybych šel temnotou rokle, * nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.

! Tvůj kyj a tvá hůl, * ty jsou má útěcha. –

! Prostíráš pro mě stůl * před zrakem mých nepřátel,

Žalm 150

CHVALTE Hospodina v jeho svatyni, * chvalte ho na jeho vznešené obloze!

Chvalte ho pro jeho mocná díla, * chvalte ho pro jeho svrchovanou velebnost! –

Chvalte ho hlaholem trouby, * chvalte ho harfou a citerou!

Chvalte ho bubnem a tancem, * chvalte ho strunnými nástroji a flétnou! –

Chvalte ho zvučnými cimbály, † chvalte ho cimbály hlučnými! * Všechno, co dýchá, at' chválí Hospodina!

Sláva Otci.

hlavu mi mažeš olejem, * má číše přetéká. –

Štěstí a přízeň mě provázejí * po všechny dny mého života,

přebývat smím v Hospodinově domě * na dlouhé, předlouhé časy.

Sláva Otci.

Žalm 76-I (2-7)

SLVANÝ je Bůh v Judsku, * v Izraeli má veliké jméno.

Jeho stánek je v Salemu, * jeho příbytek na Siónu.

Tam zlomil blesky luku, * štíť, meč a válečné zbraně. –

! Přišels, Přemocný, v záři svět-
la* z odvěkých hor.

! Odvážní byli oloupeni, † spí
svým spánkem, * zemdlely ruce
všem rekům.

Na tvou hrozbu, Jakubův Bo-
že, * strnuly vozy i koně.

Sláva Otcí.

II (8-13)

TYS hrozný. Kdo může před te-
bou obstát, * když vzplane
tvůj hněv?

Z nebe jsi vynesl rozsudek; *
země se zděsila a zmlkla,

když Bůh povstal k soudu, *
aby pomohl všem poniženým
v zemi. –

Vždyť zuřivé Edomsko bude tě
chválit, * kdo zbyli v Ematu, bu-
dou tě slavit.

Čiňte sliby a plňte je Hospo-
dinu, svému Bohu, * všichni, kdo
jste kolem něho, přineste dary
Hroznému!

On krotí pýchu knížat * a děsí
pozemské krále. Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Navěky chci zpívat o Hospos-
dinových milostech,

O. po všechna pokolení hlásat
svými ústy tvou věrnost.

v poledne:

V. Kéž k tobě přijde mé volání,
Hospodine,

O. pouč mě svým slovem.

odpoledne:

V. Hospodin je mé světlo a má
spása,

O. Hospodin je záštita mého ži-
vota.

Druhé nešpory

Žalm 110, 1-5.7

HOSPODIN řekl mému Pánu: †
»Sed' po mé pravici, * dokud
nepoložím tvé nepřátele za pod-
nož tvým nohám.«

Žezlo moci ti podává Hospodin
ze Siónu: * »Panuj uprostřed svých
nepřátel!

Ode dne zrození je ti určeno
vládnout v posvátném lesku: *
zplodil jsem tě jako rosu před ji-
třenkou.« –

Hospodin přísahal a nebude to-
ho litovat: * »Ty jsi kněz navěky
podle řádu Melchizedechova!«

Hospodin je po tvé pravici, * po-
tře krále v den svého hněvu.

Cestou se napije z potoka, *
proto povznese hlavu.

Sláva Otcí.

Žalm 115

NIKOLI nám, Hospodine, niko-
li nám, † ale svému jménu

zjednej slávu* pro své milosrdenství, pro svou věrnost!

Proč mají pohané říkat:* »Kdepak je ten jejich Bůh?«

Bůh náš je na nebesích,* učinil všechno, co chtěl. –

Jejich modly jsou stříbro a zlato,* dílo lidských rukou.

Mají ústa, ale nemluví,* mají oči, ale nevidí.

Mají uši, ale neslyší,* mají nos, ale nečichají.

Mají ruce, ale nehmatají, † mají nohy, ale nechodí,* hlas nevydávají svým hrdlem.

Jim jsou podobní ti, kdo je zhotovují,* každý, kdo v ně doufá. –

Izraelův dům doufá v Hospodina,* je jim pomocníkem a štítem.

Árónův dům doufá v Hospodina,* je jim pomocníkem a štítem.

Hospodinovi ctitelé doufají v Hospodina,* je jim pomocníkem a štítem. –

Hospodin na nás pamatuje* a požehná nám,

požehná domu Izraelovu,* požehná domu Árónovu,

! požehná Hospodinovým ctitelům,* malým i velkým. –

Hospodin vás rozmnoží,* vás i vaše syny.

Požehnání jste od Hospodina,* který učinil nebe i zemi.

Nebesa jsou nebem pro Hospodina,* avšak zemi dal lidským dětem.

Mrtví nemohou chválit Hospodina,* nikdo z těch, kteří sestupují do podsvětí.

My však velebíme Hospodina,* ! nyní až navěky. Sláva Otci.

Mimo dobu postní:

kantikum
srov. Zj 19, 1-7

Aleluja. Vítězství, sláva a moc našemu Bohu,

O. aleluja

neboť jeho soudy jsou pravdivé a spravedlivé.

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Chvalte našeho Boha, všichni, kdo mu sloužíte

O. aleluja

a kdo se ho bojíte, malí i velcí!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Pán, náš Bůh vševládný, se ujal království!

O. Aleluja.

Radujme se, jásejme a vzdejme mu čest!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Neboť nadešla Beránkova svatba,

O. aleluja

jeho nevěsta se připravila.

O. Aleluja, aleluja.

Sláva Otci i Synu

O. aleluja

i Duchu svatému.

O. Aleluja, aleluja.

Jako byla na počátku, i nyní i
vždycky,

O. aleluja
a na věky věků. Amen.
O. Aleluja, aleluja.

V době postní:

kantikum

srov. 1 Petr 2,21-24

KRISTUS trpěl za nás † a za-
nechal nám tak příklad, *
abychom šli v jeho šlépějích. –

On nezhřešil* a nikdo od něho !!
neslyšel nic neupřímného.

Když mu spílali,* on jim to spí- !
láním neoplácel,

když trpěl, nevyhrožoval, * ale
ponechal vše tomu, který soudí
spravedlivě. –

On sám na svém těle vynesl *
naše hříchy na dřevo kříže,

abychom byli mrtví hříchům* a
žili spravedlivě.

Jeho ranami* jsme uzdraveni. !
Sláva Otci.

Pondělí

Modlitba se čtením

Žalm 31-I (2-9)

Ktobě se utíkám, Hospodine,
ať nejsem zahanben navě-
ky,* vysvobod' mě, jsi spravedlivý!
! Popřej mi sluchu,* rychle mě za-
chraň!

Bud' mi ochrannou skálou, *
opevněnou tvrzí k mé záchraně,
vždyť ty jsi má skála a má
tvrz, * pro své jméno mě povedeš
a budeš řídit. –

Vyprostíš mě z léčky pro mě
nastražené, * neboť ty jsi mé ú-
točiště.

Do tvých rukou svěřuji svého
ducha, * Hospodine, věrný Bože,
ty mě vysvobodíš.

Čtitele nicotných model nená-
vidíš, * já však důvěřuji v Hospo-

dina. –

Budu se veselit a jásat nad
tvým slitováním † že jsi shlédl na
moji bídu,* že jsi mé duši pomohl
v tísní,

žeš mě nevydal do moci nepří-
teli, * ale postavils mé nohy na
volné prostranství. Sláva Otci.

II (10-17)

SMILUJ se nade mnou, Hospo-
dine, je mi úzko, * hořem
chřadne mé oko, duše i tělo,

Neboť můj život hyne ve stras-
tech,* má léta v hořekování

Strast mě zbavuje síly, * moje
kosti chřadnou. –

Všichni nepřátelé mnou opovr-
hují, † souseďům jsem pro smích,

na postrach svém známým,* kdo mě venku zhlédne, prchá přede mnou.

vypadl jsem z paměti, jako bych byl mrtev,* podoben jsem rozbitému hrnci.

Vždyť se tolik o mně šeptá – slyšel jsem to – hrůza odevšad!* Spolu se proti mně radí, usilují zničit mi život. –

Já však, Hospodine, v tebe doufám,* říkám: Ty jsi můj Bůh!

Můj osud je ve tvé ruce,* vysvobod' mě z moci mých úhlavních neprátel!

Svou jasnou tvář ukaž svému služebníku,* zachraň mě svou sli-
tovností.

Sláva Otcí.

III (20-25)

JAK nesmírná je tvá dobroti-
vost, Hospodine,† uchovals ji
těm, kdo se tě bojí,* popřáváš ji
těm, kdo se k tobě utíkají před
lidmi.

Tvoje tvář je jim bezpečnou o-
chranou* před spiknutím lidí,

ukrýváš je ve stanu* před
svárlivými řečmi. –

Požehnáán buď Hospodin, že mi
prokázal* podivuhodné milosr-
denství v opevněném městě

Už jsem si říkal sklíčeně:*
»Jsem zapuzen od tvých očí!«

Tys však uslyšel můj hlasitý
náрек,* když jsem volal k tobě o
pomoc. –

Milujte Hospodina, všichni jeho
svatí,* Hospodin zachovává věr-
né,

ale plnou měrou odplácí těm,*
kdo si počínají drze.

Vzmužte se a buďte srdnatí,*
všichni, kdo spoléháte na Hospo-
dina.

Sláva Otcí.

V. Ved' mě ve své pravdě a uč mě,
O. neboť ty jsi Bůh, můj spa-
sitel.

Ranní chvály

Žalm 42

JAKO laň prahne po vodách
bystrin,* tak prahne má duše
po tobě, Bože!

Má duše žízní po Bohu, po ži-
vém Bohu:* kdy už smím přijít a
spatřit Boží tvář? –

Mé slzy jsou mi pokrmem ve
dne i v noči,* když den co den sly-
ším: »Kde je tvůj Bůh?«

Na to si vzpomínám, má duše
tím přetéká: † jak jsem putová-
val v zástupu,* jak jsem je vodíval
k Božímu domu

s hlasitým jasotem a chvalo-
zpěvem* ve svátečním průvodu. –

Proč se rmoutíš, má duše, * a proč ve mně sténáš?

Doufej v Boha, zase ho budu chválit, * svého spasitele a svého Boha. –

Rmoutím se uvnitř v duši, * proto vzpomínám na tebe v končinách Jordánu a Hermonu, na hoře Misar.

Přivaly na sebe volají hukotem tvých vodopádů, * celé tvé příboje a vlny se přese mě převalily. –

Za dne ať Hospodin dává svou milost, * za noci mu budu zpívat a chválit ho, neboť mi dává život.

Říkám Bohu: Má Skálo, proč na mě zapomínáš? * Proč se musím smutně vláčet, tísněn neprávě?

Drtí mi to kosti, když mě tupí protivníci, * když den co den mi říkají: »Kde je tvůj Bůh?« –

Proč se rmoutíš, má duše, * a proč ve mně sténáš?

Doufej v Boha, zase ho budu chválit, * svého spasitele a svého Boha. Sláva Otcí.

kantikum

Sir 36, 1-7.13-16 (řec.

1-5.10-13)

SMILUJ se nad námi, Pane, Bože všehomíra, * shlédni a sešli svou bázeň na všechny pohany.

Zdvihni svou ruku na cizí národy, * aby viděli tvou moc.

Jako jsi jim ukázal na nás, že jsi svatý, * tak ukaž nám svou moc

na nich,

aby tě poznali, jako víme my, * že není boha kromě tebe, Pane. –

Obnov divy a opakuj zázraky, * posilni ruku a pravé ramě.

Shromáždi všechny Jakubovy kmeny * a vezmi si je v dědictví jako kdysi. –

Pane, smiluj se nad lidem, jenž má tvé jméno, * nad Izraelem, kterého jsi nazval svým prvorozeným.

Slituj se nad svým svatým městem, * nad Jeruzalémem, místem, kde sídlíš.

Naplň Sión svou velebností * a svatý chrám svou slávou.

Sláva Otcí.

Žalm 19-A (2-7)

NEBESA vypravují o Boží slávě * a dílo jeho rukou zvěstuje obloha.

Den dni o tom podává zprávu, * noc noci sděluje poučení. –

Není to slovo a nejsou to řeči, * jejichž hlas by nebylo slyšet.

Do celé země vychází jejich hlahol, * až na konec světa jejich slova. –

Tam rozestřel stan pro slunce, † které vychází jako ženich ze své svatební komnaty, * jásá jako rek, když se do běhu dává.

Na jednom okraji nebe vychází† a obíhá až na jeho druhý okraj, * nic se nemůže skrýt před jeho zárem.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Vau (41-48)

Ať se mi dostane tvého slito-
vání, Hospodine,* tvé pomoci
podle tvého slibu,

abych odpověděl těm, kteří mě
tupí,* vždyť důvěřuji v tvá slova.

Neodnímej z mých úst slovo
pravdy,* neboť doufám v tvá roz-
hodnutí.

Tvůj zákon chci stále střežit,*
navěky a navždy.

Pak si budu volně kráčet,* pro-
tože hledám tvá nařízení.

O tvých příkázáních budu mlu-
vit před králi* a nebudu se stydet.

! Budu se těšit tvými předpisy,*
kteří miluji.

Pozvednu své ruce k tvým před-
pisům* a budu rozjímat o tvých
příkazech. Sláva Otcí.

Žalm 40-I (2-9)

PEVNĚ jsem doufal v Hospo-
dina,* on se ke mně sklonil
a vyslyšel mé volání.

Vytáhl mě z podzemní jámy,
z bahnitého kalu,* na skálu po-
stavil mé nohy, dal síly mým
krokům.

Novou píseň vložil mi do úst,*
chvalozpěv našemu Bohu.

Mnozí to uvidí a nabudou úc-
ty,* budou doufat v Hospodina. –

Blaze tomu, kdo svou naději
vložil v Hospodina,* kdo nic nemá
s modláři, s těmi, kdo se uchylují
ke lži.

Mnoho divů jsi učinil, Hospo-
dine, můj Bože,* nikdo se ti ne-
vyrovná v úmyslech, kteří máš
s námi,

kdybych je chtěl hlásat, vypo-
vědět,* je jich více, než by se dalo
sečíst.

V obětních darech si neli-
buješ,* zato jsi mi otevřel uši.

Celopaly a smírné oběti ne-
žádáš,† tehdy jsem řekl: »Hle, při-
cházím;* ve svitku knihy je o mně
psáno:

Rád splním tvou vůli, můj Bo-
že,* tvůj zákon je v mém nitru.«

Sláva Otcí.

II (10-14.17-18)

S PRAVEDLNOST jsem zvěstoval
ve velkém shromáždění,*
svým rtům jsem nebránil, ty to
víš, Hospodine!

Nenechal jsem si pro sebe tvou
spravedlnost,* o tvé věrnosti a
pomoci jsem mluvil,

nezatajil jsem tvou lásku* a
tvou věrnost před velkým shro-
mážděním.

Neodpírej mi, Hospodine, své
slitování,* tvá láska a věrnost ať
mě neustále chrání,

neboť mě svírají útrapy bez počtu,* dostihly mě mé viny, že ani nemohu vidět.

Je jich víc než vlasů na mé hlavě* a odvaha mi chybí. –

Hospodine, prosím, vysvobod mě!* Hospodine, na pomoc mi pospěš!

Nechť jásají a v tobě se radují* všichni, kteří tě hledají,

ti, kteří touží po tvé pomoci,* at' mohou stále říkat: »Bud' veleben Hospodin!« –

Já jsem jen chudák a ubožák,* ale Pán se o mě stará.

Tys můj pomocník, můj zachránce:* neprodlévej, můj Bože!
Sláva Otci.

dopoledne:

V. Stvoř mi čisté srdce, Bože,
O. neodvrhuj mě od své tváře.

v poledne:

V. U Boha je má spása a sláva,
O. v něm je mé útočiště.

odpoledne:

V. Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
O. dává mi prodlévat na svěžích pastvinách.

Nešpory

Žalm 45-I (2-10)

SRDCE mi překypuje radostnými slovy,† přednáším králi svou báseň,* rydlem zručného písaře je můj jazyk. –

Krásou vynikáš nad lidské syny, † půvab se rozlévá po tvých rtech,* proto ti Bůh požehnal navěky. –

Svůj bok si, hrdino, přepásej mečem,* svou nádherou a vznešeností!

Vyprav se do úspěšného boje za pravdu a právo,* at' tě proslaví tvá pravice!

Šípy máš ostré, národy se ti podrobují,* odvaha králových nepřátel klesá. –

Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné časy,* žezlo tvé vlády je žezlo ne-stranné!

Miluješ spravedlnost, nenávidíš nepravost,† proto tě Bůh, tvůj Bůh pomazal* olejem radosti před tvými druhy. –

Myrhou, aloem, kassii voní všechna tvá roucha, † bláží tě zvuk strunných nástrojů* v paláci ze slonové kosti.

Vstříc ti vycházejí dcery králů,* po své pravici máš královnu, ozdobenou ofirským zlatem.

Sláva Otci.

II (11-18)

SLYŠ, dcero, pohled' a na slouchej,* zapomeň na svůj

národ, na svůj otcovský dům!

Sám král touží po tvé kráse: *
vždyť je tvým pánem, před ním se
skloň!

Tyrský lid přichází s dary,* vel-
moží národa se ucházejí o tvou
přízeň. –

V plné kráse vstupuje krá-
lovská dcera, * její šat je protkán
zlatem. –

V barevném rouchu ji vedou ke
králi,* za ní ti přivádějí panny, její
družky. –

Provázeny radostným jásotem*
vstupují v královský palác. –

Místa tvých otců zaujmou tvou
synové, * ustanovíš je za knížata
po celé zemi. –

Chci tvé jméno připomínat
všem budoucím pokolením, *
proto tě národy oslaví na věčné
věky. Sláva Otci.

kantikum
Ef 1, 3-10

BUĎ pochválen Bůh a Otec na-
šeho Pána Ježíše Krista, *

on nás zahrnul z nebe rozma-
nitými duchovními dary, protože
jsme spojeni s Kristem. –

Vždyť v něm si nás vyvolil ještě
před stvořením světa, * abychom
byli před ním svatí a neposskvrně-
ní v lásce; –

ze svého svobodného rozhod-
nutí nás předurčil,* abychom byli
přijati za jeho děti skrze Ježíše
Krista. –

To proto, aby se vzdávala
chvála jeho vznešené dobrotivos-
ti,* neboť skrze ni nás obdařil mi-
lostí ve svém milovaném Synu. –

V něm máme vykoupení skrze
jeho krev,* odpuštění hříchů pro
jeho nesmírnou milost, –

kterou nám tak bohatě proje-
vil* s veškerou moudrostí a pro-
zíravostí: –

seznámil nás totiž s tajemstvím
své vůle, † jak se mu to líbilo* a
jak si to napřed sám u sebe usta-
novil, –

až se naplní čas pro dílo spá-
sy:* že sjednotí v Kristu vše, co je
na nebi i na zemi. Sláva Otci.

Úterý

Modlitba se čtením

Žalm 37-I (1-11)

NEHNĚVEJ se na ty, kdo kona-
jí zlo,* nezávid' těm, kdo pá-
chají nepravost,

vždyť zvadnou rychle jako trá-
va,* jako zelená bylina uschnou. –

Doufej v Hospodina a čiň dobro, * pak budeš přebývat v zemi a těšit se klidu.

Raduj se v Hospodinu* a dá ti, po čem touží tvé srdce. –

Hospodinu svěř svůj osud, * v něho důvěřuj, on sám bude jednat.

Tvé spravedlnosti dá vzejít jako světlu, * tvému právu jak polednímu jasu. –

Spočiň v Hospodinu a důvěřuj v něho! † Nežlob se na toho, kdo má v životě štěstí* a při tom strojí úklady.

Přestaň se hněvat a zanech zlosti, * nepohoršuj se, to vede jen k zlému. –

Neboť zločinci budou vyhlazeni, * kdo však doufají v Hospodina, budou vlastnit zemi.

Ještě chvíli – a bezbožník zmiží, * nadarmo se budeš pídit po jeho stopě.

Pokorní však budou vlastnit zemi, * budou se těšit z hlubokého klidu. Sláva Otcí.

II (12-29)

BEZBOŽNÍK strojí úklady spravedlivému, * skřípá proti němu zuby.

Pán se mu však směje, * vidí, že se blíží jeho den. –

Bezbožní tasí meč, napínají svůj luk, † aby skláli chudáka a ubožáka, * aby povraždili ty, kdo žijí správně.

Meč jim však vnikne do vlastního srdce* a jejich luky se zlámou. –

Lepší je troška, kterou má spravedlivý, * než velké bohatství bezbožníků,

neboť ramena bezbožníků budou zpřerážena, * ale spravedlivé Hospodin podpírá. –

Hospodin pečuje o život bezúhonných, * dědictví jejich přetrvá věky.

Nebudou zahanbeni v dobách neštěstí, * nasytí se ve dnech hladu. –

Ano, bezbožníci zhynou, † ne přátelé Hospodinovi zajdou jako květ luhů, * vyvanou jako dým.

Bezbožník si půjčuje, ale nesplácí, * spravedlivý se však ustrne a rozdává. –

Ti, kterým Bůh žehná, vlastnit budou zemi, * ti, kterým zlořečí, zhynou.

Hospodin dává krokům člověka sílu, * má zalíbení v jeho životní cestě.

Jestliže padne, nezůstane ležet, * protože mu Hospodin podpírá ruku. –

Byl jsem chlapec, a už jsem stařec, † ale neviděl jsem, že by spravedlivý byl opuštěn, * že by jeho děti žebrały o chléb;

pokaždé se ustrne a půjčí, * za to na jeho dětech spočine pozhnání. –

Chraň se zlého a čiň dobré, * a přežiješ věky,

neboť Hospodin miluje spravedlnost,* neopouští svoje zbožné.

Zločinci však zajdou,* potomstvo bezbožníků bude vyhlazeno.

Spravedliví budou vlastnit zemi,* budou ji obývat věčně.

Sláva Otcí.

III (30-40)

ÚSTA spravedlivého mluví moudře,* jeho jazyk hovoří, co je správné.

Boží zákon mu ovládá srdce,* proto nevrávorají jeho kroky.

Bezbožník číhá na spravedlivého,* snaží se ho zabít.

Hospodin však mu ho neponechá v moci,* nedá ho odsoudit, až bude souzen.

Doufej v Hospodina* a drž se jeho cesty,

povýší tě, abys vlastnil zemi,* s radostí uzříš zkázu bezbožníků.

Viděl jsem zrupného bezbožníka,* vypínal se jako košatý cedr.

Přešel jsem – a hle, už ho nebylo,* hledal jsem ho – a nenášel.

Všimni si člověka bezúhonného, pozoruj poctivého:* vždyť budoucnost patří pokojným lidem.

Hříšníci však budou všichni zničeni,* vyhlazeno bude potomstvo bezbožníků.

Ale spravedlivým přichází spása od Hospodina,* v dobách tísně je jim útočištěm.

Hospodin jim pomáhá a je vysvobozuje,† bezbožníků je zbavuje a chrání je,* protože se k němu utíkají. Sláva Otcí.

V. Nauč mě dobrotě, moudrosti a vědění,

O. neboť důvěřuji tvým předpisům.

Ranní chvály

Žalm 43

BOŽE, zjednej mi právo† a ujmí se mé pře proti bezbožnému lidu,* zbav mě člověka lstivého a zločinného!

! Bože, vždyť ty jsi má síla,† proč jsi mě zahnal?* Proč se musím smutně vláčet tísněm nepřitelem?

! Sešli své světlo a svou věrnost:† ty at' mě vedou* a přivedou

na tvou svatou horu a do tvých stanů.

Pak přistoupím k Božimu oltáři,* k Bohu, který mě naplňuje radostí.

Oslavím tě ceterou,* Bože, můj! Bože.

Proč se rmoutíš, má duše,* a proč ve mně sténáš?

Doufej v Boha, vždyť zase ho budu chválit,* svého spasitele a

svého Boha!

Sláva Otcí.

kantikum**Iz 38, 10-12d.14cd.17-20**

ŘEKL jsem: Uprostřed svého života mám odejít k branám podsvětí * mám postrádat zbytek svých let.

Řekl jsem: Nemám už vidět Hospodina v zemi živých, * nemám už hledět na nikoho mezi obyvateli světa. –

! Můj příbytek je stržen, † je ode mě odnesen * jako stan pastýřů.

Bůh svinul jako tkadlec můj život, * odřízl mě od osnovy.

V slabosti se mé oči zdvíhají vzhůru: * Pane, trpím násilí, zastaň se mě! –

Hle, v pokoj se změnila má hořkost! † Tys tedy zachránil mou duši z propasti zhouby, * ano, za svá záda jsi hodil všechny mé hříchy.

Vždyť podsvětí tě nebude slavit † ani smrt tě nebude chválit. * Ti, kdo sestupují do jámy, nebudou čekat na tvou věrnost.

Kdo žije, jen kdo žije, bude tě slavit jako já dnes. * Otec bude o tvé věrnosti vypravovat synům.

Hospodine, zachraň mě, * a za zvuku citery budeme zpívat po všechny dny svého života v Hospodinově domě.

Sláva Otcí.

Žalm 65

TOBĚ, Bože, patří chvalozpěv na Siónu, * tobě, který vyslycháš prosbu, ať se plní slib.

K tobě přichází každý člověk * ! s vyznáním svých vin.

Naše nevěrnosti nás tísni, * ty ! je však odpouštíš. –

Blaze tomu, koho si volíš a bereš k sobě: * přebývá v tvých nádvořích.

Kéž se nasytíme blahem tvého domu, * svatostí tvého chrámu!

Je úžasné a spravedlivé, jak ! nás vyslycháš, * Bože, náš zachránce,

naděje všech končin země * i dalekých moří. –

Svou mocí upevňuješ hory, * jsi opásán silou.

Tišíš hukot moří, * hukot jejich vln a vřavu národů.

Pro tvé divy bázeň jímá obyvatele dálných krajín, * radostí plníš nejzazší východ i západ. –

V milosti jsi navštívil zem a napojils ji, * velmi jsi ji obohatil.

Boží strouhou se hrne voda, * lidem nachystals obilí.

Takto jsi zemi připravil: † zavlažils její brázdy, * rozměnils její hroudy,

zkyprils ji dešti, * požehnals ! tomu, co vyrašilo. –

Rok jsi korunoval svou dobrotou, * kudy jsi prošel, prýští hojnost.

Pastviny na stepi mokvají vlá-
hou,* pahorky se ovíjejí radostí.

Nivy se odívají stády, † údolí se
přikrývají obilím:* ozývají se jáso-

tem a zpěvem.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Zajin (49-56)

PAMATUJ na své slovo svému
služebníku, * kterým jsi mi
dal naději.

To je má útěcha v mé bídě,* že
tvůj výrok mi dává život. –

Pyšní mě nadmíru hanobí,* ale
neuchyluji se od tvého zákona.

! Mám na mysli tvá dávná usta-
novení, Hospodine,* tím se těším.

Pobouření mě jímá pro bezbož-
níky,* kteří opouštějí tvůj zákon.

Tvé příkazy opěvuji v písniích *
v místě svého přebývání. –

Vzpomínám v noci na tvé
jméno, Hospodine,* dbát chci na
tvůj zákon.

! To se mi stalo,* že jsem zacho-
val tvá nařízení.

Sláva Otcí.

Žalm 53

!! **N**EROZUMNÝ si říká v srdci: *
»Bůh není!«

Zkaženě, zvráceně jednájí,* ni-
kdo nedělá dobro.

Bůh shlíží z nebe na smrtel-
níky,* aby viděl, zda je někdo ro-
zumný a vyhledává Boha. –

Všichni pobloudili, všichni se
zkazili,* nikdo nedělá dobro. Do-
čista nikdo!

Což se nevzpamatují, kdo pá-
chají zlo, † kdo můj lid pozírají,
jako by jedli chleba,* a Boha ne-
vzývají? –

Tam se třáslí strachem,* kde
nebylo strachu,

nebot' Bůh rozmetal kosti těch,
kteří tě obléhali.* Upadli v hanbu,
protože Bůh je zavrhl. –

Kéž přijde Izraeli spása ze Si-
ónu! † Až Bůh změní osud svého
lidu,* jasot bude v Jakobovi, ra-
dost bude v Izraeli.

Sláva Otcí.

Žalm 54,1-6.8-9

BOŽE, zachraň mě pro své jmé-
no,* svou mocí mi zjednej
právo!

Bože, slyš moji modlitbu,* po-
přej sluchu slovům mých úst! –

Nebot' povstali proti mně
zrupní lidé, † násilníci mi ukládali
o život,* na Boha nebrali ohled.

Hle, Bůh mi pomáhá,* Pán mě
udržuje naživu. –

Budu s radostí přinášet oběti,*
chválit tvé jméno, Hospodine, že

je dobré,

vždyť mě vyprostilo z každé tís-
ně,* na nepřátele vítězně pohlédlo
mé oko. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Hospodinova spása je blízko
těm, kteří se ho bojí,

O. těm, kteří se k němu obracejí
celým svým srdcem.

v poledne:

V. Otče svatý, zachovej nás ve
svém jménu,

O. ať jsme v dokonalé jednotě.

odpoledne:

V. Bože, shromáždi nás ze všech
národů,

O. abychom chválili tvé svaté
jméno.

Nešpory

Žalm 49-I (2-13)

SLYŠTE to, všechny národy, *
poslouchejte, všichni obyva-
telé světa,

! prostití i vznešení, * bohatý
stejně jako chudý!

Má ústa pronesou moudrost, *
z úvah mého srdce vyprýští zna-
lost.

Nakloním svůj sluch k průpo-
vědi, * za zvuků lyry zjevím svou
záhadu.

Proč bych se měl bát za dnů ne-
štěstí, * když mě svírá zloba ne-
přátel,

kterí spoléhají na svůj majetek*
a chlubí se přemírou svého bo-
hatství?

Vždyť nikdo sám sebe nevy-
koupí, * není s to zaplatit Bohu
své výkupné.

Cena života je příliš veliká,† ni-
kdy nebude stačit,* aby člověk žil
navěky a neviděl zkázu.

Neboť uvidí, že umírají moud-
ří,† že stejně hyne pošetilec i hlu-
pák* a zanechávají své bohatství
jiným.

Hroby jsou jejich domovem na-
věky,† jejich obydlím po všechna
pokolení,* i když svými jmény na-
zvali celé země.

Nesetrvá totiž člověk v hoj-
nosti, * podobá se dobytčatům,
která hynou. Sláva Otci.

II (14-21)

TAKOVÉ je chování těch, kteří
důvěřují v sebe, * takový je
konec těch, kteří se těší ze svého
údelu.

Kladou je jak ovce do podsvě-
tí,* smrt je pase a spravedliví nad
nimi vládou.

Jejich vzezření záhy pomine, *
podsvětí jim bude příbytkem.

Ale mou duši Bůh vysvobodí
z podsvětí,* neboť mě vezme k so-
bě.

Neboj se, jestliže někdo zbo-
hatne:* a vzroste majetek jeho do-
mu.

Až zemře, nic si s sebou ne-
vezme, * nesestoupí s ním jeho
jmění.

I kdyby si za svého života li-
boval: * »Budou tě chválit, že sis
to dobře zařídil«,

přece se připojí ke svým před-
kům,* kteří navěky neuzří světla.

Člověk, který žije v bohatství a
neuvažuje, * podobá se dobytčá-
tům, kteřá hynou.

Sláva Otci.

kantikum

Zj 4, 11; 5, 9.10.12

PANE, náš Bože, jsi hoden, *
abyš přijal slávu, čest, i moc,
protože jsi stvořil všechno, *
z tvé vůle to povstalo a bylo stvo-
řeno.

Pane, jsi hoden vzít světek * a
rozlomit jeho pečeti,

protožeš byl zabit a svou krví
jsi vykoupil Bohu lidi* z každého
kmene, jazyka, lidu i národa

a vytvořil jsi z nich našemu !
Bohu království a kněze * vlád-
noucí nad zemí.

Beránek, který byl zabit, † si za-
slouží, aby přijal moc, bohatství
a moudrost, * sílu, čest, slávu i
chválu! Sláva Otci.

Středa

Modlitba se čtením

Žalm 39-I (2-7)

ŘEKL jsem: dám si pozor na
své chování,* abych nezhře-
šil svým jazykem,

do svých úst si vložím uzdu,*
pokud bude přede mnou bez-
božník.

Zmlkl jsem v tichu, zbaven
štěstí,* má bolest se však rozjit-
řila.

Srdce mi vzplálo v nitru, † když
jsem uvažoval, vznít se oheň* a

jazykem jsem se ozval: –

Dej mi poznat, Hospodine, můj
konec, † jaká je míra mých dnů,*
ať si uvědomím svou pomíjivost.

Hle, na pídě jsi vyměřil mé dny †
a můj život je před tebou jako
nic, * každý člověk trvá jen co
dech.

Jen jako stín jde člověk ži-
votem, † zbytečně se vzrušuje, *
hromadí, a neví pro koho.

Sláva Otci.

II (8-14)

A nyní, co mohu čekat, Pane?*
V tobě je má naděje.

Zbav mě všech mých nepravostí, * nevydávej mě pro smích bláznů! –

Mlčím, neotvírám svá ústa, *
vždyť tys to učinil!

! Zbav mě své rány, * hynu pod
úderem tvé ruky.

Trestem káráš vinu člověka, †
ničíš jako mol, co má nejcen-
nější: * každý člověk je pouze jak
dech. –

! Slyš, Hospodine, mou pros-
bu, † nakloň svůj sluch k mému
volání, * nemlč k mým slzám!

Vždyť jsem u tebe jen hostem, *
přistěhovalcem, jako byli všichni
moji otcové.

Odvrat' ode mě svůj pohled, ať
si vydechnu, * dříve než odejdu a
už nebudu. Sláva Otcí.

Žalm 52

! **P**ROČ se chlubíš hanebností, *
bezectný siláku?

Stále jen myslíš na zkázu, * tvůj
jazyk je jak ostrá břitva, ty pleti-
cháří!

Podlost je ti milejší než dobro, *
lhaní víc než mluvit, jak se sluší.

V každé pomlouvačné řeči máš !
zálibu, * falešný jazyku! –

Proto tě Bůh zahubí, * odstraní
tě navždy,

vytáhne tě ze stanu, * vyrve tě
ze země živých. –

Spravedliví to uvidí a zaleknou
se, * jemu se však vysmějí:

»Hle, člověk, který si nezvolil *
Boha za svou záštitu,

spoléhal na své velké bo-
hatství, * domohl se moci svou ná-
silností.« –

Já však jsem jako zelená oliva
v Božím domě, * stále se spoléhám
na Boží slitovnost.

Ustavičně tě chci chválit, že jsi
to učinil, * před tvými svatými chci
slavit tvé jméno, neboť je dobré.

Sláva Otcí.

V. Doufám v Hospodina,

O. má duše doufá v jeho slovo.

Ranní chvály

Žalm 77

MŮJ hlas se k Bohu vznáší a
volám, * můj hlas k Bohu
stoupá, aby mě slyšel.

V den svého soužení hledám
Pána, † má ruka se v noci vzpíná

bez únavy, * nedá se utěšit má du-
še.

Když na Boha vzpomínám,
vzdychám, * když uvažuji, můj
duch malátní. –

Beze spánku držíš mé oči, *
jsem zmaten a neschopný slova.

Přemýšlím o dávných dnech, *
na zašlá léta si vzpomínám.

V noci uvažuji ve svém srdci, *
přemítám a můj duch hloubá: –

»Může Pán zahrnout navěky, *
už nám neukáže svou milost?

Navždy už ustane jeho přízeň, *
zrušen je slib pro všechna pokolení?

Zapomněl se Bůh smilovat, * či
v hněvu zadržel své slitování?« –

Tu jsem si řekl: »V tom tkví má
bolest: * změnila se pravice Nejvyššího.«

Vzpomínám na Hospodinovy
činy, * ano, vzpomínám na dávné
tvé divy.

Rozvažuji všechna tvá díla, *
přemítám o tvých skutcích. –

Bože, svaté je tvé chování: *
který bůh je tak veliký jako Bůh
náš?

Ty jsi Bůh, který činí divy, * ná-
rodům jsi dal poznat svou moc.

Svým ramenem jsi vykoupil
svůj národ, * Jakubovy a Josefo-
vy syny. –

Uzřely tě vody, Bože, † uzřely tě
vody, a zděsily se, * i hlubiny se
rozbouřily.

Mraky vylily vodu, † oblaka
zaduněla hromem* a tvé šípy šle-
haly kolem.

Tvůj hrom burácel v bouři, †
blesky ozařovaly obzor: * zatřásla
a zachvěla se země. –

Mořem vedla tvá cesta, † tvá
stezka spoustami vod, * tvé šlépěje
však nebylo vidět.

Jako stádo jsi vedl svůj národ, *
Mojžíšovou a Áronovou rukou.

Sláva Otci.

kantikum

1 Sam 2, 1-10

SRDCE mé jásá v Hospodinu, *
moje moc se vyvyšuje v mém
Bohu.

Ústa se otvírají proti mým ne-
přátelům, * neboť se raduji z tvé
pomoci. –

Nikdo není svatý jako Hos-
podin, † neboť nikdo není kromě
tebe, * nikdo není skálou jako náš
Bůh.

Nemnožte už chlubné řeči, *
zpujnost ať nevyjde z vašich úst,
vždyť Hospodin je Bůh, ví
všechno, * a jemu přísluší vážit
skutky. –

Luky siláků se lámou, * ale
slabí se opásávají silou.

Kdo bývali sytí, dávají se nyní
najímat za chléb; * kdo hladověli,
mohou ustat od práce.

Neplodná dostává sedm dětí, *
matka mnoha synů vadne osa-
mělá.

Hospodin usmrcuje i oživuje, *
uvádí do říše smrti a zase přivádí
nazpět.

Hospodin dává zchudnout, ale i
zbohatnout, * ponižuje a povyšuje.

Pozvedá z prachu ubožáka, * ze
smetiště povyšuje chudáka,

aby ho posadil mezi knížaty* a
obdaril ho stolcem slávy. –

Neboť Hospodinu náleží pilíře země,* na nich založil svět.

Chrání nohy svých zbožných, † bezbožní však zajdou ve tmách,* neboť nikdo nezvítězí svou silou.

Hospodin zničí své protivníky,* zahřmí nad nimi na nebesích.

Hospodin bude soudit i daleké končiny země, † dá vládu svému králi* a povznese moc svého pomazaného.

Sláva Otcí.

Žalm 97

HOSPODIN kraluje, ať zajásá země,* ať se radují četné ostry!

Mrak a temnota ho obklopují,* spravedlnost a právo jsou základem jeho trůnu.

Předchází jej oheň* a kolem do kola spaluje protivníky.

Jeho blesky ozařují svět,* země to vidí a chvěje se.

Jako vosk se taví hory před Hospodinem,* před vladařem celé země.

Nebesa hlásají jeho spravedlnost* a všechny národy vidí jeho slávu.

Hanbí se všichni ctitelé model, † kteří se chlubí bůžky,* všichni bohové se mu koří.

Sión to slyší a raduje se † a judská města jásají* pro tvé rozsudky, Hospodine!

Neboť ty, Hospodine, jsi povznesen nad celou zemí,* svrchaně vynikáš nade všemi bohy.

Hospodin miluje ty, kdo nenávidí zlo, † chrání život svých svatých,* z ruky bezbožníků je vytrhuje.

Světlo vychází spravedlivému* a lidem upřímného srdce radost.

Radujte se, spravedliví, v Hospodinu* a oslavujte jeho svaté jméno! Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Cheth (57-64)

PROHLÁSIL jsem za svůj úděl, Hospodine,* že budu střežit tvá slova.

Hledám tvou přízeň celým srdcem,* smiluj se nade mnou podle svého slibu.

Uvažoval jsem o svých cestách* a obrátil jsem své nohy k tvým příkázáním.

Spěchal jsem a neprodléval* - ! střežit tvé předpisy.

Ovinuly mě provazy bezbožníků,* ale nezapomněl jsem na tvůj zákon.

Uprostřed noci vstávám, abych tě chválil* pro tvá spravedlivá rozhodnutí.

Můj přítel je každý, kdo se tě bojí,* kdo střeží tvá nařízení.

Země je plná tvé milosti, Hospodine, * nauč mě svým příkazům.

Sláva Otci.

Žalm 55-I (2-12)

NASLOUCHEJ, Bože, mé modlitbě, † neskrývej se před mou úspěšnou prosbou, * věnuj mi pozornost a vyslyš mě!

Zmítám se v neklidu, † děsím se při křiku nepřítelů, * při povyku bezbožníka,

protože mě zavalují neštěstím* a v hněvu proti mně brojí.

Srdce se ve mně chvěje* a padla na mě smrtná úzkost.

Strach a hrůza se na mě řítí* a děs mě halí. –

Říkám si: Kéž bych měl křídla jak holub,* odletěl bych a dopřál si klidu.

! Hle, daleko bych utekl,* zůstal bych na poušti.

Rychle bych spěchal do útočiště* před vichřem a bouří. –

Pane, zmať a rozděl jim jazyky,* vždyť vidím násilí a svár v městě.

Ve dne v noci obcházejí po jeho hradbách,* vládne v něm útlak a bezpráví.

! Uvnitř jsou úklady,* z jeho náměstí násilí a podvod.

Sláva Otci.

II (13-15.17-24)

KDYBY mě potupil nepřítel,* - !
dovedl bych to snést,

kdyby se nade mě vypínal, kdo !
mě nenávidí,* skrýl bych se před
ním.

Ale byls to ty, můj druh,* můj přítel a důvěrník!

Vždyť jsme spolu byli v důvěrném styku,* ve slavném průvodu jsme kráčeli v Božím domě.

Já však budu volat k Bohu,* a Hospodin mě zachrání.

Večer, ráno i v poledne budu naříkat a sténat,* a uslyší můj hlas.

Vykoupí mou duši a dá mi pokoj od těch, kteří na mě dorážejí,* neboť je jich na mě mnoho.

Bůh to uslyší a zkruší je† – on vládne od věčnosti – * nechtějí se změnit a nebojí se Boha. –

Kdekdo napřahuje ruku na přátele,* znesvěcuje svoji smlouvu.

Úlisnější nad máslo jsou jeho ústa,* ale srdce má nepřátelské,

nad olej lahodnější jsou jeho slova,* jsou to však tasené meče.

Svou starost hod' na Hospodina, † a on tě zachová,* nikdy nedopustí, aby se viklal spravedlivý.

A ty, Bože, svrhneš je* do jámy !
zkázy;

zákeřní vrazi nedosáhnou ani poloviny svých dnů.* Já však dů-

věřuji v tebe, Hospodine!

Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Hospodin je spravedlivý, má rád spravedlivé skutky,

O. zbožní uzří jeho tvář.

v poledne:

V. Hospodine, Bože zástupů, kdo je jako ty?

O. Jsi mocný a tvá věrnost tě obklopuje.

odpoledne:

V. Zkoumej mě, Bože, a poznej mé srdce,

O. ved' mě cestou odvěkou.

Nešpory

Žalm 62

JEN v Bohu odpočívá má duše,*
od něho je má spása.

Jen on je má skála a spása,*
má tvrz, nic mnou nepohne. –

Jak dlouho chcete dorážet na člověka, † jak dlouho jej chcete všichni podrážet,* jako nakloněnou stěnu, jako zeď na spadnutí?

Věru, z mé výše se snaží mě svrhnout,* libují si ve lži;

svými ústy blahořečí,* ve svém nitru proklínají. –

Jen v Bohu odpočívej, má duše,* od něho pochází to, v co doufám.

Jen on je má skála a spása,*
má tvrz, nepohnu se! –

U Boha je má spása a sláva,*
má pevná skála: mé útočiště je v Bohu.

Lidé, doufejte v něho v každé době, † před ním vylejte své srdce,* Bůh je naše útočiště! –

Lidé jsou jen závan dechu,* neupřímní jsou smrtníci,

položeni na váhu, vystupují vzhůru,* jsou dohromady lehčí než dech. –

Nespoléhejte na násilí, nebažte po lupu;* na bohatství, když se rozmnoží, nelpěte srdcem.

Jedno slovo Bůh pravil, toto dvojí jsem slyšel:* »Bohu náleží moc,

tobě, Pane, láska,* neboť ty odplácíš každému podle jeho díla.«

Sláva Otcí.

Pokud se následující žalm zpíval jako invidorium, nahradí se zde žalmem 95, str. 6.

Žalm 67

BOŽE, buď milostiv a žehnej nám,* ukaž nám svou jasnou tvář,

kéž se pozná na zemi, jak jednáš,* kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

Ať tě, Bože, velebí národy,* ať tě velebí kdekterý národ! –

Nechť se lidé radují a jásají, † že soudíš národy spravedlivě* a lidi na zemi řídiš.

Ať tě, Bože, velebí národy,* ať tě velebí kdekterý národ! –

Země vydala svou úrodu,* Bůh, náš Bůh, nám požehnal.

! Kéž nám Bůh žehná,* ať ho ctí všechny končiny země!

Sláva Otci.

kantikum

Srov. Kol 1, 12-20

RADOSTNĚ děkujeme Bohu Otci,* že nás uschoptil k účasti na dědictví věřících ve světě.

On nás totiž vytrhl z moci temnosti* a převedl do království svého milovaného Syna.

V něm máme vykoupení* a odpuštění hříchů. –

On je věrný obraz neviditelného Boha,* dříve zrozený než celé

tvorstvo.

V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi,* svět viditelný i neviditelný:

ať jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, † ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti.* Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. –

Kristus je dříve než všechno ostatní* a všechno trvá v něm. –

A on je hlava těla,* to je církve: !

on je počátek, † prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých.* Tak má ve všem prvenství. –

Bůh totiž rozhodl,* aby se v něm usídlila veškerá plnost dokonalosti,

a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo † jak na nebi, tak na zemi* tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.

Sláva Otci.

Čtvrtek

Modlitba se čtením

Žalm 44-I (2-9)

BOŽE, slýchali jsme na vlastní uši,* naši otcové nám vyprávěli,

! cos vykonal za jejich časů,* – v pradávných dobách.

Tys je svou rukou usadil, když jsi vyhnal pohany,* dals jim růst, když jsi potřel národy. –

Vždyť neobsadili zemi svým mečem,* nepomohlo jim k vítězství jejich rameno,

byla to tvá pravice a tvé ramě,* tvá jasná tvář, neboť jsi je mi-

loval.

Tys můj král a můj Bůh, * po-
přál jsi vítězství Jakubovi.

S tebou jsme zdolali své neprá-
tele, * v tvém jménu jsme pošlapali
své protivníky. –

Na svém luku jsem si neza-
kládal, * vítězství mi nedal můj
meč.

Ty však jsi nám pomohl k vítěz-
ství nad našimi neprátele, * zahan-
bils ty, kteří nás nenávidí.

Bohem jsme se stále honosili, *
navěky jsme chválili tvé jméno.

Sláva Otci.

II (10-17)

NYNÍ však jsi nás zavrhl a za-
hanbil, * netáhneš už, Bože,
s našimi vojsky.

Dopustil jsi, že jsme utíkali
před odpůrci, * nabrali si lupu ti,
kdo nás nenávidí.

Vydal jsi nás jak ovce na poráž-
ku* a rozptýlils nás mezi pohany, –

takřka zadarmo jsi odprodal
svůj národ, * nezískal jsi mnoho
jejich cenou.

Naším sousedům jsi nás vy-
dal na pohanu, * našemu okolí
v potupu a posměch.

Dopustils, že jsme se stali pro
národy pořekadlem, * pohané nad
námi posměšně kývají hlavou. –

Svou hanbu mám stále na zře-
teli, * stud se mi hrne do tváře,

když slyším pohanu a vý-
směch, * když vidím nepřítele, jak
se chce pomstít. Sláva Otci.

III (18-27)

TO vše nás stihlo, i když jsme
na tebe nezapomínali, * ani
nezrušili tvou smlouvu;

neodvrátilo se ani naše srdce *
a nesešly naše kroky z tvé stezky,

když jsi nás rozdrtil na strasti-
plném místě * a přikryl jsi nás
temnotou. –

Kdybychom zapomněli na
jméno svého Boha, * kdybychom
vztáhli své ruce k cizímu bohu,

nebyl by na to Bůh přišel? *
Vždyť on zná tajnosti srdce!

Pro tebe jme přece stále vraž-
děni, * mají nás jen za jatečné ov-
ce! –

Vzbud' se, proč spíš, Pane? *
Probud' se, neodháněj nás na-
vždy!

Proč skrýváš svou tvář, * zapo-
mínáš na naši bídu a útisk?

Vždyť do prachu je sražena na-
še duše, * na zemi leží naše tělo.

Povstaň nám na pomoc * a vy- !
svobod' nás pro svou lásku!

Sláva Otci.

V. Pane, ke komu půjdemo?

O. Ty máš slova věčného života.

Ranní chvály

Žalm 80

SLYŠ, Izraelův pastýři, * který vodiš Josefa jak ovce.

Skvěj se září, ty, který trůníš nad cheruby, * před Efraimem, Benjaminem a Manassem,

! probud' svou sílu* a přijď nás zachránit!

! Bože, obnov nás, * rozjasni svou tvář, a budeme spaseni. –

Bože zástupů, jak dlouho budeš dýmat hněvem,* když se modlí tvůj lid?

Nasytils jej chlebem slz * a slzami jsi ho napojil vrchovatě.

Dopouštíš, že se kvůli nám sousedé sváří* a naši nepřátelé se nám posmívají.

Bože zástupů, obnov nás,* rozjasni svou tvář, a budeme spaseni. –

Révu z Egypta jsi přenesl,* vyhnals pohany a zasadils ji.

Připravils pro ni půdu,* zapustila kořeny a naplnila zemi.

Přikryly se hory jejím stínem* a jejím větrovím Boží cedry.

Vyhнала své ratolesti až k moři* a své úponky až k Řece. –

Proč jsi dal strhnout její ohradu? * Všichni ji obírají, kdo chodí kolem.

Pustoší ji kanec z lesa* a polní zvěř ji spásá.

Bože zástupů, vrať se,* shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tuto

révu!

Ochraňuj, co tvá pravice zasadila, * výhonek, který sis vypěstoval!

Kdo ji sežehli ohněm a posekali,* ať zhynou hrozbou tvé tváře!

Ať je tvá ruka nad mužem po tvé pravici,* nad člověkem, kterého sis vychoval.

Už od tebe neustoupíme,* zachovej nás naživu, a budeme velebít tvé jméno.

Hospodine, Bože zástupů, obnov nás, * rozjasni svou tvář, a budeme spaseni. Sláva Otci.

kantikum

Iz 12, 1-6

DĚKUJI ti, Hospodine:† rozhněval ses na mě,* ale tvůj hněv se utišil a dopřál jsi mi útěchu.

Bůh je má spása!* Bez obavy ! mohu doufat.

Neboť Hospodin je má síla a ! má chvála,* stal se mou spásou. –

S radostí budete vážít vodu * ! z pramenů spásy.

V ten den řeknete: * »Děkujte ! Hospodinu a vzývejte jeho jméno!

Hlásejte mezi národy jeho díla,* zvěstujte vznešenost jeho jména!

Zpívejte Hospodinu, neboť učínil velkolepé věci,* ať je to známé po celé zemi!

Plesejte a jásejte, obyvatelé Si-
ónu, * neboť velikým uprostřed
vás je Svatý Izraele.« Sláva Otcí.

Žalm 81

PLESEJTE Bohu, kteřý nám po
máhá, * jásejte Jakubovu Bo
hu.

Zanotujte píseň, udeřte na bu-
ben, * na líbezně zvučící citeru a
harfu.

Zadujte do trub v den novo-
luní, * v den úplňku, v čas našeho
svátku. –

Takový je příkaz v Izraeli, * je to
zákon Jakubova Boha.

Nařízení, které dal Josefovi, *
když se postavil proti egyptské ze-
mi. –

Slyšel jsem neznámý mně
hlas: † »Zbavil jsem jeho šji bře-
mena, * z jeho rukou jsem vzal
koš robotníka.

V soužení jsi volal, a osvobo-
dil jsem tě, † odpověděl jsem ti
z hřímajícího mraku, * u vody
v Meribě jsem tě zkoušel. –

Slyš, můj národe, chci tě napo-
menout, * Izraeli, kéž bys mě po-
slouchal!

Nesmíš mít boha jiného, * ne-
smíš se klanět bohu cizimu!

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, †
já jsem tě vyvedl z egyptské ze-
mě, * otevři ústa a naplním je! –

Ale můj národ na můj hlas ne-
dbal, * Izrael mě neposlouchal.

Nechal jsem je tedy v zatvrze-
losti jejich srdce, * ať si žijí podle
svých nápadů! –

Kéž by mě můj národ slyšel, *
kéž by Izrael krácel po mých ce-
s-tách!

Hned bych pokořil jejich nepřá-
tele, * na jejich protivníky bych
obrátil svou ruku.

Ti, kdo nenávidí Hospodina, by
mu lichotili, * jejich osud by trval
navždy.

Jeho bych však živil jadrnou
pšenící, * medem ze skály bych jej
sytil.« Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Teth (65-72)

DOBRO jsi prokázal svému slu-
žebníkovi, * Hospodine, podle
svého slova.

Nauč mě moudrosti a vědění, *
neboť důvěruji tvým předpisům. –

Bloudil jsem před svým poko-
řením, * nyní však dbám na tvůj
výrok.

Jsi dobrotivý a prokazuješ do-
brodini, * nauč mě svým příka-
zům. –

Pyšní mě lživě očerňují, * já
vsak celým srdcem zachovávám

tvá nařízení.

Necitelností ztučnělo jejich srdce, * já se však z tvého zákona těším. –

Dobře mi, že jsem byl pokořen, * abych se naučil tvým příkazům.

Lepší je pro mě zákon tvých úst * než tisíce ve zlatě a stříbře.
Sláva Otci.

Žalm 56, 2-7.9-14

SMILUJ se nade mnou, Bože, neboť člověk po mně šlape, * stále mě tísni bojem.

Stále po mně šlapou moji protivníci, * je jich hodně, kdo proti mně brojí. –

Svrchovaný, když se mě zmocní bázeň, * v tebe budu doufat.

V Boha, jehož slib velebím, † v Boha důvěřuji a nebudu se bát, * co mi může udělat člověk? –

Celý den na mě sočí, * všechny jejich myšlenky směřují k mé zkáze.

Scházejí se, číhají, * slídí po mých stopách, usilují o můj život. –

Ty sám si zapiš mou bídu, † vpiš mé slzy do svého záznamu, * mé trampoty do svého svitku!

Pak ustoupí moji neprátele, † kdykoli tě budu volat; * vím velmi dobře, že Bůh je pro mě! –

V Boha, jehož slib velebím, * v Hospodina, jehož slib velebím,

v Boha důvěřuji a nebudu se bát, * co mi může udělat člověk?

Bože, jsem ti zavázán sliby, * přinesu ti děkovnou oběť,

že jsi vysvobodil můj život ze smrti, † mé nohy z pádu, * abych kráčel před Bohem ve světle živých.

Sláva Otci.

Žalm 57

SMILUJ se nade mnou, Bože, smiluj se, * neboť k tobě se utíká má duše,

uchyluji se do stínu tvých křídel, * dokud se nepřežene zkáza.

Volám k svrchovanému Bohu, * k Bohu, který mi prokazuje dobro. –

At' zasáhne z nebe a zachrání mě, † at' zahanbí ty, kteří se na mě sápou, * at' Bůh sešle svou milost a věrnost.

Uléhám uprostřed lvů, * kteří lačně požívají lidi.

Jejich zuby jsou kopí a šípy * a jejich jazyk naostřený meč. –

Ukaž se ve své vznešenosti na nebesích, Bože, * nad celou zemí necht' je tvá sláva! –

Léčku připravili mým nohám, * zkrušili mou duši,

vykopali přede mnou jámu: * at' do ní spadnou! –

Plné důvěry je mé srdce, Bože, plné důvěry je mé srdce; * budu zpívat a hrát.

Probud' se, má duše, probud' se, citero a harfo, * chci vzbudit

jitřenku.

Budu tě chválit mezi národy,
Pane, * budu tě oslavovat mezi po-
hany,

protože tvá milost je veliká až
k nebi, * tvá věrnost až do oblak.

Ukaž se ve své vznešenosti na
nebesích, Bože, * nad celou zemí
necht' je tvá sláva! Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Bože, pouč mě o smyslu svých
nařízení,

O. naplň mé srdce láskou.

v poledne:

V. Bože, ty jsi zdroj všeho dobra,

O. uč mě chtít, co chceš ty.

odpoledne:

V. Ukaž mi, Hospodine, cestu, po
níž mám kráčet,

O. tvůj Duch ať mě vede a chrá-
ní.

Nešpory

Žalm 72-I (1-11)

BOŽE, svěř králi svou pra-
vomoc, * svou spravedlnost
královskému synu.

Ať vládne tvému lidu spraved-
livě, * nestranně tvým ubohým.

Hory přinesou lidu pokoj, * pa-
horky spravedlnost.

! Zjedná právo ubohým z li-
du, † pomůže chudákům, * rozdrť
utlačovatele.

Žít bude dlouho jak slunce, *
jak luna po všechna pokolení.

Sestoupí jako déšť na trávu, *
jako vláha, která napájí zemi.

V jeho dnech rozkvete sprave-
dlnost a hojnost pokoje, * dokud
nezanikne luna.

Bude vládnout od moře k mo-
ři, * od Řeky až do končin země.

Jemu se budou klanět neprá-
telé, * jeho protivníci prach budou
lízat.

Králové Taršíše a ostrovů při-
nesou dary, * králové Arábie a
Sáby zaplatí daně.

Všichni králové se mu budou
klanět, * všechny národy mu bu-
dou sloužit.

Sláva Otcí.

II (12-19)

ON vysvobodí chudáka, který
se dovolává pomoci, * ubo-
žáka, jehož se nikdo neujímá.

Smiluje se nad nuzným a chu-
dým, * zachrání ubožákům život.

Vymaní je z křivdy a násilí, * ne-
bot' jejich krev je drahá v jeho o-
čích.

Proto bude žít a dostane se mu
z arabského zlata, † stále se bu-
dou za něho modlit, * ustavičně
mu budou žehnat.

Země bude oplývat obilím, †
jeho úroda bude šumět až ve vr-

cholcích hor jak Libanon,* obyvatelé měst rozkvetou jak polní tráva.

Jeho jménu se bude žehnat navěky,* pokud bude slunce svítit, potrvá jeho jméno.

A v něm budou požehnána všechna plemena země* blahoslavit ho budou všechny národy.

Požehnaný Hospodin, Bůh Izraele,* on sám koná divy.

A požehnané jeho slavné jméno navěky,* jeho slávou ať je naplněna celá země! Staň se! Staň se!
Sláva Otcí.

kantikum

Zj 11, 17-18; 12, 10b-12a

DĚKUJEME ti, Pane, Bože vševládny,* který jsi a který jsi byl,

žes převzal svou velikou moc* a ujal ses vlády.

Pohané se rozzuřili,* ale tu přišel tvůj hněv a čas soudit mrtvé:

dát odměnu tvým služebníkům prorokům a věřícím* a těm, kdo se tě bojí, malým i velkým;

a zahubit ty,* kdo hubili zemi.

Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu* a panování jeho Pomazanému,

nebot' byl svržen žalobník našich bratří,* který na ně žaloval před našim Bohem ve dne v noci.

Oni nad ním zvítězili Beránkovou krví* a slovem svého svědectví,

protože nemilovali svůj život natolik,* že by se zalekli smrti.

Proto se veselte, nebesa* a vy, kteří v nich přebýváte!

Sláva Otcí.

Pátek

Modlitba se čtením

Žalm 38-I (2-5)

HOSPODINE, netrestej mě ve svém hněvu,* nekárej mě ve svém rozhoření.

Vždyť se do mě zaryly tvé šípy,* dopadla na mě tvá ruka.

Pro tvůj hněv není na mém těle zdravého místa,* pro můj hřích není ve mně jediná kost celá.

Vin se mi nakupilo až nad hlavu,* tíží mě jako přetěžké břímě.

Sláva Otcí.

II (6-13)

RÁNY mi hnisají a páchnou,* že jsem jednal pošetile.

Shrbený, nadmíru sklíčený *
den co den smutně se vláčím. –

Vždyť má bedra jsou celá zánícená, * zdravého místa není
v mém těle.

Jsem malátný a zcela zkrušený, * křičím proto, že mé srdce stěná. –

Pane, ty víš o každé mé touze, *
mé vzdychání ti není skryté.

Srdce mi buší, opustila mě síla, * i světlo mi hasne v očích. –

Moji přátelé a druhové se vyhýbají mému neštěstí, * i moji příbuzní se mě straní.

Strojí mi léčky ti, kdo pasou po mém životě, * kdo usilují o mé neštěstí,

! hrozí mi zkázou * a stále jen
úklady vymýšlejí. Sláva Otci.

III (14-23)

JÁ však jsem jako hluchý, neslyším, * jsem jako němý, který neotvírá ústa.

Jsem jako člověk, kteřý neslyší, * jehož ústa nemají odpovědi. –

Vždyť v tebe, Hospodine, doufám, * ty vyslyšíš, Pane, můj Bože!

Ríkávám si totiž, jen ať se nade mnou neradují, * ať se nade mnou nevypínají, když zakopnu v chůzi. –

Mám ovšem k pádu velmi blízko, * před sebou mám stále svou bolest.

Ano, vyznávám svou vinu, * pro svůj hřích jsem sklíčen. –

Ti, kdo bez příčiny proti mně brojí, jsou silní, * mnoho je těch, kdo mě neprávem nenávidí,

kdo zlem splácejí za dobro, * stíhají mě, že se o dobro snažím. –

Neopouštěj mě, Hospodine, * Bože můj, nevzdaluj se ode mě!

Pospěš mi na pomoc, * Pane, má!
spáso! Sláva Otci.

V. Mé oči toužebně vyhlížejí tvou pomoc,

O. spoléhám na tvá zaslíbení.

Ranní chvály

Žalm 51

SMILUJ se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, * pro své velké slitování zahlad' mou nepravost.

Úplně ze mě smyj mou vinu * a očist' mě od mého hřichu. –

Nebot' já svou nepravost uznávám, * můj hřích je stále přede mnou.

Jen proti tobě jsem se prohřešil, * spáchal jsem, co je před tebou zlé,

takže se ukáže, jak je tvůj rozsudek spravedlivý, * že jsi bez úhony ve svém soudu. –

Hle, s vinou jsem se narodil* a v hříchu mě počala má matka.

Hle, líbí se ti upřímné srdce,* ve skrytu mě učíš moudrosti! –

Pokrop mě yzopem, a budu čistý,* umyj mě, a budu bělejší než sních.

Popřej mi slyšet hlas veselí a radosti,* ať zajásají kosti, kteřé jsi zdrtil. –

Odvrať svou tvář od mých hříchů* a zahlad' všechny mé viny.

Stvoř mi čisté srdce, Bože!* Obnov ve mně ducha vytrvalosti. –

Neodvrhuj mě od své tváře* a neodnímej mi svého svatého ducha.

Vrať mi radost ze své ochrany* a posilni mou velkodušnost. –

Bezbožné budu učit tvým cestám* a hříšníci se budou obracet k tobě.

Zbav mě, Bože, trestu za prolitou krev, Bože, můj spasiteli,* ať zajásá můj jazyk nad tvou spravedlností. –

Otevři mé rty, Pane,* aby má ústa zvěstovala tvou chválu.

Vždyť nemáš zálibu v oběti,* kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti milá.

Mou obětí, Bože, je zkroušený duch,* zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš. –

Pane, obšťastni Sión svou přiznání,* znovu zbuduj hradby Jeruzaléma.

Pak opět najdeš zálibení v zákonitých obětech, v celopalech i

žertvách,* na oltář ti budou klást býčky.
Sláva Otci.

kantikum

Hab 3, 2-4.13a.15-19

HOSPODINE, slyšel jsem tvou zprávu,* bál jsem se, Hospodine, tvého díla,

v průběhu let ho uskutečni, † v průběhu let ho oznam.* Kdykoli se hněváš, vzpomeň na smilování!

Bůh přijde z Temanu,* Svatý z hory Faran. –

Jeho velebnost zahaluje nebesa,* země je plná jeho slávy.

Sám září jako světlo, † z rukou mu tryskají paprsky,* tam je skryta jeho síla. –

Vyšel jsi spasit svůj národ,* spasit jej i svého pomazaného.

Svým koním jsi otevřel cestu !
v moři,* v bahnu mnoha vod.

Slyšel jsem o tom a mé nitro se zachvělo,* rty se mi třásl strachem při té zprávě,

kostižer mi vniká do kostí,* mé kroky pode mnou vrávorají.

Počkám však v klidu na den tísňe,* jenž dolehne na lid, kteřý se na nás chce vrhnout. –

I když fikovník nevykvet* a vinná réva nepřinese plody,

i když zklame výnos olivy* a pole nevydají pokrm,

i když zmizí brav ze stáje* a skot nebude v chlévech,

já presto budu jásat v Hospodinu,* budu plesat v Bohu, svém

spasiteli! –

Hospodin, Pán, je mou silou, †
mé nohy učiní podobné nohám
laní* a zavede mě na mé výšiny.

Sláva Otci.

Žalm 147-II (12-20)

JERUZALÉME, oslavuj Hospo-
dina, * chval svého Boha, Si-
óne,

že zpevnil závory tvých bran, *
požehnal tvým synům v tobě.

Zjednal tvému území pokoj* a
sytí tě jadrnou pšenicí.

Sesílá svůj rozkaz na zemi, *
rychle běží jeho slovo. –

Dává sníh jako vlnu, * jíní sype
jako popel.

Shazuje své krupobití jako
drobty chleba, * jeho mrazem tuh-
nou vody.

Posílá své slovo, a rozpouští je, *
poroučí zavanout svému větru, a
vody se rozproudí. –

Oznámil své slovo Jakubovi, *
své zákony a přikázání Izraeli.

Tak nejednal se žádným ná-
rodem: * nesdělil jim svá přiká-
zání.

Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Jod (73-80)

TVÉ ruce mě učinily a utvo-
řily, * pouč mě, abych se nau-
čil tvým předpisům.

Kdo se tě bojí, uží mě a zara-
dují se, * že jsem spoléhal na tvé
slovo. –

Vím, Hospodine, že spravedlivá
jsou tvá rozhodnutí, * že jsi mě po-
kořil podle práva.

At' je mi útěchou tvé milo-
srdenství, * jak jsi slíbil svému
služebníku. –

At' se mi dostane tvého slito-
vání, abych byl živ, * neboť tvůj
zákon je mé potěšení.

At' jsou zahanbeni pyšní, že mě
bez důvodu trýzní, * já však budu
rozjímat o tvých nařízeních. –

At' se obrátí ke mně ti, kdo se
tě bojí, * kdo zachovávají tvá při-
kázání!

Necht' je mé srdce dokonalé
v tvých příkazech, * abych se ne-
musil hanbit.

Sláva Otci.

Žalm 59, 2-5.10-11.17-18

VYSVOBOĎ mě od mých nepřá-
tel, můj Bože, * před mými
protivníky mě ochraň!

Vysvobod' mě od těch, kdo pá-
chají nepravost, * z moci vrahů mě
vyprost'! –

Neboť hle, ukládají mi o život, *
napadají mě mocní.

Jsem bez viny a bez hříchu,
Hospodine, † nic jsem nezavinil, a

přece vyrážejí a útočí. * Probud' se, pojd' mi naproti a pohled'! –

Má sílo, k tobě vzhlížím, † neboť ty, Bože, jsi mé útočiště, * můj Bůh, má láska!

! Kéž mně Bůh pomůže, * at' mi dá popást se pohledem na mé nepřátele! –

Já však budu opěvovat tvoji moc, * zrána jásat nad tvou přízni, neboť ses osvědčil jako mé útočiště, * jako úkryt, když je mi úzko.

Má sílo, tobě budu zpívat, † Bože, tys mé útočiště, * můj Bůh, má láska! Sláva Otcí.

Žalm 60

BOŽE, odvrhl jsi nás, rozbil jsi naše šiky, * v hněvu ses odnás odvrátil.

Otřásl jsi zemí, rozštěpils ji; * zacel její trhlíny, neboť kolísá.

Dal jsi zakusit svému lidu tvrdý úděl, * napojil jsi nás vínem, až se potácíme. –

Vztyčil jsi svým věrným korrouhev, * aby unikli zásahům luku;

aby se zachránili tvoji miláčkové, * pomoz svou pravicí a vyslýš nás! –

Bůh pravil ve své svatyni: † »S radostí rozdělím Sichem» * a roz-

měřím údolí Sukkot.

Mně patří území Gilead a Manasse * a Efraim je přilba mé hlavy, Juda je mé žezlo.

Moab je má nádoba k umývání, † na Edom hodím svůj střevíc, * vítězně zajásám nad Filištínskem.« –

Kdo mě přivede k opevněnému městu, * kdo mě dovede do Edomska?

Zda ne ty, Bože, jenž jsi nás opustil, * a již netáhneš Bože, s našimi vojsky? –

Prispěj nám na pomoc proti nepříteli, * vždyť lidská podpora je marná.

S Bohem si povedem udatně, * on rozdupá naše nepřátele.

Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Podporuj mě podle svého slibu, abych byl živ,

O. nezklam mou naději.

v poledne:

V. U Hospodina je slitování,

O. hojně je u něho vykoupení.

odpoledne:

V. Hospodin vysvobodil můj život ze smrti,

O. budu před ním kráčet v zemi živých.

Nešpory

Žalm 116, 1-9

MILUJI Hospodina, neboť sly-
šel* můj prosebný hlas,
neboť naklonil ke mně svůj
sluch* v den, kdy jsem ho vzýval.

Obepjaly mě provazy smrti, †
dostihly mě smyčky podsvětí, *
uvízl jsem v tísni a trýzni.

Hospodinovo jméno jsem vzý-
val:* »Ach, Hospodine, zachraň mi
život!«

Hospodin je milostivý a sprave-
dlivý,* Bůh náš je milosrdný.

Hospodin chrání prosté lidi; *
pomohl mi, když jsem byl v bídě.

Uklidni se opět, má duše,* ne-
boť Hospodin ti prokázal dobro,
vždyť vysvobodil můj život ze
smrti, * mé oči ze slz, mé nohy
z pádu.

! Budu kráčet před Hospodi-
nem* v zemi živých.

Sláva Otcí.

Žalm 121

ZVEDÁM své oči k horám. * Od-
kud mi přijde pomoc?

Pomoc mi přijde od Hospo-
dina,* který učinil nebe i zemi.

Nedopustí, aby se tvá noha
zvrtila,* nebude dřímat tvůj stráž-
ce.

Ano, nebude dřímat a spát *
Izraelův strážce.

Hospodin tě střeží, * Hospodin
je tvým ochráncem po tvé pravici.

Za dne ti slunce neublíží, * ani
měsíc v noci.

Hospodin tě bude střežit ode
všeho zlého, * střežit bude tvou
duši.

Hospodin bude střežit tvůj od- !
chod i příchod* nyní i navěky.

Sláva Otcí.

kantikum

Zj 15, 3-4

VELIKÉ a podivuhodné jsou tvé
skutky, * Pane, Bože vše-
vládný!

Spravedlivé a spolehlivé jsou !
tvé cesty,* králi národů!

Kdo by nevzdával, Pane, úctu
a slávu tvému jménu?* Vždyť ty
jediný jsi svatý!

Všechny národy přijdou a bu-
dou se před tebou klanět,* neboť
se ukázalo, že tvá rozhodnutí jsou
spravedlivá. Sláva Otcí.

Sobota

Modlitba se čtením

V liturgickém mezidobí se zpívají následující žalmy. V době adventní, vánoční, postní a velikonocní pak oddíly žalmu 106, str. 87.

Žalm 136-I (1-9)

OSLAVUJTE Hospodina, neboť je dobrý, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Oslavujte Boha bohů, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Oslavujte Pána pánů, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

On sám učinil velké divy, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On moudře učinil nebe, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On rozprostřel na vodách zemi, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On učinil veliká světla, * jeho milosrdenství trvá navěky:

slunce, aby vládlo ve dne, * jeho milosrdenství trvá navěky,

měsíc a hvězdy, aby vládly v noci, * jeho milosrdenství trvá navěky.
Sláva Otcí.

II (10-15)

ON pobil Egyptany v jejich prvorozencích, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On vyvedl Izraele z jejich středu, * jeho milosrdenství trvá navěky,

mocnou rukou a napraženým ramenem, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

On rozdělil Rudé moře, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a převedl Izraele jeho středem, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On svrhl faraóna s jeho vojskem do Rudého moře, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Sláva Otcí.

III (16-26)

ON vedl svůj národ na poušti, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On potřel veliké krále, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On zabil mocné krále, * jeho milosrdenství trvá navěky:

Sichona, krále amoritského, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a Oga, krále bašanského, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a dal jejich zem do majetku, * jeho milosrdenství trvá navěky,

do majetku Izraeli, svému služebníku, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

On si vzpomněl na nás v našem ponížení, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a vysvobodil nás od našich protivníků, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On dává pokrm každému tvoru, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

Oslavujte Boha nebes, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Sláva Otci.

V. Ukaž mi své cesty, Hospodine,
O. pouč mě o svých stezkách.

*V době adventní, vánoční,
postní a velikonoční:*

Žalm 106-I (1-18)

OSLAVUJTE Hospodina, neboť je dobry, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Kdo vylicí mocné Hospodinovy činy, * kdo vypoví všechnu jeho slávu?

Blaze těm, kteří dbají práva, * spravedlivě jednájí v každé době. –

Pamatuj na mě, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu, * ujmi se mě a pomoz mi,

abych se těšil ze štěstí tvých vyvolených, † abych se radoval z radosti tvého lidu, * abych se chlubil spolu s tvým dědictvím. –

Hřešili jsme jako naši otcové, * páchali jsme nepravost, jednali

bezbožně.

Naši otcové v Egyptě * nechápali tvé divy,

neměli na paměti množství tvých dobrodiní, * ale vzepřeli se proti Nejvyššímu u Rudého moře,

Přece však je zachránil pro své jméno, * aby ukázal svou moc. –

Pohrozil Rudému moři, a vyschlo, * vedl je mezi vlnami jako po pevné zemi.

Zachránil je z moci toho, jenž je nenáviděl, * vyprostil je z moci nepřítele.

Vody zatopily jejich protivníky, * nezůstal z nich ani jeden.

Tu uvěřili jeho slovům * a zpívali mu píseň chvály. –

Brzy však zapomněli na jeho skutky, * nevyčkali jeho rozhodnutí.

Dali se strhnout žádostivostí na poušti, * pokoušeli Boha na pustině.

Splnil jim jejich žádost, * ale poslal na ně i nakažlivou nemoc. –

V táboře záviděli Mojžíšovi * a Árónovi, zasvěcenému Hospodinu.

Otevřela se země a pohltila Datanu, * zavřela se nad Abiramovou tlupou.

V jejich tlupě vzplanul oheň, * plamen spálil bezbožníky.

Sláva Otci.

II (19-33)

ZHOTOVILI si tele u Chorebu* a klaněli se modle ulité z kovu.

Zaměnili tak svoji Slávu* za sochu býka, který požívá trávu.

Zapomněli na Boha, který je zachránil, * který v Egyptě vykonal divy,

zázraky v Chámově zemi, * úžasné skutky u Rudého moře.

Rozhodl se, že je zničí, † kdyby se Mojžíš, jeho vyvolený, u něho nepřimlouval, * aby odvrátil jeho hněv, jímž je chtěl zhubit. –

Pohrdli vytouženou zemí, * nevěřili jeho slovu.

Reptali ve svých stanech, * neposlouchali Hospodinova hlasu.

Proto jim přísahal pozdviženou rukou, * že je zničí na poušti,

že jejich potomstvo rozptýlí mezi národy, * že je rozpraší do cizích zemí. –

Přidali se k Bál Peorovi, * jedli oběti mrtvých bohů.

Dráždili Hospodina svými zločiny, * proto je stihla pohroma.

! Tu povstal Pinchas a zjednal spravedlnost. * Pohroma přestala.

Připočetlo se mu to k zásluze * po všechna pokolení na věčné časy. –

Popudili ho u vod v Meribě, * zle se vedlo Mojžíšovi jejich vínou,

neboť rozhořčili jeho mysl, * že svými rty nerozvážně mluvil.

Sláva Otci.

III (34-48)

NEVYHUBILI národy, * jak jim Hospodin rozkázal,

ale smísili se s pohany* a naučili se jejich skutkům.

Uctívali jejich modly, * a ty se jim staly léčkou. –

Obětovali své syny* i své dcery zlým duchům.

Proléváli nevinnou krev, † krev svých synů a dcer, * které obětovali kananejským modlám.

Země byla poskvrněna krví, † znečistili se svými skutky* a zpronevěřili se svými zločiny. –

Tu vzplanul hněv Hospodinův proti jeho národu * a zošklivil si své dědictví.

Proto je vydal do moci pohanů; * vládli jim ti, kteří je nenáviděli.

Utiskovali je nepřátelé, * museli se sklonit pod jejich ruku. –

Mnohokrát je vysvobodil, † oni ho však roztrpčovali svými pletichami, * proto byli pokořeni pro své viny.

Ale shlédł na jejich soužení, * když slyšel jejich prosbu.

Rozpomenul se kvůli nim na svoji smlouvu * a slitoval se pro své velké milosrdenství.

Vzbudil k nim soucit* u všech, ! kteří je přivedli do zajetí. –

Vysvobod' nás, Hospodine, náš Bože, * a shromáždí nás z pohanských zemí,

abychom chválili tvé svaté jméno* a chlubil se tvou slávou. –

Požehnaný Hospodin, Bůh Izraelův, † od věků až na věky!* Všechen lid ať řekne: »Amen!«
Sláva Otci.

chen lid ať řekne: »Amen!«
Sláva Otci.

Ranní chvály

Žalm 92

DOBŘE je chválit Hospodina, *
opěvovat tvé jméno, Svrchovaný!

Zrána hlásat tvé milosrdenství*
a za noci tvou věrnost

na desetistrunné harfě a lyře, *
písni s doprovodem citery.

Neboť mi působíš radost, Hospodine,
svými činy, * z díla tvých rukou
se veselím. –

Jak velkolepá jsou tvá díla,
Hospodine, * jak hluboké tvé myslenky!

Pošetilý člověk to nechápe, *
nerozumný nemá pro to smyslu.

I když bezbožníci raší jako tráva, *
i když kvetou všichni zlosynové,

jsou určeni pro věčnou zkázu, *
ty však jsi vznešený navěky, Hospodine! –

Neboť hle, tvoji neprátele,
Hospodine, † hle, tvoji neprátele
zahynou, * rozprášení budou
všichni zlosynové.

Mně však jsi dal buvolí sílu, *
pomazals mě nejčistším olejem.

Mé oko s pohrdáním hledí na
mé neprátele, * mé uši s radostí
slyší o osudu mých protivníků. –

Spravedlivý pokvete jak palma, *
poroste jak cedr na Libanonu.

nonu.

Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově, *
pokvetou v nádvořích našeho Boha.

Ještě ve stáří budou přinášet
užitek, * zůstanou št'avnatí a svěží,

aby hlásali, jak spravedlivý je
Hospodin, má skála, * v němž není
nepravosti. Sláva Otci.

kantikum

Dt 32, 1-12

SLYŠTE, nebesa, chci mluvit, *
země, nakloň sluch k slovu
mých úst!

Ať jako děšť skane mé poučení, *
ať jako rosa stéká můj výrok,

jako kapky na rostliny, * jako
krůpěj na trávu.

Hospodinovo jméno budu vzývat, *
vzdejte čest našemu Bohu! –

Je Skála, dokonalá jsou jeho díla, *
neboť všechny jeho cesty jsou
spravedlivé.

Bůh je věrný a bez nepravosti, *
spravedlivý a přímý. –

Hřešili proti němu, nejsou už
jeho, jsou to synové zvrhlí, *
pokolení zkažené a zvrácené.

Tím odplácíte Hospodinu, * lide pošetilý a nemoudrý?

Není on tvým otcem, kteřý tě zplodil, * kteřý tě stvořil a dal ti sílu? –

Pamatuj na dávné dny, * uvažuj o létech mnohých pokolení!

Ptej se svého otce, a oznámí ti, * ptej se svých starců, a řeknou ti: –

Když Nejvyšší vykazoval národům jejich sídla, * když rozděloval syny Adamovy,

stanovil hranice národů, * podle počtu synů Izraele;

neboť Hospodinovým podílem je lid jeho, * Jakub je dědičný jeho úděl. –

Našel ho v pusté zemi, * v místě hrůzy, kde vyjí divoká zvířata,

obklopil ho pěčí a staral se o něj, * střežil ho jako zřítelnici oka.

Jako orel bdí nad svým hnízdem, * vznáší se nad svými mláďaty a rozprostírá své perutě,

!! tak ho vzal * a nesl na svých křídlech.

Hospodin sám ho vedl, * nebyl u něho cizí bůh. Sláva Otcí.

Žalm 8

HOSPODINE, náš Pane, † jak po divuhodné je tvé jméno po celé zemi, * svou velebností převýšils nebesa!

Z úst dětí a nemluvňat sis připravil slávu navzdory svým odpůrcům, * abys umlčel pomstychtivého nepřítele. –

Když se zahledím na tvá nebesa, dílo tvých prstů, * na měsíc, na hvězdy, kteřé jsi stvořil:

Co je člověk, že na něho myslíš, * co je smrtník, že se o něho staráš? –

Učinils ho jen o málo menším, než jsou andělé, * ověncils ho ctí a slávou,

dals mu vládnout nad dílem svých rukou, * položils mu k nohám všechno:

ovce i veškerý dobytek, * k tomu i polní zvířata,

ptáky na nebi a ryby v moři, * vše, co se hemží na stezkách moří. –

Hospodine, náš Pane, * jak po divuhodné je tvé jméno po celé zemi!

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Kaf (81-88)

! **M**Á duše umdlévá touhou po tvé pomoci, * doufám v tvé slovo.

Mé oči umdlévají touhou po ! tvém výroku, * kdy mě potěšíš? –

I když jsem jako měch v kouři, * nezapomínám na tvé přikazy.

Kolik je dnů tvého služebníka?*
Kdy budeš soudit ty, kdo mě pro-
následují? –

Pyšní vykopali pro mě jámy,* ti,
kdo nejednají podle tvého zákona.

Všechny tvé předpisy jsou spo-
lehlivé; * stíhají mě bez důvodu,
pomoz mi! –

Bezmála mě zahubili na zemi,*
já však jsem neopustil tvá naří-
zení.

Podle svého milosrdenství mi
zachovej život,* a budu dbát na
přikázání tvých úst.

Sláva Otcí.

Žalm 61

SLYŠ, Bože, můj nárek,* všimni
si mé prosby!

Od končin země volám k tobě,*
když chřadne mé srdce. –

Pozvedneš mě na skálu, dopře-
ješ mi klidu, † vždyť jsi mě úto-
čiště,* pevná věž proti nepříteli.

Kéž bych směl ustavičně přebý-
vat v tvém stánku,* skrýt se pod
ochranu tvých křidel!

Ty jsi přece, Bože, slyšel mé sli-
by,* dal jsi mi dědictví těch, kdo
ctí tvé jméno. –

Přidej králi k jeho dnům dny
další,* ať jeho léta trvají přes
mnohá pokolení.

Před Bohem necht' trůní na-
věky,* uděl milost a věrnost, ať
ho opatrují. –

Tak na věky budu opěvovat tvé
jméno,* den ze dne plnit své sli-
by.

Sláva Otcí.

Žalm 64

SLYŠ, Bože, můj hlasitý nárek,*
chraň můj život před stra-
chem z nepřítelů.

Ukryj mě před smečkou zlo-
činců,* před tlupou pachatelů ne-
pravosti. –

Ostří si jazyk jako meč,* vrhají
jedovatá slova jako šipy,

aby z úkrytu zasáhli nevin-
ného,* aby ho náhle zasáhli, bez
ohledu.

Rozhodli se pro hanebný plán,†
smlouvají se, jak by skryli své ná-
strahy,* říkají si: »Kdo nás uzří?«

Osnují zločiny, skrývají své
promyšlené plány,* nitro i srdce
každého je nepřístupné. –

Ale Bůh je zasáhne šipy,* náhle
budou ranami probodáni.

Vlastní jazyk je přivede k pá-
du,* smějí se jim všichni, kteří je
vidí.

Kdekdo cítí bázeň, rozhlašuje,
co Bůh činí,* a uvažuje o jeho
skutcích. –

Spravedlivý se raduje v Hospo-
dinu a utíká se k němu,* jásají
všichni lidé upřímného srdce.

Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Bázeň před Hospodinem je
upřímná a trvá navěky,

O. Hospodinovy výroky jsou prav-
divé, všechny jsou spravedlivé.

v poledne:

- V.** Vod' mě po stezce svých před-
pisů, Hospodine,
O. neboť v ní mám zálibení.

odpoledne:

- V.** Mým dědictvím navěky jsou tvá
přikázání,
O. jsou radostí mého srdce.

TŘETÍ TÝDEN

Neděle

První nešpory

Žalm 113

CH VALTE, Hospodinovi slu-
žebníci, * chvalte jméno
Hospodinovo!

! Bud' velebeno Hospodinovo
jméno* nyní i navěky!

Od východu slunce až na jeho
západ * bud' chváleno Hospodi-
novo jméno!

Povznesen je Hospodin nade
všechny národy, * nad nebesa je-
ho sláva.

Kdo je jako Hospodin, náš
Bůh, † který trůní na výsosti * a
shlíží dolů na nebe i na zem?

Slabého zdvihá z prachu, * ze
smetiště pyvyšuje chudého,
aby ho posadil vedle knížat, *
vedle knížat svého lidu.

Té, která v rodině byla ne-
plodná, dává bydlet* jako šťastné
matce dětí. Sláva Otcí.

Žalm 116, 10-19

! **M**ĚL jsem důvěru, i když jsem
si řekl.* „Jsem tak sklíčen!“

Pravil jsem ve svém rozrušení.*
„Každý člověk klame!“

Čím se odplatím Hospodinu* za
všechno, co mi prokázal?

Vezmu kalich spásy * a budu
vzývat jméno Hospodinovo.

Splním své sliby Hospodinu *
před veškerým jeho lidem.

Drahocenná je v Hospodino-
vých očích * smrt jeho zbožných.

Ach, Hospodine, jsem tvůj slu-
žebník, † jsem tvůj služebník, syn
tvé služebnice, * rozvázal jsi moje
pouta.

Přinesu ti obět' díků, Hospo-
dine, * a budu vzývat tvé jméno.

Splním své sliby Hospodinu *
před veškerým jeho lidem

v nádvořích domu Hospo-
dinova * uprostřed tebe, Jeru-
zaléme!

Sláva Otcí.

kantikum

Flp 2, 6-11

KRISTUS Ježíš, ačkoli má bož-
skou přirozenost,* nic nelpěl
na tom, že je rovný Bohu,

ale sám sebe se zřekl, † vzal
na sebe přirozenost služebníka *
a stal se jedním z lidí.

Byl jako každý jiný člověk,† po-
nížil se a byl poslušný až k smrti,*
a to k smrti na kříži. –

Proto ho také Bůh povýšil* a
dal mu Jméno nad každé jiné
jméno,

takže při Ježíšově jménu musí
pokleknout každé koleno* na
nebi, na zemi i v podsvětí

a každý jazyk musí k slávě
Boha Otce vyznat:* Ježíš Kristus
je Pán. Sláva Otcí.

Modlitba se čtením

Žalm 145-I (1-9)

BUDU tě oslavovat, můj Bo-
že, králi,* budu velebit tvé
jméno po všechny věky.

Každý den tě budu velebit* a
chválit tvé jméno po všechny vě-
ky. –

Veliký je Hospodin a veškeré
chvály hodný,* jeho velikost je ne-
vystižná.

Jedno pokolení zvěstuje druhé-
mu tvé činy* a oznamuje tvoji
moc. –

Mluví o nádherné slávě tvé
vznešenosti,* rozmlouvají o tvých
divech.

Vypravují o moci tvých hro-
živých skutků,* hovoří o tvé nes-
mírnosti.

Rozhlašují chválu tvé velké las-
kavosti,* jásají nad tvou sprave-
dlností. –

Milosrdný a milostivý je Hos-
podin,* shovívavý a plný lásky.

Dobrotivý je Hospodin ke
všem* a soucit má se všemi svými
tvory. Sláva Otcí.

II (10-13a)

Ať tě chválí, Hospodine, všech-
na tvá díla* a tvoji zbožní at'
tě velebit!

At' vypravují o slávě tvého krá-
lovství,* at' mluví o tvé síle,

aby poučili lidi o tvé moci,*
o slávě tvé vznešené říše.

Tvé království je království
všech věků* a tvá vláda trvá po
všechna pokolení. Sláva Otcí.

III (13b-21)

VĚRNÝ je Hospodin ve všech
svých slibech* a svatý ve
všech svých činech.

Hospodin podpírá všechny, kdo
klesají,* a pozvedá všechny sklí-
čené.

Oči všech doufají v tebe* a ty
jim dáváš pokrm v pravý čas.

Otvíráš svou ruku* a sytiš vše
živé s laskavostí. –

Spravedlivý je Hospodin ve
všech svých cestách* a svatý ve
všech svých činech.

Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají, * všem, kdo ho vzývají upřímně.

Vyplní vůli svých ctitelů, * slyší jejich volání a zachrání je.

Zachovává Hospodin všechny, kdo ho milují, * a všechny bezbož-

níky zničí. –

At' má ústa hlásají Hospodinu chválu, * vše, co žije, at' velebí jeho svaté jméno po všechny věky! Sláva Otci.

V. Můj synu, dbej na má slova,
O. uchovej je hluboko v srdci!

Ranní chvály

Žalm 93

HOSPODIN kraluje, oděl se velebnotí, * oděl se Hospodin, opasal se mocí.

Dal světu základ, * že nezakolísá.

Pevný je trůn tvůj od pradávna, * jsi od věčnosti. –

Zdvihají řeky, Hospodine, † zdvihají řeky svůj hlas, * zdvihají řeky svůj hukot.

Mocnější než hukot mnohých vod, † mohutnější než mořský příboj, * mocný je Hospodin na výsosti. –

Tvé výroky jsou nejvýš spolehlivé, * tvému domu přísluší svatost, Hospodine, na věčné časy.

Sláva Otci.

kantikum

Dan 3-III (57-88)

VŠECHNA díla Páně, velebte Pána, * chvalte a oslavujte ho navěky.

Nebesa, velebte Pána, * andělé Páně, velebte Pána.

Všechny vody nad nebem, velebte Pána, * všechny mocnosti Páně, velebte Pána.

Slunce a měsíce, velebte Pána, * nebeské hvězdy, velebte Pána. –

Všechny deště a roso, velebte Pána, * všechny větry, velebte Pána.

Ohni a žáre, velebte Pána, * studenou a teplou, velebte Pána.

Roso a jíní, velebte Pána, * zimou a chlade, velebte Pána.

Ledy a sněhy, velebte Pána, * noci a dni, velebte Pána.

Světlo a temno, velebte Pána, * blesky a mraky, velebte Pána. –

Země, veleb Pána, * chval a oslavuj ho navěky.

Hory a vrchy, velebte Pána, * vše, co na zemi roste, veleb Pána.

Prameny, velebte Pána, * moře a řeky, velebte Pána.

Velké a malé ryby, které plují ve vodě, velebte Pána, * všichni nebeští ptáci, velebte Pána.

Všechna zvířata divoká i krotká, velebte Pána, * lidé, velebte Pána. –

Izraeli, veleb Pána, * chval a oslavuj ho navěky.

Kněží Páně, velebte Pána, * služebníci Páně, velebte Pána.

Duchové a duše spravedlivých, velebte Pána, * svatí a pokorní srdcem, velebte Pána.

Ananiáši, Azariáši, Misaeli, velebte Pána, * chvalte a oslavujte ho navěky. –

Velebme Otce i Syna i Ducha svatého, * chvalme a oslavujme ho navěky.

Na konci tohoto kantika se nepřipojuje doxologie Sláva Otci.

Žalm 148

CH VALTE Hospodina z nebes, * chvalte ho na výsostech!

Chvalte ho, všichni jeho andělé, * chvalte ho, všechny jeho zástupy! –

Chvalte ho, slunce a měsíce, * chvalte ho, všechny zářící hvězdy!

Chvalte ho, nebesa nebes * a vody, které jsou nad nebesy! –

At' chválí Hospodinovo jméno, * neboť on rozkázal, a byly stvořeny!

Umístil je na věčné časy, * vydal zákon, který nepomine. –

Hospodinu vzdejte ze země chválu, * obludy moře a všechny jeho hlubiny!

Oheň, krupobití, sníh a dým, * bouřný vítr, který plní jeho slovo,

hory a všechny pahorky, * ovocné stromy a všechny cedry,

všechna zvířata, divoká i krotká, * plazi a okřídlené ptactvo, –

králové země a všechny národy, * knížata a všichni soudcové země,

jinoši a s nimi panny, * starci spolu s děťmi

at' chválí jméno Hospodinovo, * neboť jen jeho jméno je vznešené. –

Jeho velebnost převyšuje zemi i nebe * a velikou moc dal svému lidu.

Chválou je všem svým svatým, * synům Izraele, lidu, který je mu blízký. Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 118-I (1-9)

O SLAVUJTE Hospodina, neboť je dobrý, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův: * »Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Nechť řekne dům Árónův: * »Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina: * »Jeho milosrdenství trvá navěky.« –

V soužení jsem volal Hospodina, * Hospodin mě vyslyšel a vy-

svobodil.

Hospodin je se mnou, nebojím se,* co by mi mohl udělat člověk?

Hospodin je se mnou, on je můj pomocník,* a já vítězně shlížím na své nepřátele.

Lépe je utíkat se k Hospodinu* než důvěřovat v člověka.

Lépe je utíkat se k Hospodinu* než důvěřovat v mocné.

Sláva Otci.

II (10-18)

VŠICHNI pohané mě obklíčili,* avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Odevšad mě obklíčili,* avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Obklíčili mě jako včely,† sežehli jak oheň trní,* avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Vrazili do mě, abych padl,* avšak Hospodin mi pomohl.

! Hospodin je má síla a sta-tečnost,* stal se mou spásou. –

! Jásot ze spásy* zní ve stanech spravedlivých.

Hospodinova pravice mocně zasáhla, † Hospodinova pravice mě pozvedla,* Hospodinova pravice mocně zasáhla.

Nezemřu, ale budu žít* a vypravovat o Hospodinových činech.

Hospodin mě sice těžce ztrestal,* nevydal mě však smrti.

Sláva Otci.

III (19-29)

OTEVŘTE mně brány spravedlnosti,* vejdu jimi, abych vzdal díky Hospodinu.

Toto je brána Hospodinova,* jí procházejí spravedliví.

Děkuji ti, žes mě vyslyšel* a stal se mou spásou. –

Kámen, který stavitelé zavrhli,* stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,* je to podivuhodné v našich očích.

Toto je den, který učinil Hospodin,* jásejme a radujme se z něho!

Hospodine, dej spásu,* Hospodine, popřej zduř! –

Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu.* Žehnáme vám z Hospodinova domu.

Bůh je Hospodin a dopřál nám světlo.* Seřaďte průvod s hojnými ratolestmi až k rohům oltáře! –

Ty jsi můj Bůh, děkuji ti,* budu tě slavit, můj Bože!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,* jeho milosrdenství trvá navěky. Sláva Otci.

dopoledne:

V. U tebe, Hospodine, je pramen života,

O. v tvé záři vidíme světlo.

v poledne:

V. Veleb, duše má, Hospodina,

O. on vykupuje tvůj život ze záhuby.

odpoledne:

V. Hospodin vodil a chránil svůj

lid

O. a přivedl ho do své svaté ze-
mě.

Druhé nešpory

Žalm 110, 1-5.7

HOSPODIN řekl mému Pánu: †
»Sed' po mé pravici, * dokud
nepoložím tvé nepřátele za pod-
nož tvým nohám.«

Žezlo moci ti podává Hospodin
ze Siónu: * »Panuj uprostřed svých
neprátel!

Ode dne zrození je ti určeno
vládnout v posvátném lesku: *
zplodil jsem tě jako rosu před ji-
třenkou.«

Hospodin přísahal a nebude to-
ho lítovat: * »Ty jsi kněz navěky
podle řádu Melchizedechova!«

Hospodin je po tvé pravici, * po-
tře krále v den svého hněvu.

Cestou se napije z potoka, *
proto povznese hlavu.

Sláva Otci.

Žalm 111

O SLAVÍM Hospodina celým srd-
cem* ve sboru spravedlivých
i ve shromáždění. –

Veliká jsou Hospodinova díla, *
ať o nich uvažují všichni, kteří je
milují.

Velebnost a vznešenost je jeho
dílo* a jeho spravedlnost zůstává
navěky.

Památku ustanovil na své di-
vy, * Hospodin je milosrdný a do-
brotivý.

Dal pokrm těm, kdo se ho bojí, *
neustále bude pamatovat na svou
smlouvu. –

Své mocné činy ukázal svému
lidu, * když jim dal majetek po-
hanů.

Skutky jeho rukou jsou věrné
a spravedlivé, * spolehlivé jsou
všechny jeho příkazy,

pevné navěky, navždy, * prove-
dené v pravdě a právu.

Vykoupení seslal svému lidu, †
sjednal navěky svou smlouvu; *
svaté a velebné je jméno jeho.

Počátek moudrosti je bát se
Hospodina: † moudře jednají
všichni, kdo tak činí; * jeho chvála
zůstává navždy. Sláva Otci.

Mimo dobu postní:

kantikum

srov. Zj 19, 1-7

Aleluja. Vítězství, sláva a moc
našemu Bohu,

O. aleluja
neboť jeho soudy jsou pravdivé
a spravedlivé.

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Chvalte našeho Boha,
všichni, kdo mu sloužíte

O. aleluja

a kdo se ho bojíte, malí i velcí!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Pán, náš Bůh vše-
vládný, se ujal království!

O. Aleluja.

Radujme se, jásejme a vzdejme
mu čest!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Neboť nadešla Berán-
kova svatba,

O. aleluja

jeho nevěsta se připravila.

O. Aleluja, aleluja.

Sláva Otci i Synu

O. aleluja

i Duchu svatému.

O. Aleluja, aleluja.

Jako byla na počátku, i nyní i
vždycky,

O. aleluja

a na věky věků. Amen.

O. Aleluja, aleluja.

V době postní:

kantikum

srov. 1 Petr 2,21-24

KRISTUS trpěl za nás † a za-
nechal nám tak příklad, *
abychom šli v jeho šlépějích. –

On nezhřešil* a nikdo od něho !!
neslyšel nic neupřímného.

Když mu spílali,* on jim to spí- !
láním neoplácel,

když trpěl, nevyhrožoval, * ale
ponechal vše tomu, který soudí
spravedlivě. –

On sám na svém těle vynesl *
naše hříchy na dřevo kříže,

abychom byli mrtví hříchům* a
žili spravedlivě.

Jeho ranami* jsme uzdraveni. !
Sláva Otci.

Pondělí

Modlitba se čtením

Žalm 50-I (1-6)

SVRCHOVANÝ Bůh, Hospodin,
promluvil a volal zem* od vý-
chodu slunce až na západ.

Bůh zazářil ze Siónu plného
nádhery:* přichází náš Bůh a ne-
mlčí.

Před ním sžírající ohně* kolem
něho zuří bouře. –

Shůry volá k nebesům i k ze-
mi, † hodlá soudit svůj lid: »Shro-
mážděte mi mé svaté,* kteří oběti
sjednali mou smlouvu!«

A nebesa zvěstují jeho spravedlnost,* že sám Bůh je soudcem.
Sláva Otcí.

II (7-15)

SLYŠ, můj lide, budu mluvit, †
Izraeli, proti tobě budu svědčit* já jsem Bůh, tvůj Bůh!

Nekárám tě pro tvé oběti, *
vždyť tvé žertvy jsou stále přede mnou.

Nemusím brát býka z tvého chléva * ani kozly z tvých ohrad.

Neboť mně patří veškerá zvěř lesní * a na svých horách mám zvířat na tisíce.

Znám všechny ptáky na nebi, *
mé je vše, co se hemží na poli.

Kdybych měl hlad, nebudu ti o tom říkat, * vždyť můj je svět se vším, co ho plní!

Copak požívám maso z býků *
či piji kozlí krev?

Přinášej Bohu obět' chvály * a
plň Nejvyššímu své sliby!

Pak mě vzývej ve dni soužení, *
vysvobodím tě, a budeš mě chválit.«

Sláva Otcí.

III (16-23)

ALE hříšníkovi Bůh praví: †
»Proč odříkáváš má příkázání* a bereš do úst mou smlouvu
ty, který nenávidíš kázeň* a má
slova háziš za sebe? –

Když jsi viděl zloděje, běžel jsi s ním* a s cizoložníky jsi míval účast.

Zlo jsi vypouštěl ze svých úst*
a tvůj jazyk osnoval úskok. –

Bavil ses pomlouváním svého bratra* tupil jsi syna své matky.

Takto jsi jednal, a já mám mlčet?† Myslíl jsi, že jsem jako ty?*
Usvědčím tě a řeknu ti to do očí!

Uvažte to, kdo zapomínáte na Boha!* Jinak vás zahubím a nikdo vám nepomůže!

Kdo přináší obět' chvály, ten mě ctí, * kdo žije správně, tomu ukážu Boží spásu.« Sláva Otcí.

V. Slyš, můj lide, budu mluvit,

O. slyš můj hlas, já jsem tvůj Bůh.

Ranní chvály

Žalm 84

JAK milý je tvůj příbytek, Hos-
podine zástup! * Touží, ba
prahne má duše po Hospo-
dini-
nových síních,

mé srdce i mé tělo * s jásotem
tůhnou k živému Bohu.

I vrabec si nalézá příbytek * a
vlaštovka své hnízd, kde ukládá
svá mláďata;

Tvé oltáře, Hospodine zástupů, * můj králi a můj Bože! –

Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě, * stále tě mohou chválit.

Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc, * když se chystá na svatou pouť.

Až půjdou vyschlým údolím, v pramen je změní, * a časný déšť je zahalí požehnáním.

Půjdou se silou stále větší: * uzří Boha bohů na Siónu. –

Hospodine, Bože zástupů, slýš mou modlitbu, * popřej sluchu, Jakubův Bože!

Štíte náš, Bože, pohled', * popatř na tvář svého pomazaného!

Věru, lepší je den v tvých nádvořích * než jinde tisíc:

raději budu stát na prahu domu svého Boha * než přebývat ve stanech bezbožníka. –

Nebot' Hospodin, Bůh, je slunce a štít: † Hospodin popřává milost a slávu, * neodepre štěstí těm, kteří žijí v nevinosti.

Hospodine zástupů, * blaze tomu, kdo v tebe doufá.

Sláva Otcí.

kantikum

Iz 2, 2-5

STANE se v posledních dnech: † Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrchole hor, * vyvýšena nad pahorky. –

Budou k ní proudit všechny národy, * budou k ní putovat

četné kmeny a řeknou:

»Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, * do domu Jakubova Boha!

At' nás naučí svým cestám, * choďme po jeho stezkách! «

Ze Siónu vyjde nauka, * z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. –

Soudit bude národy, * rozsuzovat četné kmeny,

že zkují své meče v radlice * a svá kopí ve vinařské nože.

Nezdvihne již meč národ proti národu, * válce se již nebudou učit. –

Jakubův dome, vzhůru, * choďme v Hospodinově světle!

Sláva Otcí.

Žalm 96

ZPÍVEJTE Hospodinu píseň novou, * zpívejte Hospodinu, všechny země!

Zpívejte Hospodinu, velebte jeho jméno, * rozlašujte den po dni jeho spásu!

Vypravujte mezi pohany o jeho slávě, * mezi všemi národy o jeho dívech. –

Nebot' Hospodin je veliký a velmi hodný chvály, * je třeba se ho bát více nežli všech bohů.

Nebot' všichni bohové pohanů jsou jen výmysly, * Hospodin však stvořil nebe.

Velebnost a vznešenost ho předcházejí, * moc a nádhera jsou v jeho svatyni. –

Vzdejte Hospodinu, rodiny národů, † vzdejte Hospodinu slávu a moc,* vzdejte Hospodinu slávu, hodnou jeho jména.

Přineste oběť a vstupte do jeho nádvoří, * v posvátném rouchu klaňte se Hospodinu!

Třeste se před ním, všechny země!* Hlásejte mezi pohany: Hospodin kraluje.

Upevnil svět, aby nekolísal: * národy řídí podle práva. –

Radujte se, nebesa, zajásej, země, † zahuč, moře a vše, co je naplňuje;* zaplesej, pole a vše, co je na něm.

Tehdy se rozveselí všechny lesní stromy † před Hospodinem, že přichází,* že přichází řídit zeměmi.

Bude řídit svět spravedlivě,* národy bude spravovat věrně.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Lamed (89-96)

NAVĚKY, Hospodine, trvá tvé slovo,* je pevné jako nebesa.

Od pokolení do pokolení je tvá věrnost,* založil jsi zemi, a ona trvá. –

Podle tvých rozhodnutí trvá stále,* neboť všechno ti slouží.

kdyby tvůj zákon nebyl mým potěšením * dávno bych zahynul ve své bídě. –

Navěky nezapomenu na tvá nařízení,* vždyt' skrze ně jsi mi dal život.

! Jsem tvůj, zachraň mě,* neboť jsem hledal tvá nařízení. –

Bezbožníci na mě číhají, aby mě zahubili,* já však dávám pozor na tvá přikázání.

Viděl jsem, že každá dokonalost má své meze,* tvůj zákon však nemá konce. Sláva Otcí.

Žalm 71-I (1-15)

K tobě se utíkám, Hospodine,* necht' nejsem zahanben navěky!

Ve své spravedlnosti mě vyprošť a vysvobod', * nakloň ke mně svůj sluch a zachraň mě! –

Bud' mi ochrannou skálou, pevností k mé záchraně,* neboť tys moje skála a tvrz.

Bože můj, vysvobod' mě z ruky bezbožného,* z pěsti neurvalého utlačovatele. –

Vždyt' tys má naděje, Pane,* má důvěra od mého mládí, Hospodine!

V tobě jsem měl oporu od matčina lůna, † od klína mé matky byls mým ochráncem,* v tebe jsem vždy doufal.

Mnohým jsem se jevil jako zážrak;* tys mi byl vpravdě mocným pomocníkem.

Má ústa oplývala tvou chvá-
lou,* po celý den pěla tvou slávu.

Nezavrhuj mě v čas stáří,* neo-
pouštěj mě, až ochabnou síly!

Vždyť moji nepřátelé o mně
mluví,* ti, kdo na mě číhají, spolu
se umlouvají.

Říkají: Bůh ho opustil,† proná-
sledujte ho a chopte se ho,* už ho
nikdo nezachrání.

Bože, nevzdaluj se ode mě,*
Bože můj, na pomoc mi pospěš!

Ať se zastydí a zahynou moji
protivníci,* ať se odějí hanbou a
potupou, kdo hledají mou zkázu.

Já však budu stále doufat,*
všude šířit tvoji chválu.

Má ústa budou vyprávět o tvé
spravedlnosti,† po celý den budu
vyprávět o tvé pomoci,* neboť ji
nemohu spočítat. Sláva Otci.

II (16-24)

O PĚVOVAT budu tvou moc, Bo-
že,* Hospodine, budu hlásat
jedině tvou spravedlnost.

Bože, učils mě od mého mládí,*
až dosud hlásám tvé podivuhod-
né činy.

Ani v stáří a šedinách* mě,
Bože, neopouštěj,

dokud neoznámím tvoji moc to-
muto pokolení,* všem, kteří při-

jdou, tvoji sílu

i tvou spravedlnost, Bože, jež se
dotýká nebe,† kterou jsi vykonal
veliké věci;* Bože, kdo se ti vy-
rovná? -

Dals mi prožít mnoho zlých ú-
trap,* ale opět mě vzkřísíš a
znovu vzdvihneš z hlubin země.

Rozmnož mou důstojnost* a!
znovu mě potěš!

I já budu na harfě chválit tvou
věrnost, Bože,* budu tě opěvovat
na citeře, tebe, Svátý Izraele!

Jásat budou moje rty, když ti
budu zpívat,* i má duše, kterou
jsi vykoupil.

I můj jazyk po celý den bude
chválit tvou spravedlnost* neboť
se hanbí a stydí ti, kdo hledají
mou zkázu. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Hospodinovy oči hledí na
spravedlivé,

O. k jejich volání se kloní jeho
sluch.

v poledne:

V. Bože, daruj nám svůj život,

O. abychom se v tobě radovali.

odpoledne:

V. Zpívejte Hospodinu, jeho věrní,

O. vzdávejte díky jeho svatému
jménu!

Nešpory

Žalm 123

ZVEDÁM své oči k tobě, * který
trůníš na nebi. –

Hle, jako oči služebníků hledí*
na ruce svých pánů,

jako oči služebnice hledí * na
ruce své paní,

tak hledí naše oči na Hospo-
dina, našeho Boha, * dokud se
nad námi nesmiluje. –

Smiluj se nad námi, Hospo-
dine, smiluj se nad námi,* neboť
jsme přesyceni pohanou.

Přesycena je naše duše* výsmě-
chem boháčů, pohanou pyšných.
Sláva Otcí.

Žalm 124

KDYBY Hospodin nebyl s námi*
– ať to vyzná Izrael –

kdyby Hospodin nebyl s námi,*
když se na nás obořili lidé,

zaživa by nás pohltili,* když je-
jich hněv vzplál proti nám.

Voda by nás byla zatopila,† při-
val by se byl převalil přes nás,*
přes nás by se převalily rozbouře-
né vody. –

Veleben bud' Hospodin, že nás
nevydal* za kořist jejich zubům!

Naše duše vyvázla jako pták *
z ptáčnickovy lěčky;

! lěčka se přetrhla,* a my jsme
volní. –

Naše pomoc je ve jménu Hos-
podina,* který učinil nebe i zemi.

Sláva Otcí.

kantikum

Ef 1, 3-10

BUĎ pochválen Bůh a Otec na-
šeho Pána Ježíše Krista, *
on nás zahrnul z nebe rozma-
nitými duchovními dary, protože
jsme spojeni s Kristem. –

Vždyť v něm si nás vyvolil ještě
před stvořením světa,* abychom
byli před ním svatí a neposkvrně-
ní v lásce;

ze svého svobodného rozhod-
nutí nás předurčil,* abychom byli
přijati za jeho děti skrze Ježíše
Krista. –

To proto, aby se vzdávala
chvála jeho vznešené dobrotivos-
ti,* neboť skrze ni nás obdaril mi-
lostí ve svém milovaném Synu. –

V něm máme vykoupení skrze
jeho krev,* odpuštění hříchů pro
jeho nesmírnou milost,

kterou nám tak bohatě proje-
vil* s veškerou moudrostí a pro-
zíravostí: –

seznámil nás totiž s tajemstvím
své vůle,† jak se mu to líbilo* a
jak si to napřed sám u sebe usta-
novil,

až se naplní čas pro dílo spá-
sy:* že sjednotí v Kristu vše, co je
na nebi i na zemi. Sláva Otcí.

Úterý

Modlitba se čtením

Žalm 68-I (2-11)

BŮH povstává, jeho nepřátelé se rozptylují, * ti, kdo ho nenávidí, prchají před ním,

tratí se, jako se rozplývá dým † jako taje vosk před ohněm, * tak hříšníci hynou před Bohem.

Spravedliví se však radují, já-sají před Bohem* a veselí se v radosti. –

Zpívejte Bohu, velejte jeho jméno, * upravte cestu tomu, kdo jezdí na oblacích,

! jeho jméno je Hospodin, * já-sejte před ním!

Otec sirotků, ochránce vdov* je Bůh ve svém svatém příbytku.

Bůh zjednáva opuštěným domov, † vězně vyvádí k šťastnému životu, * jen buřiči bydlí ve vyprahlé zemi. –

Bože, když jsi vycházel před svým národem, * když jsi kráčel na poušti,

země se trásla, také nebesa vydávala vláhu před Bohem, * chvěl se Sinaj před Bohem, Bohem Izraele.

Seslal jsi hojný déšť, Bože, na své dědictví, * vzkřísils je, když zemlelo.

Usadilo se v něm tvoje stádce, * ve své dobrotě ses postaral o chu-

dáka, Bože!

Sláva Otci.

II (12-24)

PÁN pronáší výrok, * mnoho poslů šíří radostné zvěsti:

»Králové s vojsky prchají, prchají; * i ženy si doma rozdělují kořist.

Zatímco jste si hověli u ovčích ohrad,+ zaskvěla se křídla holubice stříbrem, * její perutě plavým zlatem.

Když tam Všemohoucí rozháněl krále, * padali jako sníh na Salomonu!« –

Hory bašanské jsou hory vysoké, * hory bašanské jsou hory strmé.

Proč vy, strmé hory, tak žárlivě hledíte † na horu, kde si Bůh vyvolil sídlo, * na horu, kde bude Hospodin navždy sídlit?

Bůh má bezpočtu svých vozů, tisíce tisíců: * Ze Sinaje Pán přichází do svatyně.

Vystoupils do výšin, zajatce zajals, † vzal sis lidi jako dar, * i ty, kteří nechtějí bydlit u Hospodina, Boha. –

Ať je Pán žehnán každý den, * nosí naše břemena, Bůh, naše spása.

Náš Bůh je Bohem spásy, * Hospodin, Bůh, dává uniknout smrti.

Vskutku Bůh rozbíjí hlavy svých neprátele, * vlasaté temeno toho, kdo si libuje ve zlých skutcích.

Pán pravil: »Přivedu ti je z Bašanu, * dovléknu ti je z hlubin moře,

aby s v krvi smočil svou nohu, * aby jazyk tvých psů měl z neprátele svůj podíl.«

Sláva Otci.

III (25-36)

OBJEVUJE se tvůj průvod, Bože, * průvod mého Boha, mého krále, směřující do svatyně.

Vpředu kráčejí zpěváci, vzadu harfeníci, * uprostřed dívky bíjí do bubínků.

»Ve sborech velebte Boha, * Hospodina, vy, kteří pocházíte z Izraele!«

Tu si před nimi vykračuje Benjamín, věkem nejmladší, † judská knížata se svými zástupy, * knížata Zabulóna, knížata Neftalího.

Ukaž, Bože, svou moc, * tu moc, Bože, kterou na nás vykonáváš!

At' pro tvůj chrám v Jeruzalémě* přinášejí králové dary!

Pokárej netvora v rákosí, * ty, kteří jsou mezi národy jako houf býků uprostřed telátek;

necht' se ti koří s pruty stříbra, * rozmetej národy, které rády válčí!

At' se dostaví velmoži z Egypta, * at' Etiopie vztáhne k Bohu svou ruku!

Pozemské říše, zpívejte Bohu, velebte Pána, * který jezdí po nebesích, po odvěkém nebi!

Hle, ozývá se jeho hlas, hlas ! mocný: * »Uznejte Boží moc!«

Nad Izraelem se zjevuje jeho ! vznešenost, * jeho moc v oblacích.

Bázeň budí Bůh ze své svatyně, Bůh Izraelův, † on dává sílu a statečnost svému lidu. * Bůh bud' veleben! – Sláva Otci.

V. Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh:

O. jistě mluví o pokoji pro svůj lid.

Ranní chvály

Žalm 85

BYL jsi milostivý, Hospodine, své zemi, * změnil jsi k dobru Jakubův úděl.

Odpustils vinu svého lidu, * přikryl jsi všechny jeho hříchy.

Zadržels všechno své rozhořčení, * uklidnil jsi žár svého hněvu.

Obnov nás, Bože, náš spasiteli,* odlož svou nevoli proti nám.

Což se navěky budeš na nás zlobit, * roztáhneš svůj hněv na všechna pokolení?

Což nám už nevrátíš život,* aby se tvůj lid radoval v tobě?

Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství* a dej nám svou spásu!

Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh:* jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté* a pro ty, kdo se k němu obracují srdcem.

Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí,* aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.

Milosrdenství a věrnost se potkají,* políbí se spravedlnost a pokoj.

Věrnost vypučí ze země,* spravedlnost shlédne z nebe.

Hospodin též popřeje dobro* a naše země vydá plody.

Spravedlnost bude ho předcházet* a spása mu půjde v patách.

Sláva Otci.

kantikum

Iz 26, 1-4.7-9.12

PEVNÉ město máme k spáse,* Pán je opatřil hradbami a valem.

Otevřte brány, at' vejde spravedlivý národ,* který střeží věrnost.

Jeho zásady jsou pevné, † zachováš mu pokoj,* nebot' doufal v tebe.

Doufejte v Hospodina navždy,* nebot' Hospodin je skála navěky.

Stezka spravedlivého je přímá,* spravedlivému rovnáš cestu.

Ano, čekáme na tebe, jak budeš soudit, Hospodine,* tvé jméno a vzpomínka na tebe jsou touhou duše.

Svou duší po tobě toužím v noci,* ale i v duchu tě hledám svým srdcem.

Až zazáří tvé rozsudky na zemi,* naučí se spravedlnosti obyvatelé světa.

Hospodine, uděl nám pokoj,* nebot' i všechny naše skutky jsou tvým dílem. Sláva Otci.

Pokud se následující žalm zpíval jako invidorium, nahradí se zde žalmem 95, str. 6.

Žalm 67

BOŽE, buď milostiv a žehnej nám,* ukaž nám svou jasnou tvář,

kéž se pozná na zemi, jak jednáš,* kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

At' tě, Bože, velebí národy,* at' tě velebí kdekterý národ!

Necht' se lidé radují a jásají,† že soudíš národy spravedlivě* a lidi na zemi řídíš.

At' tě, Bože, velebí národy, * at' tě velebí kdekterý národ! –
Země vydala svou úrodu, * Bůh, náš Bůh, nám požehnal.

Kéž nám Bůh žehná, * at' ho ctí !
všechny končiny země!
Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Mem (97-104)

JAK miluji tvůj zákon, Hospodine! * Po celý den o něm rozjímám.

Moudřejším nad mé nepřátele mě učinil tvůj předpis, * neboť navěky je se mnou. –

Rozumnější jsem nad všechny své učitele, * neboť rozjímám o tvých přikázáních.

Rozvážnější jsem nad starce, * neboť zachovávám tvá nařízení. –

Zadržuji své nohy od každé zlé cesty, * abych dbal na tvá slova.

Neuchyluji se od tvých rozhodnutí, * protože tys mě poučil. –

Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, * nad med jsou sladší pro má ústa.

Tvými nařízeními jsem zmoudřel, * proto nenávidím kdekjakou neřestnou cestu. Sláva Otci.

Žalm 74-I (1-12)

PROČ jsi nás, Bože, nadobro zavrhl, * proč dýmá tvůj hněv proti ovcím, které paseš?

Pamatuj na svou obec, kterou sis kdysi získal, † na svůj kmen,

který sis vykoupil do vlastnictví, * na horu Sión, kde ses usídlil.

Zaměř své kroky k dávným troskám: * nepřítel ve svatyni všechno zničil. –

Tvoji protivníci hlučeli uvnitř svatého místa, * své korouhve tam vztyčili na vítězství.

Jsou podobní těm, kdo v houštině mávají sekyrou, * hned širočinnou a kladivem rozbíjejí všechny její brány. –

Tvou svatyni vydali ohni, * až do základů znesvětili příbytek tvého jména.

Řekli si v srdci: »Vyhubme je naráz, * spalte všechny Boží svatyně v zemi!«

Už nevidíme svá znamení, ne máme proroka * a nikdo z nás neví, jak dlouho ještě. –

Jak dlouho se bude, Bože, protivník rouhat, * jak dlouho bude nepřítel neustále tupit tvé jméno?

Proč odtažuješ svou ruku * a svou pravici necháváš ležet v klíně? –

Bůh však je mým králem od pradávna, * tolikrát popřál vítězství v zemi.

Sláva Otci.

II (13-23)

Ty jsi svou mocí rozdělil moře, * ve vodách jsi zdrtil hlavy ob-lud.

Tys roztránil leviatanovy hla-vy, * hodils ho za pokrm netvorům moře.

Tys dal vytrysknout pramenům a potokům, * tys vysušil mohutné řeky.

Tvůj je den a tvá je noc, * tys učinil měsíc i slunce.

Tys vymezil všechny hranice země, * ustanovil jsi léto a zimu.

Pamatuj na to: nepřítel se ti rouhal, Hospodine, * pošetilý národ tupil tvé jméno.

Nevydávej supovi život své hrd-ličky, * nezapomínej natrvalo na život svých chudých!

Shlédni na svou smlouvu, * vždyť zákoutí země i pole plná jsou násilí.

At' se ponížený nevrací zkla-mán, * ubohý a nuzný necht' chválí tvé jméno!

Povstaň, Bože, ujmi se své vě-ci, * myslí na potupu, kterou tě den co den stíhá blázen.

Nezapomínej na křik svých pro-tivníků, * povyk tvých odpůrců stále se vz_máhá. Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Hospodin bude soudit svět podle práva,

O. vynese spravedlivý rozsudek nad národy.

v poledne:

V. Hospodine, ty slyšíš toužebné volání ubohých,

O. vyslyš nás a posilni naše srd-ce.

odpoledne:

V. Hospodin vysvobozuje chudáka, jehož se nikdo neuji-má,

O. zachraňuje ubožákům život.

Nešpory

Žalm 125

KDO doufají v Hospodina, jsou jako hora Sión, * která neko-lísá, trvá navěky.

! Jeruzalém obklopují hory:† tak je Hospodin kolem svého lidu * ny-ní i navěky.

Nebot' nezůstane žezlo bezbož-níků * nad údělem spravedlivých,

aby spravedliví nevztáhli * své ruce po nepravosti.

Dobrým, Hospodine, popřej do-bro, * i těm, kdo jsou upřímní v srdci.

Ty však, kteří uhýbají na své křivé cesty, † odstraň se zločinci, Hospodine! * Pokoj buď s Izraelem!

Sláva Otci.

Žalm 131

HOSPODINE, mé srdce se nevy-píná, * nevyvyšují se mé oči, neženu se za velikými věcmi * pro mě nedostižnými. –

Spíše jsem uklidnil a utišil svou duši † jako dítě na matčině klíně; * jako dítě, tak je má duše ve mně. –

! Doufej, Izraeli, v Hospodina * - nyrní i navěky.

Sláva Otci.

kantikum

Zj 4, 11; 5, 9.10.12

PANE, náš Bože, jsi hoden, * abys přijal slávu, čest, i moc, protože jsi stvořil všechno, * z tvé vůle to povstalo a bylo stvořeno. –

Pane, jsi hoden vzít světek * a rozlomit jeho pečeti,

protožeš byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi * z každého kmene, jazyka, lidu i národa

a vytvořil jsi z nich našemu ! Bohu království a kněze * vládnoucí nad zemí. –

Beránek, který byl zabit, † si zaslouží, aby přijal moc, bohatství a moudrost, * sílu, čest, slávu i chválu! Sláva Otci.

Středa

Modlitba se čtením

Žalm 89-I (2-19)

NA věky chci zpívat o Hospodinových milostech, * po všechna pokolení hlásat svými ústy tvou věrnost.

Řekl jsi totiž: »Navěky je založena milost.« * Na nebi jsi upevnil svou věrnost. –

»Smlouvu jsem sjednal se svým vyvoleným, * přisahal jsem Davidovi, svému služebníku:

Na věky zajistím tvůj rod * a tvůj trůn zbuduji na všechna pokolení.« –

Nebesa oslavují tvé divy, Hospodine, * a tvou věrnost shromáždění svatých.

Neboť kdo se může v oblacích rovnat Hospodinu, * kdo z Božích synů se podobá Pánu?

Bůh je strašný ve sboru svatých, * veliký a hrozný nad všechny kolem sebe. –

Hospodine, Bože zástupů, kdo je jako ty?* Mocný jsi, Hospodine, a tvá věrnost tě obklopuje.

Ty vládneš nad nezkrotným mořem,* ty poutáš jeho vzduté vl-ny.

Tys probodl a rozdupal Rahab,* svým silným ramenem jsi rozptýlil své nepřátele. –

Tvá jsou nebesa, tvá je i země,* založil jsi svět a vše, co jej plní.

Sever i jih jsi stvořil,* Tábor a Hermon plesají v tvém jménu.

Tvé rámě je mocné,* silná je tvá ruka, zdvížená tvá pravice.

Spravedlnost a právo jsou základem tvého trůnu,* milost a věrnost před tebou krácejí. –

Šťastný je lid, který dovede oslavovat,* chodí, Hospodine, v zářích tvé tváře.

V tvém jménu jásají ustavičně* a honosí se tvou spravedlností.

Neboť ty jsi leskem jejich moci* a tvou přízní roste naše síla.

Vždyť náš vladař náleží Hospodinu,* náš král Svatému Izraele.

Sláva Otci.

II (20-30)

KDYSI ve vidění jsi mluvil ke svým zbožným a řekls: † »Jinochu jsem dal přednost před bojovníkem,* povýšil jsem vyvoleného z lidu.

Nalezl jsem Davida, svého služebníka,* pomazal jsem ho svým svatým olejem,

pevně ho drží má ruka* i mé rámě ho posiluje. –

Nepřítel ho neoklame,* zvrácený člověk ho nepokoří.

Zničím před ním jeho protivníky* a pobiji ty, kdo ho nenávidí.

Má věrnost a láska ho budou provázet,* ve jménu mém zmohtní jeho síla.

Položím jeho ruku na moře* a na řeky jeho pravici. –

On mě bude vzývat: Ty jsi můj otec,* můj Bůh a skála mé spásy,

Já pak ho ustanovím prvorozeným synem,* nejvyšším mezi králi země.

Navěky mu zachovám svou milost,* má smlouva s ním platit nepřestane.

Dám věčné trvání jeho rodu,* jeho trůn bude jako věk nebes.«

Sláva Otci.

III (31-38)

JESTLIŽE jeho synové opustí můj zákon* a nebudou jednat podle mých příkazů,
jestliže poskvrní má ustanovení* a nezachovají má příkázání:

potrestám metlou jejich nepravost* a ranami jejich provinnění. –

Svou milost mu však neodejmu* a svou věrnost neporuším.

Nezapřu svoji smlouvu,* výrok svých rtů neporuším.

Jednou provždy jsem přísahal při své svatosti, * jistě neselžu Davidovi:

Jeho potomstvo potvrá navěky, * jeho trůn bude přede mnou jako slunce,

jako měsíc, který je upevněn navěky, * věrný svědek na nebi.«
Sláva Otci.

V. Hospodine, tvé slovo osvětčuje,
O. nezkušenému dává moudrost.

Ranní chvály

Žalm 86

NAKLOŇ, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě, * vždyt' jsem ubohý a chudý.

Zachovej mou duši, neboť jsem ti oddán, * pomoz svému služebníkovi, který v tebe doufá. –

Ty jsi můj Bůh, smiluj se nade mnou, Pane, * neboť stále k tobě volám.

Obvesel život svého služebníka, * neboť k tobě, Pane, pozvedám svou duši.

Tys totiž, Pane, dobrý a shovívavý, * nejvyšš milosrdný ke všem, kdo volají k tobě. –

Vyslyš, Hospodine, mou modlitbu, * všimni si hlasu mé snažné prosby.

! V den svého soužení k tobě volám, * ty mě přec vyslyšíš! –

Nikdo mezi bohy se ti nevyrovná, Pane, * nic se nepodobá tvým skutkům.

Všechny národy, které jsi učil, přijdou, † budou se ti klanět, Pane, * a velebit tvé jméno.

Protože tys veliký a činiš divy, * ty jediný jsi Bůh. –

Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych kráčel v tvé pravdě, * veď mé srdce, aby se bálo tvého jména.

Chci tě chválit, Pane, můj Bože, celým svým srdcem* a věčně velebit tvé jméno.

Neboť veliká byla ke mně tvá láska* a z hlubin podsvětí jsi vytrhl mou duši. –

Bože, povstali proti mně zpupní lidé† a tlupa násilníků mi ukládá o život, * neberou na tebe ohled.

Ty však jsi, Pane, Bůh milosrdný a milostivý, * váhavý k hněvu, svrchovaně laskavý a věrný.

Obrat' se ke mně a smiluj se nade mnou, † uděl sílu svému služebníkovi* a zachraň syna své služebnice. –

Dej mi znamení své přízně, † at' to vidí, kdo mě nenávidí, a zahanbí se,* že ty, Hospodine, jsi mi pomohl a potěšil mě.

Sláva Otci.

kantikum**Iz 33, 13-15c. 16**

USLYŠTE, vzdálení, co jsem u-
dělal, * blízci, poznejte mou
sílu!

Dostali strach hříšníci na Sió-
nu, * bázeň se zmocnila rouhačů:

»Kdo z vás se může zdržovat
u sířajícího ohně, * kdo z vás se
může zdržovat u věčného žáru?« –

Ten, kdo jedná spravedlivě a
mluví pravdu, † kdo pohrdá zis-
kem z vydírání, * kdo odmítá brát
úplatek.

Ten bude přebývat na výši-
nách, † skalní pevnosti budou
jeho útočištěm, * dostane chléb,
nevyschne mu voda.

Sláva Otci.

Žalm 98

ZPÍVEJTE Hospodinu píseň no-
vou, * nebot' učinil podivu-
hodné věci.

Vítězství je dílem jeho pravice, *
jeho svatého ramene.

Hospodin uvedl ve známost
svou spásu, * před zraky pohanů
zjevil svou spravedlnost.

Rozpomenul se na svou dobro-
tu a věrnost* Izraelovu domu;

všechny končiny země uzřely *
spásu našeho Boha. –

Jásejte Hospodinu, všechny ze-
mě, * radujte se, plesejte a hrejte!

Hrejte Hospodinu na citeru, *
na citeru a s doprovodem zpěvu,
za hlaholu trub a rohů, * jásejte
před králem Hospodinem! –

Zahuč, moře a vše, co je napl-
ňuje, * svět i všichni, kdo jej obý-
vají.

Řeky, tleskejte rukama, * hory,
spolu zajásejte

před Hospodinem, že přišel, * že
přišel, aby spravoval zemi,

aby spravoval svět ve spravedl-
nosti* a národy podle práva.

Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne**Žalm 119-Nun (105-112)**

SVÍTILNOU mým nohám je tvé
slovo* a světlem mé stezce.

Prísahám a pevně si umiňuji, *
že budu dbát na tvá spravedlivá
rozhodnutí. –

Jsem velmi soužen, Hospo-
dine, * dej mi život podle svého
slova.

Sliby mých úst přijmi, Hospo-
dine, * a nauč mě svým rozhod-
nutím! –

Můj život je stále v nebezpečí, *
ale nezapomínám na tvůj zákon.

Bezbožníci pro mě nastrojili
léčku, * ale nezbloudil jsem od
tvých nařízení. –

Mým dědictvím navěky jsou tvá
příkázání, * nebot' jsou radostí

mého srdce.

Přiměl jsem své srdce plnit tvé příkazy, * trvale a přesně.

Sláva Otcí.

Žalm 70

BOŽE, prosím, vysvobod' mě, * Hospodine, na pomoc mi pospěš!

Nechť se zardí hanbou, * kdo mě touží zničit;

nechť ustoupí s pohanou, * kdo se těší z mého neštěstí. –

Ať couvnu k vlastní potupě, * kdo se mi posmívají!

Nechť jásají, v tobě se radují * všichni, kdo tě hledají,

ať mohou stále říkat: »Bud' veleben Hospodin!« * kdo touží po tvé pomoci. –

Já jsem jen chudák a ubožák, * Bože, na pomoc mi pospěš!

Tys můj pomocník, můj zachráníce: * Hospodine, neprodlévej!

Sláva Otcí.

Žalm 75

VELEBÍME tě, Bože, velebíme* a vzýváme tvé jméno, vypravujeme o tvých dívech. –

»Až stanovím vhodnou dobu, * já sám budu soudit spravedlivě.

I kdyby se země třásla, i všichni, kdo ji obývají, * já pevně držím její sloupy. –

Říkám vzdorným: ‚Zanechte vzdoru‘, * říkám bezbožným: ‚Nezdvihejte pyšně hlavu‘.

Nezdvihejte pyšně hlavu proti Nejvyššímu, * nemluvte drze proti Bohu! –

Spravedlnost nepřijde od východu ani od západu, * z pustiny ani z hor,

ale Bůh je soudce, * jednoho ponižuje, druhého povyšuje. –

Nebot' Hospodin má v ruce čisti, * v ní šumí víno silně kořeněné.

Dává z ní napít: vylokají je až po kvasnice, * pít musí všichni bezbožníci země!« –

Já však budu navždy jásat, * zpívat Jakubovu Bohu.

Rozdrtím úplně pýchu bezbožníků, * vynikne moc spravedlivých.

Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Ať jásají a plesají, kdo tě hledají, Hospodine,

O. ať tě mohou stále velebit.

v poledne:

V. Ať spočíne na nás, Hospodine, tvé milosrdenství,

O. jak doufáme v tebe.

odpoledne:

V. Pokorní budou vlastnit zemi,

O. budou se těšit z hlubokého kli-
du.

Nešpory

Žalm 126

KDYŽ Hospodin přiváděl si-
ónské zajatce, * byli jsme ja-
ko ve snách.

Tehdy byla naše ústa plná smí-
chu* a náš jazyk plný jásotu.

Tehdy se říkalo mezi pohany: *
»Velkou věc s nimi udělal Hos-
podin!«

Ano, velkou věc s námi udělal
Hospodin, * naplnila nás radost.

Hospodine, změň náš osud, *
jako se mění údolí na jihu země.

Kdo sejí v slzách, * žnout budou
s jásotem.

Vycházejí s pláčem, * když ne-
sou semeno k setí:

! přijdou však s jásotem* a při-
nesou své snopy.

Sláva Otcí.

Žalm 127

KDYŽ nestaví dům Hospodin, *
marně se lopotí, kdo ho sta-
vějí;

! když nestřeží město Hos-
podin, * marně bdí strážce.

Marné je časně vstávat, †
dlouho vysedávat u práce, jíst
chléb námahy; * neboť svým mi-
láčkům dává ho ve spánku.

Hle, Hospodinovým darem jsou
synové, * odměnou je plod lůna.

Čím jsou bojovníku šípy v ru-
ce, * tím jsou synové z mladých
let.

Šťastný muž, který jimi naplnil
svůj toulec; * nepřijdou do hanby,
když se budou v branách soudit
s protivníky. Sláva Otcí.

kantikum

Srov. Kol 1, 12-20

RADOSTNĚ děkujeme Bohu Ot-
ci, * že nás uschopnil
k účasti na dědictví věřících ve
světle.

On nás totiž vytrhl z moci tem-
nosti * a převdl do království
svého milovaného Syna.

V něm máme vykoupení * a
odpuštění hříchů.

On je věrný obraz neviditelné-
ho Boha, * dříve zrozený než celé
tvorstvo.

V něm bylo stvořeno všechno
na nebi i na zemi, * svět viditelný i
neviditelný:

at' jsou to andělé při trůnu, at'
jsou to panstva, † at' jsou to kní-
žata, at' jsou to mocnosti. * Všecko
je stvořeno skrze něho a pro něho.

Kristus je dříve než všechno os-
tatní* a všechno trvá v něm.

A on je hlava těla, * to je církev: !
on je počátek, † prvorozený mezi
vzkříšenými z mrtvých. * Tak má
ve všem prvenství.

Bůh totiž rozhodl, * aby se v něm usídlila veškerá plnost do-konalosti,

a že skrze něho usmíří se sebou všechno tvorstvo† jak na nebi, tak

na zemi* tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.

Sláva Otci.

Čtvrtek

Modlitba se čtením

Žalm 89-IV (39-46)

TY jsi zamítl a zavrhl, * zanevřels na svého pomazaného.

Pohrdl jsi smlouvou svého služebníka, * jeho korunu znesvětils v prachu.

Pobořils všechny jeho hradby, * jeho tvrze proměnils v trosky.

Každý, kdo šel kolem, ho oloupil, * svým sousedům zůstal pro smích.

Povýšil jsi pravici jeho protivníků, * rozveselils všechny jeho neprátele.

Otupil jsi ostří jeho meče* a nepomohl jsi mu v boji.

Nechals vyblednout jeho lesk* a jeho trůn jsi povalil na zem.

Ukrátils dny jeho mladistvé svěžesti, * zahrnul jsi ho hanbou.

Sláva Otci.

V (47-53)

JAK dlouho, Hospodine?† Chceš se stále skrývat?* Bude tvůj hněv hořet jak oheň?

Uvaž, jak krátký mám život, * jak pomíjivé stvořils všechny lidi!

Žije někdo, kdo by neuzřel smrti?* Kdo by se zachránil z moci podsvětí? –

Kde jsou, Pane, tvé bývalé milosti, * které jsi přísahal Davidovi při své věrnosti?

Pamatuj, Pane, na potupu svých služebníků, * nosím v klíně všechna neprátelství národů,

jimiž tupí, Hospodine, tvoji neprátele, * jimiž tupí jednání tvého pomazaného.

Požehnan buď Hospodin na- ! věky!* Staň se! Staň se!

Sláva Otci.

Žalm 90

PANE, tys nám býval útočištěm* od pokolení do pokolení!

Dříve než se zrodily hory, než povstala země a svět,* od věčnosti do věčnosti jsi ty, Bože! –

Rozkazem vracíš člověka v prach* a pravíš: »Vraťte se, smrtníci!«

Neboť tisíc let je v tvých očích† jako včerejší den, kteřý minul,* a jako noční hlídka. –

Uchvacuješ je, jsou jako ranní sen,* podobají se pučící trávě:

Zrána kvete a bují,* večer je skosena a vadně. –

Hyneme vskutku pro tvůj hněv,* děsíme se pro tvé rozhořčení.

Položilš před sebe naše viny,* naše tajné hřichy jsou ve světle tvé tváře. –

Neboť pominuly všechny naše dny v tvém hněvu,* jako vzdech jsme dokončili svá léta.

Našich let bývá úhrnem sedmdesát,* u toho, kdo je při síle, osmdesát.

Většina jich je lopota a trýzeň,* neboť rychle pomijejí, a my odlétáme.

Kdo uváží sílu tvého hněvu* a kdo se bojí tvé nevole? –

Nauč nás počítat naše dny,* ať dojdeme k moudrosti srdce.

Obrať se, Hospodine, jak dlouho ještě budeš čekat? * Slituj se nad svými služebniky!

Nasyť nás brzy svou slitovností,* ať jásáme a radujeme se po celý život!

Potěš nás za dny, kdy jsi nás soužil,* za léta, kdy jsme zakoušeli zlé. –

Necht' se ukáže tvým služebníkům tvoje dilo,* tvá sláva jejich synům.

Ať je nad námi dobrotivost Pána, našeho Boha, † dej zdar práci našich rukou,* dej zdar práci našich rukou! Sláva Otcí.

V. U tebe, Hospodine, je pramen života,

O. v tvé záři vidíme světlo.

Ranní chvály

Žalm 87

HOSPODIN miluje, co založil na svatých horách,* miluje brány Siónu nad všechna Jakubova siđla. –

! Slavné věci se o tobě vypravují,* město Boží!

Připočtu Rahab i Bábel mezi své ctitele,† ba i Filištínsko, Tyrus s Etiopií,* i ti se tam narodili.

O Siónu se řekne: »Jeden jako druhý se v něm narodil,* sám Svrchovaný mu dal pevný základ.« –

Hospodin zapíše do knihy národů:* »Tito se tam narodil.«

Při tanci budou zpívat:* »Všchna zřídla mé spásy jsou v tobě.« Sláva Otcí.

kantikum**Iz 40, 10-17**

HLE, Pán, Hospodin, přichází s mocí, * jeho rámě mu dává vládu.

Hle, u sebe má svou mzdu * a před sebou má svůj zisk.

Jako pastýř pase své stádo, * svým ramenem shromazďuje beránky,

ve svém klínu je nese, * březí ovce šetrně vede. –

Kdo hrstí změřil vody * a určil pídí rozměry nebe,

kdo nabral do odměrky prach země, † zvážil závažím hory * a na vahách pahorky?

Kdo řídil Hospodinova ducha? * Kdo ho poučil svou radou?

S kým se radil, aby mu dal rozum, * aby ho poučil o stezce práva,

kdo se s ním sdílel o vědění * a ukázal mu cestu moudrosti? –

Hle, národy jsou jako krůpěj na okovu, † za prášek na vahách se mohou považovat, * hle, ostrov váží jak smítko.

Libanon nestačí na rozdělání ohně, * je málo jeho zvěře na zertvu.

Všechny národy jsou před ním, jako by nebyly, * nemá je za nic,

jen za prázdnotu! Sláva Otcí.

Žalm 99

HOSPODIN kraluje: třesou se národy; * trůní nad cheruby: chvěje se země.

Hospodin na Siónu je veliký * a nade všemi národy vyvýšený. –

At' chválí tvé veliké a hrozné jméno, * neboť je svaté.

Pevně vládne ten, kdo miluje právo: † tys určil, co je správné, * právo a spravedlnost vykonáváš v Jakobovi. –

Oslavujte Hospodina, našeho Boha, † klaňte se u podnože jeho nohou, * neboť je svatá. –

Mojžíš a Árón jsou mezi jeho kněžimi † a Samuel mezi těmi, kdo vzývali jeho jméno: * vzývali Hospodina; a on je vyslyšel.

Mluvíval k nim v oblačném sloupu, † slýchali jeho příkazy, * zákon, který jim dal.

Hospodine, náš Bože, tys je vyslyšel, † Bože, byls k nim milostivý, * ale také jsi trestal jejich přestupky. –

Oslavujte Hospodina, našeho Boha, † klaňte se na jeho svaté hoře, * neboť svatý je Hospodin, náš Bůh! Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Samech (113-120)

NENÁVIDÍM nestálé lidi, * miluji však tvůj zákon.

Jsi má ochrana a můj štít, * důvěřuji tvému slovu. –

Odstupte ode mě, zločinci, * zachovám předpisy svého Boha.

Podporuj mě podle svého slibu, abych byl živ, * mou naději nezklam! –

Pomoz mi a budu zachráněn, * tvé příkazy budu mít stále na očích.

Pohrdáš všemi, kdo odstupují od tvých příkazů, * neboť jejich myšlení je lživé. –

Za strusku pokládáš všechny bezbožníky země, * proto miluji tvá přikázání.

Strachem před tebou se děsí mé tělo* a bojím se tvých rozhodnutí.

Sláva Otci.

Žalm 79, 1-5.8-11.13

BOŽE, pohané vtrhli do tvého dědictví, † poskvrnili tvůj svatý chrám, * Jeruzalém proměnili v trosky.

Dali mrtvolu tvých služebníků za pokrm nebeskému ptactvu, * těla tvých zbožných divoké zvěři.

Jejich krev vylévali jako vodu kolem Jeruzaléma, * nebylo, kdo by je pohřbil. –

Jsme vydáni pohaně svých sousedů, * na potupu a výsměch svému okolí.

Jak dlouho, Hospodine? † Budeš se stále hněvat? * Bude plakat tvé rozhorlení jak oheň? –

Nepřipomínej nám viny předků, † tvé milosrdenství ať nám pospíchá vstříc, * vždyť jsme tak zbledovaní!

Pomoz nám, Bože, náš spasiteli, pro slávu svého jména, * vysvobod' nás a odpusť nám hříchy pro své jméno. –

Proč mají říkat pohané: * »Kdepak je ten jejich Bůh?«

Ať se ukáže na pohanech – před našima očima – * pomsta za vylitou krev tvých služebníků.

Ať k tobě přijde vzdychání zajatých, * mocí svého ramene nech naživu odsouzené na smrt. –

My však, tvůj lid a ovce tvé pastvy, † budem tě chválit navěky, * po všechna pokolení budem vypravovat o tvé slávě.

Sláva Otci.

Žalm 80

SLYŠ, Izraelův pastýři, * který vodiš Josefa jak ovce.

Skvěj se září, ty, který trůníš nad cheruby, * před Efraimem, Benjaminem a Manassem,

probud' svou sílu* a přijď nás! zachránit!

! Bože, obnov nás, * rozjasni svou tvář, a budeme spaseni. –

Bože zástupů, jak dlouho budeš dýmat hněvem,* když se modlí tvůj lid?

Nasytils jej chlebem slz* a slzami jsi ho napojil vrchovatě.

Dopouštíš, že se kvůli nám sousedé sváří* a naši nepřátelé se nám posmívají.

Bože zástupů, obnov nás,* rozjasni svou tvář, a budeme spaseni. –

Révu z Egypta jsi přenesl,* vyhnals pohany a zasadils ji.

Připravils pro ni půdu,* zapustila kořeny a naplnila zemi.

Přikryly se hory jejím stínem* a jejím větrovým Boží cedry.

Vyhнала své ratolesti až k moři* a své úponky až k Řece. –

Proč jsi dal strhnout její ohradu? * Všichni ji obírají, kdo chodí kolem.

Pustoší ji kanec z lesa* a polní zvěř ji spásá.

Bože zástupů, vrať se,* shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tuto révu!

Ochraňuj, co tvá pravice zasadila,* výhonek, který sis vypěstoval!

Kdo ji sežehli ohněm a posekali,* at' zhynou hrozbou tvé tváře!

At' je tvá ruka nad mužem po tvé pravici,* nad člověkem, kterého sis vychoval.

Už od tebe neustoupíme,* zachovej nás naživu, a budeme velebit tvé jméno.

Hospodine, Bože zástupů, obnov nás, * rozjasni svou tvář, a budeme spaseni. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Ty jsi Bůh, který činí divy,

O. národům jsi dal poznat svou moc.

v poledne:

V. Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají,

O. slyší jejich volání.

odpoledne:

V. Děkuji ti, Hospodine, žes mě vyslyšel,

O. a stal se mou spásou.

Nešpory

Žalm 132-I (1-10)

PAMATUJ, Hospodine, na Davida, * na veškerou jeho stárostlivost,

jak přísahal Hospodinu,* sliboval Mocnému Jakubovu: –

»Nevkročím do svého obytného domu, * nevstoupím na své připravené lůžko,

nepopřeji spánku svým očím,*
svým víčkům odpočinku,

dokud nenaleznu místo pro
Hospodina,* příbytek Mocnému
Jakubovu.«

Hle, slyšeli jsme o ní v Efratě,*
nalezli jsme ji na polích Jaaru.

Vejděme do jeho příbytku,*
klaňme se u podnože jeho nohou.

Vstaň, Hospodine, vejdi na
místo svého odpočinku* ty i tvá
vznešená archa!

Tvoji kněží at' obléknou spraved-
lnost* a tvoji zbožní at' se jáso-
tem rozjásají!

Pro Davida, svého služeb-
níka,* neodmítej tvář svého po-
mazaného!

Sláva Otcí.

II (11-18)

PŘISAHAL Hospodin Davidovi*
s věrností, kterou neporuší:
! »Potomka z tvého rodu* do-
sadím na tvůj trůn.

Budou-li tvoji synové dbát na
mou smlouvu,* na mé příkazy,
kterým je naučím,

též jejich synové navěky* bu-
dou sedět na tvém trůně!«

Neboť Hospodin si vyvolil Si-
ón,* přál si ho mít za své sidlo:

»To je můj příbytek navěky,*
zde budu sídlit, ten jsem si zvolil.

Jeho pokrmy štedře po-
žeňnám,* jeho chudé nasytím

chlebem.

Jeho kněze obléknu v spásu,*
jeho zbožní se jáso^{tem} rozjásají.

Zde dám vyrašit rohu David-
ovu,* rozžehnu svítlnu svému
pomazanému.

Jeho nepřátele obléknu v han-
bu,* ale na něm zazáří má ko-
runa.«

Sláva Otcí.

kantikum

Zj 11, 17-18;12,10b-12a

DĚKUJEME ti, Pane, Bože vše-
vládný,* který jsi a který jsi
byl,

žes převzal svou velikou moc* a
ujal ses vlády.

Pohané se rozzuřili,* ale tu při-
šel tvůj hněv a čas soudit mrtvé:

dát odměnu tvým služebníkům
prorokům a věřícím* a těm, kdo
se tě bojí, malým i velkým;

a zahubit ty,* kdo hubili zemi.

Od nynějška patří vítězství,
moc a královská vláda našemu
Bohu* a panování jeho Poma-
zanému,

neboť byl svržen žalobník na-
šich bratří,* který na ně žaloval
před naším Bohem ve dne v nocí.

Oni nad ním zvítězili Beránko-
vou krví* a slovem svého svě-
dectví,

protože nemilovali svůj život
 natolik,* že by se zalekli smrti.

Proto se veselte, nebesa* a vy,
 kteří v nich přebýváte!

Sláva Otcí.

Pátek

Modlitba se čtením

Žalm 69-I (2-13)

!! **Z**ACHRANĚ mě, Bože, * nebot'
 vody mi saha^{jí} až k hrdlu.

Zapadl jsem do hlubokého bahna
 * a nemám, oč bych se opřel
nohou;

Dostal jsem se do hluboké vo-
dy* a proud mě zaplavuje

Unaven jsem již voláním, * hr-
 dlo mi ochraptělo;

! oči mi zeslábly, * když vyhlížím
svého Boha.

Více než mám vlasů na hlavě, *
 je těch, kteří mě bez důvodu ne-
návidí,

silnější než mé kosti jsou ti,
 kteří mě stíhají bez příčiny. * Co
 jsem neuloupil, to mám vrátit? –

Bože, ty znáš mou pošetilost, *
 mé poklesky nejsou před tebou
skryty.

Nechť nejsou kvůli mně zkla-
 máni, kdo doufají v tebe, * Pane,
 Hospodine zástupů,

nechť kvůli mně nejsou zba-
 veni naděje, kdo hledají tebe, *
 Bože Izraele! –

Vždyť pro tebe jsem snášel po-
tupu,* pohana pokryla mou tvář.

Svým bratrům stal jsem se ci-
zincem, * synům své matky ne-
známým. –

Neboť mě stravuje horlivost pro
 tvůj dům, * padají na mě urážky
 těch, kdo tě urážejí.

Postem jsem zkrušil svou du-
ši;* i to mi bylo na potupu. –

Místo šatů jsem si oblékl žinici*
 a byl jsem jim k smíchu.

Tlachají o mně ti, kteří sedí u
 brány, * posměšně o mně zpívají
opilci. Sláva Otcí.

II (14-22)

JÁ se však, Hospodine, obracím
modlitbou k tobě* v čas mi-
losti, Bože!

Vyslyš mě ve své veliké lásce,* !
věrně mi pomoz!

Vyproš' mě z bahna, abych
 neutonul, † vysvobod' mě od těch,
 kteří mě nenávidí, * vytáhni mě
 z hluboké vody!

At' mě nezaplaví vodní příboj, †
 at' mě nepohl^{tí} hlubina, * at' pro-

past nade mnou nezavře jícen! –

Vyslyš mě, Hospodine, tvá láska je dobrotivá, * obrať se ke mně se svým nesmírným slitováním.

Neskryvej svou tvář před svým služebníkem; * vždyť jsem v úzkostech, rychle mě vyslyš!

Přiblíž se ke mně, vysvobod mě, * kvůli mým nepřátelům mě zachraň! –

Ty znáš mou potupu, hanbu a zneuctění, * před tebou jsou všichni moji protivníci.

Potupa zlomila mé srdce, a proto chřadnu, † čekal jsem, že někdo bude mít soucit, ale nikdo tu nebyl, * čekal jsem, kdo by mě potěšil, ale nikoho jsem nenášel.

Do pokrmu mi dali žluč * a v žízni mě napojili octem.
Sláva Otcí.

III (30-37)

JÁ jsem ubohý a plný bolesti, * ať mě ochrání, Bože, tvá pomoc.

Písni budu slavít Boží jméno, * velebit je budu zpěvem chvály.

To bude Hospodinu milejší než obětovat býka, * než obětovat dobytčce s kopyty a rohy. –

Uvědomte si to, ubožáci, a radujte se; * pookřejte v srdci vy, kdo hledáte Boha!

Nebot' Hospodin slýší chudáky, * nepohrdá svými vězni.

Necht' ho chválí nebe a země, * moře a vše, co se v nich hýbe. –

Nebot' Bůh pomůže Siónu † a vystaví judská města: * budou tam bydlit a obsadí je.

Zdělí je potomci jeho služebníků, * budou tam sídlit, kdo milují jeho jméno.

Sláva Otcí.

V. Ukaž mi své cesty, Hospodine,
O. pouč nás o svých stezkách.

Ranní chvály

Žalm 51

SMILUJ se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, * pro své velké slitování zahlad' mou nepravost.

Úplně ze mě smyj mou vinu* a očist' mě od mého hříchu. –

Nebot' já svou nepravost u-znávám, * můj hřích je stále přede mnou.

Jen proti tobě jsem se prohřešil, * spáchal jsem, co je před tebou zlé,

takže se ukáže, jak je tvůj rozsudek spravedlivý, * že jsi bez úhony ve svém soudu. –

Hle, s vinou jsem se narodil* a v hříchu mě počala má matka.

Hle, líbí se ti upřímné srdce,* ve skrytu mě učíš moudrosti! –

Pokrop mě yzopem, a budu čistý,* umyj mě, a budu bělejší než sních.

Popřej mi slyšet hlas veselí a radosti,* ať zajásají kosti, kteřé jsi zdrtil. –

Odvrať svou tvář od mých hříchů* a zahlad' všechny mé viny.

Stvoř mi čisté srdce, Bože!* Obnov ve mně ducha vytrvalosti. –

Neodvrhuj mě od své tváře* a neodnímej mi svého svatého ducha.

Vrať mi radost ze své ochrany* a posilni mou velkodušnost. –

Bezbožné budu učit tvým cestám* a hříšníci se budou obracet k tobě.

Zbav mě, Bože, trestu za prolitou krev, Bože, můj spasiteli,* ať zajásá můj jazyk nad tvou spravedlností. –

Otevři mé rty, Pane,* aby má ústa zvěstovala tvou chválu.

Vždyť nemáš zálibu v oběti,* kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti milá.

Mou obětí, Bože, je zkroušený duch,* zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš. –

Pane, obšťastni Sión svou přizní,* znovu zbuduj hradby Jeruzaléma.

Pak opět najdeš zálibení v zákonitých obětech, v celopalech i

žertvách,* na oltář ti budou klást býčky. Sláva Otcí.

kantikum

Jer 14, 17b-21

ROŇTE slzy, mé oči,* ve dne v noci bez ustání,
neboť velikou pohromou zničena je panna, dcera mého lidu,* nezhojitelnou ranou.

Vyjdu-li na pole, vidím pobité mečem;* vejdu-li do města, hle – zmoření hladem.

Prorok i kněz jsou vlečeni* do neznámé země. –

Zavrhl jsi zcela Judu* či zošklivila si tvá duše Sión?

Proč nás tedy biješ* nezhojitelnou ranou?

Čekáme blaho – nic dobrého však neprichází;* čekáme čas uzdravení, a hle – zděšení! –

Poznáváme, Hospodine, svoje bezbožnosti † i nepravosti svých otců,* že jsme zhřešili proti tobě.

Nedávej nás v potupu pro své jméno, † nevydávej v pohanu svůj slavný trůn;* rozpomeň se a neruš svou smlouvu s námi!

Sláva Otcí.

Pokud se následující žalm zpíval jako invitatorium, nahradí se zde žalmem 95, str. 6.

Žalm 100

PLESEJTE Hospodinu, všechny země, † služte Hospodinu

s radostí, * vstupte před něho s já-
sotem!

Uznejte, že Hospodin je Bůh, †
on nás učinil, a my mu náležíme, *
jsme jeho lid a stádce jeho pastvy.
–

Vstupte do jeho bran s díkem, †
do jeho nádvoří s chvalozpěvem, *

slavte ho, žehnejte jeho jménu!

Nebot' Hospodin je dobrý, †
jeho milosrdenství je věčné, * po
všechna pokolení trvá jeho věr-
nost.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 22-I (2-12)

BOŽE můj, Bože můj, proč jsi
mě opustil? * Daleko jsi od
mých proseb, od mého hlasitého
nářku.

Bože můj, volám ve dne – a ne-
slyšíš, * v noci – a nevšímáš si mě.
–

Ty však trůníš ve svatyni, *
chloubo Izraele!

V tebe doufali naši otcové, *
doufali a zachránili je.

K tobě volali a byli vysvo-
bozeni, * v tebe doufali a nebyli
zklamáni.
–

Já však jsem červ a ne člo-
věk, * na pohanu lidem, na potu-
pu chátre.

Posmívají se mi všichni, kdo mě
vidí, * šklebí rty, pokyvují hlavou:

»Spoléhal na Hospodina, ať ho
vysvobodí, * ať ho zachrání, má-li
ho rád!«
–

Ano, tys mě vyvedl z matčina
lůna * a dávals mi bezpečně spo-
činout na jejích ňadrech.

Na tebe jsem byl odkázán od
narození, * od klína mé matky jsi
ty mým Bohem.

Nevzdaluj se ode mě, neboť
jsem v tísni, * buď blízko, vždyť
nemám pomocníka. Sláva Otcí.

II (13-22)

OBKLOPUJE mě množství bý-
ků, * bašanští tuři mě obkli-
čují.

Své tlamy na mě otvírají * jak
dravý lev řvoucí.

Roztékám se jako voda, *
všechny kosti se mi rozpojily,

mé srdce je jako vosk, * rozta-
vuje se mi v útrobách.

Hrdlo mám vyschlé jako stře-
pina † a jazyk se mi přilepil k pat-
ru, * přivedls mě do prachu smrti.

Nebot' mě obkličuje smečka
psů, * tlupa zlosynů mě svírá.

Probodli mi ruce i nohy, * spo-
čítat mohu všechny své kosti.

Zevlují, pasou se pohledem na !
mě; † dělí se o můj oděv, * losují o

můj šat. –

Ty však, Hospodine, nestůj daleko, * má sílu, pospěš mi na po-
moc!

Mou duši od meče vysvobod' *
z drápů psa můj život,

zachraň mě ze lví tlamy, * mě
ubohého z buvolích rohů!

Sláva Otci.

III (23-32)

BUDU vyprávět svým bratřím
o tvém jménu, * uprostřed
shromáždění budu tě chválit.

»Kdo se bojíte Hospodina,
chvalte ho, † slavte ho, všichni
z Jakubova potomstva, * boj se
ho, celé Izraelovo plémě!

Nezošklivil si ubožákovu bídu,
nepohrdl jí, † neskryl před ním
svou tvář, * vyslyšel ho, když k ně-
mu křičel.« –

Pro něj ho budu chválit ve vel-
kém shromáždění, * své sliby spl-
ním před těmi, kdo ho ctí.

Chudí se najedí do sylosti, †
kdo hledají Hospodina, budou ho
chválit:* »Navěky ať žije vaše srd-
ce!« –

Rozpomenou se, k Hospodinu
se obráti* všechny končiny země,

před ním se skloní * všechna !
lidská pokolení,

protože Hospodinu náleží vlá-
da, * on sám panuje nad národy.

Jen jemu se budou kořit
všichni, kdo spí v zemi, * před ním
se skloní všichni, kdo sestupují
v prach. –

I má duše bude pro něho žít, *
mé potomstvo bude mu sloužit.

Bude vyprávět o Pánu příštímú
pokolení, † lidu, jenž se narodí,
budou hlásat jeho spravedlnost:*
»To udělal Hospodin!«

Sláva Otci.

dopoledne:

V. Naše srdce se raduje v Hospo-
dinu,

O. důvěřujeme v jeho svaté jmé-
no.

v poledne:

V. Hospodinovy předpisy jsou
správné, působí radost srdci,

O. Hospodinův rozkaz je jasný,
osvětluje oči.

odpoledne:

V. Kéž se pozná na zemi, Hospo-
dine, jak jednáš,

O. kéž poznají všechny národy,
jak zachraňuješ.

Nešpory

Žalm 135-I (1-12)

CHVALTE jméno Hospodino-
vo; * chvalte, Hospodi-

novi služebníci,

kteří sloužíte v Hospodinově
domě, * v nádvořích domu našeho

Boha. –

Chvalte Hospodina, protože dobrý je Hospodin, * opěvujte jeho jméno, protože je sladké.

Neboť Hospodin si vyvolil Jakuba, * Izraele za svůj majetek. –

Vždyť já vím: velký je Hospodin * a náš Pán je nade všemi bohy.

Cokoli chce Hospodin, činí na nebi i na zemi, * v moři i ve všech hlubinách vod.

Privádí mraky od končin země, † blesky vyvolává děšť, * ze svých komor vyvádí větry. –

! Pobil egyptské prvorozence, * lidi i dobytek.

Seslal divy a zázraky uprostřed tebe, Egypte, * na faraona a všechny jeho služebníky.

Potřel mnohé národy * a zabil mocné krále:

Sichona, krále amoritského, Oga, krále bašanského, * a všechny krále kananejské.

Jejich zemi dal do majetku, * do majetku Izraeli, svému lidu.

Sláva Otcí.

II (13-21)

HOSPODINE, tvé jméno trvá navěky, * Hospodine, tvá patřička od pokolení do pokolení.

Neboť Hospodin brání svůj národ * a smilovává se nad svými

služebníky. –

Modly pohanů jsou stříbro a zlato, * díla lidských rukou.

Mají ústa, ale nemluví, * mají oči, ale nevidí.

Mají uši, ale neslyší, * a není dechu v jejich ústech.

Jim jsou podobni ti, kdo je zhotovují, * každý, kdo v ně doufá. –

Dome Izraelův, velebte Hospodina, * dome Árónův, velebte Hospodina,

dome Leviho, velebte Hospodina, * vy, kteří se bojíte Hospodina, velebte Hospodina!

Buď veleben Hospodin ze Siónu * on přebývá v Jeruzalémě.

Sláva Otcí.

kantikum

Zj 15, 3-4

VELIKÉ a podivuhodné jsou tvé skutky, * Pane, Bože vševládny!

Spravedlivé a spolehlivé jsou ! tvé cesty, * králi národů! –

Kdo by nevzdával, Pane, úctu a slávu tvému jménu? * Vždyť ty jediný jsi svatý!

Všechny národy přijdou a budou se před tebou klanět, * neboť se ukázalo, že tvá rozhodnutí jsou spravedlivá. Sláva Otcí.

Sobota

Modlitba se čtením

Žalm 107-I (1-16)

OSLAVUJTE Hospodina, neboť je dobry, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Tak ať mluví vykoupení Hospodinem, * ti, které vykoupil z neprá-
telské moci,

které shromáždil ze zemí, * od východu a od západu, ze severu a z jihu.

Bloudili na stepi, po pustině, * nenašli cestu k městu, kde by mohli bydlet.

! Hladověli a žíznil, * život v nich chřádl.

Tu volali ve své tísní k Hospodinu, * a on je z jejich úzkostí vy-
svobodil.

Vedl je pravou cestou, * aby došli do města, kde by mohli bydlet.

Ať chválí Hospodina za jeho milosrdenství, * za jeho divy k dobru lidí,

neboť žíznivou duši ukojil, * hladovou duši naplnil dobrymi věcmi.

Seděli v hlubokých tem-
notách, * spoutáni železem a strastí,

neboť se vzepřeli Božím pří-
kazům, * pohrdli úradkem nejvyš-
šího.

Proto jim pokořil srdce ú-
trapou, * potáčeli se, ale nikdo jim nepomohl.

Tu volali ve své tísní k Hospo-
dinu * a on je z jejich úzkostí vy-
svobodil.

Vyvedl je z hlubokých temnot * a roztrhl jejich pouta.

Ať chválí Hospodina za jeho milosrdenství, * za jeho divy k dobru lidí,

neboť vylomil bronzové brány * a železné závory rozbil.

Sláva Otci.

II (17-32)

CHŘADLI pro svou ne-
pravost * a soužení byli pro své viny;

z duše se jim zhnusil každý po-
krm * a přiblížili se až k branám smrti.

Tu volali ve své tísní k Hospo-
dinu * a on je z jejich úzkostí vy-
svobodil.

Poslal své slovo a uzdravil je, * zachránil je ze záhuby.

Ať chválí Hospodina za jeho milosrdenství, * za jeho divy k dobru lidí.

Necht' podají děkovné oběti, * necht' vypravují s jásotem o jeho skutcích.

Pustili se po lodích na moře, * sháněli obchody po širých vo-dách.

Viděli Hospodinova díla * a na širém moři jeho divy.

Rozkázal a vyvolal bouřlivý ví-tr,* který do výše vzdouval vlny.

Stoupali až k nebi, sestupovali do propastí,* jejich duše se trásla v nebezpečí.

Potáčeli se, vrávorali jak o-pilí,* veškerá jejich zručnost byla v koncích. –

Tu volali ve své tísní k Hospo-dinu * a on je z jejich úzkostí vy-svobodil.

Uklidnil bouři v tichý vánek,* a utiřily se mořské vlny.

Radovali se, že se uklidnily, * a dovedl je do vytouženého pří-stavu. –

Ať chválí Hospodina za jeho milosrdenství, * za jeho divy k dobru lidí;

nechť ho oslavuji v shromáždě-
ní lidu,* nechť ho velebí ve sboru
starších. Sláva Otcí.

III (33-43)

ZMĚNIL řeky v pustinu * a pra-
meny vod ve vyprahlou zemi,
plodný kraj v solnou step* pro !
zlobu jeho obyvatel.

Změnil poušť ve vodní pláň, *
vyprahlou zemi v prameny vod. –

Usadil tam hladové* a vystavěli
si město k přebývání.

Oseli pole, založili vinice, * do-
mohli se hojné úrody.

Požehnal jim, a velmi se roz-
množili, * nezmenšil počet jejich
dobytky. –

Avšak ubylo jich, dostali se do
bídy* tlakem neštěstí a útrapami.

Ale ten, který vylévá potupu na
knížata * a dává jim bloudit ne-
schůdnou poušť,

pozdvihl chudáka z bídy* a ro-
diny rozmnožil jako stáda. –

Vidí to spravedliví a radují se,*
každá zloba zavře svá ústa

Kdo je moudrý, aby to sle-
doval,* kdo pochopí Hospodinovu
lásku? Sláva Otcí.

V. Hospodine, tvé milosrdenství
sahá až do nebes,

O. tvoje věrnost až k oblakům.

Ranní chvály

Žalm 119-Kof (145-152)

VOLÁM z celého srdce: vyslyš
mě, Hospodine,* tvé příkazy
chci zachovávat.

Volám k tobě: zachraň mě * a
budu plnit tvá příkázání. –

Přicházím na úsvitě a o pomoc
volám,* spoléhám na tvá slova.

Horlivější jsou mé oči než oči
noční hlídky, * abych rozjímal o
tvém výroku. –

Slyš můj hlas podle svého mi-
losrdenství, Hospodine, * a dej mi
život podle svého rozhodnutí!

Blíží se ti, kdo mě lstivě proná-
sledují, * daleko jsou od tvého zá-
kona. –

Blízko jsi, Hospodine, * a
všechny tvé předpisy jsou věrné.

Již dlouho vím z tvých přiká-
zání, * žes je ustanovil na věčné
časy. Sláva Otci.

kantikum

Mdr 9, 1-6.9-11

BOŽE otců a milosrdný Pane, *
ty jsi udělal všechno svým
slovem

a svou moudrostí jsi stvořil člo-
věka, * aby vládl nad tvorstvem,
jež od tebe vzešlo,

aby svatě a spravedlivě řídil
svět * a s upřímnou myslí vyko-
nával vládu:

dej mi moudrost, která vedle
tebe sedí na trůně * a nevyklučuj
mě z počtu svých dětí.

Vždyť já jsem tvůj služebník
a syn tvé služebnice, † člověk
křehký, s kratičkým žítím, * který
těžko chápe, co je právo a zákon.

Neboť i kdyby byl mezi lidmi
někdo dokonalý, * bez tvé moud-
rosti by nestál za nic. –

S tebou je moudrost, která zná
tvá díla, * která byla přítomna,
když jsi stvořil svět,

která ví, co je ti milé, * co je
správné podle tvých přikázání.

Sešli ji ze svatých nebes * a od
svého slavného trůnu ji pošli,

aby mně pomáhala a se mnou
pracovala, * abych poznal, co je ti
milé.

Neboť ona vše zná a chápe † a
povede mě rozházně v mém díle *
a ochrání mě svou září.

Sláva Otci.

Žalm 117

CHVALTE Hospodina, všich-
ni lidé, * oslavujte ho,
všechny národy, –

neboť mocně vládne nad námi
jeho milosrdenství * a Hospodi-
nova věrnost trvá navěky.

Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Ajin (121-128)

JEDNAL jsem podle práva a
spravedlnosti, * nevydávej mě
mým trýznitelům!

Zaruč se ve prospěch svého
služebníka, * ať mě neutlačují
pyšníci! –

Mé oči umdlévají touhou po tvé pomoci, * po tvém spravedlivém slibu.

Jednej se svým služebníkem podle svého milosrdenství * a svým příkazům mě nauč! –

Jsem tvůj služebník, pouč mě, * abych poznal tvá příkázání.

Je čas, aby Hospodin jednal: * zrušili tvůj zákon! –

Proto miluji tvé předpisy * více než zlato, než ryzí zlato.

Proto jsem si vyvolil všechna tvá nařízení, * nenávidím každou falešnou cestu. Sláva Otcí.

Žalm 34-1 (2-11)

USTAVIČNĚ chci velebit Hospodina, * vždy bude v mých ústech jeho chvála.

V Hospodinu nechť se chlubí moje duše, * ať to slyší pokorní a radují se.

Velebte se mnou Hospodina, * oslavujme spolu jeho jméno! –

Hledal jsem Hospodina, a vyšlyšel mě, * vysvobodil mě ze všech mých obav.

Pohled'te k němu, ať se rozveselíte, * vaše tvář se nemusí zardívat hanbou.

Hle, ubožák zavolal, a Hospodin slyšel, * pomohl mu ve všech jeho strastech.

Jak ochránce se utábořil Hospodinův anděl * kolem těch, kdo Hospodina ctí, a vysvobodil je. –

Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý, * blaze člověku, který se k němu utíká.

Bojte se Hospodina, jeho svatí!*
Těm, kdo se ho bojí, nic nechybí.

Mocní strádají a hynou hlady, *
nic nechybí těm, kdo hledají Hospodina.

Sláva Otcí.

II (12-23)

POJĎTE, synové, a slyšte mě, *
naučím vás bát se Hospodina.

Miluje kdo život? * Přeje si dny štěstí?

Zdržuj svůj jazyk od zlého, * své rty od falešných slov.

Chraň se zlého a čiň dobré, *
hledej pokoj a usiluj o něj! –

Hospodinovy oči hledí na spravedlivé, *
k jejich volání se kloní jeho sluch.

Hospodinův hněv stíhá ty, kdo páchají zlo, *
aby vyhladil ze země vzpomínku na ně. –

Spravedliví volali, a Hospodin slyšel, *
vysvobodil je z každé jejich tísně.

Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce, *
na duchu zlomené zachraňuje. –

Spravedlivý mívá mnoho souzení, *
Hospodin však ho ze všech vyproští.

Chrání všechny jeho kosti, *
ani jedna z nich nebude zlomena. –

Zloba uštvě bezbožníka k smrti, * kdo nenávidí spravedlivého, budou potrestáni.

Hospodin zachraňuje duše svých služebníků * nebudou pykat, kdo se k němu utíkají.

Sláva Otci.

dopoledne:

V. Kdo přináší oběť chvály, ten mě ctí,

O. kdo žije správně, tomu ukážu

Boží spásu.

v poledne:

V. Hle, jak je dobré a milé, když bratři bydlí pospolu:

O. Hospodin jim uděluje požehnaní.

odpoledne:

V. S radostí kráčím po cestě tvých přikázání, Bože,

O. nezapomenu na tvá slova.

ČTVRTÝ TÝDEN

Neděle

První nešpory

Žalm 122

ZARADOVAL jsem se, když mi řekli: * »Do domu Hospodina půjdeme!«

Už stojí naše nohy* v tvých branách, Jeruzaléme!

Jeruzalém je vystavěn jako město,* spojené v jeden celek.

Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy,* jak to zákon přikazuje Izraeli, aby chválil Hospodinovo jméno.

Tam stojí soudní stolce,* stolce Davidova domu.

Vyprošujte Jeruzalému pokoj:* ať jsou v bezpečí, kdo tě milují,

ať vládne mír v tvých hradbách,* bezpečnost v tvých palácích!

Kvůli svým bratřím a přátelům* budu říkat: Pokoj v tobě!

Kvůli domu Hospodina, našeho Boha,* budu ti přát štěstí.

Sláva Otci.

Žalm 130

Zhlubin volám k tobě, Hospodine,* Pane, vyslyš můj hlas!

Tvůj sluch ať je nakloněn* k mé snažné prosbě!

Budeš-li uchovávat v paměti! viny, Hospodine,* Pane, kdo ob-
stojí?

Ale u tebe je odpuštění,* abychom ti mohli v účtě sloužit.

Doufám v Hospodina,* duše má doufá v jeho slovo,

má duše čeká na Pána* více než stráže na svítání.

Více než stráže na svítání* ať čeká Izrael na Hospodina,

neboť u Hospodina je slito-
vání,* hojné je u něho vykoupení.

On vykoupí Izraele* ze všech jeho provinění. Sláva Otci.

kantikum

Flp 2, 6-11

KRISTUS Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost,* nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu,

ale sám sebe se zřekl, † vzal na sebe přirozenost služebníka* a stal se jedním z lidí.

Byl jako každý jiný člověk, † ponížil se a byl poslušný až k smrti,* a to k smrti na kříži.

Proto ho také Bůh povýšil* a dal mu Jméno nad každé jiné

jméno,

takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno * na nebi, na zemi i v podsvětí

a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: * Ježíš Kristus je Pán. Sláva Otci.

Modlitba se čtením

Žalm 24

HOSPODINU náleží země i to, co je na ní, * svět i ti, kdo jej o-bývají.

Nebot' on jej založil nad moři, * upevnil ho nad proudy vod. –

Kdo smí vystoupit na Hospodinu horu, * kdo smí stát na jeho svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, † jehož duše nebaží po marnosti, * kdo svému bližnímu krivě nepřisáhá.

Ten přijme požehnání od Hospodina, * odměnu od Boha, svého spasitele.

To je pokolení těch, kdo po něm touží, * kdo hledají tvář Jakubova Boha. –

Zdvihněte, brány, své klenby, † zvyšte se, prastaré vchody, * at' vejde král slávy!

Kdo je ten král slávy? † Silný a mocný Hospodin, * Hospodin u-datný v boji. –

Zdvihněte, brány, své klenby, † zvyšte se, prastaré vchody, * at' vejde král slávy!

! Kdo je ten král slávy? † Hospodin zástupů, * on je král slávy!

Sláva Otci.

Žalm 66-I (1-12)

JÁSEJTE Bohu, všechny země, † opěvujte slávu jeho jména, * vzdejte mu velkolepou chválu!

Řekněte Bohu: »Jak úžasná jsou tvá díla! * Pro tvou nesmírnou moc se ti podrobují tvoji ne-přátelé!

At' se ti koří celá země, at' ti zpívá, * nechť opěvuje tvé jméno.« –

Pojďte a pozorujte Boží skutky: * podivuhodně jednal s lidmi!

Moře proměnil v souš; † suchou nohou přešli řeku, * proto se ra-dujeme v Bohu!

Vládne svou mocí navěky, † jeho oči sledují národy: * aby se nevypínali zpupní! –

Velebte, národy, našeho Boha * a rozhlášte jeho chválu!

On dal život naší duši, * nedopustil, aby klopýtaly naše nohy. –

Věru, zkoušel jsi nás, Bože, * tříbil jsi nás ohněm, jako se tříbí stříbro.

Zavedl jsi nás do léčky, * těžké břímě jsi vložil na naše bedra.

Nechals jezdit lidi po našich hlavách, † prošli jsme ohněm a vo-dou, * ale pak jsi nám popřál ú-

levu.

Sláva Otci.

II (13-20)

VSTOUPÍM s celopaly do tvého domu,* splním ti své sliby.

Pro ně se mé rty otevřely,* má ústa je slíbila, když mi bylo úzko.

Přinesu ti v oběť celopaly tučných ovcí s tukem beranů* budu obětovat býky a kozly. –

Pojďte, slyšte, všichni bohabojní,* chci vyprávět, co prokázal

Bůh mé duši.

Svémi ústy jsem k němu volal,* velebil jsem ho svým jazykem.

Kdybych zamýšlel nepravost ve svém srdci,* nebyl by Pán slyšel.

Ale Bůh slyšel,* všiml si mé !
úspěšné prošby. –

Bůh buď veleben,† že neodmítl mou prosbu,* že mi neodňal svou lásku.
Sláva Otci.

V. Boží slovo je plné života,

O. je ostřejší než každý dvojsečný meč.

Ranní chvály

Žalm 118

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,* jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:*
»Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Nechť řekne dům Áronův:*
»Jeho milosrdenství trvá navěky.«

Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina:* »Jeho milosrdenství trvá navěky.« –

V soužení jsem volal Hospodina,* Hospodin mě vyslyšel a vysvobodil.

Hospodin je se mnou, nebojím se,* co by mi mohl udělat člověk?

Hospodin je se mnou, on je můj pomocník,* a já vítězně shlížím na své nepřátele.

Lépe je utíkat se k Hospodinu* než důvěřovat v člověka.

Lépe je utíkat se k Hospodinu* než důvěřovat v mocné. –

Všichni pohané mě obklíčili,* avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Odevšad mě obklíčili,* avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Obklíčili mě jako včely,† sežehli jak oheň trní,* avšak potřel jsem je v Hospodinově jménu.

Vrazili do mě, abych padl,* avšak Hospodin mi pomohl.

Hospodin je má síla a sta !
tečnost,* stal se mou spásou. –

Jásot ze spásy* zní ve stanech !
spravedlivých.

Hospodinova pravice mocně zasáhla, † Hospodinova pravice mě pozvedla,* Hospodinova pravice mocně zasáhla.

Nezemřu, ale budu žít* a vypravovat o Hospodinových činech.

Hospodin mě sice těžce ztrestal,* nevydal mě však smrti. –

Otevřte mně brány spravedlnosti,* vejdu jimi, abych vzdal díky Hospodinu.

Toto je brána Hospodinova,* jí procházejí spravedliví.

Děkuji ti, žes mě vyslyšel* a stal se mou spásou. –

Kámen, který stavitelé zavrhl,* stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,* je to podivuhodné v našich očích.

Toto je den, který učinil Hospodin,* jásejme a radujme se z něho!

Hospodine, dej spásu,* Hospodine, popřej zdaru! –

Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu.* Žehnáme vám z Hospodinova domu.

Bůh je Hospodin a dopřál nám světlo.* Seřad'te průvod s hojnými ratolestmi až k rohům oltáře! –

Ty jsi můj Bůh, děkuji ti;* budu tě slavit, můj Bože!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,* jeho milosrdenství trvá navěky. Sláva Otcí.

kantikum

Dan 3-II (52-57)

POŽEHNANÝ jsi, Pane, Bože našich otců,* chvályhodný a svrchovaně velebený navěky. –

Požehnané je tvé slavné svaté jméno* a svrchovaně chvályhodné a velebené navěky. –

Požehnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě* a svrchovaně chvályhodný a slavný navěky. –

Požehnaný jsi ty na svém královském trůně* a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky. –

Požehnaný jsi ty, který shlížíš na hlubiny a trůníš na cherubech,* a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky. –

Požehnaný jsi ty na klenbě nebes* a velebený a plný slávy navěky. –

Všechna díla Páně, velebte Pána,* chvalte a oslavujte ho navěky.

Sláva Otcí.

Žalm 150

CHVALTE Hospodina v jeho svatyni,* chvalte ho na jeho vznešené obloze!

Chvalte ho pro jeho mocná díla,* chvalte ho pro jeho svrchovanou velebnost! –

Chvalte ho hlaholem trouby,* chvalte ho harfou a citerou!

Chvalte ho bubnem a tancem,* chvalte ho strunnými nástroji a flétnou! –

Chvalte ho zvučnými cimbály,† chvalte ho cimbály hlučnými!* Všechno, co dýchá, ať chválí Hospodina!

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 23

HOSPODIN je můj pastýř, nic nepostrádám,* dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,

vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout. * Občerstvuje mou duši,

! vede mě po správných cestách* pro svoje jméno. –

I kdybych šel temnotou rokle,* nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.

! Tvůj kyj a tvá hůl,* ty jsou má útěcha. –

! Prostíráš pro mě stůl* před zrak mých nepřátel,

hlavu mi mažeš olejem,* má číše přetéká. –

Štěstí a přízeň mě provázejí* po všechny dny mého života,

prebývat smím v Hospodinově domě* na dlouhé, předlouhé časy.

Sláva Otci.

Žalm 76-I (2-7)

SLAVNÝ je Bůh v Judsku,* v Izraeli má veliké jméno.

Jeho stánek je v Salemu,* jeho příbytek na Siõnu.

Tam zlomil blesky luku,* štít, meč a válečné zbraně. –

! Přišels, Přemocný, v záři světla* z odvěkých hor.

Odvážní byli oloupeni, † spí! svým spánkem,* zemdlely ruce všem rekům.

Na tvou hrozbu, Jakubův Bože,* strnuly vozy i koně.

Sláva Otci.

II (8-13)

Tys hrozný. Kdo může před tebou obstát,* když vzplane tvůj hněv?

Z nebe jsi vynesl rozsudek;* země se zděsila a zmlkla,

když Bůh povstal k soudu,* aby pomohl všem poniženým v zemi. –

Vždyť zurivé Edomsko bude tě chválit,* kdo zbyli v Ematu, budou tě slavit.

Čiňte sliby a plňte je Hospodinu, svému Bohu,* všichni, kdo jste kolem něho, přineste dary Hroznému!

On krotí pýchu knížat* a děsí pozemské krále. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Touží, ba prahne má duše po Hospodinových sáních,

O. mé srdce i mé tělo s jásotem tíhnou k živému Bohu.

v poledne:

V. Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?

O. Ten, kdo žije bez vady a upřímně smýšlí ve svém srdci.

odpoledne:

V. Miluji tě, Hospodine, má sílo,
O. můj zachránce a spasiteli.

Druhé nešpory

Žalm 110, 1-5.7

HOSPODIN řekl mému Pánu: †
»Sed' po mé pravici, * dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvým nohám.«

Žezlo moci ti podává Hospodin ze Siónu: * »Panuj uprostřed svých nepřátel!

Ode dne zrození je ti určeno vládnout v posvátném lesku: * zplodil jsem tě jako rosu před jitřenkou.«

Hospodin přísahal a nebude toho litovat: * »Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!«

Hospodin je po tvé pravici, * potře krále v den svého hněvu.

Cestou se napije z potoka, * proto povznese hlavu.

Sláva Otci.

Žalm 112

BLAZE muži, který se bojí Hospodina, * který má velkou zálibu v jeho přikázáních.

Mocné bude na zemi jeho potomstvo, * pokolení řádných lidí bude požehnáno.

Hojnost a bohatství budou v jeho domě * a jeho štědrost potvrá navždy. –

Září v temnotách jako světlo řádným lidem, * je milosrdný, dobrotivý a spravedlivý.

Blaze muži, který se slitovává a půjčuje, * stará se o své věci podle práva.

Nebot' navěky nezakolísá, * ve věčné paměti bude spravedlivý. –

Nemusí se obávat zlé zprávy, * jeho srdce je pevné, důvěřuje v Hospodina.

Jeho srdce je zmužilé, nebojí se, * dokud neužije své protivníky ve zmatku.

Rozděluje, dává chudým, † jeho štědrost potvrá navždy, * jeho moc poroste v slávě. –

Užije to hříšník a rozzlobí se, † bude skřípat zuby a zchřadne; * zajde touha bezbožníků.

Sláva Otci.

Mimo dobu postní:

kantikum srov. Zj 19, 1-7

Aleluja. Vítězství, sláva a moc našemu Bohu,

O. aleluja
nebot' jeho soudy jsou pravdivé a spravedlivé.

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Chvalte našeho Boha,
všichni, kdo mu sloužíte

O. aleluja

a kdo se ho bojíte, malí i velcí!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Pán, náš Bůh vše-
vládný, se ujal království!

O. Aleluja.

Radujme se, jásejme a vzdejme
mu čest!

O. Aleluja, aleluja.

Aleluja. Neboť nadešla Berán-
kova svatba,

O. aleluja

jeho nevěsta se připravila.

O. Aleluja, aleluja.

Sláva Otci i Synu

O. aleluja

i Duchu svatému.

O. Aleluja, aleluja.

Jako byla na počátku, i nyní i
vždycky,

O. aleluja

a na věky věků. Amen.

O. Aleluja, aleluja.

V době postní:

kantikum

srov. 1 Petr 2,21-24

KRISTUS trpěl za nás † a za-
nechal nám tak příklad, *
abychom šli v jeho šlépějích. –

On nezhřešil* a nikdo od něho !!
neslyšel nic neupřímného.

Když mu spílali*, on jim to spí- !
láním neoplácel,

když trpěl, nevyhrožoval, * ale
ponechal vše tomu, který soudí
spravedlivě. –

On sám na svém těle vynesl *
naše hříchy na dřevo kříže,

abychom byli mrtví hříchům* a
žili spravedlivě.

Jeho ranami* jsme uzdraveni. !
Sláva Otci.

Pondělí

Modlitba se čtením

Žalm 73-I (1-12)

JAK dobrý je Bůh k upřímným
lidem, * jak dobrý je Pán
k těm, kdo mají čisté srdce!

Téměř již zakolísaly mé nohy, *
málem již uklouzly mé kroky,

neboť jsem záviděl bez-
božným, * když jsem pozoroval
blahobyť hříšných. –

Opravdu, nemají nesnáze, * je-
jich tělo je zdravé a dobře živené.

Netrápí je lidské strasti, * ne-
mají soužení jak ostatní lidé. –

Proto je obepíná pýcha jako náhrdelník, * násilnictví je příkrývá jakoby šatem.

Z dobrého bydla vychází jejich nepravost, * prýští výmysly srdce.

Posmívají se, vedou zlé řeči, * z povýšenosti hrozí útlakem.

Svámi ústy míří do nebe, * jejich jazyk rejdí po zemi. –

Proto se k nim obrací můj lid, * jako by se chtěl hodně nalokat vody,

a praví: »Jak by to mohl Bůh vědět, * má o tom Nejvyšší znalost?«

Hle, takoví jsou hříšníci, * klidně si žijí, hromadí bohatství.
Sláva Otci.

II (13-22)

MARNĚ jsem tedy zachoval své srdce bez úhony * v nevinosti myl své ruce?

! Stále jsem v soužení * a den co den v trestu. –

Kdybych řekl: »Budu mluvit jako oni«, * zradil bych rod tvých synů.

Hloubal jsem, jak bych to poznal, * ale zdálo se mi to obtížné,

až jsem vnikl do Božích tajemství * a přihlédl k jejich konci. –

Věřu, staviš je na kluzkou cestu, * do zhouby je vrháš.

Jak se zhroutili v mžiku, * zhy-nuli, pominuli se hrůzou!

Jako člověk pohrdá snem, když se probudí, * tak, Pane, až povstaneš, pohrdneš jejich výmysly. –

Když se mé srdce jitřilo * a bolest bodala v ledví,

byl jsem nerozumný a nechápal jsem, * byl jsem před tebou podobný němé tváři.

Sláva Otci.

III (23-28)

JÁ však chci stále být u tebe: * uchopils mě za pravici,

povedeš mě svou radou * a potom mě vezmeš do slávy. –

Koho mám na nebi kromě tebe? * Když jsem u tebe, nevábí mě země.

Touhou hyne mé tělo i duše, * Bůh je navždy skála mého srdce a můj podíl. –

Vždyť hle, kdo se od tebe vzdaluje, zahyne, * zahubiš všechny, kdo jsou ti nevěrní.

Mé štěstí však je být nablízku Bohu, * mít útočiště v Pánu, Hospodinu.

O všech tvých skutcích budu vypravovat * v branách síónské dcery.
Sláva Otci.

V. Hospodine, miluji tvůj zákon,
O. rozjímám o tvých příkázáních.

Ranní chvály

Žalm 90

PANE, tys nám býval útočištěm*
od pokolení do pokolení!

Dříve než se zrodily hory, než
povstala země a svět,* od věčnosti
do věčnosti jsi ty, Bože! –

Rozkazem vracíš člověka
v prach* a pravíš: »Vraťte se, smr-
tevníci!«

Neboť tisíc let je v tvých očích†
jako včerejší den, kteřý minul,* a
jako noční hlídka. –

Uchvacuješ je, jsou jako ranní
sen,* podobají se pučící trávě:

Zrána kvete a bují,* večer je
skosena a vadne. –

Hyneme vskutku pro tvůj
hněv,* děsíme se pro tvé rozhoř-
čení.

Položils před sebe naše viny,*
naše tajné hříchy jsou ve světle
tvé tváře. –

Neboť pominuly všechny naše
dny v tvém hněvu,* jako vzdech
jsme dokončili svá léta.

Našich let bývá úhrnem sedm-
desát,* u toho, kdo je při síle, o-
smdesát.

Většina jich je lopota a trýzeň,*
neboť rychle pomíjejí, a my odlé-
táme.

Kdo uváží sílu tvého hněvu* a
kdo se bojí tvé nevole? –

Nauč nás počítat naše dny,* at'
dojdeme k moudrosti srdce.

Obrat' se, Hospodine, jak
dlouho ještě budeš čekat?* Sli-
tuj se nad svými služebníky!

Nasyť nás brzy svou slitov-
ností,* at' jásáme a radujeme se
po celý život!

Potěš nás za dny, kdy jsi nás
soužil,* za léta, kdy jsme zakou-
šeli zlé. –

Necht' se ukáže tvým služební-
kům tvoje dílo,* tvá sláva jejich
synům.

At' je nad námi dobrotivost
Pána, našeho Boha, † dej zdar
práci našich rukou,* dej zdar
práci našich rukou! Sláva Otci.

kantikum

Iz 42, 10-16d

ZPÍVEJTE Hospodinu píseň no-
vou,* jeho chválu od končin
země,

vy, kdo se vydáváte na moře,†
a všechno, čím je naplněné,* ost-
rovy a ti, kdo je obývají!

At' zajásá poušť a její města,*
osady, v nichž bydlí Kedar!

At' zpívají obyvatelé Petry,* at'
volají z vrcholů hor!

At' vzdávají Hospodinu slávu,*
at' na ostrovech zvěstují jeho
chválu! –

Hospodin vyjde jako hrdina,*
jako bojovník se roznítí zápal
k boji,

vydá válečný pokřik * a přemůže své nepřátele. –

»Dlouho jsem byl nečinný, * mlčel jsem a zdržoval se;

nyní jak rodička budu křičet, * sténat a zároveň nabírat dech.

Zpustoším hory a vrchy, * všechnu jejich zeleň nechám zvadnout,

! proměním řeky v ostrovy, * vy-suším bažiny.

Povedu slepé po cestě, kteřou neznají, * dám jim chodit po neznámých stezkách,

tmu před nimi změním ve světlo, * nerovnou půdu v rovinnou.«

Sláva Otcí.

Žalm 135-I (1-12)

CHVALTE jméno Hospodino-vo; * chvalte, Hospodinovi služebníci,

kteří sloužíte v Hospodinově domě, * v nádvořích domu našeho Boha. –

Chvalte Hospodina, protože dobrý je Hospodin, * opěvujte jeho jméno, protože je sladké.

Nebot' Hospodin si vyvolil Jakuba, * Izraele za svůj majetek. –

Vždyť já vím: velký je Hospodin * a náš Pán je nade všemi bohy.

Cokoli chce Hospodin, činí na nebi i na zemi, * v moři i ve všech hlubinách vod.

Privádí mraky od končin země, † blesky vyvolává dešť, * ze svých komor vyvádí větry. –

Pobil egyptské prvorozence, * - ! lidi i dobytek.

Seslal divy a zázraky uprostřed tebe, Egypte, * na faraona a všechny jeho služebníky.

Potřel mnohé národy * a zabil mocné krále:

Sichona, krále amoritského, Oga, krále bašanského, * a všechny krále kananejské.

Jejich zemi dal do majetku, * do majetku Izraeli, svému lidu.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Pe (129-136)

PODIVUHODNÁ jsou tvá přikázání, * proto je zachovává má duše.

Výklad tvých slov osvětčuje, * poučuje prosté lidi. –

Otvírám ústa a nabírám dech, * neboť toužím po tvých před-

pisech.

Obrat' se ke mně a smiluj se nade mnou, * jak činíváš těm, kdo milují tvé jméno. –

Ved' mé kroky podle svého výroku, * at' mi nevládne žádná nepravost!

Vysvobod' mě z útisku lidí, *
chci dbát na tvá nařízení. –

Jasnou tvář ukaž svému slu-
žebníkovi * a nauč mě svým pří-
kazům!

Proudy slz mé oči prolévají* pro
ty, kteří nedbají na tvůj zákon.

Sláva Otci.

Žalm 82

Bůh povstává v božském shro-
máždění, * uprostřed bohů
pronáší soud. –

»Jak dlouho budete soudit ne-
spravedlivě * a stranit bez-
božným?

Zastávejte se utiskovaného a
sirotka, * ubohému a chudému
pomáhejte k právu!

Vysvobod'te utlačeného a nuz-
ného, * z moci bezbožných ho vy-
trhněte! « –

Nevnímají a nechápou, v tem-
notě chodí; * kolisají všechny zá-
klady země.

Já jsem řekl: »Jste bohy, *
všichni jste syny Nejvyššího.

Ale zemřete jako lidé, * padnete
jako každý z knížat.« –

Povstaň, Bože, sud' zemi, * po-
něvadž ty po právu jsi pánem
všech národů. Sláva Otci.

Žalm 120

K Hospodinu jsem volal ve své
bídě, * a vyslyšel mě. –

Hospodine, vysvobod' mě ze lži-
vých rtů, * od zrádného jazyka!

Co se ti dá a co se ti přidá, * !
jazyku zrádný?

Ostré šípy bojovníka * a z kru-
činky žhavé uhlí. –

Běda mi, že musím přebývat
u Mešechů, * bydlet v kedarských
stanech!

Dlouho již bydlím u těch, * kteří
nenávidí pokoj.

Když já mluvím o míru, * oni
chtějí válku. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Blaze národu, jehož Bohem je
Hospodin,

O. blaze lidu, který si vyvolil za
svůj majetek.

v poledne:

V. Pane, ty jsi Bůh milosrdný a
milostivý,

O. váhavý k hněvu, svrchovaně
laskavý a věrný.

odpoledne:

V. Rozpomeň se, Hospodine, na
své slitování,

O. na milosrdenství, které trvá
věčně.

Nešpory

Žalm 136-I (1-9)

OSLAVUJTE Hospodina, neboť je dobry, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Oslavujte Boha bohů, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Oslavujte Pána pánů, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

On sám učinil velké divy, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On moudře učinil nebe, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On rozprostřel na vodách zemi, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On učinil veliká světla, * jeho milosrdenství trvá navěky:

slunce, aby vládlo ve dne, * jeho milosrdenství trvá navěky,

měsíc a hvězdy, aby vládly v noci, * jeho milosrdenství trvá navěky. Sláva Otcí.

II (10-26)

ON pobil Egyptany v jejich prvorozencích, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On vyvedl Izraele z jejich středu, * jeho milosrdenství trvá navěky,

mocnou rukou a napřaženým ramenem, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

On rozdělil Rudé moře, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a převedl Izraele jeho středem, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On svrhl faraóna s jeho vojskem do Rudého moře, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

On vedl svůj národ na poušti, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On potřel veliké krále, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On zabil mocné krále, * jeho milosrdenství trvá navěky:

Sichona, krále amoritského, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a Oga, krále bašanského, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a dal jejich zem do majetku, * jeho milosrdenství trvá navěky,

do majetku Izraeli, svému služebníku, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

On si vzpomněl na nás v našem ponížení, * jeho milosrdenství trvá navěky,

a vysvobodil nás od našich protivníků, * jeho milosrdenství trvá navěky.

On dává pokrm každému tvo-ru, * jeho milosrdenství trvá navěky. –

Oslavujte Boha nebes, * jeho milosrdenství trvá navěky.

Sláva Otcí.

kantikum
Ef 1, 3-10

BUĎ pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, * on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. –

Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, * abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce;

ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, * abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. –

To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, * neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném Synu. –

V něm máme vykoupení skrze jeho krev, * odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost,

kterou nám tak bohatě projevil * s veškerou moudrostí a prozíravostí: –

seznámil nás totiž s tajemstvím své vůle, † jak se mu to líbilo * a jak si to napřed sám u sebe ustanovil,

až se naplní čas pro dílo spásy: * že sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi. Sláva Otci.

Úterý

Modlitba se čtením

Žalm 102-I (2-12)

HOSPODINE, slyš modlitbu mou * a volání mé ať pronikne k tobě!

Neskrývej tvář svou přede mnou* v den, kdy je mi úzko.

Nakloň ke mně svůj sluch: * když volám, rychle mě vyslyš! –

Neboť mé dny jako dým se rozplývají* a mé kosti planou žárem.

Mé srdce usychá spálené jako tráva, * zapomínám jíst svůj chléb.

Od samého nářku * jsem jen kost a kůže. –

Podobám se pelikánu na poušti, * jsem jako sova v zříceninách.

Nemohu spát a sténám * jak opuštěné ptáče na střeše.

Stále mě tupí moji nepřátelé, * proti mně zuří a proklínají mým jménem. –

Vždyť popel jím jako chléb * a nápoj mísím s pláčem

pro tvůj hněv a tvé rozhorlení,*
neboť jsi mě pozvedl, ale pak od-
hodil.

Mé dny jsou jak dlouhí se
stín* a já vadnu jako tráva.

Sláva Otci.

II (13-23)

TY však, Hospodine, trváš na
věky* a tvé jméno po všechna
pokolení.

Povstaň a smiluj se nad Sió-
nem,* neboť je čas, aby ses nad
ním slitoval, ano, přišel ten čas.

Vždyť tvoji služebníci milují je-
ho kameny,* litují jeho rozvalin:

Pohané budou ctít jméno tvé,
Hospodine,* a všichni králové ze-
mě tvou slávu,

až Hospodin znovu zbuduje Si-
ón,* až se objeví ve své slávě.

Skloní se k modlitbě opuš-
těných* a nepohrdne jejich pro-
sbou.

Kéž je to zapsáno pro příští po-
kolení,* aby budoucí národ chvá-
lil Hospodina.

Neboť Hospodin shlédl ze své
vznešené svatyně,* popatřil z ne-
be na zem,

aby slyšel nárek zajatců,* aby
vysvobodil odsouzené k smrti,

aby hlásali na Siónu Hospodi-
novo jméno* a jeho chválu v Je-
ruzalémě,

když se spolu sejdou národy*
a království, aby sloužily Hospo-
dinu.

Sláva Otci.

III (24-29)

VYČERPAL na cestě mou sílu,* !
ukrátil mé dny.

Říkám: Můj Bože, neber mě u-
prostřed mých dnů,* po všechna
pokolení trvají tvá léta.

Na začátku jsi položil základ ze-
mi* a nebesa jsou dílo tvých ru-
kou.

Ona pomínou, ty však zů-
stáváš,* to vše zetlí jak oděv,

jako šat je vyměňuješ, a mění
se.* Ty však jsi týž a bez konce
jsou tvá léta.

Synové tvých služebníků bu-
dou bydlet v bezpečí* a jejich po-
tomstvo potrvá před tebou.

Sláva Otci.

V. Slyš, můj lide, mé naučení,
O. naslouchej slovům mých úst!

Ranní chvály

Žalm 101

O dobrotivosti a spravedlnosti
chci zpívat,* tobě, Hospodi-

ne, chci zahrát.

Chci se ubírat cestou bezú-
honnou,* kdy ke mně přijdeš? -

! Chci kráčet v nevinnosti srdce*
ve svém domě.

Nepostavím si před oči* nic ha-
nebného. –

Nenávidím toho, kdo jedná
zvráceně* ke mně se nepřidruží.

Příčí se mi zkažené srdce,* ne-
chci znát nic zlého.

! Kdo svého bližního v skrytu
pomlouvá,* toho zahubím.

! Pyšného očima a nadutého
srdcem,* toho nesnesu. –

Svým zrakem budu hledat věr-
né v zemi, * aby přebývali se
mnou.

Kdo kráčí životem bezúhonně,*
ten mi bude sloužit.

Nebude bydlet v mém domě,*
kdo jedná lstivě.

Kdo mluví lživě,* před mýma
očima neobstojí.

Denně chci hubit všechny bez-
božníky v zemi, * abych vyplenil
z Hospodinova města všechny pa-
chatele nepravosti.

Sláva Otci.

kantikum

Dan 3-1 (26-27a.29.34-41)

POZEHNANÝ jsi, Pane, Bože na-
ších otců,* a chvályhodné a
velebené je tvé jméno navěky.

! Neboť jsi spravedlivý ve všem,*
co jsi nám učinil.

Zhrěšili jsme,† špatně jsme jed-
nali, když jsme od tebe odpadli,*
chybili jsme ve všem. –

Nevzdávej se nás navždy pro
své jméno!* Neruš svoji smlouvu,
nevzdaluj od nás své milos-
srdenství* pro Abraháma, svého
miláčka, pro Izáka, svého služeb-
níka, a Izraele, svého svatého,
jimž jsi slíbil, že jejich po-
tomstvo rozmnožíš* jako hvězdy
nebes, jako písek na mořském
břehu. –

Ach, Pane, malými jsme se stali
před všemi národy, * pokořeni
jsme dnes na celé zemi kvůli svým
hříchům!

Nemáme v tento čas ani hlavu,
ani proroka, ani vůdce.* Není ce-
lopal, žertva, nekrvává oběť, ani
kadidlo,

nemáme místo, kam bychom
přinesli před tebe své prvotiny* a
nalezli milosrdenství. –

Přijmi nás aspoň pro zkrouše-
nou mysl,* pokoru ducha!

Jako celopal beranů a bý-
ků,* jako desetitisíce tučných be-
ránků,

tak ať je dnes před tebou naše
oběť,† ať se ti líbí, že tě zcela ná-
sledujeme, * aby nebyli zklamáni
ti, kteří doufají v tebe.

Celým srdcem tě nyní násle-
dujeme,* bojíme se tě a hledáme
tvou tvář. Sláva Otci.

Žalm 144, 1-10

VELEBEN bud' Hospodin, má
Skála,* on učí mé ruce bo-
jovat, mé prsty zápolit.

On je mé milosrdenství, mé útočiště, * má pevnost a můj zachránce,

můj štít a můj útulek, * on mi podmaňuje národy. –

Hospodine, co je člověk, že se o něho staráš, * co je smrtelník, že na něho myslíš?

Člověk se podobá vánku, * jeho dny stínu, kteřý přechází. –

Hospodine, skloň svá nebesa a sestup, * dotkni se hor a budou dýmat.

Sešli blesk a rozpraš nepřátele, * vystřel své šípky a poděs je! –

Vztáhni svou ruku z výšin, * vytrhni mě a vysvobod' z přivalu vod a z ruky cizáků,

jejich ústa mluví lež* a pravice přisahá křivě. –

Bože, novou píseň ti zazpívám, * na harfě s desítkou strunami ti zahrají;

tobě, jenž dáváš králům vítězství, * který jsi vysvobodil David, svého služebníka.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Sade (137-144)

JSI spravedlivý, Hospodine, * a správné je tvé rozhodnutí.

Se spravedlností jsi uložil svá přikázání, * s pevností svrchovanou. –

Má horlivost mě stravuje, * neboť moji protivníci zapomněli na tvá slova.

Dokonale se osvědčil tvůj výrok * a tvůj služebník ho miluje. –

Jsem maličký a v nevážnosti, * nezapomínám však na tvá nařízení.

Tvá spravedlnost je spravedlnost věčná, * pevný je tvůj zákon. –

Dostihly mě úzkost a útisk, * tvé předpisy jsou mým potě-

šením.

Spravedlnost tvých přikázání trvá navěky, * pouč mě, abych moohl žít.

Sláva Otcí.

Žalm 88-I (2-9)

HOSPODINE, můj Bože, volám ve dne, * hořekuji před tebou v noci.

Kéž pronikne k tobě má modlitba, * nakloň svůj sluch k mému volání! –

Neboť bědami je nasycena má duše * a můj život se blíží podsvětí.

Počítají mě k těm, kdo klesli do hrobu, * jsem jako člověk bez pomoci.

Mezi mrtvými je moje lože, *
mezi zabitými, kteří leží v hrobě;
na ty už nevzpomínáš, * jsou
vyloučeni z tvé pěče. –

Položilš mě do hluboké jámy, *
do temnot a do propastí.

Doléhá na mě tvůj hněv, *
všechny své přivaly jsi na mě vy-
lil.

Odpudils ode mě známé, † zoš-
klivil jsi mě před nimi, * jsem v ža-
láři, nevyvážnu!

Sláva Otci.

II (10-19)

MÉ oko hasne utrpením, †
denně k tobě, Hospodine,
volám, * k tobě vztahuji své ruce.

Děláš snad zázraky pro mrtvé, *
či vstanou lidské stíny a budou tě
chválit?

Což se dá v hrobě vyprávět o
tvé dobrotě, * o tvé věrnosti v pří-
bytku mrtvých?

Lze poznat tvé divy v tem-
notách, * tvou milost v kraji zapo-
mnění? –

Já však volám k tobě, Hospo-
dine, * má modlitba ti přichází

vstříc hned ráno.

Proč mě odmítáš, Hospodine, *
a přede mnou skrýváš svou tvář? –

Jsem chudák, od dětství za-
svěcen smrti, * vyčerpán snášel
jsem tvé hrůzy.

Převalil se přese mě tvůj hněv, *
zahubily mě tvé hrůzy.

Zaplavují mě ustavičně jako zá-
topa, * koldokola mě obkličují.

Odcizils mi přítele i druha, *
temnota je mou důvěrníci.

Sláva Otci.

dopoledne:

V. Blaze muži, který se slitovává a
půjčuje,

O. bude ve věčné paměti.

v poledne:

V. Svítlnou mým nohám je tvé
slovo, Hospodine,

O. je světlem na mé stezce.

odpoledne:

V. Hospodin sesílá svůj rozkaz na
zemi,

O. rychle běží jeho slovo.

Nešpory

Žalm 137,1-6

U babilónských řek, tam jsme
sedali a plakali, * když jsme
vzpomínali na Sión.

Na vrby toho kraje* jsme zavě-
sili své city. –

Neboť tam od nás žádali písně
ti, kdo nás odvlekli, † kdo nás su-
žovali, od nás žádali, abychom se

radovali: * »Zpívejte nám ze siónských písni!« –

! Jak bychom mohli zpívat Hospodinovu píseň* v cizí zemi?

Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme,* at' mi zchromne pravice!

At' se mi jazyk přilepí k patru,† když na tebe nevzpomenu,* když nedám přednost Jeruzalému před každou svou radostí.

Sláva Otcí.

Žalm 138

CHCI tě chválit, Hospodine, celým svým srdcem,* žes vyslyšel slova mých úst.

Budu ti hrát před anděly,* vrhnu se na tvář směrem k tvému svatému chrámu

a slavít budu tvé jméno* pro tvou dobrotu a tvou věrnost,

neboť nade vše jsi zvelebil* své jméno a své zaslíbení. –

Když jsem volal, vyslyšels mě,* v mé duši jsi rozhojnil sílu.

Budou tě oslavovat, Hospodine, všichni králové země,* až uslyší slova tvých úst.

Budou opěvovat Hospodinovy cesty: * »Věru, veliká je Hospodinova sláva!«

Jistě, vznešený je Hospodin, a přece shlíží na pokorného,* pyšného však zdaleka pozná. –

Když procházím soužením, zachováš mi život,† proti hněvu mých nepřátel napřahuješ ruku,* zachraňuje mě tvá pravice.

Hospodin pro mě dokončí, co začal.† Hospodine, tvá dobrota trvá navěky,* dílo svých rukou neopouštíš!

Sláva Otcí.

kantikum

Zj 4, 11; 5, 9.10.12

PANE, náš Bože, jsi hoden,* abys přijal slávu, čest, i moc, protože jsi stvořil všechno,* z tvé vůle to povstalo a bylo stvořeno. –

Pane, jsi hoden vzít svitek* a rozlomit jeho pečeti,

protožeš byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi* z každého kmene, jazyka, lidu i národa

a vytvořil jsi z nich našemu ! Bohu království a kněze* vládnoucí nad zemí. –

Beránek, který byl zabit,† si zaslouží, aby přijal moc, bohatství a moudrost,* sílu, čest, slávu i chválu!

Sláva Otcí.

Středa

Modlitba se čtením

Žalm 103-I (1-7)

VELEB, duše má, Hospodina, *
vše, co je ve mně, veleb jeho
svaté jméno!

Veleb, duše má, Hospodina, * a
nezapomeň na žádné z jeho do-
brodiní!

On odpouští všechny tvé viny, *
on léčí všechny tvé neduhy.

On vykupuje tvůj život ze záhu-
by, * on tě věncí láskou a slito-
váním.

On štěstím sytí tvůj život, * jak
orlu se obnovuje tvé mládí.

Hospodin koná spravedlivé
skutky, * zjednává právo všem u-
tláčeným.

Oznámil své plány Mojžíšovi, *
izraelským synům své skutky.

Sláva Otci.

II (8-16)

HOSPODIN je milosrdný a mi-
lostivý, * shovívavý a nad-
míru dobrotivý.

Nechce se přít ustavičně* ani se
hněvat navěky.

Nejedná s námi podle našich
hříchů* ani podle našich vin nám
neodplácí.

Jak vysoko je nebe nad zemí, *
tak je velká jeho láska k těm, kdo
se ho bojí.

Jak vzdálen je východ od zápa-
du,* tak vzdaluje od nás naše ne-
pravosti.

Jako se smilovává otec nad
syny,* tak se smilovává Hospodin
nad těmi, kdo se ho bojí. –

Nebot' on ví, z čeho jsme utvo-
ření, * má v paměti, že jsme jen
prach.

Dni člověka jsou jako tráva, * !
kvete jak polní květ.

Sotva jej vítr ovane – již ho ne-
ní,* nezbude po něm ani stopa.

Sláva Otci.

III (17-22)

HOSPODINOVA láska však od
věků na věky† pro všechny,
kdo se ho bojí, * a jeho spravedl-
nost jde z dětí na děti

pro ty, kteří zachovávají jeho
smlouvu,* kteří pamatují na jeho
příkázání tím, že je plní.

Hospodin si zřídil na nebi trůn*
a všechno řídí jeho vláda. –

Velebte Hospodina, všichni
jeho andělé, † mocní silou, dbalí
jeho rozkazů, * poslušní na jeho
slovo.

Velebte Hospodina, všechny je-
ho zástupy,* jeho služebníci, kteří
plníte jeho vůli!

Velebte Hospodina, všechna jeho díla, † na všech místech jeho moci:* veleb, duše má, Hospodina!

Sláva Otci.

V. Pouč mě, Hospodine, o smyslu svých nařízení,

O. a budu rozjímat o tvých divech.

Ranní chvály

Žalm 108

PLNÉ důvěry je mé srdce, Bože, plné důvěry je mé srdce, * budu zpívat a hrát.

Probuď se, má duše, probuď se, citero a harfo, * chci vzbudit jitřenku. –

Budu tě chválit mezi národy, Hospodine, * budu tě oslavovat mezi pohany,

protože tvá milost je veliká až k nebi,* tvá věrnost až do oblak.

Ukaž se ve své vznešenosti na nebesích, Bože, * nad celou zemí necht' je tvá sláva!

Aby se zachránili tvoji miláčkové, * pomoz svou pravici a vyslyš nás! –

Bůh pravil ve své svatyni: † »S radostí rozdělím Sichem» a rozměřím údolí Sukkot.

Mně patří území Gilead a Manasse, * a Efraim je přílba mé hlavy, Juda mé žezlo.

Moab je má nádoba k umývání, † na Edom hodím svůj střevíc, * vítězně zajásám nad Filištínskem.« –

Kdo mě přivede k opevněnému městu,* kdo mě dovede do Edom-

ska?

Zda ne ty, Bože, který jsi nás opustil; * a již netáhneš, Bože, s našimi vojsky?

Přispěj nám na pomoc proti nepříteli, * vždyť marná je lidská podpora.

S Bohem si povedeme udatně,* on pošlape naše nepřátele.

Sláva Otci.

kantikum

Iz 61, 10–62, 5

RADOSTÍ budu jásat v Hospodinu, * má duše zaplesá v mém Bohu,

neboť mi oblékl roucho spásy,* oděl mě šatem spravedlnosti

jako ženicha okrášleného věncem, * jako nevěstu ozdobenou šperky. –

Jako země rodí rostlinstvo, * jako zahrada dává vzejít setbě,

tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti* a slávě před všemi národy. –

Kvůli Siónu neumlknu, * kvůli Jeruzalému neutichnu,

dokud jeho spravedlnost nevzejde jak světlo, * dokud se

jeho spása nerozhoří jak po-
chodeň. –

Tu národy uvidí tvou sprave-
dlnost* a všichni králové tvou slá-
vu.

Obdaří tě novým jménem, *
které určí Hospodinova ústa.

Budeš nádhernou korunou
v Hospodinově ruce,* královskou
čelenkou v dlani svého Boha. –

Nebudeš se již nazývat »Opuš-
těná«* a tvá zem »Osamělá«.

Tvým jménem bude »Mé zalí-
bení je v ní«* a jméno tvé země
»V manželství daná«,

neboť si v tobě zalíbil Hospo-
din* a tvá země dostane muže. –

Jako se jinoch snoubí s pan-
nou,* tak se s tebou zasnoubí tvo-
ji synové.

Jako se raduje z nevěsty že-
nich,* tak se tvůj Bůh zaraduje
z tebe. Sláva Otcí.

Žalm 146

DUŠE má, chval Hospodina! †
Pokud žiji, chci chválit Hos-

podina,* pokud budu, chci opěvo-
vat svého Boha. –

Nespoléhejte na knížata, * na
člověka, u něho není spásy.

Vrací se do své půdy, když vy-
jde jeho dech, * tehdy se zhatí
všechny jeho plány. –

Šťastný, komu pomáhá Bůh
Jakubův, * kdo doufá v Hospo-
dina, svého Boha.

On učinil nebe i zemi,* moře i
vše, co je v nich.

On zachovává věrnost navě-
ky, † zjednává právo utlačeným,*
dává chléb lačným. –

Hospodin vysvobozuje vězně,*
Hospodin otvírá oči slepým,

Hospodin napřimuje sklíčené,*
Hospodin miluje spravedlivé.

Hospodin chrání přistěhoval-
ce, † podporuje sirotka a vdovu,*
ale mate cestu bezbožníků. –

Hospodin bude vládnout na
věky, * tvůj Bůh, Sióne, po
všechna pokolení. Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Kof (145-152)

VOLÁM z celého srdce: vyslyš
mě, Hospodine,* tvé příkazy
chci zachovávat.

Volám k tobě: zachraň mě* a
budu plnit tvá příkázání. –

Přicházím na úsvitě a o pomoc
volám,* spoléhám na tvá slova.

Horlivější jsou mé oči než oči
noční hlídky,* abych rozjímal o
tvém výroku. –

Slyš můj hlas podle svého mi-
losrdenství, Hospodine,* a dej mi
život podle svého rozhodnutí!

Bliží se ti, kdo mě lstivě pronásledují, * daleko jsou od tvého zámku. –

Blízko jsi, Hospodine, * a všechny tvé předpisy jsou věrné.

Již dlouho vím z tvých příkázání, * žes je ustanovil na věčné časy. Sláva Otci.

Žalm 94-I (1-11)

BOŽE, mstiteli, Hospodine, * Bože, mstiteli, objev se!

Povstaň, ty, který soudíš zemi, * dej odplatu zpujným!

Jak dlouho budou bezbožníci, Hospodine, * jak dlouho budou bezbožníci jásat?

Tlachají, drže mluví, * vychloubají se všichni zlosynové. –

Hospodine, šlapou po tvém lidu* a tvé dědictví trýzní.

Vdovy a přistěhovalce vraždí, * sirotky zabíjejí.

Říkají: »Hospodin nevidí, * ne všímá si toho Bůh Jakubův.« –

Dejte pozor, pošetilci v lidu, * nerozumní, kdy dostanete rozum?

Že by neslyšel, kdo vsadil ucho? * Že by neviděl, kdo utvořil oko?

Že by nepotrestal, kdo vychovává národy, * kdo učí lid moudrosti?

Hospodin zná myšlenky lidí: * jsou věru marné. Sláva Otci.

II (12-23)

ŠŤASTNÝ člověk, jehož vychováváš, Hospodine, * a ve svém zákoně vyučuješ,

abys mu popřál klidu od zlých časů, * dokud se nevykope jáma pro bezbožného.

Neboť nezavrhne Hospodin svůj národ * a své dědictví neopustí.

Ale právo se vrátí ke spravedlnosti, * následovat ji budou všichni upřímného srdce. –

Kdo se mě zastane proti zločincům, * kdo pro mě povstane na zlosyny?

Kdyby mně Hospodin nepomáhal, * brzo by odpočívala duše má v tichu smrti.

Jen si pomyslím: »Má noha je vratká«, * už mě podpírá, Hospodine, tvá milost.

Když se mi v nitru rozmnoží starosti, * tvá útěcha vzpruží mou duši. –

Spojí se s tebou stolec zkázy, * který týrá pod zdáním práva?

Vrhají se na život spravedlivého* a nevinnou krev odsuzují.

Hospodin mi bude jistě útočištěm, * můj Bůh bude má záchranná skála.

Odplatí jim jejich nepravost † a zahubí je vlastní jejich zlobou, * zahubí je Hospodin, náš Bůh.

Sláva Otci.

dopoledne:

V. Dobré je chválit Hospodina,
O. opěvovat jeho svaté jméno.

v poledne:

V. Přinesu ti, Hospodine, oběť dí-

ků,

O. a budu vzývat tvé jméno.

odpoledne:

V. Ty jsi, Hospodine, mým dědič-
ným podílem a mou čísí,

O. ty mně zachovááš můj úděl.

Nešpory

Žalm 139-I (1-12)

HOSPODINE, ty mě zkoumáš a
znáš, * ty víš, když sedám i
když vstávám.

! Poznáváš mé myšlenky již
zdálky; † at' jdu nebo ležím, ty to
určuješ, * všímáš si všech mých
cest.

Slovo ještě nemám na jazyku: *
hle, už je znáš, Hospodine, celé.

Obklopuješ mě zezadu i zpre-
du* a kladeš na mě svou dlaň.

Podivuhodná je pro mě tvá zna-
lost, * vznešená a nepochopitelná.

Kam se mohu uchýlit před
tvým duchem, * kam až utéci před
tvou tváří?

I kdybych vystoupil na nebe,
ty jsi tam, * i kdybych ulehl
v podsvětí, i tady jsi!

I kdybych si připjal křídla ji-
třenky* a spočinul na nejzazším
moří,

i tam mě povede tvá ruka * a
uchopí mě tvá pravece.

I kdybych řekl: »Aspoň temnota
mě skryje* a noc mě obklopí mís-

to světla«,

ani tma ti nebude tmavá, † noc
jako den se rozjasní: * temno je
pro tebe tak jako světlo.

Sláva Otcí.

II (13-18.23-24)

TYS přece stvořil mé ledví, *
utkal jsi mě v lůně mé mat-
ky.

Chválím tě, že jsem vznikl tak
podivuhodně, * úžasná jsou tvoje
díla.

Dokonale znáš mou duši, * má
podstata ti nezůstala utajena,

když jsem byl tvoren v skrytu, *
sprádán v hlubinách země.

Tvé oči viděly mé skutky † a
v tvé knize jsou zapsány všech-
ny; * dny byly stanoveny dříve, než
jediný z nich nastal.

Jak nedostupné jsou pro mě
tvé úradky, Bože, * jak nesmírné
je jejich množství!

Kdybych je měl sečíst – je jich
více než písku, * dojdu-li na ko-
nec, pořád jsem u tebe.

Zkoumej mě, Bože, a poznej mé srdce, * zkoušej mě a poznej mé smýšlení!

Pohled', zda jdu cestou špatnou, * a ved' mě cestou odvěkou!
Sláva Otcí.

kantikum

Srov. Kol 1, 12-20

RADOSTNĚ děkujeme Bohu Otci, * že nás uschoпил k účasti na dědictví věřících ve světle.

On nás totiž vytrhl z moci temnosti * a převedl do království svého milovaného Syna.

V něm máme vykoupení * a odpuštění hříchů. –

On je věrný obraz neviditelného Boha, * dříve zrozený než celé tvorstvo.

V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, * svět viditelný i neviditelný:

ať jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, † ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti. * Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. –

Kristus je dříve než všechno ostatní* a všechno trvá v něm. –

A on je hlava těla, * to je církev: ! on je počátek, † prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. * Tak má ve všem prvenství. –

Bůh totiž rozhodl, * aby se v něm usídlila veškerá plnost dokonalosti,

a že skrze něho usmíří se sebou všechno tvorstvo † jak na nebi, tak na zemi* tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.

Sláva Otcí.

Čtvrtek

Modlitba se čtením

Žalm 44-I (2-9)

BOŽE, slychali jsme na vlastní uši, * naši otcové nám vyprávěli,

! cos vykonal za jejich časů, * - v pradávných dobách.

Tys je svou rukou usadil, když jsi vyhnal pohany, * dals jim růst, když jsi potřel národy. –

Vždyť neobsadili zemi svým mečem, * nepomohlo jim k vítězství jejich rameno,

byla to tvá pravice a tvé ramě, * tvá jasná tvář, neboť jsi je miloval.

Tys můj král a můj Bůh, * popřál jsi vítězství Jakobovi.

S tebou jsme zdolali své nepřátele, * v tvém jménu jsme pošlapali

své protivníky. –

Na svém luku jsem si neza-
kládal, * vítězství mi nedal můj
meč.

Ty však jsi nám pomohl k vítěz-
ství nad našimi neprátelel, * zahan-
bils ty, kteří nás nenávidí.

Bohem jsme se stále honošili, *
navěky jsme chválili tvé jméno.

Sláva Otcí.

II (10-17)

NYNÍ však jsi nás zavrhl a za-
hanbil, * netáhneš už, Bože,
s našimi vojsky.

Dopustil jsi, že jsme utíkali
před odpůrci, * nabrali si lupu ti,
kdo nás nenávidí.

Vydal jsi nás jak ovce na poráž-
ku* a rozptýlils nás mezi pohany,

–
takřka zadarmo jsi odprodal
svůj národ, * nezískal jsi mnoho
jejich cenou.

Naším souseďům jsi nás vy-
dal na pohanu, * našemu okolí
v potupu a posměch.

Dopustils, že jsme se stali pro
národy pořekadlem, * pohané nad
námi posměšně kývají hlavou. –

Svou hanbu mám stále na zře-
тели, * stud se mi hrne do tváře,

když slyším pohanu a vý-
směch, * když vidím nepřítele, jak

se chce pomstít. Sláva Otcí.

III (18-27)

TO vše nás stihlo, i když jsme
na tebe nezapomínali, * ani
nezrušili tvou smlouvu;

neodvrátilo se ani naše srdce*
a nesešly naše kroky z tvé stezky,

když jsi nás rozdrtil na strasti-
plném místě* a přikryl jsi nás
temnotou. –

Kdybychom zapomněli na
jméno svého Boha, * kdybychom
vztáhli své ruce k cizímu bohu,

nebyl by na to Bůh přišel? *
Vždyť on zná tajnosti srdce!

Pro tebe jsme přece stále vraž-
dění, * mají nás jen za jatečné ov-
ce! –

Vzbuď se, proč spíš, Pane? *
Probuď se, neodháněj nás na-
vždy!

Proč skrýváš svou tvář, * zapo-
mínáš na naši bídu a útisk?

Vždyť do prachu je sražena na-
še duše, * na zemi leží naše tělo.

*Povstaň nám na pomoc** a vy- !
svobod' nás pro svou lásku!

Sláva Otcí.

V. Jasnou tvář ukaž svému slu-
žebníku, Hospodine,

O. nauč mě svým příkazům.

Ranní chvály

Žalm 143, 1-11

HOSPODINE, slyš moji modlitbu, † pro svou věrnost popřej sluchu mé úpěnlivé prosbě, * vyslyš mě pro svou spravedlnost.

Nepoháněj na soud svého služebníka, * nikdo z živých není před tebou spravedlivý. –

Neboť nepřítel pronásleduje mou duši, † k zemi srazil můj život, * uzavřel mě v temnotách jako dávno zemřelého.

Můj duch ve mně chřadne, * srdce mi strnulo v nitru.

Vzpomínám si na dávno dny, † uvažuji o všech tvých činech, * myslím na skutky tvých rukou.

Rozpínám k tobě své ruce, * má duše po tobě žízni jak vyprahlá země. –

Rychle mě vyslyš, Hospodine, * neboť duch můj malátní.

Neskrývej přede mnou svou tvář, * at' nejsem jako ti, kdo klestí do hrobu.

Dej, at' záhy dojdu tvé milosti, * vždyť v tebe doufám.

Ukaž mi cestu, po níž mám kráčet, * neboť k tobě zvedám svou duši.

! Vysvobod' mě od mých nepřátel, Hospodine, * k tobě se utíkám. –

Pouč mě, abych konal tvou vůli, * vždyť ty jsi můj Bůh!

Dobrotivý je tvůj duch, * at' mě vede rovným krajem.

Pro své jméno, Hospodine, zachovej mě naživu, * ve své spravedlnosti vyved' mě z tísně!

Sláva Otcí.

kantikum

Iz 66, 10-14b

PLESEJTE s Jeruzalémem, já sejte nad ním, * všichni, kdo ho milujete,

radujte se s ním, radujte se, * všichni, kdo jste nad ním nařikali,

abyste sáli do sytosti z prsu, který utěšuje, * abyste pili s rozkoší ze zdroje jeho slávy. –

Neboť tak praví Hospodin: † »Hle, přivalím na něj blaho jako řeku, * jako rozvodněný potok slávu národů.

Budete sát, ponesou vás na zádech * a na klíně vás budou laskat.

Jako matka utěšuje svého syna, † tak já vás potěším, * v Jeruzalémě naleznete útěchu. –

Uvidíte to a vaše srdce se zaručuje, * jak tráva vypučí vaše kosti.«

Sláva Otcí.

Žalm 147-I (1-11)

CHVALTE Hospodina, neboť je dobry, † opěvujte našeho Boha, neboť je milý, * zaslouží si chvály. –

Hospodin buduje Jeruzalém, * shromáždí uje rozptýlené z Izraele.

Uzdravuje ty, jimž puká srdce, * a jejich rány obvazuje.

! Určuje počet hvězd, * každou z nich nazývá jménem.

Velký je náš Bůh a přemocný, * jeho moudrost je bez míry.

Pokorné Hospodin pozvedá, * bezbožné však ponižuje k zemi. –

Opěvujte Hospodina děkovnou písni, * hrejte na ceteru našemu Bohu,

který mračny zatahuje nebe, * děšť připravuje zemi,

dává vypučet na horách travě * a bylinám, aby sloužily lidem.

Dobytku poskytuje potravu * i krkavcím holátkům, když k němu křičí.

Nemá potěšení v síle koně, * nemá zalíbení ve svalech muže.

Hospodinu se líbí, kdo se ho bojí, * kdo spoléhají na jeho dobrotu.

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne**Žalm 119-Reš (153-160)**

POHLEĎ na mou bídu a vysvobod' mě, * neboť jsem nezapomněl na tvůj zákon.

Ujmi se mé pře a vykup mě, * podle svého výroku mi dej život! –

Daleko je od bezbožníků spása, * neboť tvé příkazy nehledají.

Hojné je tvé slitování, Hospodine, * dej mi život podle svých rozhodnutí! –

Mnozí mě stíhají a tísní, * od tvých příkázání neustoupím.

Viděl jsem odpadlíky a zhnusili se mi, * poněvadž nedbali na tvůj výrok. –

Hleď, miluji tvá nařízení, Hospodine, * dej mi život podle svého

milosrdenství!

Základem tvého slova je stálost, * věčná jsou všechna tvá spravedlivá rozhodnutí.

Sláva Otcí.

Žalm 128

BLAZE každému, kdo se bojí Hospodina, * kdo kráčí po jeho cestách. –

Budeš jísti z výtěžku svých rukou, * bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva * uvnitř tvého domu.

Tvoji synové jako výhonky oliv * kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnan muž, * který se bojí Hospodina. –

At' ti Hospodin požehná ze Sió-
nu,* abys viděl štěstí Jeruzaléma
po všechny dny svého života,

abys viděl syny svých synů: *
Pokoj v Izraeli! Sláva Otcí.

Žalm 129

VELMI mě sužovali od mého
mládí,* – at' si to Izrael řekne

–
velmi mě sužovali od mého
mládí,* ale nepřemohli mě!

Oráči orali na mých zádech, *
táhli své douhé brázdy.

Ale spravedlivý Hospodin *
zpřetínal provazy bezbožníků. –

At' se zahanbí a nazpět u-
stoupí* všichni, kdo nenávidí Si-
ón.

At' jsou jako tráva na stře-
chách,* která uschne dřív, než ji

vytrhají;

žnec jí nenaplní svou hrst,* ani
svou náruč, kdo váže snopy.

Kolemjdoucí neříkají: † »Hospo-
din vám žehnej!«* »Žehnáme vám
v Hospodinově jménu.«

Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Hospodine, zastaň se spraved-
livého,

O. ty zkoumáš srdce i ledví.

v poledne:

V. Doufej v Hospodina a čiň do-
bro,

O. pak budeš přebývat v bezpečí
a těšit se klidu.

odpoledne:

V. Doufám v Hospodina,

O. má duše doufá v jeho slovo.

Nešpory

Žalm 144, 1-10

VELEBEN buď Hospodin, má
Skála,* on učí mé ruce bo-
jovat, mé prsty zápolit.

On je mé milosrdenství, mé ú-
točiště,* má pevnost a můj za-
chránce,

můj štít a můj útulek,* on mi
podmaňuje národy. –

Hospodine, co je člověk, že se o
něho staráš,* co je smrtelník, že
na něho myslíš?

Člověk se podobá vánku,* jeho
dny stínu, který přechází. –

Hospodine, skloň svá nebesa a
sestup,* dotkni se hor a budou
dýmat.

Sešli blesk a rozpraš nepřá-
tele,* vystřel své šípky a poděs je!

Vztáhni svou ruku z výšin,* vy-
trhni mě a vysvobod' z přivalu vod
a z ruký cizáků,

jejich ústa mluví lež* a pravice
přisahá křivě. Sláva Otcí.

II (9-15)

BOŽE, novou píseň ti za-
zpívám, * na harfě s desíti
strunami ti zahraji;

tobě, jenž dáváš králům ví-
tězství, * který jsi vysvobodil Da-
vida, svého služebníka. –

Zachraň mě před zhoubným
mečem* a vysvobod' mě z ruky ci-
záků,

jejich ústa mluví lež* a pravice
přisáhá křivě. –

Naši synové at' jsou jako štěpy*
vyrostlé v mladistvé síle,

naše dcery at' jsou jako ná-
rožní sloupy, * sloupy vytesané
pro chrám.

Naše sýpky at' jsou plné, * at'
oplývají vším plodem,

naš brav at' má tisíce mláďat, †
at' se množí po mnoha tisících na
našich nivách,* náš skot at' je ob-
tížen náklady!

At' nedojde k prolomení hradeb
ani k vyhnanství,* at' v našich uli-
cích nezazní nářek! –

Šťastný národ, jemuž se takto
daří, * šťastný národ, jehož Bo-
hem je Hospodin.

Sláva Otci.

kantikum

Zj 11, 17-18;12,10b-12a

DĚKUJEME ti, Pane, Bože vše-
vládný,* který jsi a který jsi
byl,

žes převzal svou velikou moc* a
ujal ses vlády. –

Pohané se rozzuřili,* ale tu při-
šel tvůj hněv a čas soudit mrtvé:

dát odměnu tvým služebníkům
prorokům a věřícím* a těm, kdo
se tě bojí, malým i velkým;

a zahubit ty,* kdo hubili zemi. –

Od nynějška patří vítězství,
moc a královská vláda našemu
Bohu* a panování jeho Poma-
zanému,

neboť byl svržen žalobník na-
šich bratří,* který na ně žaloval
před naším Bohem ve dne v noci. –

Oni nad ním zvítězili Beránko-
vou krví* a slovem svého svě-
dectví,

protože nemilovali svůj život
natolik,* že by se zalekli smrti.

Proto se veselte, nebesa* a vy,
kteří v nich přebýváte!

Sláva Otci.

Pátek

Modlitba se čtením

V liturgickém mezidobí se zpívají následující žalmy. V době adventní, vánoční, postní a velikonoční pak oddíly žalmu 78, str. 163.

Žalm 55-I (2-9)

NASLOUCHEJ, Bože, mé modlitbě, † neskrývej se před mou úpěnlivou prosbou, * věnuj mi pozornost a vyslyš mě!

Zmítám se v neklidu, † děsím se při křiku nepřitele, * při povyku bezbožníka,

protože mě zavalují neštěstím* a v hněvu proti mně brojí.

Srdce se ve mně chvěje* a padla na mě smrtná úzkost.

Strach a hrůza se na mě řítí* a děs mě halí. –

Říkám si: Kéž bych měl křídla jak holub, * odletěl bych a dopřál si klidu.

! Hle, daleko bych utekl, * zůstal bych na poušti.

Rychle bych spěchal do útočiště* před vichrem a bouří.

Sláva Otci.

II (10-15)

PANE, zmať a rozděl jim jazyky, * vždyť vidím násilí a svár v městě.

Ve dne v noci obcházejí po jeho hradbách, * vládne v něm útlak a bezpráví.

Uvnitř jsou úklady, * z jeho náměstí nemíží násilí a podvod. –

Kdyby mě potupil nepřítel, * - ! dovedl bych to snést,

kdyby se nade mě vypínal, kdo ! mě nenávidí, * skrýl bych se před ním.

Ale byls to ty, můj druh, * můj přítel a důvěrník!

Vždyť jsme spolu byli v důvěrném styku, * ve slavném průvodu jsme kráčeli v Božím domě.

Sláva Otci.

III (17-24)

JÁ však budu volat k Bohu, * a Hospodin mě zachrání.

Večer, ráno i v poledne budu naříkat a sténat, * a uslyší můj hlas.

Vykoupí mou duši a dá mi pokoj od těch, kteří na mě dorážejí, * neboť je jich na mě mnoho.

Bůh to uslyší a zkruší je † – on vládne od věčnosti – * nechtějí se změnit a nebojí se Boha. –

Kdekdo napřahuje ruku na přátele, * znesvěcuje svoji smlouvu.

Úlisnější nad máslo jsou jeho ústa,* ale srdce má nepřátelské,

nad olej lahodnější jsou jeho slova,* jsou to však tasené meče.

Svou starost hod' na Hospodina,† a on tě zachová,* nikdy nedopustí, aby se viklal spravedlivý.
! A ty, Bože, svrhneš je* do jámy zkázy;

zákeřní vrazi nedosáhnou ani poloviny svých dnů.* Já však důvěřuji v tebe, Hospodine!

Sláva Otci.

V. Slyš mě, můj synu,

O. neodchyluj se od slov mých úst.

V době adventní, vánoční, postní a velikonoční:

Žalm 78-I (1-16)

SLYŠ, můj lide, mé naučení,* nastav uši slovům mých úst!

Otevřu k průpovědi svá ústa,* vyložím tajemné události z pradávných dob.

Co jsme slyšeli a poznali,* co nám otcové vyprávěli,

nezatajíme jejich synům,* příštítímu pokolení budeme vypravovat slavné Hospodinovy činy i jeho moc,* podivuhodné skutky jím vykonané.

Dal totiž Jakubovi nařízení* a stanovil příkaz pro Izraele,

aby o tom, co poručil našim otcům,* poučili své syny.

Má to znát příští pokolení, synové, kteří se narodí,* mají to vyprávět svým dětem,

aby vložili svou důvěru v Boha,† aby nezapomněli na Boží skutky* a zachovávali jeho nařízení.

Abyste nebyli jako jejich otcové,* vzpourné a zatvrzelé pokolení,

pokolení nestálého srdce,* jehož duch nebyl věrný Bohu.

Efraimovci, dovední lukostřelci,* dali se na útěk v den bitvy.

Nezachovali Boží smlouvu,* odmítli jednat podle jeho zákona.

Zapomněli na jeho skutky,* na podivuhodné činy, které jim ukáزال.

Před jejich otci způsobil divy* v egyptské zemi na taniské pláni.

Rozdělil moře a převedl je,* postavil vody jako násep.

Za dne je vedl oblakem,* po celou noc světlem ohně.

Rozštěpil skály na poušti* a hojně je napojil proudem vody.

Potokům dal vytrysknout ze skály* a vodě dal téci jak řekám.

Sláva Otci.

II (17-31)

PŘECE však proti němu hřešili dále,* nepřestali na poušti urážet Nejvyššího.

Pokoušeli Boha ve svém srd-
ci, * když žádali pokrm podle své
choutky.

Pohrdlivě mluvili proti Bohu, *
řekli: »Dokáže Bůh prostrít stůl
zde na poušti?

Ano, udeřil do skály, že vytekla
voda a potoky se rozlily: * ale do-
vede dát i chléb či opatřit maso
svému lidu?« –

Proto se Hospodin rozhněval,
když to slyšel, † a oheň vzplanul
proti Jakubovi, * i hněv vzkypěl
proti Izraeli,

že nevěřili v Boha, * nedůvěro-
vali v jeho pomoc. –

Poručil tedy mrakům nahoře* a
otevřel brány nebes,

seslal na ně děšť many, aby se
najedli, * a dal jim nebeský po-
krm.

Člověk jedl chléb silných, * po-
krm jim poslal do sylosti. –

Východnímu větru dal vanout
z nebe * a svou mocí přivedl vítr
od jihu.

Jak by to prach byl, seslal na
ně děšť masa, * jak by to byl moř-
ský písek, dal jim pernaté ptáky.

Padli do jejich tábora, * kolem
jejich stanů.

Jedli a důkladně se nasytili, *
po čem toužili, jim splnil. –

Neukojili ještě svou choutku, †
ještě měli pokrm ve svých ús-
tech, * když proti nim vzkypěl Boží
hněv:

pobil jejich siláky, * zahubil iz-
raelské jinochy.

Sláva Otcí.

III (32-39)

PŘES to vše hřešili dál * a ne-
chtěli věřit jeho divům.

Tu náhle ukončil jejich dny, *
jejich léta nenadálou zhoubou. –

Když je hubil, hledali ho, * ob-
raceli se a sháněli se po Bohu.

Vzpomínali si, že Bůh je jim
skálou, * že Nejvyšší, Bůh, je jim
zachráncem.

Lísali se k němu ústy, * ale
svým jazykem mu lhali,

neboť jejich srdce nebylo k ně-
mu upřímné* a nebyli věrní jeho
smlouvě. –

On však milostivě odpouštěl
vinu a nehubil je, † často potlačo-
val svůj hněv* a nedal zcela vzplát
své nevůli.

Pamatoval na to, že jsou jen tě-
lo, * jen vánek, který se rozplyne
bez návratu. Sláva Otcí.

Ranní chvály

Žalm 51

SMILUJ se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, * pro své velké slitování zahlad' mou nepravost.

Úplně ze mě smyj mou vinu* a očisť mě od mého hříchu. –

Neboť já svou nepravost u-znávám,* můj hřích je stále před mnou.

Jen proti tobě jsem se pro-hřešil,* spáchal jsem, co je před tebou zlé,

takže se ukáže, jak je tvůj rozsudek spravedlivý, * že jsi bez úhony ve svém soudu. –

Hle, s vinou jsem se narodil* a v hříchu mě počala má matka.

Hle, líbí se ti upřímné srdce, * ve skrytu mě učíš moudrosti! –

Pokrop mě yzopem, a budu čis-tý,* umyj mě, a budu bělejší než snůh.

Popřej mi slyšet hlas veselí a radosti, * ať zajásají kosti, kte-ré jsi zdrtil. –

Odvrat' svou tvář od mých hří-chů* a zahlad' všechny mé viny.

Stvoř mi čisté srdce, Bože!* Obnov ve mně ducha vytrvalosti. –

Neodvrhuj mě od své tváře* a neodnímej mi svého svatého du-cha.

Vrat' mi radost ze své ochrany* a posilni mou velkodušnost. –

Bezbožné budu učit tvým ces-tám* a hříšníci se budou obracet k tobě.

Zbav mě, Bože, trestu za proli-tou krev, Bože, můj spasiteli,* ať zajásá můj jazyk nad tvou spra-vedlností. –

Otevři mé rty, Pane, * aby má ústa zvěstovala tvou chválu.

Vždyť nemáš zálibu v oběti, * kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti milá.

Mou obětí, Bože, je zkroušený duch,* zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš. –

Pane, obšťastni Sión svou příz-ní,* znovu zbuduj hradby Jeru-zaléma.

Pak opět najdeš zalíbení v zá-konitých obětech, v celopalech i žertvách,* na oltář ti budou klást býčky. Sláva Otci.

kantikum

Tob 13, 8-11.13-14b.15-16b

VŠICHNI vyvolení, velebte Pá-na, † všichni chvalte jeho vznešenost. * Chvalte ho ve dnech radosti a oslavujte ho. –

Jeruzaléme, svaté město, * Pán tě bude trestat za skutky tvých rukou.

Dobrymi skutky oslavuj Pána a veleb věčného krále,* aby byl tvůj svatý příbytek s radostí v tobě znovu vybudován,

aby Pán v tobě naplnil radostí všechny vyhnance * a miloval v tobě všechny ubohé po všechny věky. –

Skvělé světlo bude zářit ve všech končinách země; * mnoho národů k tobě přijde zdaleka

z nejzazších částí světa k tvému svatému jménu, * v rukou ponešou dary nebeskému králi.

Všechna pokolení se budou v tobě radovat * a jméno vyvoleného města potrvá na věčné věky. –

Tehdy se těš a raduj ze synů spravedlivých lidí, * protože se všichni shromáždí a budou velebit věčného Pána.

Šťastní, kdo tě milují, * a šťastní, kdo se budou radovat z tvého štěstí! –

Duše má, veleb Pána, velkého krále, * neboť v městě Jeruzalémě bude zbudován jeho dům po všechny věky. Sláva Otci.

Žalm 147-II (12-20)

JERUZALÉME, oslavuj Hospodina, * chval svého Boha, Sióne,

že zpevnil závory tvých bran, * poželhal tvým synům v tobě.

Zjednal tvému území pokoj * a sytí tě jadrnou pšenicí.

Sesílá svůj rozkaz na zemi, * rychle běží jeho slovo. –

Dává sníh jako vlnu, * jíní sype jako popel.

Shazuje své krupobití jako drobty chleba, * jeho mrazem tuhnou vody.

Posílá své slovo, a rozpouští je, * poroučí zavanout svému větru, a vody se rozproudí. –

Oznámil své slovo Jakubovi, * své zákony a přikázání Izraeli.

Tak nejednal se žádným národem: * nesdělil jim svá přikázání.

Sláva Otci.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Sin (161-168)

KNÍŽATA mě stíhají bez důvodu, * mé srdce však má úctu k tvým slovům.

Raduji se z tvých výroků * jako ten, kdo nalezl velkou kořist. –

Nenávidím nepravost a protiví se mi, * miluji však tvůj zákon.

Sedmkrát za den tě chválím, * pro tvá spravedlivá rozhodnutí. –

Hojný pokoj těm, kdo milují tvůj zákon, * nic zlého je nemůže potkat.

Očekávám tvou pomoc, Hospodine, * a plním tvé předpisy. –

Má duše uchovává tvá přikázání, * velmi je miluji.

Střežím tvá nařízení a přikázání, * neboť před tebou jsou

všechny mé cesty. Sláva Otcí.

Žalm 133

HLE, jak je dobré a jak milé, * když bratři bydlí pospolu:

Jak nejlepší olej na hlavě, † který stéká na vousy, na vousy Árónovy, * který stéká na lem jeho roucha;

jak hermonska rosa, * která se snáší na siónskou horu:

! tam uděluje Hospodin požehnaní, * život navěky.

Sláva Otcí.

Žalm 140, 2-9. 13-14

VYSVOBOD mě, Hospodine, od zlého člověka, * chraň mě před násilníkem:

před těmi, kdo v srdci pomýšlejí na zlo, * každodenně podněcují spory,

jako had ostří své jazyky, * zmijí jed se skrývá pod jejich rty. –

Nevydávej mě, Hospodine, do rukou bezbožníka, * chraň mě před násilníkem:

přemýšlejí, jak by mi podrazili nohy, * zpupní skrývají pro mě léčku,

natahují sítě z provazů, * na cestě strojí mi nástrahy. –

Pravím Hospodinu: Jsi můj Bůh, * slyš, Hospodine, mou úspěšnou prosbu!

Hospodine, Pane, mocná má spása, * v den boje mi kryješ hlavu.

Neplň, Hospodine, přání bezbožníka, * nedej zdar jeho plánu! –

Vím, že se Hospodin zastává u božáka, * chudým zjednává právo.

Ano, spravedliví budou chválit tvé jméno, * upřímní budou u tebe bydlet. Sláva Otcí.

dopoledne:

V. Hospodinova láska trvá od věků na věky

O. pro ty, kteří zachovávají jeho smlouvu.

v poledne:

V. Chvalte Hospodina, neboť je dobrý,

O. jeho milosrdenství trvá na věky.

odpoledne:

V. Bože bud' naším ochráncem,

O. smiluj se kvůli svému Pomazanému.

Nešpory

Žalm 145-I (1-13a)

BUDU tě oslavovat, můj Bože, králi, * budu velebit tvé

jméno po všechny věky.

Každý den tě budu velebit * a chválit tvé jméno po všechny vě-

ky. –
Veliký je Hospodin a veškeré chvály hodný, * jeho velikost je nevystižná.

Jedno pokolení zvěstuje druhému tvé činy * a oznamuje tvoji moc. –

Mluví o nádherné slávě tvé vznešenosti, * rozmlouvají o tvých divech.

Vypravují o moci tvých hroživých skutků, * hovoří o tvé nesmírnosti.

Rozhlašují chválu tvé velké laskavosti, * jásají nad tvou spravedlností. –

Milosrdný a milostivý je Hospodin, * shovívavý a plný lásky.

Dobrotivý je Hospodin ke všem * a soucit má se všemi svými tvory. –

Ať tě chválí, Hospodine, všechna tvá díla * a tvoji zbožní ať tě velebí!

Ať vypravují o slávě tvého království, * ať mluví o tvé síle,

aby poučili lidi o tvé moci, * o slávě tvé vznešené říše.

Tvé království je království všech věků * a tvá vláda trvá po všechna pokolení. Sláva Otcí.

II (13b-21)

VĚRNÝ je Hospodin ve všech svých slíbech * a svatý ve všech svých činech.

Hospodin podpírá všechny, kdo klesají, * a pozvedá všechny sklíčené.

Oči všech doufají v tebe * a ty jim dáváš pokrm v pravý čas.

Otvíráš svou ruku * a sytíš vše živé s laskavostí. –

Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách * a svatý ve všech svých činech.

Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají, * všem, kdo ho vzývají upřímně.

Vyplní vůli svých ctitelů, * slyší jejich volání a zachrání je.

Zachovává Hospodin všechny, kdo ho milují, * a všechny bezbožníky zničí. –

Ať má ústa hlásají Hospodinu chválu, * vše, co žije, ať velebí jeho svaté jméno po všechny věky! Sláva Otcí.

kantikum

Zj 15, 3-4

VELIKÉ a podivuhodné jsou tvé skutky, * Pane, Bože vševládný!

Spravedlivé a spolehlivé jsou ! tvé cesty, * králi národů! –

Kdo by nevzdával, Pane, úctu a slávu tvému jménu? * Vždyť ty jediný jsi svatý!

Všechny národy přijdou a budou se před tebou klanět, * neboť se ukázalo, že tvá rozhodnutí jsou spravedlivá. Sláva Otcí.

Sobota

Modlitba se čtením

V liturgickém mezidobí se zpívají následující žalmy. V době adventní, vánoční, postní a velikonoční pak oddily žalmu 78, str. 170.

Žalm 50-I (1-6)

SVRCHOVANÝ Bůh, Hospodin, promluvil a volal zem* od východu slunce až na západ.

Bůh zazářil ze Siónu plného nádhery.* přichází náš Bůh a nemlčí.

Před ním šírající oheň* kolem něho zuří bouře. –

Shůry volá k nebesům i k zemi, † hodlá soudit svůj lid: »Shromážděte mi mé svaté,* kteří oběti sjednali mou smlouvu!«

A nebesa zvěstují jeho spravedlnost,* že sám Bůh je soudcem.

Sláva Otci.

II (7-15)

SLYŠ, můj lide, budu mluvit, † Izraeli, proti tobě budu svědčit* já jsem Bůh, tvůj Bůh!

Nekárám tě pro tvé oběti,* vždyť tvé žertvy jsou stále přede mnou.

Nemusím brát býka z tvého chléva* ani kozly z tvých ohrad. –

Nebot' mně patří veškerá zvěř lesní* a na svých horách mám zvířat na tisíce.

Znám všechny ptáky na nebi,* mé je vše, co se hemží na poli.

Kdybych měl hlad, nebudu ti o tom říkat,* vždyť můj je svět se vším, co ho plní! –

Copak požívám maso z býků* či piji kozlí krev?

Přinášej Bohu obět' chvály* a plň Nejvyššímu své sliby!

Pak mě vzývej ve dni soužení,* vysvobodím tě, a budeš mě chválit.«

Sláva Otci.

III (16-23)

ALE hříšníkovi Bůh praví: † »Proč odřikáváš má přikázání* a bereš do úst mou smlouvu ty, který nenávidíš kážeň* a má slova házíš za sebe? –

Když jsi viděl zloděje, běžel jsi s ním* a s cizoložníky jsi mívál účast.

Zlo jsi vypouštěl ze svých úst* a tvůj jazyk osnoval úskok. –

Bavil ses pomlouváním svého bratra* tupil jsi syna své matky.

Takto jsi jednal, a já mám mlčet?† Myslíš jsi, že jsem jako ty?*

Usvědčím tě a řeknu ti to do očí!

–
Uvažte to, kdo zapomínáte na Boha! * Jinak vás zahubím a nikdo vám nepomůže!

Kdo přináší oběť chvály, ten mě ctí, * kdo žije správně, tomu ukážu Boží spásu.« Sláva Otcí.

V. Nepřestáváme se za vás modlit,
O. abyste dobře poznali Boží vůli.

*V době adventní, vánoční,
postní a velikonoční:*

Žalm 78-IV (40-51)

KOLIKRÁT ho popouželi na poušti, * urazili na stepi!

A znovu pokoušeli Boha * a Izraelova Svatého rozhořčili.

Neměli na paměti jeho pomoc, * den, kdy je vykoupil od protivníka,

když v Egyptě ukazoval své divy, * své zázraky na taniské pláni:

–
V krev změnil jejich řeky * a jejich potoky, že neměli co pít.

Poslal na ně ovády, kteří je štíпали, * a žáby, kteřé je soužily.

Sarančím dal jejich úrodu * a kobyolkám výtěžek jejich námahy.

Vinice jim potloukl krupobitím * a jejich smokvoně zničil mrazem.

Jejich dobytek vydal napospas moru * a bleskům jejich stáda. –

Rozpoutal proti nim žár svého hněvu, † rozhořčení, nevolí a soužení, * smečku poslů zhouby.

Dal průchod svému hněvu: † neochránil je před smrtí, * i jejich dobytek vydal moru.

Pobil všechny prvorozence v Egyptě, * prvotiny mužné síly v Chámových stanech.

Sláva Otcí.

V (52-64)

PAK vyvedl svůj lid jak ovce, * jak stádo je vedl na poušti.

Vodil je bezpečně, že neměli strachu, * jejich nepřátele však přikrylo moře.

Přivedl je do své svaté země, * k horám, které získala jeho práce.

Před nimi vyhnal pohany † a losem jim určil dědictví, * v jejich stanech usídlil izraelské kmeny.

–
Pokoušeli však a dráždili Boha, Nejvyššího, * a nedbali na jeho přikázání.

Odpadli a byli nevěrní jako jejich otcové, * zklamali jak zrádný luk.

Do hněvu ho přiváděli svými obětmi na výšinách, * svými modlami vzbudili jeho žárlivost. –

Bůh to slyšel a rozhněval se, * ostře odmítl Izraele.

Opustil příbytek v Silo, * stan, kde přebýval mezi lidmi.

Vydal do zajetí svou sílu,* svou slávu v moc protivníka.

Odevzdal svůj národ meči,* proti svému dědictví vzplanul hněvem.

Jeho jinochy zhltal oheň,* jeho panny se neprovdaly.

Jeho kněží padli mečem,* jejich vdovy nemohly plakat.

Sláva Otcí.

VI (65-72)

TU se však probudil Pán jako ze sna,* jako rek rozjařený vítěm.

Ze zadu bil své neprátele,* stihl je věčnou potupou.

Zavrhl však Josefův stánek* a Efraimův kmen si nevyvolil,

ale vyvolil si Judovo plémě,* horu Sión, kterou si zamiloval.

Zbudoval si svatyni jak nebe,* jak zemi, kterou založil na věky.

Vyvolil si Davida, svého služebníka,* povolal ho z ovčích ohrad.

Když chodil za ovce s jehňaty, přivedl ho, † aby pásal Jakuba, jeho národ,* Izraele, jeho dědictví.

Pásal je svým bezáhonným srdcem,* vodil je svou rozvážnou rukou.

Sláva Otcí.

Ranní chvály

Žalm 92

DOBŘE je chválit Hospodina,* opěvovat tvé jméno, Svrchovaný!

Zrána hlásat tvé milosrdenství* a za noci tvou věrnost

na desetistrunné harfě a lyře,* písní s doprovodem citry.

Neboť mi působíš radost, Hospodine, svými činy,* z díla tvých rukou se veselím.

Jak velkolepá jsou tvá díla, Hospodine,* jak hluboké tvé myslenky!

Pošetily člověk to nechápe,* nerozumný nemá pro to smyslu.

I když bezbožníci raší jako tráva,* i když kvetou všichni zlosynové,

jsou určeni pro věčnou zkázu,* ty však jsi vznešený navěky, Hospodine!

Neboť hle, tvoji neprátele, Hospodine, † hle, tvoji neprátele zahynou,* rozprášení budou všichni zlosynové.

Mně však jsi dal buvolí sílu,* pomazals mě nejčistším olejem.

Mé oko s pohrdáním hledí na mé neprátele,* mé uši s radostí slyší o osudu mých protivníků.

Spravedlivý pokvete jak palma,* poroste jak cedr na Libanonu.

Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově, * pokvetou v nádvořích našeho Boha.

Ještě ve stáří budou přinášet užitek, * zůstanou št'avnatí a svě-
ží,

aby hlásali, jak spravedlivý je Hospodin, má skála, * v němž není nepravosti. Sláva Otcí.

kantikum
Ez 36, 24-28

VEZMU vás z národů, † shromáždím vás ze všech zemí * a přivedu vás do vaší vlasti.

Pokropím vás očistnou vodou † a budete čisti od všech svých ne-
čistot, * očistím vás od všech va-
ších model. –

Dám vám nové srdce, * vložím do vás nového ducha,

odejmu z vašeho těla srdce ka-
menné* a dám vám srdce z masa.

Vložím do vás svého ducha † a způsobím, že budete žít podle
mých zákonů, * zachovávat má příkázání a plnit je. –

Budete bydlet v zemi, * kterou jsem dal vaším otcům,

budete mým lidem* a já budu vaším Bohem. Sláva Otcí.

Žalm 8

HOSPODINE, náš Pane, † jak po-
divuhodné je tvé jméno po
celé zemi, * svou velebností pře-
výšils nebesa!

Z úst dětí a nemluvňat sis při-
pravil slávu navzdory svým od-
půrcům, * abys umlčel pomstych-
tivého nepřítele. –

Když se zahledím na tvá ne-
besa, dílo tvých prstů, * na měsíc,
na hvězdy, kteří jsi stvořil:

Co je člověk, že na něho mys-
líš, * co je smrtelník, že se o něho
staráš? –

Učinils ho jen o málo menším,
než jsou andělé, * ověncils ho ctí a
slávou,

dals mu vládnout nad dílem
svých rukou, * položils mu k no-
hám všechno:

ovce i veškerý dobytěk, * k tomu
i polní zvířata,

ptáky na nebi a ryby v moři, *
vše, co se hemží na stezkách mo-
ří. –

Hospodine, náš Pane, * jak po-
divuhodné je tvé jméno po celé ze-
mi!

Sláva Otcí.

Modlitba uprostřed dne

Žalm 119-Tau (169-176)

KĚŽ k tobě přijde mé volání,
Hospodine, * pouč mě podle

svého slova!

Má úpěnlivá prosba ať k tobě
dojde, * vysvobod' mě podle svého

slibu! –

At' oplývají rty mé chvalo-
zpěvem, * žes mě naučil svým pří-
kazům.

At' můj jazyk opěvuje tvůj vý-
rok, * neboť všechny tvé předpisy
jsou spravedlivé. –

Kéž mi pomůže tvá ruka, *
vždyť jsem si vyvolil tvá nařízení.

Toužím po tvé spáse, Hospo-
dine, * a tvůj zákon je mým po-
těšením. –

Kéž jsem živ, abych tě chválil, *
a tvá rozhodnutí at' mi pomáhají!

Bloudím jako ztracená ovce,
hledej svého služebníka, * neboť
na tvé předpisy jsem nezapomněl.

Sláva Otci.

Žalm 45-I (2-10)

SRDCE mi překypuje radost-
nými slovy, † přednáším králi
svou báseň, * rydlem zručného pí-
saře je můj jazyk. –

Krásou vynikáš nad lidské sy-
ny, † půvab se rozlévá po tvých
rtech, * proto ti Bůh požehnal na-
věky. –

Svůj bok si, hrdino, přepásej
mečem, * svou nádherou a vzne-
šeností!

Vyprav se do úspěšného boje za
pravdu a právo, * at' tě proslaví tvá
pravice!

Šípy máš ostré, národy se ti
podrobují, * odvaha králových ne-
přátel klesá. –

Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné
časy, * žezlo tvé vlády je žezlo ne-
stranné!

Miluješ spravedlnost, nenávi-
díš nepravost, † proto tě Bůh, tvůj
Bůh pomazal * olejem radosti před
tvými druhy. –

Myrhou, aloem, kassii voní
všechna tvá roucha, † blaží tě
zvuk strunných nástrojů * v pa-
láci ze slonové kosti.

Vstříc ti vycházejí dcery krá-
lů, * po své pravici máš královnu,
ozdobenou ofirským zlatem.

Sláva Otci.

II (11-18)

SLYŠ, dcero, pohled' a na-
slouchej, * zapomeň na svůj
národ, na svůj otcovský dům!

Sám král touží po tvé kráse: *
vždyť je tvým pánem, před ním se
skloň!

Tyrský lid přichází s dary, * vel-
moži národa se ucházejí o tvou
přízeň. –

V plné kráse vstupuje krá-
lovská dcera, * její šat je protkán
zlatem.

V barevném rouchu ji vedou ke
králi, * za ní ti přivádějí panny, její
družky.

Provázeny radostným jásotem *
vstupují v královský palác. –

Místa tvých otců zaujmou tvoji
synové, * ustanovíš je za knížata
po celé zemi.

Chci tvé jméno připomínat
všem budoucím pokolením, *
proto tě národy oslaví na věčné
věky. Sláva Otci.

dopoledne:

V. Pojd'te, pozorujte mé skutky,
O. uznejte, že já jsem Bůh.

v poledne:

V. Hospodin miluje svůj národ
O. a pokorné zdobí vítězstvím.

odpoledne:

V. Budu tě oslavovat, můj Bože,
králi,
O. budu velebit tvé jméno po
všechny věky.

KOMPLETÁŘ

Simeonovo kantikum**(Nunc dimittis)****Lk 2, 29-32**

NYNÍ můžeš, Pane, propustit svého služebníka * podle svého slova v pokoji,

neboť moje oči uviděly tvou spásu, * kterou jsi připravil pro všechny národy:

světlo k osvětlení pohanům, * a k slávě tvého izraelského lidu.

Sláva Otci.

Neděle po 1. nešporách

Žalm 4

BOŽE, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám, † tys mě v soužení vysvobodil, * smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Lidé, jak dlouho chcete mít nechápané srdce? * Proč lpíte na tom, co je marné, a proč se shá-níte po lži?

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého; * Hospodin vyslyší, když k němu zavolám. –

Třeste se a nehřešte, * na svých ložích uvažujte ve svém srdci a buďte klidní!

Spravedlivé oběti přinášejte * a důvěřujte v Hospodina!

Mnoho lidí říká: »Kdo nám u-káže dobro?« * Hospodine, ukaž

nám svou jasnou tvář!

Do mého srdce jsi vložil větší radost, * než bývá z nadbytku obilí a vinného moštu.

Usínám klidně, sotva si lehnu, * vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

Sláva Otci.

Žalm 134

NUŽE, velebte Hospodina, * všichni Hospodinovi služeb-níci,

kterí sloužíte v Hospodinově ! domě * v nočních hodinách.

Zvedněte ruce ke svatyni* a velebte Hospodina!

Požehnej ti Hospodin ze Sió-nu, * neboť on učinil nebe i zemi.

Sláva Otci.

Neděle po 2. nešporách

Žalm 91

KDO přebýváš v ochraně Nejvyššího, * kdo dlíš ve stínu Všemocného,

řekni Hospodinu: »Mé útočiště jsi a má tvrz, * můj Bůh, v něhož doufám!«

Neboť on tě vysvobodí z léčky ptáčníka, * ze zhoubného moru.

Ochrání tě svými perutěmi, † uchýlíš se pod jeho křídla, * štít a pavéza je věrnost jeho.

Nemusíš se bát noční hrůzy, * šípu létajícího ve dne,

moru, který se plíží ve tmě, * nákazy, jež pustoší o polednách.

I když padne po tvém boku tisíc a po tvé pravici deset tisíc, * k tobě se přece nepřiblíží.

Sváma očima jen můžeš hledět, * a spatříš odplatu bezbožníků.

Neboť Hospodin je tvé útočiště: * za ochranu zvolil sis Nejvyššího.

Nepřihodí se ti nic zlého * a útrapa se k tvému stanu nepřiblíží.

Vždyť svým andělům vydal o tobě příkaz, * aby tě střežili na všech tvých cestách.

Na svých rukou tě ponesou, * abys nenarazil o kámen svou nohou.

Po zmiji a hadu budeš kráčet, * šlapat budeš po lvu i draku.

»Vysvobodím ho, protože lne ke mně, * ochráním ho, protože zná mé jméno.

Vyslyším ho, až mě bude vzývat, † budu při něm v tísni, * zachráním ho a oslavím.

Nasytím ho dlouhým věkem * a ukáží mu svou spásu.«

Sláva Otci.

Pondělí

Žalm 86

NAKLOŇ, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě, * vždyť jsem ubohý a chudý.

Zachovej mou duši, neboť jsem ti oddán, * pomoz svému služebníku, který v tebe doufá.

Ty jsi můj Bůh, smiluj se nade mnou, Pane, * neboť stále k tobě

volám.

Obvesel život svého služebníka, * neboť k tobě, Pane, pozvedám svou duši.

Tys totiž, Pane, dobrý a shovívavý, * nejvyšší milosrdný ke všem, kdo volají k tobě.

Vyslyš, Hospodine, mou modlitbu, * všimni si hlasu mé snažné

prosby.

! V den svého soužení k tobě volám, * ty mě přec vyslyšíš! –

Nikdo mezi bohy se ti nevyrovná, Pane, * nic se nepodobá tvým skutkům.

Všechny národy, které jsi učil, přijdou, † budou se ti klanět, Pane, * a velebit tvé jméno.

Protože tys veliký a činiš divy, * ty jediný jsi Bůh. –

Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych kráčet v tvé pravdě, * veď mé srdce, aby se bálo tvého jména.

Chci tě chválit, Pane, můj Bože, celým svým srdcem* a věčně velebit tvé jméno.

Neboť veliká byla ke mně tvá láska* a z hlubin podsvětí jsi vytrhl mou duši. –

Bože, povstali proti mně zpupní lidé† a tlupa násilníků mi ukládá o život, * neberou na tebe ohled.

Ty však jsi, Pane, Bůh milosrdný a milostivý, * váhavý k hněvu, svrchovaně laskavý a věrný.

Obrat' se ke mně a smiluj se nade mnou, † uděl sílu svému služebníku* a zachraň syna své služebnice. –

Dej mi znamení své přízně, † ať to vidí, kdo mě nenávidí, a zahanbí se,* že ty, Hospodine, jsi mi pomohl a potěšil mě.

Sláva Otci.

Úterý

Žalm 143, 1-11

HOSPODINE, slyš moji modlitbu, † pro svou věrnost po přej sluchu mé úpěnlivé prosbě, * vyslyš mě pro svou spravedlnost.

Nepoháněj na soud svého služebníka, * nikdo z živých není před tebou spravedlivý. –

Neboť nepřítel pronásleduje mou duši, † k zemi srazil můj život, * uzavřel mě v temnotách jako dávno zemřelé.

Můj duch ve mně chřadne, * srdce mi strnulo v nitru.

Vzpomínám si na dávné dny, † uvažují o všech tvých činech, * myslím na skutky tvých rukou.

Rozpínám k tobě své ruce, * má duše po tobě žizní jak vyprahlá země. –

Rychle mě vyslyš, Hospodine, * neboť duch můj malátní.

Neskrývej přede mnou svou tvář, * ať nejsem jako ti, kdo klešají do hrobu.

Dej, ať záhy dojdu tvé milosti, * vždyť v tebe doufám.

Ukaž mi cestu, po níž mám kráčet, * neboť k tobě zvedám svou duši.

! Vysvobod' mě od mých nepřá-
tel, Hospodine, * k tobě se utíkám.

-

Pouč mě, abych konal tvou vů-
li,* vždyť ty jsi můj Bůh!

Dobrotivý je tvůj duch,* ať mě
vede rovným krajem.

Pro své jméno, Hospodine,
zachovej mě naživu,* ve své spra-
vedlnosti vyved' mě z tísně!

Sláva Otcí.

Středa

Žalm 31, 1-6

K tobě se utíkám, Hospodine,
ať nejsem zahanben na-
věky,* vysvobod' mě, jsi spraved-
livý!

! Popřej mi sluchu,* rychle mě za-
chraň!

Bud' mi ochrannou skálu, *
opevněnou tvrzí k mé záchraně,

vždyť ty jsi má skála a má
tvrz,* pro své jméno mě povedeš
a budeš řídit.

Vyprostíš mě z léčky pro mě
nastražené, * neboť ty jsi mé ú-
točiště.

Do tvých rukou svěřuji svého
ducha, * Hospodine, věrný Bože,
ty mě vysvobodíš. Sláva Otcí.

Žalm 130

Z hlubin volám k tobě, Hospo-
dine,* Pane, vyslyš můj hlas!

Tvůj sluch ať je nakloněn *
k mé snažné prosbě! -

Budeš-li uchovávat v paměti !
viny, Hospodine, * Pane, kdo ob-
stojí?

Ale u tebe je odpuštění, *
abychom ti mohli v úctě sloužit.

-

Doufám v Hospodina, * duše
má doufá v jeho slovo,

má duše čeká na Pána* více než
stráže na svítání.

-

Více než stráže na svítání * ať
čeká Izrael na Hospodina,

neboť u Hospodina je slito-
vání,* hojné je u něho vykoupení.

On vykoupí Izraele * ze všech
jeho provinění. Sláva Otcí.

Čtvrtek

Žalm 16

OCHRAN mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. † Pravím Hospodinu: »Ty jsi můj Pán. * Bez tebe nemám štěstí.«

K svatým, kteří jsou v zemi, * jak podivuhodnou mi dal lásku!

Rozmnožují si útrapy, * kdo se drží cizích bohů;

nepřidružím svou úlitbu k jejich úlitbám krve, * přes mé rty nepřejde ani jejich jméno. –

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, * ty mně zachováváš můj úděl.

Můj podíl padl do rozkošného kraje, * mám velikou radost ze

svého dědictví!

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, * k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.

Hospodina mám neustále na zřeteli, * nezakolísám, když je mi po pravici. –

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, * i mé tělo bydlí v bezpečí,

neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, * nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu, † u tebe je hojná radost, * po tvé pravici je věčná slast.

Sláva Otci.

Pátek

Žalm 88

HOSPODINE, můj Bože, volám ve dne, * hořekuji před tebou v noci.

Kéž pronikne k tobě má modlitba, * nakloň svůj sluch k mému volání! –

Neboť bědami je nasycena má duše * a můj život se blíží podsvětí.

Počítají mě k těm, kdo klesli do hrobu, * jsem jako člověk bez pomoci.

Mezi mrtvými je moje lože, * mezi zabitými, kteří leží v hrobě;

na ty už nevzpomínáš, * jsou vyloučeni z tvé péče. –

Položil mě do hluboké jámy, * do temnot a do propastí.

Doléhá na mě tvůj hněv, * všechny své přívaly jsi na mě vy-lil.

Odpudils ode mě známé, † zošklivil jsi mě před nimi, * jsem v žaláři, nevyvážnu! –

Mé oko hasne utrpením, † denně k tobě, Hospodine, volám, * k tobě vztahuji své ruce.

Děláš snad zázraky pro mrtvé, *
či vstanou lidské stíny a budou tě
chválit?

Což se dá v hrobě vyprávět o
tvé dobrotě, * o tvé věrnosti v pří-
bytku mrtvých?

Lze poznat tvé divy v tem-
notách, * tvou milost v kraji zapo-
mnění? -

Já však volám k tobě, Hospo-
dine, * má modlitba ti přichází
vstříc hned ráno.

Proč mě odmítáš, Hospodine, *
a přede mnou skrýváš svou tvář?

Jsem chudák, od dětství za-
svěcen smrti, * vyčerpán snášel
jsem tvé hrůzy.

Převalil se přese mě tvůj hněv, *
zahubily mě tvé hrůzy.

Zaplavují mě ustavičně jako zá-
topa, * koldokola mě obkličují.

Odcizils mi přítele i druha, *
temnota je mou důvěrníci.

Sláva Otci.

DOPLŇOVACÍ CYKLUS ŽALMŮ PRO MODLITBU UPROSTŘED DNE

První oddíl (dopoledne)

Žalm 120

K Hospodinu jsem volal ve své
bídě,* a vyslyšel mě. –

Hospodine, vysvobod' mě ze lži-
vých rtů,* od zrádného jazyka!

! Co se ti dá a co se ti přidá, *
jazyku zrádný?

Ostré šípy bojovníka* a z kru-
činky žhavé uhlí. –

Běda mi, že musím přebývat
u Mešechů,* bydlit v kedarských
stanech!

Dlouho již bydlím u těch,* kteří
nenávidí pokoj.

Když já mluvím o míru,* oni
chtějí válku. Sláva Otcí.

Žalm 121

ZVEDÁM své oči k horám.* Od-
kud mi přijde pomoc?

Pomoc mi přijde od Hospo-
dina,* který učinil nebe i zemi. –

Nedopustí, aby se tvá noha
zvrtila,* nebude dřímat tvůj stráž-
ce.

Ano, nebude dřímat a spát *
Izraelův strážce.

Hospodin tě střeží,* Hospodin
je tvým ochráncem po tvé pravici.

Za dne ti slunce neublíží,* ani
měsíc v noci. –

Hospodin tě bude střežit ode
všeho zlého,* střežit bude tvou
duši.

Hospodin bude střežit tvůj od-!
chod i příchod* nyní i navěky.

Sláva Otcí.

Žalm 122

ZARADOVAL jsem se, když mi
řekli:* »Do domu Hospo-
dina půjdeme!«

Už stojí naše nohy* v tvých bra-
nách, Jeruzaléme! –

Jeruzalém je vystaven jako
město,* spojené v jeden celek.

Tam vystupují kmeny, kmeny
Hospodinovy,* jak to zákon při-
kazuje Izraeli, aby chválil Hospo-
dinovo jméno.

Tam stojí soudní stolce,* stolce
Davidova domu. –

Vyprošujte Jeruzalému pokoj:*
ať jsou v bezpečí, kdo tě milují,

ať vládne mír v tvých hrad-
bách,* bezpečnost v tvých pa-
lácích! –

Kvůli svým bratřím a přátelům*
budu říkat: Pokoj v tobě!

Kvůli domu Hospodina, našeho
Boha,* budu ti přát štěstí.

Sláva Otcí.

Druhý oddíl (v poledne)**Žalm 123**

ZVEDÁM své oči k tobě, * který
trůníš na nebi. –

Hle, jako oči služebníků hledí*
na ruce svých pánů,

jako oči služebnice hledí * na
ruce své paní,

tak hledí naše oči na Hospo-
dina, našeho Boha, * dokud se
nad námi nesmiluje. –

Smiluj se nad námi, Hospo-
dine, smiluj se nad námi, * neboť
jsme presyceni pohanou.

Presycena je naše duše* výsmě-
chem boháčů, pohanou pyšných.
Sláva Otcí.

Žalm 124

KDYBY Hospodin nebyl s námi*
– at' to vyzná Izrael –

kdyby Hospodin nebyl s námi,*
když se na nás obořili lidé,

zaživa by nás pohltili,* když je-
jich hněv vzplál proti nám.

Voda by nás byla zatopila, † při-
val by se byl převalil přes nás, *
přes nás by se převalily rozbouře-
né vody. –

Veleben bud' Hospodin, že nás
nevydal* za kořist jejich zubům!

Naše duše vyvázla jako pták *
z ptáčnickovy léčky;

léčka se přetrhla, * a my jsme !
volní. –

Naše pomoc je ve jménu Hos-
podina, * který učinil nebe i zemi.

Sláva Otcí.

Žalm 125

KDO doufají v Hospodina, jsou
jako hora Sión, * která neko-
lísá, trvá navěky.

Jeruzalém obklopují hory: † tak !
je Hospodin kolem svého lidu* ny-
ní i navěky. –

Neboť nezůstane žezlo bezbož-
níků* nad údělem spravedlivých,
aby spravedliví nevztáhli * své
ruce po nepravosti. –

Dobrym, Hospodine, popřej do-
bro, * i těm, kdo jsou upřímní
v srdci.

Ty však, kteří uhýbají na své
křivé cesty, † odstraň se zločinci,
Hospodine! * Pokoj bud' s Izra-
elem!

Sláva Otcí.

Třetí oddíl (odpoledne)

Žalm 126

KDYŽ Hospodin přiváděl si-
ónské zajatce, * byli jsme ja-
ko ve snách.

Tehdy byla naše ústa plná smí-
chu* a náš jazyk plný jásotu.

Tehdy se říkalo mezi pohany: *
»Velkou věc s nimi udělal Hos-
podin!«

Ano, velkou věc s námi udělal
Hospodin, * naplnila nás radost.

Hospodine, změň náš osud, *
jako se mění údolí na jihu země.

Kdo sejí v slzách,* žnout budou
s jásotem.

Vycházejí s pláčem, * když ne-
sou semeno k setí:

! přijdou však s jásotem* a při-
nesou své snopy.

Sláva Otcí.

Žalm 127

KDYŽ nestaví dům Hospodin, *
marně se lopotí, kdo ho sta-
vějí;

! když nestřeží město Hos-
podin,* marně bdí strážce.

Marné je časně vstávat, †
dlouho vyseďávat u práce, jist

chléb námahy; * nebot' svým mi-
láčkům dává ho ve spánku. –

Hle, Hospodinovým darem jsou
synové,* odměnou je plod lůna.

Čím jsou bojovníku šipy v ru-
ce, * tím jsou synové z mladých
let.

Šťastný muž, který jimi naplnil
svůj toulec;* nepřijdou do hanby,
když se budou v branách soudit
s protivníky. Sláva Otcí.

Žalm 128

BLAZE každému, kdo se bojí
Hospodina, * kdo kráčí po
jeho cestách. –

Budeš jísti z výtěžku svých ru-
kou,* bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plod-
ná réva* uvnitř tvého domu.

Tvoji synové jako výhonky oliv*
kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnan muž, *
který se bojí Hospodina. –

Ať ti Hospodin požehná ze Sió-
nu,* abys viděl štěstí Jeruzaléma
po všechny dny svého života,

abys viděl syny svých synů: *
Pokoj v Izraeli! Sláva Otcí.

SVÁTEČNÍ ŽALMY

Následující žalmy a kantika se nevyskytují (ať vůbec, ať takto rozdělené) v cyklu žaltáře a používají se pouze o některých slavnostech a svátcích, podle pokynů v indexu svátků.

Žalm 30-I (2-6)

CHCI tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil, * nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji neprátelé.

Hospodine, můj Bože, * volal jsem k tobě a uzdravils mě.

Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, * zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli. –

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, * a vzdávejte díky jeho svatému jménu!

Vždyť jeho hněv trvá chvíli, * ale jeho laskavost po celý život,
! zvečera se uhostí pláč, * zítřka
však jásot. Sláva Otcí.

II (7-13)

! **Ř**EKL jsem ve své smělosti: *
»Nic už mnou nepohne!«

Hospodine, ve své přízni jsi mě obdařil mocí a ctí; * sotva jsi skryl svou tvář, padl jsem v zmatek.

K tobě volám, Hospodine, *
Pána prosím o smilování. –

Jaký bude zisk z mé krve, *
když padnu do hrobu?

! Bude tě chválit prach, * bude hlásat tvou věrnost?

Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, * pomoz mi, Hospodine! –

Můj nářek jsi obrátil v tanec, *
rozvázals mou žinici, přepásals
mě radostí,

aby ti zpívala má duše bez ustání, *
Hospodine, můj Bože, chci
tě chválit navěky! Sláva Otcí.

Žalm 33-I (1-11)

RADUJTE se, spravedliví, z Hospodina, *
sluší se, aby ho dobří chválili.

Citerou oslavujte Hospodina, *
hrejte mu na desetistrunné harfe.

Zpívejte mu píseň novou, *
dovedně sáhněte do strun, slavnostně je rozezvučte! –

Neboť Hospodinovo slovo je správné, *
spolehlivé je celé jeho dílo.

Miluje spravedlnost a právo, *
země je plná Hospodinovy milosti.

Jeho slovem vznikla nebesa, *
dechem jeho úst všečen jejich zástup.

Vodstva moří shrnuje jako do
měchu, * do nádrží slévá oceány. –

Nechť se bojí Hospodina celá země, * všichni obyvatelé světa ať se před ním děsí.

On totiž řekl – a stalo se, * on poručil – a vše povstalo.

Plány pohanů Hospodin maří, * v nic uvádí myšlení národů.

Hospodinův úmysl trvá na věky, * myšlenky jeho srdce po všechna pokolení. Sláva Otcí.

II (12-22)

BLAZE národu, jehož Bohem je Hospodin, * blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.

Z nebe shlíží Hospodin, * vidí všechny smrtníky.

Z místa, kde sídlí, dívá se * na všechny obyvatele země.

Každému z nich uhnětl srdce, * uvažuje o všech jejich skutcích. –

Nezvíteží král početným vojskem, * ani silák se nezachrání velkou udatností.

Zklame kůň, když jde o vítězství, * nezachrání svou velikou silou.

Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, * nad těmi, kdo doufají v jeho milost,

aby jejich duše vyrval ze smrti, * aby jim život zachoval za hladu. –

Naše duše vyhlíží Hospodina, * on sám je naše pomoc a štít.

V něm se raduje naše srdce, * důvěřujeme v jeho svaté jméno.

Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, * jak doufáme

v tebe.

Sláva Otcí.

Žalm 86,1-10

Nakloň, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě, * vždyť jsem ubohý a chudý.

Zachovej mou duši, neboť jsem ti oddán, * pomoz svému služebníku, který v tebe doufá. –

Ty jsi můj Bůh, smiluj se nade mnou, Pane, * neboť stále k tobě volám.

Obvesel život svého služebníka, * neboť k tobě, Pane, pozvedám svou duši.

Tys totiž, Pane, dobrý a shovívavý, * nejvyšší milosrdný ke všem, kdo volají k tobě. –

Vyslyš, Hospodine, mou modlitbu, * všimni si hlasu mé snažné prosby.

V den svého soužení k tobě volám, * ty mě přec vyslyšíš! –

Nikdo mezi bohy se ti nevyrovná, Pane, * nic se nepodobá tvým skutkům.

Všechny národy, které jsi učinil, přijdou, † budou se ti klanět, Pane, * a velebit tvé jméno.

Protože tys veliký a činíš divy, * ty jediný jsi Bůh. Sláva Otcí.

Žalm 92-I (2-9)

DOBŘE je chválit Hospodina, * opěvovat tvé jméno, Svrchovaný!

Zrána hlásat tvé milosrdenství * a za nocí tvou věrnost

na desetistrunné harfě a lyře, *
písni s doprovodem citery.

Neboť mi působíš radost, Hospodine, svými činy, * z díla tvých rukou se veselím. –

Jak velkolepá jsou tvá díla, Hospodine, * jak hluboké tvé myslenky!

Pošetilý člověk to nechápe, * nerozumný nemá pro to smyslu.

I když bezbožníci raší jako tráva, * i když kvetou všichni zlosynové,

jsou určeni pro věčnou zkázu, * ty však jsi vznešený navěky, Hospodine!

Sláva Otci.

II (10-16)

NEBOTĚ hle, tvoji nepřátelé, Hospodine, † hle, tvoji nepřátelé zahynou, * rozprášení budou všichni zlosynové.

Mně však jsi dal buvolí sílu, * pomazals mě nejčistším olejem.

Mé oko s pohrdáním hledí na mé nepřátele, * mé uši s radostí slyší o osudu mých protivníků. –

Spravedlivý pokvete jak palma, * poroste jak cedr na Libanonu.

Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově, * pokvetou v nádvořích našeho Boha.

Ještě ve stáří budou přinášet užitek, * zůstanou štávnatí a svěží,

aby hlásali, jak spravedlivý je Hospodin, má skála, * v němž není nepravosti. Sláva Otci.

Žalm 96-I (1-6)

ZPÍVEJTE Hospodinu píseň novou, * zpívejte Hospodinu, všechny země!

Zpívejte Hospodinu, velebte jeho jméno, * rozhlašujte den po dni jeho spásu!

Vypravujte mezi pohany o jeho slávě, * mezi všemi národy o jeho dívech. –

Neboť Hospodin je veliký a velmi hodný chvály, * je třeba se ho bát více nežli všech bohů.

Neboť všichni bohové pohanů jsou jen vymysly, * Hospodin však stvořil nebe.

Velebnost a vznešenost ho předcházejí, * moc a nádhera jsou v jeho svatyni. Sláva Otci.

II (7-13)

VZDEJTE Hospodinu, rodiny národů, † vzdejte Hospodinu slávu a moc, * vzdejte Hospodinu slávu, hodnou jeho jména.

Přineste oběť a vstupte do jeho nádvoří, * v posvátném rouchu klaňte se Hospodinu!

Třeste se před ním, všechny země! * Hlásejte mezi pohany: Hospodin kraluje.

Upevnil svět, aby nekolísal: * národy řídí podle práva. –

Radujte se, nebesa, zajásej, ze mě, † zahuč, moře a vše, co je na plňuje;* zaplesej, pole a vše, co je na něm.

Tehdy se rozveselí všechny lesní stromy † před Hospodinem, že přichází, * že přichází řídit ze mi.

Bude řídit svět spravedlivě, * národy bude spravovat věrně.

Sláva Otcí.

Žalm 103-I (1-13)

VELEB, duše má, Hospodina, * vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!

Veleb, duše má, Hospodina, * a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

On odpouští všechny tvé viny, * on léčí všechny tvé neduhy.

On vykupuje tvůj život ze záhuby, * on tě věncí láskou a slitováním.

On štěstím sytí tvůj život, * jak orlu se obnovuje tvé mládí.

Hospodin koná spravedlivé skutky, * zjednává právo všem utlačeným.

Oznámil své plány Mojžíšovi, * izraelským synům své skutky.

Hospodin je milosrdný a milostivý, * shovívavý a nadmíru dobrotivý.

Nechce se přít ustavičně* ani se hněvat navěky.

Nejedná s námi podle našich hříchů* ani podle našich vin nám

neodplácí.

Jak vysoko je nebe nad zemí, * tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.

Jak vzdálen je východ od západu,* tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

Jako se smilovává otec nad syny,* tak se smilovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.

Sláva Otcí.

II (14-22)

NEBOTĚ on ví, z čeho jsme utvořeni, * má v paměti, že jsme jen prach.

Dni člověka jsou jako tráva, * ! kvete jak polní květ.

Sotva jej vítr ovane – již ho není,* nezbude po něm ani stopa.

Hospodinova láska však od věků na věky † pro všechny, kdo se ho bojí, * a jeho spravedlnost jde z dětí na děti

pro ty, kteří zachovávají jeho smlouvu,* kteří pamatují na jeho přikázání tím, že je plní.

Hospodin si zřídil na nebi trůn* a všechno řídí jeho vláda.

Velebte Hospodina, všichni jeho andělé, † mocní silou, dbali jeho rozkazů, * poslušní na jeho slovo.

Velebte Hospodina, všechny jeho zástupy,* jeho služebníci, kteří plníte jeho vůli!

Velebte Hospodina, všechna jeho díla, † na všech místech je

ho moci:* veleb, duše má, Hospo-
dina!

Sláva Otci.

kantikum
srov. 1 Tim 3, 16

O. Chvalte Pána, všechny ná-
rody.

On přišel v lidské přirozenos-
ti, * byl ospravedlněn Duchem.

O. Chvalte Pána, všechny ná-
rody.

Ukázal se andělům, * byl hlá-
sán pohanům.

O. Chvalte Pána, všechny ná-
rody.

Došel víry ve světě, * byl vzat do !
slávy.

O. Chvalte Pána, všechny ná-
rody.

KANTIKA PRO VIGILIE

Následující kantika se zpívají výhradně při vigiliích, podle pokynů v indexu svátků.

kantikum**1 Sam 2, 1-5**

SRDCE mé jásá v Hospodinu, *
moje moc se vyvyšuje v mém
Bohu.

Ústa se otvírají proti mým ne-
přátelům, * neboť se radují z tvé
pomoci. –

Nikdo není svatý jako Hos-
podin, † neboť nikdo není kromě
tebe, * nikdo není skálou jako naš
Bůh.

Nemnožte už chlubné řeči, *
zpupnost ať nevyjde z vašich úst,
vždyť Hospodin je Bůh, ví
všechno, * a jemu přísluší vážít
skutky. –

Luky siláků se lámou, * ale
slabí se opásávají silou.

Kdo bývali sytí, dávají se nyní
najímat z chléb; * kdo hladověli,
mohou ustat od práce.

Neplodná dostává sedm dětí, *
matka mnoha synů vadne osa-
mělá.

Sláva Otcí.

kantikum**1 Sam 2, 6-10**

HOSPODIN usmrcuje i oživuje, *
uvádí do říše smrti a zase
přivádí nazpět.

Hospodin dává zchudnout, ale i
zbohatnout, * ponižuje a povyšuje.

Pozvedá z prachu ubožáka, * ze
smetiště povyšuje chudáka,

aby ho posadil mezi knížaty * a
obdařil ho stolcem slávy. –

Neboť Hospodinu náleží pilíře
země, * na nich založil svět.

Chrání nohy svých zbožných, †
bezbožní však zajdou ve tmách, *
neboť nikdo nezvítězí svou silou.

Hospodin zničí své protivníky, *
zahřmí nad nimi na nebesích.

Hospodin bude soudit i daleké
končiny země, † dá vládu svému
králi * a povznese moc svého po-
mazaného.

Sláva Otcí.

kantikum**Tob 13, 9-11**

JERUZALÉME, svaté město, *
Pán tě bude trestat za skut-
ky tvých rukou.

Dobřími skutky oslavuj Pána a
veleb věčného krále, * aby byl tvůj
svatý příbytek s radostí v tobě
znovu vybudován,

aby Pán v tobě naplnil radostí
všechny vyhnance * a miloval
v tobě všechny ubohé po všechny
věky. –

Skvělé světlo bude zářit ve všech končinách země; * mnoho národů k tobě přijde zdaleka

z nejzazších částí světa k tvému svatému jménu, * v rukou ponešou dary nebeskému králi.

Všechna pokolení se budou v tobě radovat * a jméno vyvoleného města potrvá na věčné věky.

Sláva Otcí.

kantikum

Tob 13, 13-18

TEHDY se těš a raduj ze synů spravedlivých lidí, * protože se všichni shromáždí a budou velebít věčného Pána.

Šťastní, kdo tě milují, * a šťastní, kdo se budou radovat z tvého štěstí! –

Duše má, veleb Pána, velkého krále, * neboť v městě Jeruzalémě bude zbudován jeho dům po všechny věky. –

Jeruzalémské brány budou zbudovány ze safíru a smaragdu, * všechny tvé hradby z drahokamů,

ze zlata budou vystavěny jeruzalémské věže, * z čistého zlata jeho bašty.

Jeruzalémská náměstí budou vydlážděna karbunklem * a ka-menem z Ofiru.

Jeruzalémské brány budou znít radostnými zpěvy * a všechny jeho ulice budou volat: »Aleluja.«

Sláva Otcí.

kantikum

Př 9, 1-6.10-12

MOU DROST si zbudovala palác, * opřela jej o sedm slou-pů.

Pobila dobytek, smísila víno, * připravila také svůj stůl. –

Poslala své služebnice volat * z vyvšenin města:

Kdo je nezkušený, ať sem přijde, * kdo je bez rozvahy, toho chci učít.

Pojd'te, můj pokrm jezte, * víno, mnou nalité, pijte!

Nechte dětinství, a budete žít, * po cestě poznání chod'te! –

Počátek moudrosti je bát se Hospodina, * poznat Svatého - to je vědění.

Neboť skrze něj se tvé dni rozmnoží, * rozhojní se ti léta života.

Jsi-li moudrý, jsi moudrý pro sebe, * jsi-li pošetilý, je to tvá škoda.

Sláva Otcí.

kantikum

Mdr 3, 1-6

DUŠE spravedlivých jsou v Bo-ží ruce, * a nedotkne se jich utrpení.

Zdáli se být mrtví v očích lidí pošetilých, * jejich smrt se pokládala za neštěstí,

za záhubu jejich odchod od nás, * v pokoji však přebývají. –

I když se lidem zdálo, že jsou trestáni, * jejich naděje byla plná nesmrtelnosti.

Po lehkém trestu dojdou velkých dobrodiní, † vždyť Bůh je pouze zkoušel * a shledal, že ho jsou hodni.

V tavicím kelímku je zkoušel jak zlato, * jako dokonalá oběť se mu zalíbili. Sláva Otcí.

kantikum

Mdr 3, 7-9

SPRAVEDLIVÍ zazáří, * jako jiskry proběhnou obilnými stébly.

Budou soudit pohany a ovládnou národy * a Pán jim bude navěky králem. –

Ti, kdo v něj doufali, poznají pravdu, * kdo byli věrní, setrvají u něho v lásce,

protože popřává svým vyvoleným * lásku a smilování.

Sláva Otcí.

kantikum

Mdr 10, 17-21

BOŽÍ moudrost odevzdala svatým mzdu za jejich námahu, * vedla je podivuhodnou cestou,

halila je stínem ve dne * a jako hvězda zářila jim v noci. –

Převedla je Rudým mořem * a provedla je spoustami vod.

Zaplavila jejich neprátele * a znovu je vyvrhla z propastných hlubin. –

Proto spravedliví oloupili bezbožníky * a velebili, Pane, tvé svaté jméno;

svorně chválili tvou ochrannou ruku, † protože moudrost otevřela ústa němých * a jazykům nemluvnat dala mluvit.

Sláva Otcí.

kantikum

Mdr 16, 20-21.26; 17, 1a

PANE, tys živil svůj lid andělským pokrmem * a neustále jsi jim poskytoval andělský chléb z nebe,

který je schopný dát všemu rozkoš * a ukojit každou chuť. –

Od tebe poslaná výživa * ukázala totiž tvoji něžnost k tvým dětem,

neboť vyhovovala přání toho, kdo ji požíval, * a přizpůsobovala se chuti, jak si kdo přál. –

Tak se poučili tvoji synové, které miluješ, Pane, * že člověka neživí rozličné druhy plodů,

ale tvé slovo, že zachovává ty, kdo věří v tebe. * Veliké a neproniknutelné jsou tvé úradky.

Sláva Otcí.

kantikum

Sir 14, 22; 15, 3-4.6b (řec. 15, 3-5a.6b)

BLAZE tomu, kdo uvažuje o moudrosti * a s rozvahou o ní přemítá,

přemýšlí v srdci o jejich ces-
tách, * dává pozor na její tajem-
ství. –

Nasytí ho chlebem rozvahy, *
napojí ho vodou moudrosti.

O pře se o ni, a nezakolísá, *
spolehne se na ni, a nebude zkla-
mán.

Ona jej povýší nad jeho druhy*
a obdaruje ho věcnou slávou.

Sláva Otcí.

kantikum
Sir 31, 8-11

ŠŤASTNÝ člověk, který se ucho-
vává bez viny* a nehoní se za
zlatem.

Kdo je to, abychom ho vele-
bili,* neboť podivuhodné věci pro-
kazuje svému lidu. –

Kdo podstoupil tuto zkoušku a
osvědčil se jako dokonalý?* Bude
mu to k chloubě.

Kdo mohl hřešit, a nezhřešil,* a
dělat zlo, a neudělal? –

Jeho štěstí bude zajištěno, *
o jeho milosrdenství se bude
v obci vypravovat. Sláva Otcí.

kantikum
Sir 36, 14-19 (řec. 11-17)

PANE, smiluj se nad lidem, jenž
má tvé jméno, * nad Izrae-
lem, kterého jsi nazval svým pr-
vorozeným.

Slituj se nad svým svatým měs-
tem,* nad Jeruzalémem, místem,
kde sídlíš.

Naplň Sión svou velebností* a
svatý chrám svou slávou. –

Vydej svědectví prvotínám své-
ho stvoření* a splň prorocství
proslovená v tvém jméně.

Odměň ty, kdo v tebe doufají,*
tvoji proroci ať se ukáží jako spo-
lehliví.

Vyslyš, Pane, prosbu svých
služebníků* podle požehnání,
jímž Áron žehnal tvůj národ.

Ať vědí všichni v každém kou- !
tu země,* že jsi Pán, věčný Bůh.

Sláva Otcí.

kantikum
Sir 39, 17-21a (řec. 13-16a)

SLYŠTE mě, zbožní synové, * a
vypučíte jako růže zasazená
u vodního proudu.

Jako kadidlo budete vydechovat
vůni,* jak lilie vyženete v kvě-
ty.

Pozdvihněte hlas a chvalte pís-
ní,* dobrořečte Pánu za vše, co
stvořil. –

Velebte jeho jméno† a rozšiřujte
jeho chválu* zpěvem i hudbou na
strunné nástroje,

a tak volejte s jásotem: * »Jak
nádherná jsou díla Páně!«

Sláva Otcí.

kantikum**Iz 2, 2-3**

STANE se v posledních dnech: †
Pevně bude stát hora s Hospodínovým domem na vrcholu hor,* vyvýšena nad pahorky. –

Budou k ní proudit všechny národy,* budou k ní putovat četné kmeny a řeknou:

»Vzhůru, vystupme na Hospodínovu horu,* do domu Jakubova Boha!

Ať nás naučí svým cestám,* choďme po jeho stezkách! «

Ze Siónu vyjde nauka,* z Jeruzaléma Hospodínovo slovo.

Sláva Otcí.

kantikum**Iz 9, 1-6**

LID, který chodil ve tmě,* vidí velké světlo,
! obyvatelům temné země * -
vzchází světlo. –

! Dáváš mnoho jásotu,* zvěstuješ radost;

veselí se před tebou, jako se jása o žních,* jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. –

Neboť jho, které ho tížilo, † hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře * jsi zlomil jako za midjanských dnů.

Neboť každá vojenská bota dupající ve válečné vřavě a plášť zbrocený krví* propadne spálení, bude potravou ohně. –

Hle, dítě se nám narodilo, † syn !
je nám dán,* vládu má na svém rameni a dostane jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh,* věčný otec, kníže pokoje. –

Jeho vladařství vzroste * a pokoje nebude konce;

bude vládnout na Davidově trůně* a v jeho království,

aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností † od tohoto času až navěky! * Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

Sláva Otcí.

kantikum**Iz 33, 2-3.5-6.7b-8.10**

HOSPODINE, buď nám milostiv,* na tebe jsme čekali!

Buď naším ramenem každého jitra,* i naší spásou v době tísně!

Před mocným rachotem utekly národy,* když jsi povstal, rozptýlily se kmeny. –

Vznešený je Hospodin, neboť přebývá na výsosti,* naplňuje Sión právem a spravedlností.

Budeš požívat klidné doby: † bohatstvím, které dává záchranu, je moudrost a poznání,* bázeň před Hospodínem, to je poklad jeho. –

Poslové pokoje hořce nařikají.* Opuštěné jsou cesty, nevidět chodce.

Zrušil smlouvu,* pohrdl !
svědky, na nikoho nedbal. –

»Nyní povstanu«, praví Hospodin,* »nyní se zdvihnu, nyní se

vzchopím.«

Sláva Otcí.

kantikum

Iz 40, 1-8

TĚŠTE, těšte můj národ,* praví
váš Bůh.

Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu,† neboť je skončena jeho špatnost,* odčiněna jeho nepravost,

vzal z Hospodinovy ruky* dvojnásob za všechny své hříchy. –

Hlas volá: »Na poušti připravte Hospodinovi cestu,* v pustině urovnějte stezky našemu Bohu!

Každé údolí ať se zvýší* a každá hora a pahorek ať se sníží!

Co je křivé, ať se napřímí,* co je drsné, ať se narovná:

Hospodinova velebnost se zjeví* a každé tělo společně uzří, že mluvila Hospodinova ústa.« –

Hlas praví: »Volej!«* Řekl jsem: »Co mám volat?«

Každé tělo je tráva,* a všechna jeho sláva jako polní květ.

Uschla tráva a opadal květ,† když jej ovanul Hospodinův dech.* Ano, trávou je lid.

Uschla tráva a opadal květ,* slovo našeho Boha však trvá navěky.

Sláva Otcí.

kantikum

Iz 61, 6-9

VY se budete nazývat »Hospodinovi kněží«, * bude se vám říkat »Služebníci našeho Boha«.

Budete požívat bohatství národů* a honosit se jejich slávou. –

Místo své dvojnásobné potupy a pohany* budou nad svým údělem jásat;

proto obdrží dvojnásobný podíl ve své zemi,* budou mít věčnou radost. –

Neboť já, Hospodin, miluji právo,* nenávidím loupež a nepravost.

Věrně odměním jejich práci,* uzavřu s nimi věčnou smlouvu. –

Jejich rod bude známý mezi pohany* a jejich potomstvo uprostřed národů.

Kdo je spatří, všichni uznají:* »To je rod, jemuž Hospodin žehnal!«

Sláva Otcí.

kantikum

Iz 61, 10-62, 3

RADOSTÍ budu jásat v Hospodin,* má duše zaplesá v mém Bohu,

neboť mi oblékl roucho spásy,* oděl mě šatem spravedlnosti

jako ženicha okrášleného věncem,* jako nevěstu ozdobenou šperky. –

Jako země rodí rostlinstvo,* jako zahrada dává vzejít setbě,

tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti* a slávě před všemi národy. –

Kvůli Siónu neumlknu, * kvůli Jeruzalému neutichnu,

dokud jeho spravedlnost nevzejde jak světlo, * dokud se jeho spása nerozhoří jak pochodeň. –

Tu národy uvidí tvou spravedlnost* a všichni králové tvou slávu.

Obdaří tě novým jménem, * které určí Hospodinova ústa.

Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce, * královskou čelenkou v dlani svěho Boha.

Sláva Otcí.

kantikum

Iz 62, 4-7

NEBUDEŠ se již nazývat »Opuštěná«* a tvá zem »Osamělá«.

Tvým jménem bude »Mé zalíbení je v ní« * a jméno tvé země »V manželství daná«,

neboť si v tobě zalíbil Hospodin* a tvá země dostane muže. –

Jako se jinoch snoubí s pannou,* tak se s tebou zasnoubí tvoji synové.

Jako se raduje z nevěsty ženich, * tak se tvůj Bůh zaraduje z tebe. –

Na tvých hradbách, Jeruzaléme, jsem ustanovil strážné,* ani

ve dne, ani v noci nikdy nesmějí mlčet.

Vy, kdo máte Hospodina upomínat,* nedejte si pokoj,

nedejte pokoj jemu, dokud nezaloží Jeruzalém,* dokud ho neučiní slavným na zemi!

Sláva Otcí.

kantikum

Iz 63, 1-5

KDO je to, jenž přichází z E-domu, * v rudém oděvu z Bosry,

skvěje se ve svém rouchu * a kráčí v plnosti síly?« –

»Já to jsem, hlásám spravedlnost * a dobývám hojnou spásu.«

»Proč však je červený tvůj oděv,* tvůj šat jak toho, kdo šlape v lisu?« –

»V lisu jsem šlapal sám,* z ná- !
rodů nebyl se mnou nikdo.

Rozšlapal jsem je ve svém hněvu,* ve své nevoli jsem je zdeptal,

až mi jejich krev stříkala na šaty* a potřásl jsem celý svůj oděv. –

Neboť jsem měl na mysli den pomsty,* přišel rok mého vykoupení.

Rozhlízel jsem se - a nikdo nepomáhal,* užasl jsem - nikdo nepodíral.

Tu mi pomohlo mé ramě* a můj hněv mi přispěl.« Sláva Otcí.

kantikum
Iz 49, 7-13

TAK mluví Hospodin, vykupitel Izraele, jeho Svatý, † k tomu, jehož život je v potupě, kterého si lidé oškliví, * k otroku tyranů:

»Králové uvidí a vstanou, * uvidí i knížata a budou se klanět

kvůli Hospodinu, že je věrný, * kvůli Svatému Izraele, který tě vyvolil.«

Tak praví Hospodin: † »V době milosti jsem tě vyslyšel, * v čase spásy jsem ti pomohl,

chránil jsem tě a ustanovil prostředníkem smlouvy lidu, * abys zvelebil zemi a jako dědictví rozdělil zpuštěný úděl,

abys řekl věznům: Vyjděte! * a těm, kteří jsou ve tmě: Ukažte se!

Budou se pást na cestách, * svou potravu najdou na holých pahorcích.

Nebudou mít hlad ani žízeň, * nebude je trýznit žhavý vítr ani slunce.

Povede je ten, který se nad nimi slítoval, * a přivede je k pramenům vody.

Ze všech svých hor udělám cesty * a budou upraveny mé stezky.

Hle, tito přicházejí zdáli, † jiní od severu a od západu, * tihle z jižní země.«

Jásejte, nebesa, plesej, země, * radostně se veselte, hory,

nebot' Hospodin těší svůj národ, * a smilovává se nad svými ubožáky.
Sláva Otcí.

kantikum
Jer 7, 2-7

SLYŠTE Hospodinovo slovo, všichni Judovci, † vy, kteří vcházíte těmito branami, * abyste se klaněli Hospodinu!

Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: † Napravte své chování a skutky, * a dám vám přebývat na tomto místě.

Nespoléhejte se na klamná slova: * Je to chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův!

Nebot' když své jednání a skutky napravíte, † když budete uplatňovat ve vzájemných smlouvách spravedlnost, * když nebudete utiskovat přistěhovalce, sirotky a vdovy,

když nebudete na tomto místě vylévat nevinnou krev, * když nebudete na svou vlastní škodu chodit za cizími bohy,

dám vám přebývat na tomto místě, * v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, od věků až na věky.

Sláva Otcí.

kantikum
Jer 17, 7-8

POŽEHNANÝ člověk, který doufá v Hospodina, * jehož oporou je Hospodin!

Je jako strom, který je zasazen
u vod, * který své kořeny vyhání
k potoku;

když přijde vedro, netrachuje
se, * jeho listí zůstává zelené,

ani v suchém roku nemá sta-
rosti, * nepřestává nést ovoce.

Sláva Otcí.

kantikum

Pláč 5, 1-7.15-17.19-21

ROZPOMEŇ se, Hospodine, ne
to, co se nám stalo, * po-
hlédni a viz naše pohanění!

Naše dědictví se dostalo ci-
zincům, * vetřelcům naše domy.

Stali jsme se sírotky bez otce, *
naše matky jsou jako vdovy.

Svou vodu pijeme za peníze, *
své dříví získáváme za plat.

Jařmem na šiji byli jsme osla-
beni, * jsme unaveni a nemáme
klid.

Do Egypta jsme vztáhli ruce, *
do Asýrie, abychom se nasytili
chlebem.

Naši otcové hřešili - a nejsou, *
my však neseme jejich nepra-
vosti.

Zmizela radost našeho srdce, *
v nárek se změnil náš rej.

Spadla koruna z naší hlavy; *
běda nám, že jsme zhřešili!

Proto zchřadlo naše srdce, *
proto se zkalil nám zrak.

Ty však, Hospodine, zůstáváš
na věky, * tvůj trůn je po všechna
pokolení.

Proč bys na nás zapomínal na
věky, * proč bys nás opouštěl na
dlouhé doby? -

Vrať nás, Hospodine, k sobě, a
my se vrátíme, * obnov nám bý-
valé časy.

Sláva Otcí.

kantikum

Oz 6, 1-6

NUŽE, vraťme se k Hospodí-
nu: † On nás rozdrásal a on
nás uzdraví, * on nás zranil a on
nás obváže!

Po dvou dnech nám vrátí život, †
třetího dne nás vzkřísí, * před jeho
tváří budeme žit.

Poznávejme Hospodina, *
snažme se ho poznat!

Jako jitřenka jistě vysvitne, †
přijde k nám jako děšť raný, * jako
děšť pozdní, který zavlaží zemi.« -

Co mám dělat s tebou, Efra-
ime, * co mám dělat s tebou, Ju-
do?

Vaše láska je jako ranní mrá-
ček, * jako rosa, která záhy zmizí.

Proto jsem je otesával skrze
proroky, † zabíjel slovy svých úst, *
ale má spravedlnost vyjde jak
světlo,

protože chci lásku, a ne obět, *
poznání Boha chci víc než celo-
paly.

Sláva Otcí.

kantikum
Sof 3, 8-13

JEN na mě počkej - praví Hos-
 podin - * na den, kdy vstanu
 jako svědek.

To je mé rozhodnutí: * shromáždím
 národy a sesbírám království,
 abych na ně vylil své rozhoř-
čení, * všechnen žár svého hněvu;

ohněm mého rozhorlení * bude
 pohlčena celá země. -

Tehdy očistím rty národům, †
 aby všechny vzývaly Hospodinovo
jméno * a sloužily mu svorně.

Až z končin za etiopskými ře-
 kami přinesou mi dary * ti, kdo mě
 ctí, synové mého rozptýleného li-

du. -

Tu se již nebudeš hanbit za
žádné své skutky, * kterými ses na
 mně prohřešil,

neboť z tebe odstraním tvé pyš-
né chvástaly, * už se nebudeš vy-
 pínat na mé svaté hoře.

Uprostřed tebe zanechám * lid
 pokorný a chudý. -

Budou hledat své útočiště
 v Hospodinově jménu * ti, kdo
 zbudou z Izraele.

Nebudou konat nepravost, ne-
budou lhát, * v jejich ústech se ne-
 najde podvodný jazyk.

Když se budou pást a odpo-
čívát, * nikdo je nebude děsit.

Sláva Otci.

INDEX SVÁTKŮ

I. Doba adventní

Neděle

VI: Iz 40, str. 118; Iz 42, str. 141; Iz 49, str. 195.

II. Doba vánoční

Narození Páně (slavnost, 25.12.)

IN: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Fp 2, str. 10. MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 19-A, str. 59; Žalm 45-I, str. 61. + Žalm 45-II, str. 61. VI: Iz 26, str. 107; Iz 40-I, str. 194; Iz 66, str. 158. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. MU: Žalm 19-B, str. 19; Žalm 47, str. 29; Žalm 48, str. 34. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 130, str. 133; Kol 1, str. 32.

Zjevení Páně (slavnost, 6.1. nebo v neděli od 2. do 8.1.)

IN: Žalm 135-I, str. 126; Žalm 135-II, str. 127; 1 Tim 3, str. 188. MČ: Žalm 72-I, str. 79. + Žalm 72-II, str. 79; Žalm 96, str. 101; Žalm 97, str. 71. VI: *jako o slavnosti Narození Páně* RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. MU: Žalm 47, str. 29; Žalm 86-I, str. 185; Žalm 98, str. 113. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 112, str. 138; Zj 15, str. 43.

III. Doba postní

Neděle

VI: Jer 14, str. 124; Ez 36, str. 172; Pláč 5, str. 197.

IV. Velikonoční triduum

Velký pátek

MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 22-I, str. 125. + Žalm 22-II, str. 125. - *volitelně se může připojit* Žalm 22-III, str. 126; Žalm 38-I, str. 80. + Žalm 38-II, str. 80. + Žalm 38-III, str. 81. VI: *Jako o postních nedělích.* RCH: Žalm 51, str. 39; Hab 3, str. 82; Žalm 147-II, str. 166. MU: Žalm 40-I, str. 60. + Žalm 40-II, str. 60; Žalm 54, str. 66; Žalm 88-I, str. 148. + Žalm 88-II, str. 149. N: Žalm 116-II, str. 93; Žalm 143, str. 158; Fp 2, str. 10.

Bílá sobota

MČ: Žalm 4, str. 175; Žalm 16, str. 50; Žalm 24, str. 7. VI: *Jako o postrních nedělích*. RCH: Žalm 64, str. 91; Iz 38, str. 65; Žalm 150, str. 54. MU: Žalm 27-I, str. 31. + Žalm 27-II, str. 31; Žalm 30, str. 36; Žalm 76-I, str. 54. + Žalm 76-II, str. 55. N: Žalm 116-II, str. 93; Žalm 143, str. 158; Fp 2, str. 10.

v. Doba velikonoční**Zmrtvýchvstání Páně (slavnost)**

RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. MU: Žalm 118-I, str. 13; Žalm 118-II, str. 13; Žalm 118-III, str. 13. N: Žalm 110, str. 14; Žalm 114, str. 14; Zj 19, str. 15.

pondělí ve velikonočním oktávu

MU: Žalm 8, str. 90; Žalm 19-A, str. 59; Žalm 19-B, str. 19.

úterý ve velikonočním oktávu

MU: Žalm 119-Alef, str. 25; Žalm 16, str. 50; Žalm 23, str. 54.

středa ve velikonočním oktávu

MU: Žalm 119-Beth, str. 30; Žalm 28, str. 41; Žalm 116-II, str. 93.

čtvrtek ve velikonočním oktávu

MU: Žalm 119-Gimel, str. 35; Žalm 30-I, str. 184; Žalm 30-II, str. 184.

pátek ve velikonočním oktávu

MU: Žalm 119-Dalet, str. 41; Žalm 76-I, str. 54; Žalm 76-II, str. 55.

sobota ve velikonočním oktávu

MU: Žalm 119-He, str. 48; Žalm 96-I, str. 186; Žalm 96-II, str. 186.

Neděle

VI: Iz 63, str. 195; Oz 6, str. 197; Sof 3, str. 198.

Nanebevstoupení Páně (slavnost)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 117, str. 47; Zj 11, str. 38. MČ: Žalm 68-I, str. 105; Žalm 68-II, str. 105; Žalm 68-III, str. 106. VI: *Jako o velikonočních nedělích*. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. MU: Žalm 8, str. 90; Žalm 19-A, str. 59; Žalm 19-B, str. 19. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 47, str. 29; Zj 11, str. 38.

Seslání Ducha svatého (slavnost)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-I, str. 159; Zj 15, str. 43. MČ: Žalm 104-I, str. 51; Žalm 104-II, str. 51; Žalm 104-III, str. 52. VI: *Jako o velikonočních nedělích*. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. MU: Žalm 118-I, str. 13; Žalm 118-II, str. 13; Žalm 118-III, str. 13. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 114, str. 14; Zj 19, str. 15.

VI. Liturgické mezidobí**Neděle**

VI: Iz 33-I, str. 193; Iz 33-II, str. 112; Sir 36-B, str. 192.

Ježíše Krista Krále (slavnost)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 117, str. 47; Zj 4, str. 27. MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 72-I, str. 79; Žalm 72-II, str. 79. VI: 1 Kron 29, str. 18; Iz 12, str. 76; Iz 61, str. 152. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 145-I, str. 167; Zj 19, str. 15.

Nejsvětější Trojice (slavnost)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Ef 1, str. 21. MČ: Žalm 8, str. 90; Žalm 33-I, str. 184; Žalm 33-II, str. 185. VI: *Jako o nedělích v mezidobí*. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 114, str. 14; Zj 19, str. 15.

Těla a Krve Páně (slavnost)

1N: Žalm 111, str. 98; Žalm 147-II, str. 166; Zj 11, str. 38. MČ: Žalm 23, str. 54; Žalm 42, str. 58; Žalm 81, str. 77. VI: Př 9, str. 190; Jer 31, str. 34; Mdr 16, str. 191. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 116-II, str. 93; Zj 19, str. 15.

Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (slavnost)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 146, str. 153; Zj 4, str. 27. MČ: Žalm 36, str. 28; Žalm 61, str. 91; Žalm 98, str. 113. VI: Iz 12, str. 76; 1 Sam 2-I, str. 189; 1 Sam 2-II, str. 189. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 111, str. 98; Fp 2, str. 10.

VII. Sanktorál**Uvedení Páně do chrámu (svátek, 2.2.)**

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Fp 2, str. 10. MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 19-A, str. 59; Žalm 45-I, str. 61. + Žalm 45-II, str. 61. VI: Iz 9, str. 193; Iz 26, str. 107; Iz 66, str. 158. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 130, str. 133; Kol 1, str. 32.

Zvěstování Páně (slavnost, 25.3.)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Fp 2, str. 10. MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 19-A, str. 59; Žalm 45-I, str. 61. + Žalm 45-II, str. 61. VI: Iz 9, str. 193; Iz 26, str. 107; Iz 66, str. 158. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 130, str. 133; Kol 1, str. 32.

Proměnění Páně (svátek, 6.8.)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 117, str. 47; Zj 19, str. 15. MČ: Žalm 84, str. 100; Žalm 97, str. 71; Žalm 99, str. 118. VI: *Jako o slavnosti Ježíše Krista Krále*. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 121, str. 181; 1 Tim 3, str. 188.

Povýšení svatého kříže (svátek, 14.9.)

1N: Žalm 147-I, str. 159; Žalm 147-II, str. 166; Fp 2, str. 10. MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 8, str. 90; Žalm 96, str. 101. VI: *Jako o slavnosti Ježíše Krista Krále*. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 116-II, str. 93; Zj 4, str. 27.

sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, andělů (svátek, 29.9.)

MČ: Žalm 97, str. 71; Žalm 103-I, str. 187; Žalm 103-II, str. 187. VI: *Jako o slavnosti Všech svatých*. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. N: Žalm 8, str. 90; Žalm 138, str. 150; Kol 1, str. 32.

Svatých andělů strážných (památká, 2.10.)

RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. N: Žalm 34-I, str. 48; Žalm 34-II, str. 48; Zj 11, str. 38.

Všech svatých (slavnost, 1.11.)

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Zj 19, str. 15. MČ: Žalm 8, str. 90; Žalm 15, str. 20; Žalm 16, str. 50. VI: Tob 13-I, str. 23; Tob 13-II, str. 189; Tob 13-III, str. 190. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 110, str. 14; Žalm 116-II, str. 93; Zj 4, str. 27.

VIII. Společné texty**O posvěcení kostela**

1N: Žalm 147-I, str. 159; Žalm 147-II, str. 166; Zj 19, str. 15. *nebo v době postní* Kol 1, str. 32. MČ: Žalm 24, str. 7; Žalm 84, str. 100; Žalm 87, str. 117. VI: Tob 13-II, str. 165; Iz 2-I, str. 193; Jer 7, str. 196. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 46, str. 43; Žalm 122, str. 181; Zj 19, str. 15. *v době postní* Zj 15, str. 43.

O Panně Marii

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Ef 1, str. 21. MČ: Žalm 24, str. 7; Žalm 46, str. 43; Žalm 87, str. 117. VI: Iz 61-II, str. 194; Iz 62, str. 195; Sir 39, str. 192. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 122, str. 181; Žalm 127, str. 183; Ef 1, str. 21.

O apoštolech

1N: Žalm 117, str. 47; Žalm 147-II, str. 166; Ef 1, str. 21. MČ: Žalm 19-A, str. 59; Žalm 64, str. 91; Žalm 97, str. 71. VI: Iz 61-I, str. 194; Mdr 3-II, str. 191; Mdr 10, str. 191. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 116-II, str. 93; Žalm 126, str. 183; Ef 1, str. 21.

O více mučednicích

1N: Žalm 118-I, str. 13; Žalm 118-II, str. 13; 1 Petr 2, str. 15. MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 33-I, str. 184; Žalm 33-II, str. 185. VI: Mdr 3-I, str. 190; Mdr 3-II, str. 191; Mdr 10, str. 191. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 116-I, str. 85; Žalm 116-II, str. 93; Zj 4, str. 27.

O jednom mučedníkovi nebo o jedné mučednici

1N: Žalm 118-I, str. 13. + Žalm 118-II, str. 13; Žalm 118-III, str. 13; 1 Petr 2, str. 15. MČ: Žalm 2, str. 10; Žalm 11, str. 20; Žalm 17-I, str. 30. + Žalm 17-II, str. 30. VI: Jer 17, str. 196; Sir 14, str. 191; Sir 31, str. 192. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 116-I, str. 85; Žalm 116-II, str. 93; Zj 4, str. 27.

O duchovních pastýřích

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 146, str. 153; Ef 1, str. 21. MČ: Žalm 21, str. 26; Žalm 92-I, str. 185; Žalm 92-II, str. 186. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 15, str. 20; Žalm 112, str. 138; Zj 15, str. 43.

O pannách

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Ef 1, str. 21. MČ: Žalm 19-A, str. 59; Žalm 45-I, str. 61; Žalm 45-II, str. 61. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 122, str. 181; Žalm 127, str. 183; Ef 1, str. 21.

O svatých mužích

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 146, str. 153; Ef 1, str. 21. MČ: Žalm 21, str. 26; Žalm 92-I, str. 185; Žalm 92-II, str. 186. VI: Jer 17, str. 196; Sir 14, str. 191; Sir 31, str. 192. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 15, str. 20; Žalm 112, str. 138; Zj 15, str. 43.

O svatých ženách

1N: Žalm 113, str. 93; Žalm 147-II, str. 166; Ef 1, str. 21. MČ: Žalm 19-A, str. 59; Žalm 45-I, str. 61; Žalm 45-II, str. 61. VI: Jer 17, str. 196; Sir 14, str. 191; Sir 31, str. 192. RCH: Žalmy nedělní z 1. týdne, str. 11. 2N: Žalm 122, str. 181; Žalm 127, str. 183; Ef 1, str. 21.

Za zemřelé

MČ: Žalm 40-I, str. 60; Žalm 40-II, str. 60; Žalm 42, str. 58. RCH: Žalm 51, str. 39; Iz 38, str. 65; Žalm 146, str. 153. *nebo* Žalm 150, str. 54. MU: Žalm 70, str. 114; Žalm 85, str. 106; Žalm 86, str. 112. N: Žalm 121, str. 181; Žalm 130, str. 133; Fp 2, str. 10.

Obsah

Kantika z evangelií	5
Žalmy invitoria	6
Te Deum	8
1. týden žaltáře	9
Neděle	9
Pondělí	16
Úterý	21
Středa	27
Čtvrtek	32
Pátek	38
Sobota	44
2. týden žaltáře	50
Neděle	50
Pondělí	57
Úterý	62
Středa	68
Čtvrtek	74
Pátek	80
Sobota	86
3. týden žaltáře	93
Neděle	93
Pondělí	99
Úterý	105
Středa	110
Čtvrtek	116
Pátek	122
Sobota	128
4. týden žaltáře	133
Neděle	133
Pondělí	139
Úterý	145
Středa	151
Čtvrtek	156
Pátek	162

Sobota	169
Kompletář	175
Neděle po 1. nešporách	175
Neděle po 2. nešporách	176
Pondělí	176
Úterý	177
Středa	178
Čtvrtek	179
Pátek	179
Doplňovací cyklus žalmů	181
Sváteční žalmy	184
Kantika pro vigilie	189
Index svátků	199
I. Doba adventní	199
II. Doba vánoční	199
III. Doba postní	199
IV. Velikonoční triduum	199
V. Doba velikonoční	200
VI. Liturgické mezidobí	201
VII. Sanktorál	202
VIII. Společné texty	203

Antifonář k Denní modlitbě církve
mimo řady, svazek A

Žaltář

projekt In adiutorium - hudba k české liturgii hodin
<http://inadiutorium.xf.cz>

Vysázeno programem \LaTeX .

Texty Denní modlitby církve jsou majetkem České biskupské konference.

Texty žalmů a kantik (s výjimkou kantik pro vigilie) jsou převzaty z webu <http://ebreviar.cz>, jehož tvůrcům za jejich práci tímto srdečně děkuji. Z textů je vypuštěno to, co se zdá být pro modlitbu v chóru nadbytečné nebo rušivé (číslování žalmů i podle Vulgáty, nadpisy žalmů a připojené citáty z Písma a Otců) a kde jsem shledal odchylky od vydání breviáře z r. 1994, jsou podle něj opraveny.

Text žalmů a kantik značkami opatřil a k sazbě připravil Jakub Pavlík.

28.10.2013